

8751

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES

Published under the authority
of the Government of Madras.

General Editor :

T. CHANDRASEKHARAN, M. A., L. T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library,
Madras.

No. LXXXIX

రాగతాళచింతామణి

RAGA TALA CINTAMANI

CRITICALLY EDITED WITH INTRODUCTION

BY

Sangitakalanidhi

Sri T. V. SUBBA RAO, *B.A., B.L.,*

Chairman, Board of Studies in Music

University of Madras.

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

1952

Price Rs. 6-4-0

INTRODUCTION

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science, etc., early in May, 1948. Important Manuscripts Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvathi Mahal Library, Tanjore alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No. 34913/48-10, Education, dated 4-4-1949, constituted an Expert Committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication.

The following are the members of the Committee:—

1. Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.,
2. „ R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.
3. „ C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.
4. „ R. Krishnamurthy, (Kalki).
5. Dr. N. Venkataramanayya, M.A., Ph.D.
6. Sri M. Ramanuja Rao Naidu, M.A.
7. „ V. Prabhakara Sastri.
8. „ N. Venkata Rao, M.A.
9. „ H. Sesha Ayyangar.
10. „ Masti Venkatesa Ayyangar.
11. „ M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.
12. Dr. C. Achyuta Menon, B.A., Ph.D.
13. Dr. C. Kunhan Raja, M.A., D.Phil.
14. „ A. Sankaran, M.A., Ph.D., L.T.
15. Sri Polakam Rama Sastri.
16. „ S. K. Ramanatha Sastri.

17. Dr. M. Abdul Haq, M.A., D.Phil., (Oxon.)
18. Afzul-ul-Ulama Hakim Khader Ahmed.
19. Sri P. D. Joshi.
20. „ S. Gopalan, B.A., L.T.
21. „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T.

With the exception of Sri Masti Venkatesa Ayyangar, and Dr. C. Kunhan Raja, the above members continued to be members of the Expert Committee for 1950-51 also to which the following gentlemen were added in Govt. Memo. 7229-E|50-3, Edn., D|—19—5—'50 and Govt. Memo. No. 15875-E|50-4, Edn., D|—7—9—'50.

1. Dr. A. Chidambaranatha Chettiar, M.A., Ph.D.
2. Sri S. Govindarajulu, B.A., B.L., LL.B., Bar-at-law.
3. Capt. G. Srinivasamoorthy, B.A., B.L., M.B., and C.M.
4. Dr. Muhammad Hussain Nainar, M.A., Ph.D.,
5. Sri T. V. Subba Rao, B.A., B.L.,
6. Principal, College of Indian Medicine, Madras.

The members of the Committee formed into Sub-Committees for the various languages, Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayam, Mahrathi and Islamic Languages. They met during the month of May, 1949, at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government and they decided to call these publications as the "MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES," and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the General Editor of the publications under this series.

The following manuscripts were taken up for publication during 1949-50.

**"A" FROM THE GOVERNMENT ORIENTAL
MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.**

TAMIL

1. Kappal Sattiram
2. Anubhava Valddiya Mural
3. Attanakolahalam
4. Upadesa Kandam

5. Colan Purva Pattayam
6. Sivajnana Dipam

TELUGU

1. Ausadha Yogamulu
2. Vaidya Nighantuvu
3. Dhanurvidya Vilasamu
4. Yoga Darsana Visalamu
5. Khadga Laksana Siromani

SANSKRIT

1. Visanarayaniyam—(Tantrasarasangraha)
2. Bhargava Nadika
3. Hariharacaturangam
4. Brahmasutravrtti—Mitaksara
5. Nyayasiddhanta Tattvamrtam

MALAYALAM

1. Garbha Cikitsa
2. (a) Vastulaksanam
(b) Silpavisayam
3. Mahasaram
4. Kanakkusaram
5. Kriyakramam
6. Kanakkusaram—(Balaprabodham)

KANNADA

1. Lokopakaram
2. Rattamatam
3. Asvasastram
4. Vividha Vaidya Visayagalu
5. Sangitaratnakara
6. Supasastra

ISLAMIC LANGUAGES

1. Jamil-Al-Ashya
2. Tibb-E-Faridi
3. Tahqiq-Al-Buhran
4. Safinat-Al-Najat

“B” FROM THE TANJORE MAHARAJA SERFOJI’S
SARASVATHI MAHAL LIBRARY, TANJORE.

TAMIL

1. Sarabendra Vaidya Murai (Diabetes)
2. Do. (Eyes)
3. Do. (Anaemia)
4. Do. (Svacakasam)
5. Agastiyar
6. Konkanarsarakku Vaippu
7. Tiruccirrambalakkovaiyar with Padavurai
8. Talasamudram
9. Bharatanatyam
10. (a) Pandikeli Vilasa Natakam
(b) Pururava Cakravarti Natakam
(c) Madana Sundara Vilasa Natakam
11. Percy Macqueen’s Collection of Folklore in the Madras University Library
12. Ramaiyan Ammanai

TELUGU

1. Kamandakanitisaramu
2. Taladasapranapradipida
3. Raghunatha Nayakabhyudayamu
4. Rajagopala Vilasamu
5. Ramayanamu by Katta Varadaraju

MARATHI

1. Natyasastra Sangraha
2. (a) Book of Knowledge
(b) Folk Songs
(c) Dora Darun Veni Paddhati
(d) Asavasa Catula Dumani
3. (a) Pratapasimhendra Vijaya Prabandha
(b) Sarabhendra Tirthavali
(c) Lavani
4. Devendra Kuravanji
5. Bhakta Vilasa
6. Sloka Baddha Ramayana

SANSKRIT

1. Asvasastra with Tricolour illustrations
2. Rajamrganka
3. Anandakandam
4. Ayurvedamahodadhi
5. Gita Govinda Abhinaya
6. (a) Colacampu
(b) Sahendra Vilasa
7. Dharmakutam—Sundara Kanda.
8. Jatakasara
9. Visnutattvanirnaya Vyakhya
10. Sangita Darpana
11. Bijapallava

During 1950, only the Sub-committees for TAMIL, TELUGU and KANNADA met in the month of July 1950 at Madras.

The following books were taken up for publication in the various languages during 1950-51.

TAMIL

1. Datcanayanar-Vaidiyya-Attavanai
2. Vaidiyyak Kalanciya
3. Anubhava Vaidiyya Murai Vol. 3

TELUGU

1. Saivacarasangrahamu
2. Anubhava Vaidyam
3. Abhinayadarpanamu

SANSKRIT

1. Arogyacintamani
2. Tattvasara with Ratnasarini
3. Sutrarthamrta Lahari
4. (a) Ratnadipika
(b) Ratnasastra

MALAYALAM

1. Asvacikitsa
2. Phalasarasamuccaya

KANNADA

1. Vaidya Sara Sangraha

During 1951-52, only the Sub-committees for TAMIL, TELUGU and MALAYALAM met in the month of April 1951. The following books were taken up for publication in the various languages.

TAMIL

1. Saptarisinadi
2. Karnatakarajakkal Savistara Caritram
3. Bharata Siddantam
4. Pillaippinivakatam
5. Anubhava Vaidhiyam Vol. 4
6. Mattuvakatam

TELUGU

1. Brahmaavidya Sudharnavamamu
2. Ragatalacirtamani

3. Vaidyacintamani
4. Kumararamuni Katha
5. Katamaraju Katha

SANSKRIT

- 1 Devakeralam—Candrakala Nadi
2. Patanjala Yogasutra Bhasya Vivarana by Sri Sankaracharya

MALAYALAM

1. Kilivandusamvadam
2. Advaita Vedantam
3. Barhaspatyasutra with Malayalam commentary
4. Karanapaddhati

KANNADA

1. Sadgururahasyam

ARABIC

1. Shawakil-Ul-Hur

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next four years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the Library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing them with other copies. The editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets and correct readings have been suggested in square brackets. When different readings are found, they have been given in the footnotes except in the case of a few books in which the correct readings have been given in the footnote or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts

for publication. I have also to thank the various editors, who are experts in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the press. The various Presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

Three manuscripts of Ragatalacintamani, all on paper, described under D. Nos. 2564, 2565 and 2566 are preserved in the Government Oriental Manuscripts Library Madras. The present edition is mainly based on the manuscript No. 2564. *Raga* and *Tala*, which are the important topics dealt with in *Natya Sastra* are explained in this work in detail. It is written in prose and poetry. The author is Poluri Govinda Mantri who wrote this at the instance of Kottamuri Bussa Bhupati. The work is dedicated to God Ramachandra.

My thanks are due to Sri M. Sarabheswara Sarma, Pandit of this Library, who prepared the errata and the table of contents. .

T. CHANDRASEKHARAN,

Madras,
6—7—1952

General Editor,
Madras Govt. Oriental Series.

FOREWORD

Ragatalachintamani is a Telugu work on the essentials of Bharatā Sastra. Few writers have rendered this branch of knowledge in Telugu. The author of this work considers it a rare achievement. Nritta, Gita and Vadya are the main elements of Bharata Sastra. As this work describes these elements it may justly be termed Andhra Bharata Sastra. It is perhaps called Ragatalachintamani to emphasise the importance of raga and tala in dance. It is also regarded as a work on Sangita as it also comprises the same three elements.

The importance of Gita and its characteristics are dealt with in chapters two, three and four. In these three chapters svara lakshana, grama-murchana lakshana and onduva shadava and sampurna tana lakshana are also described respectively. The characteristics of nritta and vadya are dealt with in chapter five. The first chapter is prefatory in introducing the topic of Natya.

Though this work is a scientific treatise, yet the author by his merit has raised it to the dignity of a notable prabandha. His name is Poluri Govinda Kavi. Son of Obanamatya he came of Aruvelasakha, Apasthambha sutra and Kandinyasa gotra. This work purports to have been written at the instance of Bussa Bhupala and is dedicated to Sri Rama.

The author has written two more works, Parvatanarada charitra and Taladasapranapradipika. The first is a kavya and the second, a lakshanagrantha. Both the works are dedicated to Sadasiva Nripati. Perhaps the author wished to deal with tala as relevant to Bharata sastra and wrote Taladasapranapradipika at first and later, the present work intending to treat Bharata sastra with some elaboration. There is no doubt that Ragatalachintamani is a later work as the style and dedication to Sri Rama would indicate.

In the homage to earlier writers Panini is included as the author is himself a writer on sastra. Not only are Pedanna and other poets praised but also his contemporary, Venganna, author of Krishna Vilasakavya is mentioned. Usage of ra-la prasa and akhanda yati found in classic authors are not uncommon in his works. It seems, therefore, that he belongs to a period later than the sixteenth century. He deserves the praise he gives himself in his earlier work, for works on lakshana in Telugu with literary merit are but few. The author by this work has made good the deficiency.

T. V. SUBBA RAO.

తొలి పలుకు

‘రాగతాళచింతామణి’ యను నీ గ్రంథము భరతశాస్త్రమున కాంధీ కరణము. భరతశాస్త్రమును చెనింగించిన మహాకవు లిదివఱలో లేరని, ఇది యపూర్వమని యీతఁడే యీ గ్రంథమున వాఁగ్రుచ్చినాఁడు. సృత్తగీత వాద్యములు మూఁడును భరతశాస్త్ర ప్రతిపాద్యములు. వానినే భరతశాస్త్రానుసారముగా విశదపఱచి యిదియును ‘ఆంధ్రభరతశాస్త్ర’ మనిపించుకొనినది. సృత్తమునకుఁ గల రాగతాళ ప్రాధాన్యము నెఱుకపఱచుటకే యీ కవి దీనికి ‘రాగతాళచింతామణి’ యనుపే రిడినాఁడు. ‘సంగీతశాస్త్రప్రబంధ’ మనునది దీనికిఁ గల మఱియొకపేరు. సృత్తగీత వాద్యములు మూఁడును సంగీత వ.నఁ బడునవి. ఇందు గీతమునకుఁ గల ప్రాధాన్యమును గీత స్వరూప స్వభావాదులను, ద్వితీయ తృతీయ చతుర్థాశ్వాసములు బాగుగా వివరించినవి. రెండవ యాశ్వాసము స్వరరక్షణమును, మూడవ యాశ్వాసము గ్రామ మూర్ఖనాలక్షణమును, నాల్గవ యాశ్వాస మాడవపాడవ సంపూర్ణతాన రూపంబులైన త్రివిధ రాగభేదంబులను బ్రధానముగాఁ బ్రతిపఱచినవి. ఇంక మిగిలిన సృత్త వాద్యస్వరూపములను బంచమాశ్వాస మెఱుకపఱచినది. ఈ గ్రంథమున కుపోద్ఘాతరూపమగు నాట్యావతరణమునుగూడఁచి ప్రథమాశ్వాసము ప్రస్తావించినది. ఇట్టైదాశ్వాసములతో నీగ్రంథము ముగిసినది. ‘రాగతాళచింతామణి’ యను నీగ్రంథ నామమున కనుగుణముగాఁ దాళస్వరూపము పంచమాశ్వాసమునను, రాగస్వరూప మంతకు ముగిచి యధ్యాయములలోను బ్రతిపఱచఁ బడినది. ఇది లక్షణగ్రంథమైనను గవి ప్రతిభా విశేషమున నొక మహాప్రబంధముగా వెలసినది. ఏతద్గ్రంథకర్త పోలూరి గోవింద సుకవీంద్రుఁడు. ఆర్యేల సంశయిండు. ఆపస్తంబసూత్రుఁడు. కౌండిన్యగోత్రుఁడు. ఓబయామాత్యుని పుత్తుఁడు. రామచంద్రాంబికా గర్భసంభూతుఁడు. శ్రీరామచంద్ర కరుణాకటాక్షవీక్షణాసంలబ్ధసారస్వతుఁడు.

ఈ గ్రంథమునీకవి, కట్టుమారి బుస్సపాలునియాజ్ఞానుసారము ప్రతిపద్యము శ్రీరామ నామాంకితముగా రచించి తన యిష్టరైపమగు శ్రీ రామచంద్రునకుఁ గృత్రియైసగినాఁడు. ఇదిగాక, ‘పర్వతనారద చరిత్ర’ ‘తాళదశి ప్రాణదీప్తి’ అను మఱి రెండు గ్రంథముల నీకవి వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందు మొదటిది కావ్యము, రెండవది లక్షణగ్రంథము. ఈ రెండును నుదవినాయకనియన్తయగు సదాశివ

నృపతికంకితములు. 'తాళదళ ప్రాణదీపిక' భరత శాస్త్రమందలి తాళాధ్యాయమున కనువాదము. మొట్టమొదట దాళాధ్యాయముమాత్ర మనువదింపఁగోరి యీతఁడీ గ్రంథము వ్రాసియుండును. తరువాతఁ గొంతకాలమునకు భరత శాస్త్రమంతయు నాంధ్రీకరింపఁ దలపుగొన్నవాఁడై యీ సంగిత శాస్త్ర ప్రబంధము నీతఁడు వ్రాసించియుండును. తాళదళ ప్రాణదీపికకుఁ దరువాతి దీర్ఘరసయనుట కింపటికవితా సాహిత్యము, శ్రీరామభద్రుని కృతి నాయకత్వము సిద్ధిపములు. కవులస్తుతించునప్పుడు శాస్త్రకర్తలగుటచేఁ గాబోలు! పాణిన్యాదులపై తమిఁత మితఁడు స్తుతించినాఁడు ఆంధ్రకవుల నభిమతించునప్పుడు పెద్దనాదులనే గాక తనకు సమకాలికుఁడు కృష్ణవిలాస కావ్యకర్త యగు వెంగనాధ్యునిగూడఁ జేర్చొనినాఁడు. ఆధునిక కవులలోఁ గానవచ్చునలల ప్రాసము, అఖండయతి, చేతురు మొదలగు కొన్ని ప్రయోగములు నీతని కవితలోఁగూడ నక్కడక్కడ దొరలియున్నవి. ఆయా కారణములబట్టి పరిశీలంపఁగా నీతఁడు పదునాఱవ శతాబ్దికిఁ దరువాతివాడనితోచుచున్నది. ఈతని కవిత, తాళదళప్రాణదీపికలో నీతఁడునుడివిసట్లు "సుధామధురోద్యన్నవ మాధురీమహిమహరిగ భీరల సద్వచోవి హరోన్నత"యనుటకు సందియము లేదు. మృదుమధుర రచనలతోఁ బ్రబంధ వద్ధతిని జనానురంజకముగా ననువదింపఁబడిన శాస్త్ర గ్రంథము అంధ్ర భాషలోఁ జాలయరుదు. అట్టిలోపము నీ కవి యీ గ్రంథరచనమూలమునఁ జాలనఱకుఁ దీర్చినాఁడు.

T. V. Subba Rao.

విషయ సూచిక

విషయము	పుట	విషయము	పుట
అవతారిక	...	ఖండ మేరు చక్రోద్ధారము	... 108
షష్ఠ్యంకము	...	చతుర్థాశాసము	
నాదావిష్కారము	...	రాగక్షేపములు	
నాట్యవేదోత్పత్తి	...	కిజ్జస్య రాగములు	... 121
బ్రహ్మాండసంవాదము	...	ఉత్తమ, మధ్యమ, ధమ, రాగము	135
బ్రహ్మ, భరతాదులు నూర్వరకు		అంశగ్రహస్యాసాది అక్షణములు	... 138
నాట్య వేదమునుపదేశించుట	...	సంపూర్ణ రాగ అక్షణములు	
భారతి, సాక్షతి, ఆరభటి, కైశి	..	కాల నిర్ణయము	... 139
అపూర్వము	...	స్త్రీ, పుం, నపుంసక రాగములు	... 150
ఇంద్ర ధ్వజోత్సవము-కైశి నాట్య		వాగ్దేయకారక అక్షణము	... 152
ప్రయోగము	...	అప్తవిధ గాయకులు	
రంగమంటపము	...	బృందత్రయ నిరూపణము	... 153
రంగమంటపారాధనము	...	స్వరరాగ దోషములు	... 156
శివునిపఠన, భరతుఁడు నాట్య		పంచమాశ్వాసము	
రహస్యముల నెఱుఁగుట	...	తౌర్యత్రిక స్వరూపము,	
శిష్యపరంపర	...	నృత్య అక్షణము	... 158
ద్వితీయాశ్వాసము		నాట్య నృత్యములు	... 159
సామ గాన మహిమ	...	శుద్ధాది సప్త నాట్యములు	... 161
గానప్రశంస	...	నట అక్షణము	... 162
గాంధర్వము, గానము	...	రాగవేత్తశిరో వేదనములు	... 164
అక్షయ అక్షణ వివేచనము	...	పాత్రల అక్షణములు	... 165
త్రిఫాస అక్షణము	..	మాగ్ధలికాదులు	... 166
జన్యము శ్రుతివ్యావింశతి	...	నాద్య స్వరూపము,	
సప్తస్వర అక్షణము	..	తత్త్వపంచము	... 167
విశ్వరూపర అక్షణము	...	విజౌమృదం గాది అక్షణము	... 169
నాది సంవాద్యాదులు	...	తాళమహిమ	... 173
సప్తస్వర జాతులు	...	తాళ తత్త్వము, తత్త్వపంచము	... 176
తృతీయాశ్వాసము		హస్తక్రియా శ్రమణము	... 179
గ్రామ అక్షణము	...	పంచాంగ అక్షణము	... 180
చతుర్దశ మూర్చనలు వాని		ఉపప్రణామము	... 186
ప్రపంచనము	...	ప్రస్తార ప్రపంచనము	... 189
పాద వాదన ప్రపంచనము	...	సప్త తాళములు, తత్త్వయోక్తలు	... 200
కూటతాన అక్షణము వాని		విప్రజాతి తాళములు	... 202
ప్రపంచనము	...	తద్రీతజాతి తాళములు	... 208
స్వరప్రస్తార అక్షణము	...	వైశ్యజాతి తాళములు	... 216
		కూడ్రజాతి తాళములు	... 220

తప్పాప్పుల పట్టిక

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
విభాజితేజోవృత్తి	విభాజితేజోవృత్తి	1	7
సుంక	సుంకు	2	24
రీతినెల్లజనులులే	రీతినెల్లజనులు	3	27
పబంధ	ప్రబంధ	5	25
ఘనమతినజ	ఘనమతిజిత	6	19
ఊర్వ	ఊర్ధ్వ	7	29
ఊర్వగతింజని	ఊర్ధ్వగతింజని	7	29
నినుసుతుల్	నీనుసుతుల్	11	26
నీళ్లగండి	నీళ్లగిండి	17	15
ఒసంగి భారతీ	ఒసంగె, భారతి	"	21
¹ మార్దలికానవద్యనాద	¹ మార్దలికానవద్యనాద	18	20
సన్నధి	సన్నిధి	19	24
మగుంజతు	మగునలచతు	21	7
స్కంధుండు	స్కందుండు	23	13
పాధించి	సాధించి	24	24
నిధిశిష్య	నిజశిష్య	28	25
అశ్వినీ	అశ్వినీ	28	9
జయసోడక	జయఘోడశ	30	29
లలితకు	లెలమిను	31	2
నైపుణ్యము	నిపుణత్వము	31	22
స్తోత్రము	స్తోతము	32	27
ఉపదేశము	ఉపదేశము	„	10
తోన	తోడ	34	2
దుర్గాయు శక్తియు	దుర్గాశక్తియు	34	10
వినయ్య	వినవయ్య	41	17

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పం.
మెంచంగ	మెంచంగ	42	22
భానస	భావన	43	19
అవాడక	ఆవాడుక	43	25
స్వాధి	స్వరాధి	44	15
వెన్న	మిసిమి	47	11
నండు	నందు	48	7
క్షీతిప్రీతి	క్షీతియుప్రీతి	51	19
దియగు వజ్రయు	దియగుచువజ్రయు	52	14
మందకయు	మందకయును	53	16
రతికారాద్రయరక్తి } క్రోధయునువ	రతికరాద్రయు } రక్తిక్రోధవ	53	18
యునంగ	యనంగ	53	20
యుప్రీతి	యుప్రీతి	,,	19
బనతార	బనదార	54	24
పార్థివ	పార్థివ	58	24
స్వరమంశక	స్వరమదంశక	62	12
శాస్త్రజ్ఞులైన	శాస్త్రజ్ఞులైన	63	26
వితీర్ణజిత	వితీర్ణజిత	66	5
కమరినభేదంపు లక్షణావళి	నమరినభేదంబులక్షణాళి	69	3
గ్రాను	గ్రామ	,,	11
ముఖ్యమొక	మంచొక	71	25
యనంగ	యనంగ	72	11
యనంగకౌ	యనంగకౌ	,,	15
గాగలిసి	గాగలిసి	79	13
బుధులు	యరయ	80	7
ముద్దుగుల్కుచు	ముద్దుగుల్కుచు	88	24
స్వరములిడివ	స్వరములిడిన	90	15
రాసుభూ	రామభూ	91	13
సపరిపూర్ణ	నపరిపూర్ణ	94	25
తానముల్లలిగె	తానముల్లలిగె	97	7

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
సర్వాంతరాఖ్య	స్వరాంతరాఖ్య	”	11
బాని	బాధి	99	10
స్వరాంతంబులు	స్వరాంతంబులు	102	11
కై నత	కై నచ	102	24
వాసి	వాని	”	26
బురుయించు	బురుయించు	”	29
మూడియిండ్ల	మూడిండ్ల	105	22
కోషాంక	కోషాంక	”	29
స్వమితో	స్వరమితో	107	15
మాత్రంచే	మాత్రచే	”	5
నూర్ధ్వాథో	నూర్ధ్వాథో	107	21
యూర్ధ్వాథో	యూర్ధ్వాథో	”	28
లునూ	లును	108	11
జ్వస్వర	ద్విస్వర	”	12
స్తప్త స్వర	స్తప్తస్వర	108	16
నష్టోద్దిష్ట	నష్టోద్దిష్ట	”	21
ప్రథమ	ప్రథమ	”	”
తద్జ్ఞాలు	తద్జ్ఞాలు	”	22
యంతతుత్థాన	యంతసుత్థాన	109	16
దౌకింద	దౌక్రింద	”	19
క్రమంబు	క్రమంబు	110	10
నిజనది	నిరువది	”	3
ప్రథమ	ప్రథమ	”	29
బుద్ధి నుంతులు	బుద్ధిమంతులు	119	8
లబ్ధంబ	లబ్ధంబ	112	15
నిట్లు	ఇట్లు	”	24
కోష్ఠాంకంబు	కోష్ఠాంకంబు	”	31
మగుచులబ్ధంబు	మగులంభనంబు (లంభనము=లబ్ధము)	113	17
కోష్ఠాంకంబు	కోష్ఠాంకంబు	”	23

తప్ప	ఒప్ప	పుట	పంక్తి
లబ్ధంబు	లబ్ధంబు	114	2
స్వరంబును	స్వరంబును	„	4
నుదిష్ట	నుదిష్ట	„	7
అదిష్ట	యుదిష్ట	„	14
యింటఁబక్క	యింటనొక్కటి	„	13
జతుస్వర	జతుస్వర	„	17
కింది	క్రింది	„	20
„	„	115	25
నున్న	నున్న	115	5
తానోద్ధార	తానోద్ధార	„	14
పప్త	సప్త	116	28
మూఁచడ	మూఁచవ	„	30
పప్త	పప్త	117	5
మంబునద్రో	మంబునద్రో	„	7
న్నవలి	న్నవల	„	11
ఇట్లు	ఇట్లు	„	15
విద్యద్యాయక	విద్యద్యాయక	„	20
సుక్రమంబు	సుక్రమంబు	„	24
లిఖించి	లిఖించి	118	27
„	„	119	9
సప్తోదిష్ట	సప్తోదిష్ట	120	6
శ్రీఘమలామన	శ్రీఘమలాసన	121	2
దెలుపంగ	దెలుపంగ	„	8
జెల్వొందు	జెల్వొందు	122	2
మేళంబు	మేళంబు	122	21
నోప్పు	నొప్పు	„	8
మునుజ్యోతపద్ధకమును	మునుజ్యోతపద్ధకమును	123	5
ముననిట్లు	మననిట్లు	„	6
జౌలియన	జౌలియన	„	17
శుద్ధస్వరంబులునాల్గువికృ	శుద్ధస్వరంబులు నాల్గువికృత	124	8

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
స్వరవిట్లు	రములిట్లు	„	9
యన	యనంగ	„	17
మముపంచశ్రు	మమునుబంచశ్రు	125	4
దైతవ	దైత	„	5
నవల్యుత	నవలజ్యుత	„	5
చ్యుతమధ్యమ	చ్యుతమధ్యమ	125	6
నిత్యంబు	నిక్కంబు	„	7
నానినెల్ల	వానినెల్ల	„	11
మేనము	మేళము	„	11
నాని	వాని	125	12
సాంధార	సాధార	126	4
ములవచింతు	ములవివచింతు	„	12
...	...	„	23 (బంతుల
...	...	„	తరువాత)
సప్తస్వరంబులు	సప్తస్వరములు	127	9
ఋషభంబు	ఋషభంబు	127	19
శత్రులాటు	శత్రులాటు	128	7
వరనాగ	వరంగనాగ	129	3
శుద్ధ	శుద్ధ	„	7
నందుదుదయించు	నందుదుదయించు	„	16
లీజాడ	లీజాడంగలిగి	„	27
సంభోధ	సంబోధ	130	2
లెపుడు	నెపుడు	„	26
మొప్పు	మొప్పు	131	5
మొదలు	మొదలుగ	„	11
పుట్టెయొకనొన్ని	పుట్టెనొక కొన్ని	131	12
పరిధవిల్లు	పరిధవిల్లు	„	23
భూపాల వినుము	భూధానాథ	132	13
రుండు	రెండు	133	„
శార్దూ	శార్దూ	„	2,15

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
శృద్ధమముచు	శృద్ధమధ్మంబును	„	19
మేళంబు	మేళంబు	„	26
ద్వైతమునిక	ద్వైతములునిక	134	20
సమ్మిలిము	సమ్మిలితము	„	24
దనరుపట్టి	గలుగునట్టి	„	25
మునసు	ముగను	„	26
లలితాఖ్యా	లలితాఖ్య	135	„
సానుంత	సామంత	134	11
లెట్టివనిన	లెట్టివనిన	136	10
లేనన్ని	లేవని	„	23
మెచక	మేచక	„	24
లనియు	లివియు	137	19
నజ్జజనులు	జనులునజ్జ	„	25
బత	జత	„	29
రాయానుగము	రాయానుగతులు	138	4
లెల్లదెఱ	లెల్లదెఱ	138	9
మద్యమ	మద్యమ	„	18
న్యాసాది	న్యాసాది	„	21
న్యాసంబున	న్యాసమనంగను	„	27
న్యాసాది	న్యాసమాది	„	22
లక్షంబు	లక్షణంబు	139	10
పూర్ణంబు	పూర్ణంబు	„	11
పాగ్రణి	ప్రాగణీ	„	30
నెనుక	మెనుక	140	15
యామున	యామమున	141	4
విధముల్	విధముల్	„	8
బుగా	బుగాఁ	„	9
దేశాక్షి	దేశాక్షి	„	19
కెంద్ర	కేంద్ర	„	24
రాగము	రాగమున	142	2

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
యవరూహం	యవరూహం	„	4
బౌడగ	వాడగ	„	7
మీర	మీర	„	12
సాంశక్రము	సాంశము	„	12
మ్యాత	మ్యాత	„	17
సుతీయ	మతీయ	„	23
ధన్యమై	ధన్యమై	143	5
వైవతము	వైవతము	„	9
వేడవ	వేడవ	„	24
గూడవది	గూడవది	„	27
మన	మని	144	7
మయిన	మమయి	„	9
పూర్వ	పూర్వ	„	17
నెనగుగ	నెనగుగ	145	6
రాగిలం	రాగిలం	„	17
న్యాయసాంశ	న్యాయసాంశ	„	21
మేరక	మేమరక	146	4
మహిమాడ	మహితమాడ	„	7
మేమరక	మేమరక	„	13
రామవాడగు	వాడగు, రామ	„	24
గానము	గానము	„	3
గేయమగు	గేయమగు	„	18
న్యాయము	న్యాయము	147	22
తొలగి	దొలగి	„	27
బులులెఱింగిం	బులెఱింగిం	148	10
వేడవకారంబు	వేడవకారంబు	„	13
వింశతీ	వింశతి	„	24
పెనిక	పినిక	149	8
ణీయుము...ళీ	ణీయును...ళీ	„	14
మద్య	మద్య	„	18

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పం
వలయు	వలయ	150	5
నెరుంగ	నెఱుంగ	„	8
పొసఁగి	పొసఁగి	„	15
బలాహురీ	బలాహురి	„	22
ముగురు	ముగురు	151	4
దెక	జగ దేక	„	5
నువిద	మహిళ	„	7
ముమ్మార్లు	కింతుముమ్మార్లు	„	9
రాగ భేదము	రాగ భేదము	„	13
భేదములు	భేదములు	„	24
రై వి	రై రవి	„	27
ఆనంద	ఆనంద	„	27
భేదము	భేదము	„	13
తంబులు	తంబులుగ	„	4
ఇల్లు	ఇట్లు	„	5
సర్వవిధ	స్వరవిధ	„	12
లెఱిఁగి	లెఱిఁగి	„	17
గావు	కావు	„	20
సర్వవిధంబులు	స్వరవిధంబులు	152	12
రములు	రమ్ములు	157	29
దృష్టి	దృష్టి	153	2
కుండను	కుండను	„	26
కాయక	గాయక	154	2
చతుయ	చతుష్టయము	154	11
తుమ్మలఁ	చతుష్కలయుఁ	„	13
నట్టి	నట్టు	„	18
కొలాహ	కొలాహ	„	12
బోభక	బోభక	155	4
ధుర్యసు	ధుర్యమాసు	„	8
మంద్రకమధ్య	మంద్రక	„	„

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
మస్థాన సంభవ...	మధ్యమస్థాన సంభవ.	155	9
బోంబక	బోంభక	„	12
భోజక	బోంభక	„	22
సాన	స్థాన	„	26
కాకు	గాకు	156	13
గుఁభయ	గుభయ	„	20
బవ్యక్తం	బవ్యక్తం	„	26
త్రితంబు	ద్రితంబు	„	23
నాయత్త	నాయత్త	157	11
లక్రమ	లక్రమ	„	17
నాడవ	వాడవ	„	23
తాళ	దాళ	158	8
గావున	కావున	„	10
యాగాంగి	యంగాంగి	„	11
గించన	గించిన	„	20
ములగు	మగు	159	5
బరంగు	బరంగు	„	18
స్పపతి	స్పపతి	„	20
స్త్రీ సంగము	ప్రియసంగము	„	23
నందువు	నందుబు	„	25
మజూపి	మజూపి	„	27
కుక్ర	కుక్ర	160	2
బులను	బులును	„	3
హృద్య	హృద్య	„	13
గనఁ	నఁగఁ	„	20
బగుఁ	బగు	„	22
విభువా	విభావా	„	31
ధవిల్లు	ధవిల్లు	161	2
పంచాశీద్భావ	పంచాశద్భావ	„	7
నుద్దీపించు	దీపించెడు	„	27

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
యనగ పెం పెక్కు నొక్కటి	యనగఁ పెం పెక్కు నొకటి	161	23
పేరకొమ	పేరఁగొమ	"	29
నాయ్యంజుని	నాయజుని	162	3
మహాసీయుఁడు	మహాసీయుఁడు	"	9
పుట్టియు...పొడుపు	పొట్టియు...పొడుపు	"	22
ననయావనంబు	నవయావనంబు	"	7
నటులు	నటుఁడు	163	19
నిరతయ	నిరతిశయ	164	3
దివ్య	దివ్య	"	6
దల్లంభనంబు	దల్లంభనంబు	"	21
వీవు	వీవు	165	7
వికారి	వికార	"	19
దుర్గణ	దుర్గణ	"	23
శివుఁడు	శివుఁడు	165	25
కాలాంత	కాంతా	166	3
మార్దవికాది .	మార్దలికాది	166	13
సురుచిత	సురుచిర	"	15
వాద్యకర్మ మెఱిగి	వాద్యధర్మ మెఱిగి	"	16
సౌందర్యసామ్య	రూపసామ్య	"	20
సౌందర్యహృదయ	రూపసామ్యహృదయ	"	22
నన్నియు సుషిరాఖ్యంబనఁ	లన్నియు సుషిరాఖ్య మనఁ	167	27
బరఁగు	బరఁగుఁ	168	3
వాద్యభేద	వాద్యంపుభేద	"	6
ప్రసిద్ధ	ప్రసిద్ధ	"	10
పత్రిక	భస్త్రిక	"	17
నొకరూపుదొరయునువాసుకీ	నొకరూపు దొరయును...వాసుకీ "		19
తన	లన	169	2
వైణికు	వైణికు	"	5
వాదనమార్గ	వాదనమార్గ	"	10
యనంగ	యనంగఁ	"	25

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
వరుసగ	వరుసఁ	170	2
బల్కెడు	పల్కెడు	"	4
వింపఁతుం	వింపఁదుం	"	16
నందుఁబ్ర	నందుఁబ్ర	"	26
ఇట్టి వీణాది	ఇట్టిది వీణాది	171	3
గావున	కావున	"	26
ల్దమరుకములు	ల్దమరుకములు	172	5
లోనఁ	లోన	"	10
వలనాధ	వలయనాధ	"	11
పనుచు	ననుచు	"	21
వరుస	వరుసఁ	173	9
హస్త	హస్త	"	15
వాయంప	వాయింప	"	16
మంబుపెట్టి	మంబెట్టి	"	29
సుప్రస్థాభి	సుప్రతిస్థాభి	174	2
సులగు	శెలగు	175	6
వాద్యోప	వాద్యోప	"	23
నబ్బు	నబ్బు	176	8
తమ్మ	తమ్మి	"	24
లెనిమిది	లెన్నిది	"	28
"	"	"	29
రెండును	రెండు	"	31
నుష్టతము	నుష్టతము	177	4
లట్టి	నట్టి	"	12
వందఁకళ	వందఁగళ	"	25
బొచ్చు	బొచ్చు	"	28
జిల్లుచుండు	జిల్లుచుండు	"	30
ధ్రువ	ధ్రువ	178	12
సన్నిపాతాయయప్త	సన్నిపాతాహ్వానయప్త	"	13
క్రియలు	క్రియలు	"	15

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
మఱియుఁ	మఱియు	178	19
సంతత	సతత	179	2
వలనాధ	వలయనాధ	180	22
కాచిత్కంబు	కాచిత్కంబు	181	6
రంబైన	రంబులైన	182	14
గబరి	గవరి	"	15
బిందువన	బిందువు	183	8
గంగంబు	గంబు	"	22
త్ర్యశ్రీమిస్ర	త్ర్యశ్రమిశ్ర	"	24
చాగంబు	చాంగంబు	184	3
ద్రుతంబన	ద్రుతంబన	"	17
భిన్న	భిన్న	"	20
యన్నఁ	యన్న	"	27
నుతగ	నుదగ	188	11
ప్రస్తార	ప్రస్తార	192	22
నుజోచా	నుజా	"	28
ఘటంబు	ఘటంబు	193	12
గా	గాఁ	"	23
ప్రోదిష్ట	ప్రోదిష్ట	194	5
లయ్యే	లయ్యే	"	10
ఋతమురెం	ఋతములరెం	"	15
యరయ	యెనయ	"	18
చంద్రవర్య	చంద్రవినుము	"	24
యొక్కటిగ	యొక్కటిగ	195	10
ఇక	ఇక	"	14
యది	యది	196	6
చేతిలో	చేతిలో	"	23
లయాలాది	లయాలాది	200	18
దేశ్య	దేశ్య	"	20
దిపుటాఖ్య	దిపుటాఖ్య	"	24

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
లఘులఘు	లవలఘు	200	27
తాళము	శము	"	28
ములతోనొప్పు	లలితమగుచు	"	30
భారస్థితి	భరితస్థితి	210	3
మలయంపఁ	మలయింప	203	4
ఆక	ఆక	"	20
స్ఫురితము	స్ఫురితము	"	21
మిఱి	మఱి	210	6
త్రలదే	త్రలచే	211	15
గూడ	గూడఁ	"	23
పైకొన్న	బైకొన్న	"	24
గోస	గోస	214	5
లొదవ	లొదవె	215	11
నుగుచు	మగుచు	"	15
వైకృతతాళములు	వైశ్యతాళము	220	6
లేబది	లేబది	221	13
గుర్వాది	గుర్వాది	"	22
నంజేసి	నంజేసి	"	26
యుడు	యుండు	222	22

రాగతాళచింతామణి

(అను భరతశాస్త్రము)

ప్రథమాశ్వాసము

శ్రీ విద్యారమణామరేంద్ర దివిజశ్రీదాయి పాదాంబుజ
శ్రీ విద్యోగి జనాంతరంగ విహిత శ్రేయోనిదానైక నా
దావిర్భావవిలాస వేదలతికా దాంపత్య విభాజ తే
జోవృత్తిన్ మదిలోఁ దలంతుఁ గమలాక్షున్ రామభూపాగ్రణిక్. 1

కం॥ శాశ్వత మగునై శ్వర్యము
విశ్వమునకు సంఘటించు విశుత సతతా
సశ్వరులఁ బార్వతీ పర
మేశ్వరులను బ్రస్తుతింతు నెంతయు వేడ్కన్. 2

శా॥ వాణిం బుస్తకపాణిఁ బాదనతగీర్వాణిక్ సఖిభూత శ
ర్వాణిం గోకిలవాణి భృంగతతి భాస్వద్యేణిఁ గారుణ్య వా
గ్దోణిక్ దృజితకాతరైణిఁ బులినశ్రోణిం గలాహర్మ్యని
శ్రేణిం బద్మజురాణి భావుకమునిశ్రేణిక్ గణింతుక్ మదిక్. 3

సీ॥ వల్లభాహృదయాబ్జ వల్లభాకృతియును
దంతీంద్రముఖ మేకదంతగరిమ
లలితవామనరూపలంబోదరము వక్త్ర
తుండ మధ్దేందుశిఖండకంబు
మోదకహస్తంబు మూషికవాహంబుఁ
గృష్ణాజినంబును గృష్ణరుచియుఁ
జామరకర్ణముల్ చారునేత్రత్రయ
మాముక్తవహంజి పాశాంకుశాది

సహితభుజములు నాల్గు, భుజంగ భూష
ణాభియును గల్గి సకలవిద్యాధినాథుఁ

దై వెలింగెడుగణనాథు సఖిలవాంఛి
తార్థము లొసంగువిఘ్నేశు నాత్మ నెంతు.

4

సీ॥ వల్మీకసంభవద్వైపాయనులఁ గొల్చి
బాణసుబంధుల భక్తిచేసి
దండి సత్కవికాళిదాసుల వినుతించి
భవభూతి భారవి భట్టిఁ దలఁచి
చోరమయూరమురారులఁ గీర్తించి
మాఘు విద్యానాథు మదిని గూర్చి
బిల్వణ మల్లణ ప్రియకవీంద్రుల నెంచి
జయదేవహర్షుల సన్నుతించి

భోజ లొల్లట భల్లట పుష్పదంత
భామహాది కవీంద్రులఁ బ్రణుతిచేసి
భక్తిఁ దొలుదొల్తఁ బాణిని భవ్యకార
వరరుచుల నెంతుఁ ద్రిమునిధూర్వరరుచులను.

5

సీ॥ ఆంధ్రశాస్త్ర మొనర్చునాదికవీంద్రు యా
నన్నపాదర్వుల సన్నుతించి
కవిరాక్షసుని భీమకవిచంద్రు నెఱ్ఱాఖ్యు
సుకవీంద్రుఁ దిక్కనసోమయాజి
నభినవదండిఁ బోతామాత్యు శ్రీనాథు
సోముని భాస్కరు సోమనార్యుఁ
బెద్దార్యుఁ దిమ్మార్యుఁ బినవీరనార్యుని
రామభద్రుఁ దెనాలిరామకవిని

మల్లనాభిఖ్యు ధూర్జటి మఱియు సుంక
సాల సింగార్యు వెంగార్యు సరసులైన
ప్రాక్తనాంధ్రకవీంద్రులఁ బ్రస్తుతింతు
నాథునికు లైనసుకవుల నభినుతింతు.

6

అ॥ వె॥ భవ విరించి భరత పార్థ దత్తీల కోహ
శాంజనేయ కుంభజామరేంద్ర

నంది గుహ మతంగ నారద శార్ఙ్గదే
వాది భరతవిదుల నాశ్రయింతు.

7

కం॥ పామర లోకానీక

భ్రామరకవనావభాసభావము వెలయం
గోమల పదవాగ్జ్యంభణ
మేమియుఁ గనలేనికుకవి నెంతురె సుకవుల్.

8

వ॥ ఇ ట్లభీష్ట దేవతావందనంబును సుకవిజనాభినందనంబును గుకవి
జననిందనంబును గావించి నే నొక్కభరతశాస్త్రం బాంధ్రవచనరచనాను
బంధబంధుర ప్రబంధరత్నంబు గా నొనర్పం బూని యున్న సమయంబున.

9

చ॥ అతులితకట్టమూరికలశాంబుధికిం బరిపూర్ణచంద్రుఁ డై
సుతను మనోభవుండు పరిశుద్ధమహాన్నతపుణ్యమూర్తి స
న్నతవిభవాభిరాముఁడు వినూత్న సముజ్జ్వల రత్నభూషణో
న్నతుఁడు చెలంగె భాగ్యనిధి నా భర బుస్సవ్యపాలుఁ డెంతయున్.

10

కం॥ శీతాద్రి నేతు మధ్య

భ్యాతాన్విత భోగభాగ్య గౌరవ మమరక
భూతల మేలుచు బుస్స
య్యోతలపతి యొక్కనాఁడు సంతస ముసంగెన్.

11

సీ॥ ఆత్మబంధుజనంబు లాప్తసుహృన్మిత్రు

లాంతరంగికులు సామంతజనులు

గురుబంధువర్గంబు గోవిదామాత్యులు

నయపురోహితులు శ్రీశ్రీయులు గవులు

పారశక్తికాశ్యలంకారై లిహాసితుల్

పరిహాసికజనంబు భట్టగణము

భరతశాస్త్రజ్ఞులు భవ్యగాయకజనుల్

గణికాజనము వర్తకప్రజంబు

సీ॥ భృత్యనిచయంబు రీతి నెల్లజనులులే

గణకతోఁ గొల్వఁ జెరోలగంబునందు

భద్రపీఠిని గూర్చుండి భద్రయశుండు
సకలవిద్యాప్రసంగము ల్పలుపునపుడు.

12

గీ॥ నిరుపమాన దయాకటాక్ష రసపూర్ణ
వీక్షణంబుల నను జూచి వేడ్క ననియె
విశదదరహాస సువిలాస విమల మృదుల
మధురగంభీరతరవచోమహిమ దనర.

13

సీ॥ శ్రీరామచరణాబ్జసేవాధురీణ! యా
ర్వేలవంశాంభోధి బాలసూర్య!
సురుచిరాపస్తంబసూత్ర! కౌండిన్యస
గోత్ర! పోలూరి సత్కులపవిత్ర!
రామచంద్రాంబికాగామగర్భాభియా
మవతీంద్ర! యోబయామాత్యపుత్ర!
గోవిందసుకవీంద్ర! గుణసాంద్ర! సంగీత
శాస్త్ర మాంధ్రోక్తి విస్తారముగను

బూర్వులెవ్వరు వ్రాయ రపూర్వ మిట్టి
భరతశాస్త్రంబుఁ దెనిగింపఁ బ్రాధి నీవె
యాదు వటుగాన గాంధర్వ, మాకలించి
కబ్బ మొనరింపు మొకటి నీ వబ్బురముగ.

గీ॥ సప్త సంతానములలోన శాశ్వతంబు
సత్కృతియె గాన శ్రీరామచంద్రపేరఁ
బొంక మమరంగఁ బ్రతిపద్య మంకితముగఁ
జేయు మీకృతి చిరయశశ్రీ వహింప.

14

ప॥ అనుచు నమ్మహేశ్వరుండు కృపారసార్ద్ర (1) ప్రియంబు లగు
(2) వచనాతిశయంబుల గారవించి, చారుకర్పూరవీటికాహాటకాంబరాది
నిఖిలన త్కారంబులు గావించి, యాదరించిన నేనును బరమానంద సంతర్పిత
హృదయారవిందుండ నై బుస్సభూపాలశేఖరు నిరుపమాన్వమూల్యరత్న
భూషణం బవలంబించి తత్సంగిత శాస్త్రప్రబంధ రచనాకుతూహలంబున.

15

(1) మధురంబు (తాళం)

(2) వచనరచనాతిశయంబుల (తాళం)

సీ॥ సంగీతశాస్త్రంపు సర్వంకషప్రజ్ఞ
 గలిగియుఁ దొల్లిటి కవివరేణ్యు
 లీభాతి నాంధ్రోక్తి శోభితకావ్యంబు
 పచరింప రిది యొక్క భాగ్య మనియు
 సకలగుణాధ్యుడై సర్వజ్ఞుఁ డైనట్టి
 రామభూపాలుఁ డీరమ్యకృతికి
 నాయకరత్నమై నలువొందు టొక భాగ్య
 మిది నేయ సత్కీర్తి యెసఁగు టొక్క.

భాగ్య మని యెంచి యిటువంటి భాగ్యగరిమ
 దొరకె నిపు డని సంతోషపరవశమున
 సాహసము నేసి భరతశాస్త్రంబు తెనుఁగుఁ
 గబ్బముగఁ జేయఁ బూనితి నిబ్బరముగ.

16

గీ॥ శాస్త్రజ్ఞదేవాదిభరతజనుల కై నఁ
 జాల దుస్సాధ మైన యీ శాస్త్రగరిమఁ
 దెలియ శక్యమె యైన నా తెలిసినంత
 తెలియఁ జేసితి నొక్కొంత తెలుడఁగ.

17

గీ॥ ఇటు లసాహాయ్యముగఁ బూని యే నొనర్చు
 కబ్బమునఁ దప్పు లొకచోటఁ గలిగెనేని
 యొప్పు లొనరించి యొప్పులు దప్పు లనక
 కైకొనుఁడు మీర లొగుణగ్రాహులార!

18

వ॥ ఇట్లు సభాజన ప్రార్థనాపురస్కరంబుగాఁ జేయం బూనిన యక్క
 బ్బంబునకు రాగతాళచింతామణి యను శుభనామంబు ఘటించి ప్రతి
 పాద్య నాయక రామనామాంకిత నిరవద్యపద్యాత్మకం బై సహృదయ
 హృదయాహ్లాదకం బై యొప్పునట్లుగా సంగీతశాస్త్ర పబంధరత్నంబు శ్రీరామ
 భద్రకరుణాకటాక్షవీక్షణాతిశయసంప్రాప్త సారస్వతవిశేషంబున రచియింప
 నుచుకొనించెద. అందు మొదల నాయకగుణవర్ణనానవద్యహృదయరబులైన
 చక్ర్యంతపద్యంబు రెట్టి వనిన.

19

కం॥ శ్రీమదయోధ్యావిభునకుఁ
గామితఫలదానవిధికిఁ గరుణాంబుధికిన్
సామాద్యపాయఘసునకు
రామస్వామికిని మదనరమ్యాకృతికిన్. 20

కం॥ మేదుర వితరణ విభవా
మోదవిజిత బలిభవార్క్కి ముదిరుకు సామ
ర్కాద్విత్రికపాదద్విక
పాదపదాద్యర్థవాక్యభావోన్నిధికిన్. 21

కం॥ అంభోరాశి నిబంధన
కంభోజభవ ప్రకల్పితా [1] జాండాడి
[2] డంభిక మాక్తిక ఘుటికా
లంభితదామాంక కీర్తిలనామణికిన్. 22

కం॥ ధారాధర ధారాధర
ధారాధారాళదాస ధారాసారా
ధారావతారపారా
వార పరీవాహరూపవారాన్నిధికిన్. 23

కం॥ నగరాజధృతికి భుజబల
ఖగరాజ ప్లవగపతికి ఘనమతి నజ ప
న్నగరాజబృహస్పతికిని
మృగరాజస్తోమదసికి రిచుగజతతికిన్. 24

కం॥ దీనార్థిదైన్యతిమిరా
నూనోద్యత్ప్రభుణ్ణికి సుతవాగ్విభవ
శ్రీనాథశయనఫణికిని
భూసుత గుణమణికి రామభూపాగ్రణికిన్. 25

వ॥ ప్రతిపద్యాంకితంబుగా నాయొనర్ప బూనిన రాగతాళచింతాణి
యును భరతకౌస్తుభబంధరత్నంబునకుఁ గథాక్రమం బెట్టి దనిన. 26

[1] జాండాడి + జుట్ + అంభిక

[2] 'అంభిక' అనట యొక్కము

సీ॥ శ్రీ సదాశివమూర్తి చిత్తు క్రియాశక్తిఁ
జెలంగ విశ్వమునెల్లఁ గలుగఁజేసి
కలిగిన విశ్వంబు ఘనశాస్త్రనియతచే
వెలయింపఁ దలఁపుచో విభునిచిత్త
మాత్రేచ్ఛఁ జలియించి యట ప్రాణపవనంబు
ప్రేరణనేయ సమీరుఁ డంత
మూలాబ్జపీఠపై మొనసి యాంతరనాద
మంత నాకర్షింప నచటఁ జేరె

గీ॥ నమ్మ హానాద మంతయు నధికసూక్ష్మ
బిందురీతిని బర యను పేరు గాంచె
కోసలూరింద్ర! రఘువంశకులసముద్ర
భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

27

ఉ॥ అంతఁ బరాఖ్యనాద మనిలాహతి సూర్యగతిం జెలంగి ప
శ్యంతి యనంగ నాభివివరాంతము జోడుచు నంత సుగత
స్వాంతత మధ్యమాఖ్య హృదయాంతమునందు నహించి మించి యా
స్వాంతమునందుఁ గాంచఁ బ్రణవాక్యతీ వైఖరి, రామభూవరా! 28

కం॥ ఈరీతి నాల్గుపాదము
లారూఢిఁ దలిర్ప నొప్పు నయోంకార
శ్రీ రమణీయ సరస్వతి
భూరమణా! కోసలూరి బుధజనపాలా!

29

శా॥ ఆ యోంకారమునందుఁ గల్గె నట గాయత్రీమహామంత్రము
దీయామ్నాయవయం బపారతర మై యిం పొందఁ బ్రాపించి
శ్రేయోదాయ పరాశరాత్మజుఁడు నిర్మింపం జతూరూప ము
ప్రాయఖ్యాతిని దాల్చె, గోసలపురీరామక్షతీశాగ్రణీ! 30

వ॥ ఇట్లు పరమేశ్వరేచ్ఛాశక్తిప్రేరిత మనశ్శోధిత మహాపవనవంశం
బున జనియించి యమృతహాదంబు మొదట నాథాకమలంబునం దలి
సూక్ష్మతరం బై పరాభిధానమ్మున బిందురూపమ్ము నహించి వెండియు
నాయువశంబున మెల్ల మెల్ల న సూర్యగతిం జని నాభీదేశంబునందుఁ బశ్యంతీ

నామధేయంబునఁ గించిదున్నీలితభావంబు వహించి యందుండి యవ్వలఁ
జని హృదయదేశంబునందు మనస్సంగత్యంబునంజేసి మఱియు నించుకంత
విస్తరిల్లి మధ్యమాహ్వాయంబునఁ బ్రచలించుట వాసి కంతప్రదేశంబునకుం
జని తత్కంతాలు మూలరసనాదంతోష్ఠపుటోత్తమాంగ సంఘర్షణంబు
నంజేసి యత్యంతవికసితం బై స్ఫుటవై ఖరీనామవాగ్రూపం బయ్యె. అంతట
నట్టినాదంబు మొదట మొదట నీశ్వరముఖంబునం దోంకారరూపంబునఁ
బ్రభవించె. పరబ్రహ్మవాచకం బై త్రివర్ణ త్రిమూర్త్యాత్మకం బై కంతోష్ఠ
నాసికాజన్యం బై మహానాదమయం బైన యీ ప్రణవంబువలన వాగ్భ
వాద్యకారాదిక్షకారాంతం బైన పంచాశన్నాత్మకాచయంబు సంభవించె.
అందునుండి గాయత్రీ మహా మంత్రరాజంబు సంఘటిల్లె. గాయత్రివలన ననంతం
బైన వేదసముద్రం బుదయించె. అట్టి వేదసాగరంబునందు నానా శాస్త్ర
పురాణాగమ స్మృతీతిహాస సంహితా పురావృత్తాది రూపంబులైన యుల్లో
లకల్లోలమాలికాజాలంబు లుద్వేలంబు లై సంతతమహానాదంబు లై జని
యించి విలసిల్లె. అట్టి మహావాజ్రయ కల్లోల మాలికాజాలంబులయందు
నిత్యరీరంఘం బై చిన్మయాకారపరమరాజహంసంబు ని [డి?] శాంశశే[వే?]
షభూషితదివ్యహంసవిశేషంబులతోఁ గూడ నానామత క్రియాకలాప
మృణాలకాండంబులఁ జొచ్చి ఖండింపుచు మహానీయోంకారక్రేంకారకల
నాదంబులు కావించుచు నవాజ్మనసగోచర మహిమంబునఁ బరమానంద
రసమయం బై యచ్చట నోలలాడుచు నుండు. అట్టి యపార వేదసముద్రం
బునందు సరస్వతీనావపాత్రావలంబలాభంబునంజేసి. ప్రముఖం డై నిత్య
సంచారంబు నేయుచు లోకపితామహుం డైన చతుర్ముఖప్రవర్తకుండు
(సప్తమహంస) తత్పరమహంస యోగానందామలిత బిందుసందోహంబు
లనుభవింపుచుఁ దన్మధ్యస్థితతద్వాక్య సమూహరూప ద్వీపాంతరమధ్య
సారాధ్ధనికరంబులు బుద్ధిమాల్యాతిశయంబులచేతఁ గ్రయవిక్రయ వ్యవహార
పురస్కరంబుగా లబ్ధంబు లైనవి సంగ్రహించి తెచ్చి తత్సమృద్ధి నవేక్షించి
నిజపుత్రాది పారంపర్యానసూతంబు గ నిఖిలస్వజనంబులకు సమర్పించి
కృతార్థులం జేసి తద్వైదికవాక్యార్థ సమృద్ధిసంప్రదాయంబు లవిచ్చిన్నంబు
గావించె. తదనంతరంబు సకలవేద సముద్రాధీశ్వరుండైన భారతీశ్వరుండు
బోధించి యాజ్ఞాపింప నయ్యపారవేదపారావారపారాయణుం డపరనారా
యణుం డగు బాదరాయణుండు నిజబుద్ధిప్రావీణ్యంబున నయ్యనంతనిగమ
సముద్రంబు సర్వసాధారణంబుగా నుడుస్తరం బని తలంచి సంతోషంబు

పాటించి లోకోపకారార్థంబు గా ద్వాపరాంతంబునందు ఋగ్వజ్ఞస్సామాధర్వణంబు లైన చతుర్వేదకుల్యాప్రవాహంబు లామ్నాయసాగరంబున సంగ్రహించి సాంగోపాంగంబు గా మధ్యమలోకంబునందుఁ బ్రశస్తంబు గా విస్తారంబు గావించె. అట్టి చతుర్వేద ప్రవాహంబులలో నొక్కొక్క ప్రవాహంబు నందుఁ దద్దాంభీర్యవిశేషనిధు లైన మహాత్ములు గల్పించి నెలవు పఱచిన శాఖాతీర్థంబు లనేకంబులు గలిగియుండు. అట్టి తీర్థవిశేషంబుల యందుఁ దత్తద్వేద ప్రవాహతీర నిత్యనివాసవరాయణు లై మహావైదిక శిఖామణులు నిజపరిజనంబులతోఁ గూడి యధీతిహాచరణ ప్రచారణరూప స్నానపానదానదాపనాదివ్యవహారంబులు గావించి తన్నిర్మల గంభీరాశయ పరమార్థ జ్ఞానామృతసప్తారంబు లుపయోగ్యంబులుగా ననుభవించి, పరమార్థ కువ్రైక్యకతార్థభావంబునం బ్రసిద్ధులై యుండుదురు. మఱియు నిట్టి మహానాదనిరూపిణంబులైన చతుర్వేదంబులు నుదాత్తానుదాత్త స్వరితప్రచయ్యాది స్వరవిశేషప్రధానంబు లైనను నందులో విశేషించి భగవద్రూప మైన సామ వేదంబు గేవలగీతప్రధానం బనఁ బ్రసిద్ధంబై హరిహరబ్రహ్మది దేవతాప్రీతి కంబులై యొప్పుచు నుండు. అట్టి సామవేదంబునందు గీతంబును, ఋగ్వేదంబువలన వాద్యంబును, యజుర్వేదంబునందఁ జతుర్విధాభినయరూపం బైన నృత్యంబును, ఆధర్వణంబువలన శృంగారాదినవహంబులును సంగ్రహించి తాదృశనవరసాత్మక నృత్యగీత వాద్యప్రపంచ ప్రతిపాదకం బైన నాట్యవేదంబు బ్రహ్మ కల్పించి నిజపుత్రుం డైన భరతమునికి నుపదేశంబు గావించె. తత్కృతం బెట్టి ననిన పరిస్థానంబుగా నాట్యవేదావిర్భావమాహాత్మ్యం బెఱింగించెద నాకర్ణిపుము.

31

సీ॥ శ్రీకర విజ్ఞానశేఖరు లుత్తము

లత్రీప్రముఖు లైన యఖిలముఖులు,

బ్రహ్మసంభవుఁ డైనభరతర్షిఁ గని యొక్క

సమయంబునను భక్తి చాలఁ జేసి,

నాట్యవేదము గల్గిన విధంబు వినఁ గోరి

మునినాథ! నవయ్య మున్ను బ్రహ్మ

యే సమయంబున నే నిమిత్తంబున

నెవ్వనికొఱకుఁగా నిట్టి నాట్య

వేద మొనరించు, దన్నాట్య వేదజన్మ
మహిమ రెఱిగింపు మన, వేదమాని యిట్లు
వారలకుఁ దెల్పి, నారీతి వరుసతోడ
వినుము తెల్పెద, రామభూవిభులలామ!

82

సీ॥ దైవత వైత్య గంధర్వ యక్షోరగ
రాక్షసజన సమాశ్రాంత మగుచు,
లోకపాలురచేతఁ బ్రాకటస్థితిఁ గని
తిరమైన జాంబవద్వీరమునకుఁ,
ద్రేతాయుగమునందుఁ దివిరి వైవస్వత
మన్వంతరమువేళ మనుజు తెల్ల
గ్రామ్యధర్మము మీఱి కామలోభ క్రోధ
మూఢదురాచారరూఢు లగుచు

వేదమార్గ క్రమంబులు విడిచి నడువ
నపుడు గల్పించె బ్రహ్మ నాట్యగవంబు
సకల ధర్మావబోధన చతురుఁ డగుచు
వినుము, రామేంద్ర! యా నాట్య వేదమహిమ.

83

సీ॥ ఇంద్రాది దివిజుల కెల్ల సకానులకును
దృశ్యమై శ్రావ్యమై దివ్యమైన
నాట్యవేదము మహానటుఁడు మహేశ్వరుఁ
డొనరించె మును వేదయోగ్యముగను
వేదస్వరూపమై విలసిల్లు నది చూడ
స్త్రీ శూద్రజాతికిఁ దెలియ వినఁగఁ
జూడంగ రా దని సురగురుండు దలంచి
నాట్యవేదము వేతె నరులకెల్ల

సర్వసాధారణంబు గా శ్రావ్య మగుచు
వెలయుఁజేసెద నని తత్త్వవిదుఁడు బ్రహ్మ
విమలయోగస్థితిని నాల్గు వేదములను
దలఁచె మదిలోన, రామభూవలయనాథ!

84

ప॥ ఇట్లు, లోకపితామహుం డైన బ్రహ్మ దేవుండు చతుర్వేదంబుల
వలన నవరసాత్మకనృత్తగీతవాద్య ప్రపంచ ప్రతిపాదకం బైన నాట్యవేదంబు
లోకోపకారార్థం బై యాదిమాహేశ్వర ప్రోక్తనాట్యవేదానుగుణం బైన
సకలార్థ సిద్ధిప్రదం బై వెలయుఁ గల్పించి యిట్టి నాట్యవేదార్థభావప్రయోగం
బులయందు నెవ్వరు సమర్థు లగుదురోయని చింతించి వేదవిదం డైన యిం
ద్రుని రావించి యతనితో బ్రహ్మ యిట్లనియె.

35

సీ॥ వేదార్థసిద్ధ మై వివిధార్థబోధంబు
వెలయంగఁ బంచమవేదమహిమ
నెగడంగ నాచేత నిర్మితం బైనట్టి
యీ నాట్యమగ్నంబు నిపుడు నేర్చి
గొబ్బున మీలోనఁ గొందఱు నాట్యంబు
కొందఱు గీతంబు కొందఱు అతుల
వాద్యంబు చేకొని హృద్యవైఖరి నేర్పు
మొజసి సమర్థు లై మేటిగతుల

సత్రప్రయోగంబు గావించి సకలలోక
మునకు వాడుకఁజేయింపు మునుచు బ్రహ్మ
వలుక వినయోక్తి సద్భక్తి వాసవుండు
మగుడఁ బలికెను, రామభూమనుజనాథ

36

సీ॥ కమలసంభవ నాట్యకర్మంబున కయోగ్యు
లసమర్థు లరయంగ నమరజనులు
శంసితవ్రతు లైన సంగమమింద్రులు వేద
గుహ్యార్థము లెఱుంగఁ గుశలనుతులు
ధన్యు లీ నాట్యవేదము లభ్యసించంగఁ
దత్రప్రయోగము నేయఁ దగినవారు
కావున నినుసుతుల ఘనులు సూర్యురు భర
తాదికమునులు మహాత్ము లరయ

చారలకు నాట్యవేదంబు వరుసగాఁగఁ
దెలియ నుపదేశ మొనరించి తిరిగి తత్ర

యోగ మొనరింపు మని యింద్రుఁ డొనరఁ బల్కెఁ
దెలియఁ బల్కెద, రామధాత్రీతలేంద్ర!

37

ప॥ ఇవిధంబున దేవేంద్రుఁడు నాట్యాభ్యాసప్రయోగంబులకు దేవ
తలు సమర్థులు గా రని విన్నవించినవలుకు లవధరించి పితామహుండు తత్స
మయంబున నిజపుత్రశతంబునందు జ్యేష్ఠుండు శ్రేష్ఠుండు సకలవేదవేదాం
గాది నానావాఙ్మయ పారదృశ్యుండు జ్ఞానవిజ్ఞాననిధి యైన భరతమునీం
ద్రునిం గనుంగొని యితఁడీ నాట్యవేదగ్రహణధారణ ప్రచారంబులయం
దుఁబ్రవీణుం డని యాత్మ నెఱింగి నిజసభామధ్యంబున బ్రహ్మమునివర్గంబు
లోనఁ గూర్చున్న భరతమునిని దస సన్నిధికి రావించి ప్రియోక్తుల గార
వించి సభ్యజనానుమతంబున నతనికి వేదోపవేదార్థం బనిబంధబంధురం బైన
నాట్యవేదంబు సాంగంబు గా నుపదేశించి భారతి, సాత్వతి, ఆరభటి, కైశికి
యనియెడు నాల్గువృత్తులు నాట్యప్రయోగంబులు గ్రమంబుగా నెఱింగించి
యపుడు పితామహుండు భరతునిఁ జూచి నీ కుపదేశించినయీ నాట్య
శాస్త్రంబు తక్కిన పుత్రసంఘంబున కుపదేశించి తన్ముఖంబున సర్వత్ర నాట్య
ప్రయోగంబు గావించు మని యాన తిచ్చిన సంగీకరించి భరతమునీంద్రుండు
బ్రహ్మనుమతంబున నాట్యవేదోపదేశ ప్రయోగంబులయం చాచార్యత్వంబు
వహించె. వాక్కుల్యపాచ్య, కోహళ, దత్తిల, బత్తిల, అంబష్టక, తండు,
అగ్నిశాఖ, సైంధవ, పులోమ, కోహణబంబుజధ్వజ, కాకజంఘ, స్వర్ణక,
తాపస, కైదారి, శాలికర్ణ, దీర్ఘగాత్ర, శాలిక, లంబాలక, పల్లక, ముష్టిక,
సైథాయన, తైత్తిల, భార్గవ, శుచి, బుభుల, అంబుధు, బుధసేన, అంబర,
మాగధ, సరళకర్త, అగ్ర, తుషార, పాండవ, గోమద, బాదరాయణ,
హస్తీముఖ, పీతముత, కురుకట్టి, ఆశ్మకుట్ట, వట్పుద, ఉత్తమ, పాదుక,
ఉపానత్, శ్రుతి, చాపత్స్వర, అతిరుండు, ఆజ్యహుండు, కైవర్ణక, కేక
రాక్ష, హిరాణ్యాక్ష, కుశల, దుష్ప్రభ, జాయంభ, నాయక, బీభత్స, విచ
క్షణ, పుండ్రాక్ష, పూర్ణనాసిక, అసిత, సిత, విద్యుజ్జిహ్వ, శాలకాయన,
శ్యామాయన, మహాహరి, లోహితాంగ, సంవర్తక, పంచశిఖ, త్రిశిఖ, శిఖ,
శంఖవర్ణముఖ, పండ, శంకుకర్ణ, చక్రసేమి, గభస్త, లంఘమాలి, శత,
విద్యుత, శతజంఘ, కాద్రవీర ఇత్యాది నామధేయంబులు గలిగిన బ్రహ్మ
పుత్రులు నూర్చురకును లోకోపకారంబు గా నాట్యవేదంబుపదేశించి భరత
చామ్యుండు తత్తద్భూమివిభాగానుగూఢులుగా వారలలోన వేర్వేరునాట్య

కర్మంబులయందు సమర్థు లగు వారి వారి నాయా నాట్యంబులయందు
వేర్వేరు నేర్పటచి, భారతి, సాత్వతి, ఆరభతి, యనియెడు మూడు మార్గం
బులచేత నాట్యప్రయోగసమర్థులం జేసి వెండియు భరతాచార్యుండు
తానునుం దనవారునుంగూడ బ్రహ్మసన్నిధి కేగి యతనితో నిట్లనియె. 38

ఉ॥ నీ యుపదేశమార్గమున నేనును నా జనులెల్ల నాట్యముల్
పాయక యభ్యసించితిమి భారతి సాత్వతి యార్భుక క్రమం
జేయెడఁ బాయ కుండ వినవే యని నాట్యముఁ జూప బ్రహ్మ పు
త్రా! యిది యొప్పు నంచు భరతార్యునిఁ బల్కెను, రామభూవరా! 39

చ॥ సుమతిని నీవు నీమహిమ చోద్యము నాట్యముఁ జూడ వృత్తులఁ
సమగన మొప్పు జూపితివి సంతస మయ్యెను నింకఁ గైశికీ
క్రమమున నాట్యము ల్పలువఁగా మతి నేయుము దాని కై నద్ర
వ్యము నీటు వేస మిత్తు నని యబ్జజుఁ డాడెను, రామభూవరా! 40

గీ॥ కన్యగర్భుని వాక్యంబు భరతుండు విని
భారతీనాథ! కైశికీభగ్యనాట్య
సాధనద్రవ్య మీ మృని చక్కఁ సడిగి
మఱియుఁ బల్కెను, రామభూవరలలామ! 41

నీ॥ మృదులాంగహాస సంపదలతోఁ దలఁదూగి
నవసస్థితులచే రవళి మీఱి,
వరవిభావానుభావముల సంచారి భా
వములను దత్త్రియాక్రమము గల్గి
చారునైహథ్యాదిసాధనములు గల్గి
శృంగారసమాచే జెలుపు మీఱి
కైశికీనాట్యంబు గనువట్టు ము న్నొక
నాడు శంభుని నర్తనంబువేళ

సత్త్రి నాట్యముఁ గనుగొంటి, హరుండు దక్క
నితర పురుషులు తన్నాట్య మెఱిగి నేయ
శక్తు లనరాదు, పాలఁటికి జీక్ష్మ మనుచు
భరతముని పల్కె, రామభూపాలచంద్ర! 42

ఉ॥ కావున, వారిజానన! యొకానొకరూపవిలాస విభ్రమ
 శ్రీవిభవంబు సద్గుణవిశేషము గల్గియు నాటపాటలం
 దేవిధ మైన దా మెఱిగి యీశ్వరు నైన గరంగజేయువా
 మావళి గల్గ జేయు మని ప్రార్థన జేసెను, రామభూవరా! 43

వ॥ ఇట్లు, భారతీత్యాదివర్ణత్రయంబునఁ గావించు నాట్యంబు మహా
 ధృతాంగ హారకలితం బైన పురుషనాట్యం బై యుండు. కైశికీనాట్యంబు
 శృంగారరస ప్రచురం బై సుకుమారాంగహారాది విలాస విభ్రాజితం బైన
 శ్రీ నాట్యం బై యుండు. గావునఁ బురుషశత్యంబు గాని యిట్టి కైశికీ
 నాట్యంబునకు సాధనంబుగా సకలలక్షణ సంపన్నం బైన దివ్యాంగనాజనం
 బులు గావలయు నని ప్రార్థించిన భరతమునీంద్రునకుఁ బ్రసన్నుండై పద్మాస
 నుండు తన దివ్యచిత్తంబునందుఁ దాదృశదివ్యకాంతాజనసంభవంబు సంక
 ల్పించిన సమయంబున. 44

సీ॥ ముజ్జగంబుల గెల్వ సజ్జించి నిల్చిన
 మదనశాంబర మహామాయ లనఁగ
 రాహుకళంకాదిరాహిత్యమున నొప్పు
 పరిపూర్ణ దివ్యబింబంబు లనఁగ
 ఊణికధర్మము మాని శాశ్వత ప్రభలతో
 మెలఁగెడి తొలకరిమెలుపు లనఁగ
 శైతన్యములు దాల్చి ధాతముండఱ నిల్చి
 బో కైన పసిడిశలాక లనఁగ
 సకలమోహన సౌందర్యసార మెల్ల
 గగుగులను బోసి చేసినకరణి దోడ
 నప్పర స్త్రీలు జనియించి యజునిమ్రోల
 నిలిచి రప్పడు, రామభూవలయనాథ! 45

వ॥ ఇట్లు, కమలగర్భుండు నిజమానస పుత్రిక లైన యప్పరసల భర
 తాచార్యుల కొసంగి యీ దివిజాంగనా జనంబులకు కైశికీనాట్యం బభ్య
 సింపఁజేసి ప్రయోగంబుఁ గావింపు మని యానతిచ్చి నారదాది గర్భాచార్యుల
 సంగితమార్గాభ్యాసంబు గావింపుడని నిత్యోపదేశించి యనిపె. ఆ సమయంబున
 సౌదామినియును, దేవదత్తయును, దేవసేవయును, భువోంమయును, ముర

భియు, సుందరియు, విదగ్ధయు, విబుధయు, సుమాలియు, సంతలియు, సునందనయు, సుముఖయుగుమాతలియు, అష్టనయు, సరళయు, గేరళయు, ధృతియు, మంజుకేశియు, సుకేశియు, మిశ్రకేశయు, సులోచనయు, వామయు, సుపుష్కలయు, గలభయు ననియెడు నామంబులు గలిగి నాట్యాలంకార ప్రసంగచతుర లైన యీ యిరువది నలువురు కోమలాంగు లగు నప్పరసలును, బ్రహ్మనిర్మిత లై కొందఱు శిష్యులును, స్వాతీనారదాది గంధర్వులును, బ్రహ్మనుమతంబునఁ గొల్చి పరివేష్టించి చనుదేర నపుడు భరతాచార్యుండు పితామహు వీడ్కొని చని మంథరపర్వతాగ్రంబునందు నొక్కరమ్యప్రదేశంబున నిల్చి క్రమక్రమంబున నాంగికవాచికాహార్యసాత్త్వికాఖ్యచతుర్విధాభినయాత్మకంబు లైన నాట్య భేదంబులను, శ్రోతిస్వర నానారాగాత్మకం బైన సంగీతంబును, తతానధసుషిరఘనాది చతుర్విధవాద్యభేదంబులను, స్వరలయజ్ఞాన పురస్సరంబు గా, నశ్వరఫలకును శిష్యులకును సమర్థకంబు గా నుపదేశించి నిజబుద్ధి కాశలం జేర్పడఁ గై శిశీనాట్యప్రయోగం బెల్ల సాంగంబు గా నభ్యసంపజేసి నానావిధ నాటకాలంకార ప్రసంగ నిర్వహచాతురీధురీణ లైన దివ్యాంగనలం జూచి పరమసంతోషంబున భరతమునీంద్రుం డొక్కనాఁడు స్వాతీనారదాది గంధర్వ వర్గంబును నప్పరోజన శిష్యగణంబులుఁ గొల్వ మగుడ బ్రహ్మచన్నిధికి జని యతనికి నమస్కరించి సవినయంబు గా నిట్లనియె.

46

శా॥ దేవా! నీ యుపదేశ మార్గమున నీ దివ్యాంగనాశ్రేణికిన్
భావం బొప్పుగఁ గై శిశీనటన మభ్యాసంబు నేయించితన్
నీ వీ నాట్యవిధంబు లెయ్యెడల వర్ణింప న్నియోగింతు వా
క్రేవం జూపెద నీ ప్రయోగ మని పల్కెన్, రామభూపాగణి!

47

సీ॥ అని యిట్లు పలికిన నా భరతాచార్యుఁ
బొడఁగని పల్కి యో మునివరేణ్య!
యంద్రధ్వజోత్సవ మిదె వచ్చు నా మహా
త్సవ సమయమునందు శక్రసభను
నీ కై శిశీనాట్య వృద్ధప్రయోగంబుఁ
గావింపు మని పల్కి కమలగర్భుఁ
డనుర పరాజయ మమరేంద్ర విజయంబుఁ
బ్రకటించు నాట్యప్రబంధ మొకటి

సరసరీతుల నిర్మించి చక్క నొసరి
నాంది మంగళ మాట నిం పొందజేసి
యిట్టి నాటక మచట వర్ణింపు మనుచు
భరతుఁ బంచెను, రామభూపాల! వినుము.

48

సీ॥ అని యిట్లు కద్యజం డనిపిన భరతుండు
నింద్రధ్వజోత్సవ మెసగువేళ
అప్పరోనికురుంబ మాతృశిష్యులుఁ గొల్వ
స్వాతి నారదయుక్తిఁ జని సురేంద్రుఁ
గాంచి యో దివిజేంద్ర! కమలజనాజ్ఞను
వచ్చితి మీ యుత్సవంబునందు
భవదీయవిజయరూపకసత్ప్రబంధక
భావసంగ కళా విధాన మెసంగ

గై శిశీమార్గమున నాటకప్రయోగ
విధము మెఱయించి నీ కీర్తి వెలయఁజేతు
ననుచుఁ బరికిన భరతున కా మహేంద్రుఁ
డనుమతి యొసంగె, రామభూపాగ్రగణ్య!

49

ప॥ ఇట్లు, దేవేంద్రుం డర్ఘ్యపాద్యాదిపాదశోపచార పూజావిధాన
పురస్కరంబు గా భరతాచార్యు నాదరించి నాట్యప్రయోగంబునకు సమ్మ
తించి తత్సాధన సామగ్రిలెల్ల సమర్పించె. అట్టియెడ భరతుండు తన్మహో
త్సవ సమయంబునం దొక్క రమ్య ప్రదేశంబున రంగమంటపంబు రంగ
పీఠాద్యపద్యాది నాట్యోపగ్రహాలంకారయుక్తంబు గాఁ గల్పించి దీపకలికా
సహస్రంబులు వెలుంగ రాత్రి సమయంబున నాట్యంబున కుపక్రమించునప్పుడు
దేవేంద్రుండు సకలదేవగణంబులు గొల్వ సభానాయకుం డై హరిహర
బ్రహ్మనుమతంబున సుఖాసీనుం డై చూచుచుండె. అంత భరతాచా
ర్యుండు రంగపీఠంబునందుఁ గూర్చుండి నాట్యప్రయోగంబునకు నాజ్ఞాపింప
భరతముసింద్రుని శిష్యవర్గంబులు దెరలోన నిలిచి మొదట వినాయకపూజ
పుష్పాంజలి సభాశీర్వాదం బైన నాందీమంగళంబు నిర్విఘ్నసమాప్త్యర్థం
బుగా నాచరించి దేవేంద్ర విజయరూపనామక ప్రబంధ కథా ప్రవృత్తంబు
నొనరించు.....ట్టి కొందఱు సూత్రధారులై నిలువఁ గొందఱు కథా

ప్రసంగంబు సేయఁ గొందఱు మృదంగాదివాద్యవాదనంబులు గావింపఁ
గొందఱు స్వాతీనారదాదిగంధర్వులు వీణాదితంత్రీ వాద్యంబులు వాయించి
గాసంబులు సేయఁ గొందఱు శ్రుతిమురళ్యాదులు మొరయింపఁ గొందఱు
తాళంబులు ధరింప సాదామిని దేవదత్తాదు లైనయుభయులు కైశికీమార్గ
నటనంబునకుఁ బాత్రులై నిలిచి యింద్రవిజయరూపకం బనుసరించి శృంగ
రాదినవరస ప్రధానంబు లై తత్పదార్థాభినయంబుల నెల్ల నాంగికవాచికా
హార్య సాత్త్వికాఖ్యచతుర్విధాభినయంబులు గల్గఁ దాళక్రియామానపూర్వ
కంబు గా నభినయించి సభారంజనంబు సేయ భరతాచార్య ప్రయోగచాతు
ర్యంబువలన ను ప్రయోగం బై ప్రవర్తిల్లిన కైశికీనాట్యంబు హరిహర
బ్రహ్మదినిఖిలదేవతా మనోహరం బై యవాజ్ఞునసగోచరాఖిలనేత్రోత్సవం
బై పరులకందఱికిఁ బరమానందంబు గల్పించె, ఆ సమయంబున.

50

సీ॥ తనపెక్కె మొసంగెను దైవతనాయకుం
డజాఁ డిచ్చెఁ గుటిలకాఖ్యాభరణము
నీళ్లగండి యొసంగె నీరదనాథుండు
సురుచిరచ్ఛత్రంబు సూర్యుఁ డొసంగె
గార్యసిద్ధి యొసంగె ఖండేందుజూటుండు
వాయుదేవుఁ డొసంగె వ్యజన మొకటి
సింహాసన మొసంగె శ్రీరమానాథుండు
ధనవతి మకుటంబుఁ దా నొసంగె

శ్రావ్యత యొసంగి భారతీసరసభావ
హృద్యరూపబలక్రియ లితరదైవ
యక్షగంధర్వపన్నగు లర్థి నిడిరి
భరతమానికి, రామభూపాలచంద్ర!

51

వ॥ ఇట్లు హరిహరబ్రహ్మది దేవసభాభిషేకంబు లందఱు సంతసిల్లి
నాట్యోపకరణం బైన వస్తువిశేషంబులు బహుమానపురస్కరంబు గా
నొసంగి యాదరింప నప్పు డా భరతాచార్యుండు చాల సంతోషించె.
ఇవిధంబున నింద్రవిజయోత్సవంబులయందు సార్వత్రికంబుగాఁ కైశికీనాట్య
ప్రయోగంబు భరతప్రీతియుక్తం బై ప్రవర్తిల్లుచో నొక్కనాటి ప్రయోగ
సమయంబున.

52

సీ॥ నిత్య మై దానవదైత్యనాశనకథ
 ప్రస్తావనాయుక్తిఁ బ్రబలి యిట్లు
 కైశికీనాట్యంబు ఘనముగా నడువఁగఁ
 జూచి యోర్వంగ లేక నీచమతులు
 కోపించి క్రూరులై ఘోరాకృతులు దాల్చి
 రా విరూపాక్షుడు లసురులెల్ల
 ధీరు లై నాట్యప్రదేశంబునకుఁ జేరి
 వేవేగ రప్పించి విఘ్నతతుల

నొసఁగఁ బురికొల్పు, నవియు నయ్యసురవరులఁ
 గూడి మాయలు వన్ని యగోచరము గ
 రంగమంటప మధ్యస్థరంగపీఠ
 మాక్రమించెను, రామభూపాగగణ్య!

సీ॥ రంగపీఠముమీఁదను బొంగి విఘ్న
 తతులు నర్తకజనముల స్మృతియు మతియుఁ
 జతురశక్తులుఁ జేష్టులుఁ జక్క నణఁచి
 వైచె నప్పడు, రామభూపాలనాథ!

53

సీ॥ సూత్రధారులు బుద్ధిశూన్యు లై నిలిచిరి
 జడవృత్తి నిలిచెఁ బ్రసంగకారి
 హృద్యమార్దళికానవద్యనాద (1)మణంగెఁ
 దతవాద్యవాదకు ల్లల్లడిలిరి
 సోలిరి పుడమిపై శ్రుతివేణుపాణులు
 వ్రాలిరి తెరలపైఁ దాళధరులు
 పాత్రలు చిత్రరూపస్తంభితము లయ్యె
 భరతుండు భయకంపభరితుఁ డయ్యె

తెరలఁ దెరలును ధరణిపై దీర్ఘ మగుచు
 వీచకళికాకలాపముల్ రూపు మాసె
 సురలు మానులు బెదరిరి సురవిరోధు
 లెల్లఁ జెలఁగిరి, రామభూవల్లభేంద్ర!

54

ప|| ఇట్లు, విరూపాక్షాదిరాక్షసాధ్యక్ష ప్రయుక్త మహావిఘ్నమాయా కృత్య వికల్పితం బైన భరతప్రయుక్తనాట్యప్రయోగంబు రసాభాసం బగుటఁ జూచి యీ నాట్యప్రయోగంబునకు వైకల్యంబు గల్గిన కారణం జేమి యని కొంత ప్రాద్దు చింతించి యిది రాక్షసమాయాకృత్యం బని నిశ్చయించి యాఖండలుండు మహోద్దండ విక్రమంబునఁ బ్రచండమూర్తి యై రోషావేశకమాంతఃకూర్మితాత్ముం డై యతీరభసంబున లేచి రంగమంటప మధ్యోస్థాపిత నిజధ్వజదండంబుఁ బెకలించి చండబాహుదండంబున మహోగ్రంబు గా భరియించి రంగశీతంబు నాశ్రయించి నున్న యమ్మహావిఘ్న సురజనంబుల గెంటి యమ్మహాజర్జరసాధనంబున జర్జరితాంగులం జేసి పరాభూతులం జేసె. అప్పు డా విఘ్నంబు లెల్లఁ బలాయితంబు లయ్యె. అట్టి యెడ దివిజు లెల్ల సంతసిల్లి సురేంద్రుని జూచి యీ ధ్వజదండం బాయుధ రూపం బై, యిట్లసురమాయావిఘ్ననివారకం బై నాట్యప్రయోగం బులయం దావశ్యకం బై నర్తకపూజకం బగుం గాక యని పలికిన విని సుక్రంద నుండును నట్లే యగుం గాక యని శపథంబు గావించె. ఇట్లు పాకళాసనుండు రాక్షసప్రయుక్తవిఘ్నంబులనెల్ల జర్జరసాధనంబున నిర్జించె గనుక నది జర్జరి నామకం బయ్యె ఇట్లు నిర్విఘ్నంబు గా నాట్యప్రయోగంబు నడిపి వెండియు భరతాచార్యుండు సంతోషచిత్తంబున నెప్పటియట్ల నాట్యోపకరణంబులఁ జేసికొని నర్తనప్రయోగంబు గావించునప్పుడు, విరూపాక్షాదిరాక్షస నియుక్త మాయావిఘ్నంబులు యథాపూర్వంబు గా వచ్చి యక్రమంబున భరతాచార్య నిందింపఁ దలంచినఁ దల్లక్షణం బెఱింగి, యయ్యసురవిఘ్న కృత్యంబు దుష్పరిహరం బని యెంచి భయసంభ్రమంబులు రెట్టింప నృత్య కృత్యంబు నిర్వర్తించి, భరతాచార్యుం డయ్యెడ సురిజనంబుగా బ్రహ్మ సన్నధికిం జని యమ్మహాత్మున కిట్లనియె.

55

సీ॥ వినవయ్య యోధేవ! వికటరాక్షస కోటి
నాట్యశాస్త్ర విదాశనంబు నేనుఁ
దలఁచి విఘ్నంబులు దళము గాఁ గల్పించి
రహి నన్న నవి వచ్చి రంగశీత
మాక్రమించుచు నిల్చి వక్రించి నర్తక
జనముల భయ పెట్టి జడనుపటప
నాట్యంబు నడవక నానావిధం బయ్యె
నీ నాట్యలక్షణ విజ్ఞు నీక్షణ

దెలుపు మని పల్క బ్రహ్మ చింతించి విశ్వ
కర్ముఁ బిలిపించి సర్వలక్షణసమేత
నాట్యమంటప మొకటి విన్నాణ మొనరఁ
జేయు మని పల్కె, రామభూనాయకేంద్ర !

56

వ॥ ఇట్లు బ్రహ్మనియోగంబునంజేసి విశ్వకర్మ తన శిల్పశాస్త్రప్రావీ
ణ్యంబు మెఱసి యష్టోత్తరశతహస్తప్రమాణం బైన వికృష్టాఖ్య రంగమంట
పం బొకటి దేవతాయోగ్యంబు గా నిర్మించె. అట్టి హస్తదండ ప్రమాణ
లక్షణం బెట్టి దనిన.

57

సీ॥ అణువు లెన్నిది గూడ నగు రజోరూపక
మవి యెన్నిదియు ఫాల మనఁగఁ బరఁగు
నెన్నిమిది ఫాలము లిరవందు లక్ష యై
యెనిమిది లక్షలు నెనఁగు నూక
యూక లెన్నిది గూడ నొనరంగ యవ మయ్యె
యవము లెన్నిది గూడ నంగుళంబు
నవియు నిర్వదినాల్గు హస్త మై యిం పొందు
నవి నాల్గు దండ మై యతిశయిల్లు

హస్తములు నూటయెన్నిది యమర శ్చేష్ట
మటువదియునాల్గు మధ్యమ మగుఁ, గనిష్ఠ
మెనఁగు ముప్పదిరెం దైన, నిట్లు నాట్య
శాల పరిమితి యిది, రామజనవరేణ్య !

58

వ॥ ఇట్లు, మూడు తెటుంగు లైన శ్చేష్టమధ్య కనిష్ఠ ప్రమాణంబు
లయిన రంగమంటపంబులకు వినియోగం బెట్టి దనిన.

59

అ॥ ప॥ దేవయోగ్య మగుచు దిర మొప్పు శ్చేష్టంబు
మధ్యమంబు రాజమాన్య మయ్యె
నితరయోగ్య మగుచు క్షితిని గనిష్ఠంబు
పొసఁగియుండు, రామభూనాయకేంద్ర !

60

సీ॥ ఇట్లు త్రివిధ మైన యీ రంగమంటప
విధము వరుస మూడు వికృతు లయ్యె
జను వికృష్ట మనఁగఁ జతురశ్ర మనఁ ద్ర్యశ్ర
భావ మనఁగ, రామభూవరేంద్ర!

61

సీ॥ ఉన్నతాకృతి నిం పొందు నొకవికృష్ట
మనమతల మగుఁ జతురశ్రగృహము
దనరుఁ గోత్రయంబునఁ ద్ర్యశ్ర మనఁగ
వరుసతోడను, రామభూవలయనాథ!

62

వ॥ ఇత్యైత్యంగునఁ ద్రివిధంబు లైన నాట్యమంటపములలోనఁ బరిమితం
లైన చతురశ్రమధ్యమమందిరం బుత్తమక్షత్రియయోగ్యం బై యొప్పు
చుండు. అష్టోత్తరశతహస్తప్రశస్తం బైన జ్యేష్ఠవికృష్టాఖ్య నాట్యగృహంబు
దేవతలకుఁ దక్క నితర యోగ్యంబు గావని (యిట్టి) శిల్పశాస్త్రలక్షణం బెఱింగి
విశ్వకర్మ నిజ శిల్ప చాతుర్యంబు మెఱయించి దేవతా యోగ్య
కలితం బైన జ్యేష్ఠవికృష్టాఖ్య మహారంగమంటపంబు సర్వలక్షణ సంపన్నం
బును దివ్యకాంచన రత్నమయం బగు చిత్రవిచిత్రవిశేషవిభూషితంబును నై
వెలుంగ శీఘ్రంబుగా సంకల్పమాత్రంబున నిర్మించి పితామహున కెఱింగించిన
నమ్మ హత్ముండు సకలసురగణపరివేష్టితం దై చనుదెంచి నిఖిల శుభ
లక్షణసమన్వితం బైన రంగమంటపంబు గనుగొని చాల సంతోషించి విశ్వ
కర్మ శిల్పచాతుర్యాతిశయంబునకుఁ బెద్దయుంబ్రొద్దు నివ్వెఱంగంటి తాదృశ
నాటకశాలాప్రవేశంబు గావించె. అత్తటి నవ్విరించి దివిజల విలోకించి మీ
రందఱు నీరంగమంటపరక్షణార్థంబై మీమీ యంశంబులచేత నీ మంటప
బాహ్యభ్యంతరప్రదేశంబులయం దాద్యంతంబుగా నావహించి విఘ్నం
బులు విదారించి నాట్యప్రయోగంబు నెఱవేర్పండ యని యానతిచ్చిన
సంగీకరించి సకలసురులు నబ్జహృసుమతంబునఁ దన్నాట్యమంటప ప్రవేశంబుల
యందెల్లఁ గ్రమంబున నిలిచియుండిరి. తత్రక్రమం బెఱింగించెద, ఆకర్ణింపుము. 63

సీ॥ రంగమంటపమున రజనీశ్వరుడు నిల్చె

దిక్పాలు రాయప్రదేశల నుండి

రల సప్తమారుతముల విడిక్కుల నుండె

నైవభ్యమున మిత్రనాథుఁ డుండె

వరుణః డంబరసీమ వర్తిల్లె వేదికా
 తలమునఁ బొవకుం డెలసియుండె
 నాట్యోపకరణభాండము లెల్ల లక్షింప
 నానామరవ్రాత మూనియుండె

బ్రాహ్మణాదికవర్ణము ల్పరఁగ నాల్గు
 రంగముఖ్య చతుస్త్వంభరంగు లయ్యె
 మఱియు నాదిత్యరుద్రప్రకరము కొన్ని
 స్త్వంభముల నిల్చె నట, రామజనవరేణ్య!

64

సీ॥ సాలభంజికలందు, సంధిల్లెభూతముల్
 శాలల నప్పరోజనము నిల్చె
 నితరసర్వగ్రహ లిరవయ్యెఁడుక్షీణుల్
 భూస్థలిమీఁద సముద్రుఁ డుండె
 తలవాకిటింటనే నెలకొనిరి కృతాంత
 కాలు రిద్దరు బలోద్వేలు రగుచు
 ద్వారపార్శ్వములందు వరబలాన్నితు లైన
 నాగేంద్రు లిరువురు నాటుకొనిరి

క్రిందికడపను యమదండ మందియుండె
 మీఁదికడపను శూలంబు పాదుకొనియె
 సురగురునియాజ్ఞ చేకొని వరుసతోడ
 రామభూపాల! మహానీయ రమ్యశీల!

65

సీ॥ నిర్మలియు మృత్యువు నియతు లై యిద్దరు
 ద్వారపాలక్రియావర్తు లైరి
 వరుసగఁ బీఠపార్శ్వమునందు దివిజేంద్రుఁ
 డెంతయు జాగ్రత్త నిరవుకొనియె
 మత్తవారణియందు హత్తి నై త్యనిహంతి
 ఘోనవిద్యుల్లత యమరియుండె,
 మత్తవారణమహోదాత్తమతు స్త్వంభ
 పరిపాలనక్రియాభారమును

భూతజాలపిశాచసమూహములను
యక్షగుహ్యకు లరిదుర్నిరీక్షరూప
నిరుపమానబలాధ్యులై నిలిచి రపుడు
రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

66

సీ॥ దైత్యనిబర్హణోద్ధత్యుజ్జ్వలం బైన
వజ్రంబు జర్జరవాద్యమునకు
రక్షకం బై నిల్చె, రహిని దానికీ గల్లు
పంచపర్వములందుఁ బరగ మొదటి
గణుపున వసియించె గమలాసనుఁడు వెండి
రెండవగణుపున నుండె హరుఁడు
మూడవగణుపున మురవైరి నివసించె
స్కంధుండు నాలవగణుపుఁ జెందె

శేషవాసుకితక్షకుల్ చేరియుండి
రేనవది యైనగణుపున నిట్లు దివిజ
వరులు విఘ్నహరము గ జర్జరమునందు
నధివసించిరి, రామనృపాంగగణ్య!

67

సీ॥ రంగపీఠికమధ్యరంగంబునను బ్రహ్మ
తాను బ్రత్యేకంబు పూని నిల్చె
బాతాళవాసులై పరఁగినగుహ్యక
యక్షపన్నగజనుల్ దత్తు లగుచు
రంగపీఠాధారరక్షకై నిలిచిరి
రహి నిట్లు సురలెల్ల రంగగృహము
నల్లెడల నిలువ నావేళ నీక్షించి
యీ సభానాయకు నిండ్రుఁ డేలు

నతని నాయకురాలి బ్రహ్మాణి సూచు
భక్తిఁ బ్రాసంగికుని బ్రోచుఁ బ్రణవబీజ
మితరసభ్యుల శివుఁడు రక్షించు ననుచు
బ్రహ్మ పత్నిను, రామభూపాల! వినుము.

68

సీ॥ తపఃకులైకొని ఘనులైన దేవతా
 జనులెవ్వరెవ్వరు సరవి బ్రోవ
 నీరంగమంటప శ్రీరమ్యభూభాగ
 ములలోన నెందెందు నిలిచి రపుడు
 నా యాయదేవత లాయాయి చోటుల
 కధిదేవతాస్థితి నమరియుండ్రు
 వివిధ విఘ్నంబుల విదళించి నాట్యప్ర
 యోగంబు నెఱవేర్చ నోపగలరు

నిజము నిజ మని పల్కెడు నజనిఁ జూచి
 సంతసంబున దేవతాజనము లెల్ల
 భక్తి మొక్కులు పఠరించి పల్కి రపుడు
 రామ భూపాల! రమణీయరమ్యశీల!

69

సీ॥ దేవ! నీ యాజ్ఞను దిరము గా నీరంగ
 మంటసంబున నిల్చియుంటి విపుడు
 విఘ్నంబులు ఘటించు వికటాసురులఁ బట్టి
 సంహరింతుము నీదు సత్త్వమునను
 నటులైన నిం కొక్క హరువు ప్రార్థించెద
 మది యెట్టి దనిన సామాది గాఁగఁ
 జతురుపాయంబుల సంధించి క్రమమున
 విఘ్నకర్తల బిల్చి విశదము గను

మీరు దెల్పిన మీమాట మీటి రేని
 వారి నంతట దండ ప్రచార ఘోర
 వైఖరుల మీటి పాధించి వైతు మనుచు
 సురలు పల్కిరి, రామ భూవరలలామ!

70

మ॥ అపు డా రీతిని దేవతాన్వయపతుల్ ప్రార్థింపఁ బద్మాసనుం
 డపకారాత్మకులై మెలంగెడు విరూపాక్షాది విఘ్నక్రియా
 విపరీతాసుర కోటిఁ జూచి పలికె విశ్వాసయోగైక్యక సా
 మ పురస్కారి వచో విలాస ముదయింపన్ రామ భూపాద్రాణి

71

శా॥ ఓహో! రాక్షస వీరులార! యిటు లేమో మీరు నానాశ్రుతి
వ్యాహారార్థమయ్యాఖిలాభిమత సవ్యామ్నాయ విద్యాపకా
రాహంకార వికార ఘోరహృదయవ్యాపారులైనా రిదే
లా హీనస్థితి నంచుఁ బల్కె నజాఁ డొయ్యిక్, రామ భూపాగ్రణీ! 72

శా॥ ఆ రీతిక జలజాసనుం డడుగ దైత్యానీకవిఘ్నావళి
పారంపర్యముతోడ సప్పుడు విరూపాక్షుండు వాణీధవ
శ్రీ రమ్యాంఘ్రి పయోరుహద్వయముఁ దా నేవించుచున్
ధీరుం దై పలికె మహావినయవృత్తిక, రామ భూపాగ్రణీ! 73

సీ॥ ఓ దేవ! వినవయ్య యొక విన్నపము, లోక
నాథ! యో వాణీసనాథ! నీవు
జగములు గల్పించి జనులకు నెల్లను
దండ్రై తాత వై దనరి సర్వ
సమవృత్తి జేకొని చరియింతు, విట్టులు
నీయందు దేవతానికరములును
రాక్షస వ్రజములు రహి నొక్కరీతి గా
జన్మించి యుండఁగ సమత లేక
దైత్యనాశనకర మగు దైవతాధి
నాథ విజయ ప్రదంబుగా నాట్యవేద
మిట్లు నేయంగఁ దగునె లోకేశ! యనుచు
నసురపతి వల్కె, రామనృపాగ్రగణ్య!

74

సీ॥ ఆ విధంబునఁ బల్కు నా విరూపాక్షాది
రాక్షసజనులతో బ్రహ్మ పల్కె
వినుండు విఘ్నములార! విడువుండు దోషంబు
చిత్తవిషాదంబుఁ జెంద నేల
మీకును సురలకు మేటిశుభాశుభ
కర్మవిజ్ఞానవిక్రయము గల్లు
నానాథమయ మైననాట్యవేదము నేను
గావిదిలిని ధూకె కాదు మఱియు

సకలలోకంబులఁ జరించు జనులకెల్ల
సర్వధర్మంబు లెఱిగింపఁ జాలునట్టి
శాస్త్ర మొనరించితిని దీని సారవిభవ
మిపుడు వినుఁ డని పల్కె, రామేంద్రచంద్ర!

75

సీ॥ ఒకచోట ధర్మంబు ప్రకటించి లెల్పును
గ్రీడామహిమ నొక్కకేవల జూపు
నిష్టార్థసాధన నెఱిగించు నొకచక్క
నొకవంక శమవృత్త మొనరఁ దెల్పు
నొకత్రోవ హాస్యంబు సుకరంబు గావించు
యుద్ధరంగముఁ జూపు నొక్కమూల
నొకచెంతఁ గామంబు నూర్జితంబుగ నేర్పు
వడి నొక్కచో దుష్టవధము నెఱపు

నిట్టినాట్యమహాత్మ్యంబు నెఱుంగ లేక
యేల విఘ్నంబునేసెద రింక వినుడు
మఱియుఁ దెల్పెద మీనాట్యమహిమ యనుచు
బ్రహ్మ పల్కెను, రామభూపాల! వినుము.

76

ప॥ కావున నిట్లు సకలవేదశాస్త్ర స్మృతిపురాణాగమేతిహాస సహిత
పురావృత్తాది పుణ్యకథాప్రసంగనిధానం బైన సప్తద్వీపసముద్రపర్వతారణ్య
సదీనదాదిదేవ తిర్యజ్మనుష్యాదిచరాచరాత్మక సకలలోక వ్యవహారాను
కరణంబై ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధపురుషార్థసిద్ధిప్రదం బై వెలయు.
ఇట్టినాట్యమహిమంబుల మీ రెఱుంగక యీనాట్యంబు కేవలదేవతా
విజయరూపం బని భ్రాంతి వహించి దేవతలతోడి మత్సరంబున వేదతుల్యం
బైన యీనాట్యశాస్త్రప్రయోగంబునకు విఘ్నం బొచరించుట ప్రత్య
వాయంబు. కావున నిట్టిదుష్టవ్యవహారంబులు చాలించి బుద్ధిమంతులరై
వైరంబు దక్కి సురలతో స్నేహంబుఁ జేసికొని మీరలు వీరలం గూడి
యీనాట్యశాస్త్రప్రయోగంబునకు స్నేహంబుతో సరససల్లాపసముల్లాసభాసు
రంబు గా సభామంటపంబునఁ గూర్చుండి యీభరతాచార్యప్రయుక్త శిశీ
నాట్యప్రయోగ మహోత్సవంబుఁ జూచి కృతార్థభావంబుం గాంచుం డని
బహుప్రకారంబుల బోధించి పల్కిన నప్పడ్యగద్భుని నిర్భరదయారసపరిపూర్ణ

వర్ణనీయమృదుమధుర గంభీరవచనరచనాచాతుర్య విశేషంబునకుఁ జాల
సంకసిల్లి సమాధానచిత్తు లై యొడంబడి పరమహర్షంబున నాలోకపితా
మహానకు భక్తివినయపురస్కరంబుగాఁ బ్రణామంబులు గావించి యవ్వరూ
పాత్మోదిరాత్మసజనంబులు, నేటికినుండి నాట్యవిఘ్నంబు సేయువారము గా
మని సత్యంబు గా బ్రహ్మసమ్ముఖంబున నేకవాక్యంబు గాఁ బలికి నిజస్థా
నంబునకుం జనిరి. తదనంతరం బాచతుర్ముఖుండు దివిజులఁ గనుం
గొని యారంగపీఠంబునందుఁ బూజ గావింపవలయు. అందు సమంచిత
పుష్ప విసరంబు ప్రసరింపఁ జేయుం డని నియోగించి యింతనుండి రంగ
మంటపంబునందుఁ బ్రయోగంబునకు ముందట పుణ్యాహవాచన మంత్ర
జల ప్రోక్షణంబును, మంటపాది దేవతారాధనంబులును, హోమంబు
లును, బల్యన్న కుంభంబులును, పుడ్ర సోపేతంబు లైన భక్ష్యభోజ్య లేహ్య
చోష్యాది చతుర్విధాహారోపహారంబులును వేదమంత్ర పూతంబుగా సంఘ
టించి మంగళ వాద్య ఘోష పురస్కరంబుగా రంగ మంట పార్శ్వంబు
గావింపవలయు. ఇట్లు పూజించి ప్రయోగించిన నాట్యంబు సకలాభీష్టంబు
లొసంగు. మీరు చేసినక్రమంబున మర్త్యాది సకల లోకజనంబులును
ముందట రంగమంటపారాధనంబు గావించి సకలశుభంబులు గాంతురుగాక!
యని యానతిచ్చి యచ్చతురాననుండు దివిజులతో మఱియు నిట్లనియె. 77

సీ॥ రంగమంటపపూజ రహితంబు గా దీని

నాట్యంబు గావించు నరుని శాస్త్ర

విజ్ఞాన మంతయు విధలం బగు నతండు

హీనతర్యగ్గుంతు యోని బొడము

రంగాధిదేవతారాధనం బని యజ్ఞ

సమ్మితం బని శాస్త్రచయము దెల్పు

రాజైన నటుఁ డైన రంగార్చనము సేయఁ

దగుఁ జేయకున్నను దనరు నఘము

లట్లు గావున శాస్త్రమార్గానురూప

ముగను రంగార్చనము సేయు ముఖ్యనటుడు

సకల శుభములు శాశ్వత స్వర్గ సుఖము

లంబు నన పల్కి, రామశ్యామరాగగణ్య!

క॥ అని యిట్లు దెల్పు భరతుని

గని యత్తటి బ్రహ్మ దివిజగణములతోడః

మునుకొని రంగారాధన

మొనరింపు మటంచుఁ బల్కె నొగి, రామన్యపా!

79

వ॥ ఇట్లు చతుర్ముఖుండు నియోగించిన దేవాజ్ఞ చేకొని సకలశాస్త్రార్థ విజ్ఞానధుర్యుం డగుభరతాచార్యుండు రంగమంటపారాధనంబు సేయ నుద్దేశించె. అట్టియెడ నఖండసచ్చిదానందరూపం బైనబ్రహ్మంబు నిజశక్తి మహిమంబునంజేసి చరాచరాత్మకప్రపంచాకారంబునఁ బ్రకాశింపుచు నుండు. అట్టి ప్రపంచంబు ధర్మప్రతిష్ఠితం బై ప్రవర్తిల్లు. అట్టిధర్మంబు సత్యదయా శౌచతపోరూప పాదచతుష్టయాన్వితదివ్యగోరూపం బై విలసిల్లు. మఱియు నాధర్మంబు వేదాగమప్రతిపాదితం బై బ్రహ్మవిజ్ఞానసాధనం బగు. అట్టి వేదాగమాదివాక్యయంబెల్ల బ్రాహ్మణాధీనం బై యుండు. కావున నట్టి గోబ్రాహ్మణగణంబు సాక్షాత్పురమేశ్వరరూపం బై సకలలోకపూజ్యం బగు ననియును దాదృశగోబ్రాహ్మణపాదన్యాసపవిత్రం బైనక్షేత్రంబు కాశీ క్షేత్రంబునుంబోలెఁ బరమపావనం బై రంజిల్లు ననియును శాస్త్రదర్శనంబున నిశ్చయించె. అప్పుడు భరతాచార్యుండు బ్రహ్మర్షిత్వల్యులైన సహస్ర బ్రాహ్మణుల రావించి రంగాధిదేవతామంత్రజపపారాయణులం జేసి గోసహస్రంబుతోఁగూడ బ్రాహ్మణసహస్రంబును సర్వలక్షణసంపన్నం బై రంగ మంటపంబునందు సప్తాహారాత్రంబులు నివసింపం జేసె. వెడియు భరత మునీంద్రుండు శుచి యై తిరాత్రోపవాసంబు గావించి నాలవనాడు మంగళస్నానంబు గావించి ధవళాంబరాభరణంబులు ధరియించి పుణ్య కాంతాజనశుభగానంబులును, బ్రాహ్మణదేవమంత్రాశీర్వాదంబులును, బంచ మహావాద్యమూఁపంబులును జెలంగ రాత్రిముఖంబునందు శుభముహూర్త మున దేవమునిగణంబులును నిధిశిష్యవర్గంబును గొలువ సకలాలంకార శోభితం బైనరంగమంటపంబుఁ బ్రవేశించి యందు నిల్చి పుణ్యాహవాచనాది శుభకర్మంబు లాచరించి తన్మంత్రజలప్రోక్షణంబున రంగమందిరంబు ముపవిత్రంబు గావించి యంతట బ్రహ్మదిదైవత్యం బైన రంగపీఠారాధనంబు గావించి బ్రహ్మనుమతంబునఁ దత్ప్రేతంబునం దధివసించి వైష్ణవాది సమాభ్యంతరగృహంబులయందుఁ దత్తదధిదేవతావాహన మంత్రజపహోమ బిల్యన్నదాన చతుర్విధ భక్తిరూపాఢ సమర్పణాది పూజావిశేషంబులు భూ

సురులచేతం జేయించె. వెండియు భరతాచార్యుండు తాను బ్రత్యేకంబును రంగారాధనంబు నేయందలంచి క్రమంబున నయ్యధి దేవతా వాహనంబు గావించె, తత్క్రమం చెట్టి దనిన.

80

సీ॥ సర్వేశ్వరుం డైన చంద్రశేఖరు బ్రహ్మఁ
గమలాక్షు నింద్రుని గార్తికేయు
భారతి లక్ష్మిల భాస్కర చంద్రుల
సిద్ధిని మేధను స్మృతిని మతిని .
బవమానచయ లోకపాలాశ్వసీసుత
మిత్రా నలాదిత్య గోత్ర రుద్ర
వర్ణ చతుష్టయాపరకాల కలి మృత్యు
నిర్మతుల యమచండ నీరజాక్ష
చక్ర ఫణిరాజ గరుడవజ్రముల మెఱుఁగు
సప్తజలధి గంధర్వులఁ జరుల మునుల
యక్ష భూత పిశాచ గుహ్యకుల వసుస
నావహించెను, రామధూనాయకేంద్ర!

81

వ॥ ఇట్లు భరతాచార్యుండు రంగమంటపారాధనంబు సాంగంబు గావించి నాట్యం బుపక్రమింపుచో నిర్విఘ్నంబునకై మొదట గణనాథ పూజా పురస్కరంబైన యష్టాంగపదనాందీ మంగళంబును గావించి తాను రంగపీఠాసీనుం డై యపుడు నర్తనప్రయోగంబునకు నిజశిష్యజనంబులం బురికొల్పిన వారును బ్రహ్మాండ్రాది దేవతాధీశ్వరాధిష్ఠితం బైన సభా మంటపంబున నిల్చి గొందఱు సూత్రధారులును, గొందఱు తాళధారులును గొందఱు వీణాగాయకులును, గొందఱు శ్రుతివేణువాదకులును నై యింద్ర విజయ నాటక ప్రస్తావనా పూర్వకంబుగా నాట్య ప్రయోగంబు గావింప సౌదామిన్యాద్యప్పగోజనమాణికన్యంబులు పాత్ర లై నిలువ, సలుగునుఁ బుష్పాంజలి సభా నమస్కారాది పూర్వరంగా నంతరంబున నుపక్రమంబు గావించి చతుర్విధాభినయరూపం బైన నాట్యంబు గై శిశీమార్గంబున సవ రింపుచు హాసభావ విలాస విభ్రమ లలిత హాసిత కిరికించిత బిబ్బోక కుట్టమిత మోట్టాయితాది శృంగార చేష్టావిశేషంబులు సరసంబులుగా నంగప్రత్యంగో పాంగ క్రియాదూపంబు లైన చతుష్షక్తిహస్తవిశేషంబులచేత నభిన యించి తత్తత్పదార్థవాక్యాన్త రసాభిప్రాయంబు లందఱికిఁ జేటపఱచి

సభారంజనంబు గావించునప్పు డా నాట్యంబు నిర్విఘ్నంబు గా సకలజన
నేత్రోత్సవం బై ప్రవర్తిల్లె. ఇట్లు భరతాచార్యప్రయుక్త కైశికీనాట్య
ప్రయోగచమత్కారవిరూఢత శృంగారరసముద్రం బుద్వేలం బై సర్వా
క్రాంతంబు గా వెల్లివిరిసి పారవశ్యంబు నొందించునట్టియెడఁ దన్మహి
మంబునంజేసి యచేతనచేతనంబులు చేతనాచేతనంబు లై తద్రసానుభవంబు
గాంచఁ తదనంతరంబ తన్నాట్యప్రయోగవిలాస సందర్శనలాలసమానసాభ్యం
తరసందర్శితసంతతానందస్థందోహపారదుగ్ధపారావారాభంగతరంగమాలికా
వగాహమాన రాజహంసాయమాన సకలదేవరాజహంసాశంసిత నృత్య
ప్రశంసావిశేషవాగార్భటిప్రచారంబులును, దౌర్యత్రికప్రపంచోదంచిత మహా
నాదవిశేషంబులుం గూడ బో డై కోలాహలంబున దండిగానిండుకొనినప్పుడు
బ్రహ్మాండ భాండకుహరంబు నాదబ్రహ్మమయం బయ్యె. అట్టియెడ బ్రహ్మాం
ద్రాది దేవతాధీశ్వరు లా ప్రయోగచాతుర్యంబునకుఁ జాల సంతోషించి
భరతాచార్యులకు సకలసత్కారంబులు గావించి బహువిధంబులం గొని
యాడి యీ నాట్యవేదమార్గంబు శాశ్వతం బై నీచేత సకలలోకప్రసిద్ధం
జాగాక యని యాశీర్వదించి యతని కభీష్టంబు లొసంగి వారందఱు నిజ
నివాసంబులకుం జనిరి. అంతటఁ బ్రభాతం బగుటయు భరతమునీంద్రుండు
సంతసంబున బ్రహ్మాదుల వీడ్కొని ప్రయోగంబు చాలించి శిష్యుగణసమే
తంబుగా నిజాశ్రమంబునకుం జని సుఖంబుగా నుండె. ఇట్లు భరతుండు
నాట్యశాస్త్రాచార్యుం డై బ్రహ్మోపదేశంబున సకలనాట్యనర్మంబు లెఱింగి
తత్ప్రయోగసమర్థుం డై నిజశిష్యుగణంబులుం దానును సకలదేవసభలయందు
సకల బహుమానంబు లందుకొనుచున్నంత నొక్కనాటి సమయంబున,

82

సీ॥ బ్రహ్మనుమతమున భరతమునీంద్రుండు

కైలాసశిఖరికిఁ గాంక్ష సరిగి

శివుని సన్నిధియందుఁ జెలంగి తా నేర్చిన

నాట్యభేదంబులు నాల్గులెఱుంగు

లమరంగ వినిపింప, నా మహానటమూర్తి

జగదంబయును దాను సంతసిల్లి

తా జయహోదకతాండవభేదంబు

లంబి వా సప్తలాస్యక్రమంబు

లలిత కుశదేశ మిమ్మని కృపను బనుప
నంది విన్నంత సంతతానందంబునుచు
సాంబశిపునాజ్ఞ నఖిలనాట్యాభిమన్యు
మతని కెఱిగించె, రామభూపాంగగణ్యా!

83

సీ॥ ఈ కృమంబున నంది కేశ్వరుఁ డీశ్వరు
లిరువురి యాజ్ఞ నహించి యపుడు
తాండవలాస్యాని తన్నుత్య మర్చంబు
లన్నియుఁ నెలుపంగ నభ్యసించి
భరతుఁ డంతట వచ్చి పార్వతీశ్వరునకు
భక్తితోఁ బ్రణామిల్లి భక్తవరద
నీ నేవకుండనైతి నీ కటాక్షముచేత
నీ నాట్య కర్మంబు లెఱుంగఁగంటి

ననుచు నీరీతి విన్నప మాచరించి
హరుని మోలను దా నేర్పినట్టి నాట్య
విధము లెల్లను నెఱవిన, విశ్వవిభుఁడు
సంతసిల్లెను, రామభూజాని! వినుము.

84

సీ॥ ఈరీతి భరతార్కుఁ డిరవొంద నేర్పిన
తాండవలాస్యవిధంబు లెల్లఁ
గని శంకరుఁడు మెచ్చి కరుణాకటాక్షంబు
భరతునిపై నించి పల్కె నపుడు
నీ తాండవ క్రియానైపుణ్య మితరులు
నేర్పి నా ముందట నెఱవ లేరు
నీవు నేర్పితిగాన నీసిద్ధి నీబుద్ధి
నీ యధికారంబు నిరుపమ మగు

ననుచుఁ గొనియాడి దయతోడ నాదినాట్య
వేదతత్త్వ రహస్యంబు విశ్వభర్త
విశదముగఁ దెల్పు నది యెల్ల విమలమతిని
భరతముని నేర్పు, రామభూపాలచంద్ర!

85

ప॥ ఇట్లు తనకుం బ్రయశిష్యుం డై తనవలన నాట్యవేదతత్త్వరహ
 స్థంబెల్ల నభ్యసించి ప్రయోగచాతుర్యసామర్థ్యంబునఁ గృతార్థుం డై
 నమస్కరించి కృతాంజలి యై సవినయంబుగాఁ దనముందట నిల్చినభరతుని
 గనుంగొని యమ్మహానటమూర్తి సంతుష్టాంతరంగుం డై యోభరతా
 చార్యవర్య! యీ నాట్యశాస్త్రంబు వేదమయంబు గా నే నాదికాలంబునఁ
 గల్పించి బ్రహ్మ కుపదేశించితి. వెండియుఁ బితామహుండును నీ నాట్య
 వేదంబు వేదయోగ్యంబు గాక యితరయోగ్యంబు గా దనియును, నన్యు
 లకు నగాధబోధం బనియును దలంచి సర్వజనానందంబు గాఁ దదనుగుణం
 బైన నాట్యవేదంబు వేతె గావించి నీ కుపదేశంబు గావింప నదియును నీ
 వభ్యసించి తత్ప్రయోగచాతుర్యధుర్యుండ వై వచ్చి నాతాండవలాస్య
 క్రమంబులు నేర్చి నన్ను మెప్పించితివి గావున నీవు నాపిమ్మట నీశాస్త్రంబు
 నకు మూఁడవకర్త వై లోకప్రసిద్ధి గాంచెదవు. మావలన నీ వభ్యసించి
 లోకవిస్తారంబు బహుప్రకారంబు గాఁ జేయుటవలన నీశాస్త్రంబు జగత్ప్ర
 సిద్ధం బయ్యెడు. నీవలన మావలన బహువేదమునిజసంబు లీశాస్త్రం బెఱింగి
 నిజపుత్రపౌత్రపరంపరానుక్రమంబునంజేసియు, శిష్యానుశిష్యసంప్రదాయాను
 క్రమంబునంజేసియు భూలోకాది సమస్తలోకంబులందు విస్తారంబు గావించి
 వారు వాని ప్రత్యేకమతకల్పనాసమర్థులై బహునాట్యశాస్త్రంబులు కల్పిం
 చెదరు. అట్టి శాస్త్రంబులెల్లను నీవేరు పూని భరతశాస్త్రంబు లనం బరఁగు.
 అట్టి శాస్త్రకర్తలెల్లరును భరతాచార్యనామంబునఁ బ్రసిద్ధి. గాంచెదరు. అది
 యునుంగాక జగంబునందు నాట్యశాస్త్రం బభ్యసించిన మూర్తులెల్లను భరత
 నామాంకితంబు లయ్యెడు. మఱియు నీ శాస్త్రాభ్యాసప్రయోగసమర్థుం
 డైన పురుషునకు ధర్మార్థకామమోక్షంబులు స్వతస్సిద్ధంబుగా సిద్ధించు ననె.
 ఇట్లు సర్వేశ్వరుం డైన శంకరుం డానతిన్ని భరతునకు పర్యాభీప్రసిద్ధియు సకలా
 తిశాయిమహిమంబెల్ల నొసంగివీడ్కొలుప నప్పుడుభరతాచార్యుండు శివకటా
 క్షంబువలన సకలనాట్యశాస్త్రాచార్యసామ్రాజ్యవట్టాభిషేకమహావైభవంబు
 గైకొని యాపురాణదంపతులకుఁ బ్రదక్షిణనమస్కారసోత్రంబులు భక్తితోఁ
 గావించి వారల వీడ్కొని నందీశేశ్వరాదిప్రమథగణంబులకుఁ బ్రణమిల్లి నిజ
 శిష్యగణసమేతుం డై బ్రహ్మసన్నిధికి శీఘ్రంబుగాఁ జని యతనికి నమస్క
 రించి ప్రాంజలి యై నిలిచి తనకు శివప్రసాదంబు గలిగినలెఱంగెల్ల నెఱింగించి
 యతనియనుగ్రహంబు వడసి యందుండి నిజాశ్రమంబునకుఁ జని యిష్టగోష్ఠి
 నుండునంత నొక్కనాఁ డత్రిమరీచ్యంగిరః ప్రభృతిబ్రహ్మరులై భరతముని

గని నమస్కరించి యీ నాట్యవేదోత్పత్తిక్రమం బడిగిన దచ్చాస్త్రరహస్యం
బెల్ల వారల కుపదేశించిన వారలతనివలన నేర్చి తమశిష్యక్రమంబున నాట్య
శాస్త్రంబు లోకంబున విస్తారంబు గావించిరి. మఱియు నమ్మునీంద్రునివలన
బహుమునిజను లెఱింగిరి. కావున దద్గురుశిష్యపరంపరాక్రమం బెఱింగించెద,
అవధరింపుము.

86

ఆ॥ వె॥ అజని హరుని గెల్చి యఖిలనాట్యరహస్య
మభ్యసించి భరతుఁ డత్రముఖ్యు
లైన మునులకెల్ల నామహత్వము చెల్వె
ఋణ్యసాంద్ర! రామభూవరేంద్ర!

87

ఆ॥ వె॥ భరతువలనఁ దెలిసి భరతశాస్త్రాగమ
తత్త్వ మమ్మరిచి తనదుపుత్తుఁ
డైన కశ్యపునకు నర్థితోఁ దెలిపెను
ఋణ్యసాంద్ర! రామభూవరేంద్ర!

88

ఆ॥ వె॥ కశ్యపాఖ్యమాని కమలాపునకుఁ చెల్వె
జలజహితుఁడు నాట్యశాస్త్రమెల్ల
యాజ్ఞవల్క్యుమునికి నంజనాసుతునకుఁ
బొసఁగఁ దెల్పె, రామభూవరేంద్ర!

89

సీ॥ ఆ యాజ్ఞవల్క్యు నాంజనేయుండును
భాస్కరుకృపచేత భరతశాస్త్ర,
తత్త్వజ్ఞులై మీఱి రాము ప్రత్యేకంబు
భరతశాస్త్రాచార్యపటిమఁ గనిరి
వా రిరువురిలోన వాయుపుత్తుఁ డగు
సుగీతవిద్యా ప్రసంగమునకు
గాఢన్యూ డొక్కనాఁ డనోన్యసంగీత
తారతమ్య మెఱుంగ నారదుండఁ

దుంబురుడు వచ్చి సద్భక్తితోన నడుగ
నాటగుండ్రీయలు పాడి మేటిరాళ్ళు
నీళ్ళు గావించి నీళ్ళను రాళ్లఁ జేసె
సరససంగీతమున, రామజనవరేణ్య!

90

ప॥ ఇట్లేఱుంగున సకలలోకప్రసిద్ధం బైన భరతశాస్త్రంబునందుఁ బ్రజ్ఞా
వంతు లై ప్రత్యేకమతకల్పకు లైన భరతాచార్యు లనేకు లనేకభరతంబులు
గల్పించి లోకప్రసిద్ధంబులు గావించిరి. ఈ క్రమంబును నెఱింగించెద
వినుము. సదాశివుఁడును, బ్రహ్మ దేవుఁడును, భరతుఁడును, గశ్యపుఁడును,
మతంగుఁడును, నిష్టకుఁడును, దుర్గాయుశక్తియు, శార్దూలుఁడును, గోహ
ళుఁడును, విశాఖుఁడును, దత్తిలుఁడును, గంబలాశ్వతరులును, వాయు
దేవుఁడును, విశ్వావసుఁడును, రంభయు, నర్జునుఁడును. నారదుఁడును,
దుంబురుఁడును, హనుమంతుఁడును, మాతృగుప్తుఁడును, రావణుఁడును,
నందికేశ్వరుఁడును, గార్తికేయుఁడును, నగస్త్యుఁడును, జ్యవనుఁడును,
యాజ్ఞవల్క్యు, బలియును, శంఖపాలుఁడును, స్వాతిగణంబును, దేవేం
ద్రుఁడును, రుద్రనేనుఁడును, భూలుఁడును, భోజరాజేంద్రుఁడును, సోమేశ్వ
రుఁడును, జగదేశమహీపతియు, లొల్లభుఁడును, నుద్భటుఁడును, న...ఖ కుం
డును, భట్టియు, గీర్తికరుండును, నభినవగుప్తాచార్యుఁడును మొదలైన
భరతాచార్యు లందఱును వేర్వేఱ లోకప్రసిద్ధులై భరత శాస్త్రంబుఁ
గల్పించిరి. వాని నభ్యసించి తదనుగుణంబుగాఁ ద్ర్యైవికవ్యవహారంబుఁ
గావింపవలయు. ఇదిభరతశాస్త్రావతారక్రమంబు, ఎఱింగించితి. ఇంకఁ దత్సప్త
దూపం బెట్టి దనుటయుఁ బిమ్మట నెఱింగించెద.

91

గద్యః— ఇది శ్రీరామభద్ర కరుణాకటాక్షవీక్షణసంరబ్ధ సారస్వత
విచిత్ర పోలూరి యోబయామాత్యపుత్ర సకలజనవిధేయ గోవిందనామధేయ
ప్రణీతం బైన రాగతాళచింతామణి యను సంగీత శాస్త్రప్రబంధంబునందు
మొదట సంగీతశాస్త్రారంభంబును, బరమేశ్వరునివలన నాదమయం బొ ప్రణావో
త్పత్తియు, నా ప్రణావంబువలన వేదసముద్రావిర్భావంబును, నావేదసారంబును
సంగ్రహించి కృష్ణదైవపాయనుండు పశుర్యేదంబులు నేయుటయును, దానివలన

బ్రహ్మ సరసంబు లైన నృత్తగీతవాద్యంబులఁ గల్పించి నాట్యవేదంబు నిర్మించె నని సూచించుటయును, బ్రహ్మ దేవుండును నాట్యవేదంబు నేమినిమిత్తంబుగాఁ జేసె నని యత్యాయులు భరతాచార్యుని నడిగిన నతండు వారికిఁ దెలుపుటయును, బ్రహ్మ త్రేతాయుగంబున మనుష్యులు వేదాచారవిహీను లైనచో వారికి హితంబు గా నాట్యశాస్త్రంబు గల్పించి నిజపుత్రు లైన భరతాదుల కుపదేశించుటయును, నందు భరతుండు మేటి యైన నాట్యశాస్త్రంబు ననువర్తించి విజయోత్సవంబునఁ బ్రయోగింపుచో రాక్షసులు విఘ్నంబు నేయ నది యెఱింగి బ్రహ్మ విశ్వకర్మచే జతురంగమంటపంబు నేయించి నాట్యశాస్త్ర మహిమ నసురులకుఁ దెలిపి యొడంబుఱచుటయును నంత భరతుండు రంగపంటపూజ చేసి నాట్యంబు నెఱవేర్చి పోయి శివునివలన నాట్యగుర్మం బెఱుంగుటయును శిష్య పరంపరానువర్తనంబును నన్నది ప్రథమాశ్వాసము సంపూర్ణము.

—: ఇది ప్రథమాశ్వాసము :—

ద్వితీయాశ్వాసము

క॥ శ్రీ సంక్రందన సన్నిభ!
భాసురవిభవాభిరామ! భక్తివిజ్ఞానా!
శ్రీ సన్నత హృదయోన్నత!
భాసురసుత! కోసలూరి బుధజనపాలా!

1

ప॥ అవధరింపుము, ఇట్లు మహేశ్వరబ్రహ్మ భరతాచార్యాది మహా
జన ప్రణీతం బైన యీ భరతశాస్త్రంబునుండు బ్రతిపాదితంబు బైన నృత్య
గీతవాద్యంబులు మూలముగా నుండ సంగీతనామంబున దృశ్యశ్రవ్యభావంబు
వహించుచు సకలజనానురంజనంబు నిచ్చు. అందులో విశేషించి సంగీతంబు
సామవేదజన్యం బై కేవల నాదచయం బై నృత్యవాద్యములకుం బ్రధానం
బై యుండుంగావునఁ దగ్గితలక్షణంబు చిక్కిత గ్రంథనామానుగుణంబు
గావలయుట నిరూపించి పిమ్మట నృత్యవాద్యలక్షణంబు లెఱింగించెద,
అందు గాంధర్వజనకం బైన సామగానమహిమం బెట్టి దనిన.

2

సీ సామగానరతుండు చంద్రశేఖరమూర్తి
సామగానపరుండు చక్రధరుండు,
సామగానహితుండు జలజాతభవమూర్తి
సామగానప్రియుల్ సర్వసురలు
సామగానప్రియుల్ సనకాదియోగులు
సామగానప్రియుల్ సకలమునులు
సామగానాధ్యముల్ సకలయజ్ఞంబులు
సామగానము సర్వసౌఖ్యకరము

సామగానము నిశ్రేయస్రదంబు
సామగానము నేయనిజనులు గలరె
సామదానాద్యుపాయవికారద! విను
సామగానభక్తి! రామభావనారణ్య!

8

గీ॥ మున్ను రావణ బాణాది ముఖ్యజనులు
నారదాదులు సామగానంబుఁ జేసి
శివుని మెప్పించి శాశ్వతశ్రీఁ దనర్చి
రమితకృతపుణ్య! రామనృపాగ్రగణ్య

1

ప॥ ఇట్లు, సకల దేవతా యోగ్యం లైన సామవేదంబు గీతశాస్త్రంబు నందు 'వేదానాం సామవేదోఽస్మీ' త్యాది వాక్యంబులచేత సాక్షాత్పరమే శ్వరస్వరూపం లై భగవంతునిచేతఁ బ్రతిపాదితం బగుటంజేసి సకలమునిజన గేయం లై మోక్షప్రదాయకం లై యొప్పుచుండు. అట్లు సామవేదమార్గం బున గీతంబు సంగ్రహించి బ్రహ్మ దేవుండు గాంధర్వ వేదంబు సామవేదంబున కుపదేశంబు గాఁ గల్పించి సామగానప్రియు లైన హరిహరాదుల మెప్పించి భరతనారదుల కుపదేశంబుఁ గావించె. వారివలనఁ దద్గాంధర్వంబు సకల విస్తారితం బయ్యె. అట్టి సంగీత విద్యావిలాసంబు ధర్మార్థకామమోక్షపురుషార్థ ప్రదం లై యుండు. దాని మహిమంబు వల్లంప వెయిదలల చిలువ రాయని కైన శక్యంబు గాదు. ఐనను నానేర్చిన ప్లభివర్ణించెద, ఆచారం పుము.

5

సీ॥ నలువ నాదామృతజలనిధి నోలాడ
వాణి గానము సేయ వీణఁ దాల్చె
ప్రేతలు మోహించి వెంటఁ గ్రమ్ముక రాగ
వేణుగానము సేసె విష్ణుమూర్తి
రుద్రు నానందాబ్ధి రుద్రాణి దేలించు
రుద్రవీణాగానరూఢిఁ దనరి
హరిహరబ్రహ్మదు లౌ నని మెచ్చ నా
రదుఁడు వీణాగానరక్తి నెఱుపు

నిట్టి ఘనులెల్ల సంగీతహితమతి ప్ర
థాను లై యుండు రితర గంధర్వయక్ష
దేవదానవమానవదేహు లెంత
భాగ్యదేవేంద్ర! కామభూషణచంద్ర!

6

నీ॥ నేత్రముల్ దెఱవని నిసువుఁడనంబునఁ
బొత్తులలో నుండి పారల లేక
విషయభోగైకవివేక మింతయు లేక
స్తన్యపానముఁ జేయు జాణ గాక
మలమూత్రములలోన మగ్నుఁ డౌ టెఱుంగక
చెవ్వచే మేన నచ్చికము మీఱి,
బాలగ్రహవేళపావశ్యము గల్గి
వెల్లుల్లిపొగల బల్వెగటు విసరఁ

గసరి నుసులుచు మసలుచు నెసరఁ బాటు
బాటుఁ డావేళ వెలఁదులు పాటు బాడ
విసుగ కేకాగ్రము గ గానరసము లాను
రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

7

ఉ॥ గొల్లఁడు మందలో నిలిచి కోమలి లీలను వేణునాదముల్
చల్లని రాగభేదములు చక్క నొనర్పఁగ గోసహస్రముల్
మెల్లన నోరు లెత్తుకొని మేఱ యెఱుంగక యాలకింపఁగా
నెల్లరు గానరక్తిని జరించుట వింతయె, రామభూపరా!

8

కం॥ నాగసరాన నరేంద్రుఁడు
రాగము పచరింపఁగానరంభితమతి నై
భోగి తల యెత్తి నాదము
భోగించును, గోసలూరి బుధజనపాలా!

9

కం॥ సంగీత మెడమకుచ మగు
సంగతి దక్షిణకుచంబు సాహిత్య మగున్
శృంగారము వాక్సతి యగుఁ
బొందుగ విను, గోసలూరిబుధజనపాలా!

10

నీ॥ ఆ బాలగోపాల మందఱి కంద మై
యానందకంద మై యమరియుండు,
నెండుమూఁడున నైన నిండ నిగు ర్వెంచు
గండకై లము నై నా గరంగోపాలు

జిత్రరూపములెల్లఁ జేతనమ్ములు నేయుఁ
జిత్రరూపులఁ జేయుఁ జేతనముల
నాఁకలిదప్పల నలమటఁ గొన నీదు
కొందల మెదలోనఁ జెందనీదు

యతుల వలపించు సతుల సమ్మతిలఁజేయు
నిఖిలకర్ణరసాయననియతిఁ జూపు
నిట్టి సంగీతమహిమ దా నెంచ దరమె
భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

11

కం॥ సరిగమపదాదిసప్త
స్వరసంగతనాద మఖిలజనరంజన మై
వరఁగిన నది గీతం బనఁ
బురణించును, కోసలూరిబుధజనపాలా!

12

కం॥ ఆ గీత మిరుదెఱంగుల
బా గగు గాంధర్వగానపై నాకములం
జాగురెము గాఁగ శాశ్వత
భోగోన్నత! కోసలూరి బుధజనపాలా!

13

కం॥ గాంధర్వ మెట్టిరూపున
సంధిల్లును గాన మెట్టిసవరణ గల దా
సంధు లెఱిగింతు నే నే
ర్పుం ధృతి గల కోసలూరిబుధజనపాలా!

14

సీ॥ దేవగంధర్వులు దేవలోకానాది
సంప్రదాయాగతసరసగీత
శాస్త్రలక్షణయుక్తసంగీత మొనరింతు
రాగీత మతినియతాఖిలేష్ట
దాయకం బగుచు గాంధర్వనామముఁ గాంచు
నని గీతశాస్త్రజ్ఞు లంద్రు మఱియు
వాగ్దేయకారు లై వరలెడు శార్ఙ్గదే
వాది పూర్వాచార్యు లఖిలదేశి

రాగములుఁ గూర్చి సకలానురాగ మెనుఁగ
 లత్యమార్గము పట్టి సలక్షణము గ
 నెట్టిగీతము గావించి రట్టిగీత
 మగును గానంబు, రామభూపాగ్రగణ్య!

15

శీ॥ గానగాంధర్వయుగ్మములోన గాంధర్వ
 మనునది లక్షణ మనుసరించి
 యభ్యసింపగఁ దగు నదియు లక్షణహీన
 మైనచోఁ బ్రత్యవాయంబు గల్గుఁ
 గావున శాస్త్రలక్షణము ప్రధానము
 గాని లత్యము గాదు కారణంబు
 గాంధర్వలక్షణ క్రమమున కరయంగ
 గాన మీ లోకలత్యైసుగుణము

గాని లక్షణకారణక్రమము గాదు
 లత్య మటఁ ద్రోచి లక్షణలక్షితము గ
 గాన మొనరింప జనంజకంబు గాదు
 భవ్యగుణధర్మ! రామభూపాలవ్య!

16

కం॥ కావున లత్యైసుగుణం
 బై వెలయుచు భవిని గాయకాభిజ్ఞత్రం
 బై నర్థిలు నీ గానము
 భూవినుతా! కోసలూరిబుధజనచాలా!

17

శీ॥ సకలసంగీత శాస్త్రార్థసంవిదుండు
 శార్థదేవుండు గాన లత్యప్రధాన
 తామహిమఁ దెల్పి వాద్యకాభ్యాసమునను
 భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

18

కం॥ వస్తుస్వరూపనిర్ణయ
 శస్త్రం బగు లక్షణంబు సద్వస్తు వగుం
 బ్రస్తుతలత్యము విను, మా
 న్యస్తుతగుణ! రామభూప! యంచితరూపా!

19

కం॥ రాగంబుల లక్ష్యంబులు

రాగనిరూపణముఁ జేయు రంజితశాస్త్రా

భోగంబు లక్షణంబును

భోగోన్నత! కోసలూరిబుధజనపాలా!

20

కం॥ లోకుల వాడుక లక్ష్యము

లోకములో లక్షణంబు లోకస్వనహా

రాకలిత మైన నిం పని

చేకొందురు, రామభూప! చిత్తజరూపా!

21

కం॥ లక్షణ యుక్తమె లక్ష్యము

లక్షణహీనంబు లక్ష్యలక్షణ మగునా?

లక్ష్యం బె దన్నఁ దెలిపెద

లక్ష్యముగా, రామభూప! లలితాలాపా!

22

గీ॥ శబ్దశాస్త్రానిలక్షణశాస్త్ర మెల్ల

లోకమునఁ గల్గుస్వవహార మాకలించి

పరఁగఁ జేసిరి పాణినిశములు లనెను

పలుకు వినయ్య, రామభూపాలవర్య!

23

కం॥ అరయఁగ లక్ష్యము లక్షణ

శరణం బగనచో 'ప్రయోగశరణా వైయా

కరణా' యను స్పృష్టాంతముఁ

బురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా!

24

ఉ॥ లక్ష్యనిధాన మై వెలయు లక్షణ మింపులు గల్గు నన్నచో

లక్ష్యము లేనిలక్షణము లక్ష్యము నేయరు లోకులెల్ల దు

ష్టలక్ష్య మటంచు వేయఁ బదిలక్షల కైనను లక్ష్యశాస్త్రములో

లక్ష్యము చేసి చూతురు సులక్షణలక్ష్యత, రామభూపరా!

25

గం॥ అది యెట్టి దనిన నిందుకుఁ

బదిలంబుగ లక్ష్య మేను బ్రకటించెద నిం

పాదవఁగ ఘంటారావము

మొదలుగ విను, గోసలూరి బుధజనపాలా!

26

కం॥ న్యాసగ్రహంశనియమ

న్యాసాన్యము శాస్త్ర మరయ నన్యతరాంస

న్యాసగ్రహ మా లక్ష్యము

మీసరము గ, రామభూప! మృదులాలాపా!

27

ప॥ అది యెట్టి దనిన

శా॥ సన్యాసగ్రహదాంశకం బగునరాజధైర్యపీరాగళా

స్త్రన్యాయం బటు లుండ లక్ష్య మనెడున్ సన్యాససాంశగ్రహ

ధన్యన్యాయం బిసుమంత లేక విను ధన్యాసగ్రహంశాధ్య మై

ధన్యం బయ్యెను థాత్రీ, గోసలపురీంద్రా! రామభూమిశ్వరా!

28

శా॥ ధన్యాసగ్రహదాంశకం బగుట గాంధర్వంబు ఘంటారవీ

యన్యాయం బగుచుండు సంగ్రహము సన్న్యాసంబు సాంశంబు గా

జన్యం బై పరిపూర్ణ మై వెలయు లక్ష్యం బైన ఘంటారవం

బన్యప్రక్రియ, జానకీహృదయకమ్యా! రామభూపాగ్రణీ!

29

సీ॥ సంప్రదాయాగతశాస్త్రలక్షణయుక్త

గాంధర్వగీతంబు గలిగినట్లు

మనుజగానం బేల? మహనీయశాస్త్రార్థ

సమ్మతి లేక విస్తార మయ్యె

శాస్త్రసమ్మతిఁ బూని సరసగాంధర్వంబు

నానాఫలంబుల నీనుచుండు

శాస్త్రసమ్మతి లేమి సత్ఫల మీనని

గాన మొంచంగ నేల మానవులకు

తుచ్ఛమనుజు లక్ష్య తుచ్ఛంబుగాఁ గొని

దివ్యగీతశాస్త్రదీప్తి విడుచు

నట్టిగాన మెట్లు లభిమత మగు నన్న

వినుము, రామభూప! విస్తరింతు.

30

గీ॥ దివ్యశారీరసంపదఁ దేజరిల్లు

నైవజనములు జంత్రగాత్రములయందు

శాస్త్రసమ్మతగాంధర్వసరసగీత

మొనరఁ జేతురు, రామభూజనవరేణ్య!

31

కం॥ కా నిట్లు జంత్రగాత్రము

లానికఁ బలికింపలేని యల్పులగానం

బానెటిని శాస్త్రసమ్మతిఁ

బూనునె మఱి, గోసలూరి బుధజనపాలా!

32

ఉ॥ ఐనను సంజనాతనుభవాన్జనదత్తిలకుంభజామ వీ

గానము శాస్త్రసమ్మతము గా నమరించిరి మున్ను కొన్నినా

శ్వానియమందె చెల్లినఁ దనంతన దా విశిష్టభావ మై

గానఁగనయ్యె యోగులను గానమి, రామనృపాలకాగ్రణి!

33

కం॥ మునుపటియుగమున మనుజులు

ఘను లనఘులు దేవసములు గావున గానం

బనువుగ శాస్త్రస్థితి గాఁ

బొనరించిరి, కోసలూరి బుధజనపాలా!

34

కం॥ ఇప్పటి కలికాలంబునఁ

జప్పని మనుజులకు నేల శాస్త్రస్థితిగాఁ

జొప్పడును గానసంగతు

లోప్పింపఁగ, రామభూవరోశ్శమ! వినుమా!

35

ఉ॥ కావున వారి శాస్త్రపరికల్పిత రాగవిశేషమార్గముల

భావనసేయ లేక తగుపాఠాగ నాత్మమనోహరజనం

లై వెలయుంగ మూలజనావళి వాడఁగ దేశదేశసం

భావితరాగభేదము లపారము లాయెను, రామభూవరా!

36

శా॥ ఆయాదేశజనానురంజనము లై యాపిర్భవం లైనచో

నాయాదేశకరాగభేదములు పూర్వార్వాచార్య శాస్త్రోక్తమూ

ర్గాయాతంబులు కొన్న కొన్నియుఁ దదాయాతంబులుంగాక ముం

దే యానందముసేయు లోకులకు భాత్రిక, రామభూపాగ్రణి!

37

కం॥ అవాడకరాగంబులు

భావించి జనానుక్తిబలము గ లక్ష్య

ప్రావీణ్యగానశాస్త్రము

గావించెను శారదేవకవి, రామనృపా!

38

కం॥ కావున లక్ష్యము కారణ

మై వెలయును గానమార్గమంతయు శాస్త్ర

ప్రావీణ్యం బొక్కొకయెడ

భావించిన దైన, రామ! పార్థివతిలకా!

39

ప॥ అట్లుగావున, సవ్యధంబున నానా దేశరాగోపరంజితం బైన గానంబు లక్ష్యప్రధానంబు గా దేవాదిపూర్వాచార్యులచేతఁ బ్రతి పాదితం బై లోకప్రసిద్ధం బై యుండుఁగావున, నట్టి గానలక్షణంబు పండిత పామర సాధారణంబు గా సలుపు మార్గంబును లోకలక్ష్యానుగుణంబుగా వివరించెద, ఆకర్ణింపుము. అది యె ట్లనిన, మొదల గానంబు నానాదేశ రాగ ప్రధానం బగు. రాగంబులు స్వరప్రధానంబు లై యుండు. స్వరంబులు శ్రుతికారణంబు లై యుండు. కావునఁ దచ్చుతిస్వరూపజ్ఞానంబు తజ్జన్యత్రి స్థానలక్షణజ్ఞానపురస్సరం బగుటంజేసి తొలుదొలుతఁ ద్రిస్థానలక్షణంబును నవ్వలఁ దజ్జన్యశ్రుతిజాతిస్వరూపంబును బిమ్మటఁ దజ్జాతశుద్ధస్వరవికృతస్వర లక్షణంబును, నావెనుక సర్వాధిదేవతానిర్ణయంబును, వెండియు గ్రామ మూర్ఛనాభేదలక్షణంబును, దదనంతరంబు శుద్ధతాన కూటతాన ప్రస్తారాన లక్షణంబును, నావెంటన రాగమేళలక్షణంబును, దదనుపదంబున సుత్తమ మధ్యమాధమరాగ భేదనిర్ణయంబును, నాపిటుందన న్యాసగ్రహంశలక్షణం బును, బదంపడి యాడవప్రాధవ సంపూర్ణరాగభేదార్థకాలాది నిశ్చయం బును, నాతర్వాత సృత్తవాద్యభేదలక్షణంబును, నావలఁ దాళదశప్రాణ తాళభేదనిరూపణంబును నిట్లు క్రమక్రమంబునఁ దెలియ వివరించెద నని తలంచి శ్రుతిస్వరజనకం బైన త్రిస్థానలక్షణంబు మొదట నిరూపించెద, అవ ధరింపుము.

40

చ॥ పురుషవివక్షచే మనసు బోధముఁ జెంది శరీరవహ్నితో

నొఱయఁగ వహ్ని మాయతము నూదగ వాయువు బ్రహ్మగ్రంథివైఁ

బొరసి వరించి యూర్ధ్వముగఁ బొక్కిలి హృద్గతి మస్తకాననాం

తరములఁ గల్గఁజేయు వరనాదము, రామనృపాలకాగ్రణీ!

మ॥ క్రమ మొప్పారఁగ నాభిహృత్పుటములం గంతో త్తమాంగాస్యదే

శములం బైదు విధంబులం బొడవి ప్రాద్యం బైన నాదంబు పెం

పమరం బా నతిసూక్ష్మసూక్ష్మపదపుష్టాపుష్టశబ్దాంశకృ

క్రమనామాంశము లైదు గాంతును భరితా, రామనృపాలకాగ్రణీ!

41

కం॥ ఈరీతి మంద్రమధ్యమ
తారకనాదములు గీతతంత్రంబున నిం
పారును ద్రిస్తానవ్యవ
హారంబున, రామభూతలాధీశమణి!

42

కం॥ పంచస్థానభవం బై
పంచాయ్యలఁ గన్న నాదు భాసిలు వైవో
దంచిత గీతవ్యవహార
రాంచిత మై, రామభూతలాధీశమణి!

43

కం॥ ఆ పంచస్వరనాదము
దీపిత మగు మనుజుతతికిఁ ద్రిస్తానగతిఁ
స్థాపిత మై సంగీత
వ్యాపారమునందు, రామవసుధాధీశా!

44

కం॥ అనుమంద్ర మంద్రపంబులు
సనుమధ్యమమధ్యమంబు లనుతారకముఁ
వినుతారక మని యీక్రియఁ
గనుఁ ద్రిస్తానంబు ద్వివిధగతి, రామనృపా!

45

ప॥ ఇట్టి యనుస్థానత్రికప్రమాణంబు తంత్రీస్తానప్రమాణంబునకు నిరచు
కంత తగ్గియుండు నని తక్షణ్ణై లెఱింగి వాడుదురు, అవధరింపుము.

16

కం॥ ఆ నాదము ద్వావింశతి
మానిత భేదములఁ గాంచు మఱి విన్ములచే
మానుగ నవి శ్రుతు లనఁగా
భూసుత మగు, గోపలూపబుధజనసాలా!

47

కం॥ ఇరువదిరెండు విధంబుల
నిరవగు నానాద మెట్లు లిం పగు నవి యే
గుఱుతున శ్రుతు లెట్లగు నన
మురుపుగఁ దెల్పెదను, రామభూపాలమణి!

48

ప॥ శ్రుతిలక్షణ బట్టి జూచు.

49

కం॥ స్వరమున కారంభక మై

మఱియు స్వరాంగకము హ్రస్వమాత్రస్వర మై

కర మాది నెద్ది వినబడు

నరయంగ శ్రుతి యనంగఁ బరఁగు నది, రామనృపా!

50

సీ॥ మంద్ర మాధార మై మలయు హృత్పుటమందు

మూఁ డూర్ధ్వనాడిక ల్మృనసియుండు

నానాడికలమీద నందంబు లై యిరు

వదిరెండునాడిక ల్పదిలముగను

బర్వానుపర్వవై భవమునఁ బవనసో

పానమార్గంబునఁ బరఁగి యుండు

నానాడికలత్రోవ ననిలుండు నడతేర

నన్నన్నివిధము లై యన్నినాడు

లున్నతోన్నతవృత్తిమై నుత్తరోష్ఠ

రస్థితిని మీటి ద్వావింశతమృధేద

ములను వినఁదగి శ్రుతు లనఁ బొలుపు మిగులు

భవ్యగుణధుర్య! రామభూపాలచర్య!

51

కం॥ ఇరువదిరెండు విధంబుల

నరలుచు ననుమంద్ర మిట్లు ద్వావింశతివి

స్ఫురితశ్రుతు లానందించును

బురణింపఁగ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

52

శా॥ ఈ రీతిక గళమస్తకాంతరములం దిం పొందు నామధ్యమా

ఖ్యాతాచోచ్చతారకారవము లేకైకంబు గా వింశసం

ఖ్యాతమృశ్రుతి జన్మ కారణము లై కస్తృప్టుఁ దన్నాడికా

ధారోచ్చోచ్చతరప్రచారములచేతక, రామభూపాగ్రణి!

53

కం॥ ఇరువదిరెండు కైటంగులఁ

దిర మగు శ్రుతినిచయ మట్లు త్రిస్తానజ మై

యిరువదియూలు విధంబులఁ

బురణించును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

54

వ॥ మఱియు నిట్టి శ్రుతిజన్యస్వరభేదలక్షణం బెట్టి దనినః

55

సీ॥ తగి పడ్డఋషభగాంధార మధ్యమపంచ

మములు ధైవతనిపాదము లనంగ

రహి మించి సప్తస్వరంబు లాశ్రుతులందు

జనియించు నన్నచో స్వర మనంగ

నది యెద్ది? వివరింపు మనినచో వివరింతుఁ

గృతిపతి వినవయ్య, శ్రుతికి జనక

యం దనుసూత్ర మై యనురణనాత్మక

స్నిగ్ధరూపముఁ దాల్చి దుగ్ధరసము

మీఁద మీఱినమీఁగడవెన్న మిగిలి

చొక్క మగు నొక్కనాదంబు శ్రోతృచిత్త

రంజనము నేయు స్వరనామరమ్య మగుచు

రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

56

సీ॥ బ్రహ్మంబు విశ్వమై పరిభవిల్లినరీతిఁ

బా లెల్లఁ బెరుగు వై పరఁగినట్లు

నవనీతనికరంబు నవఘృత మైనట్లు

జలములు బుగ్గ వై చెలఁగినట్లు

మిహిరమయాఖముల్ మేఘంబు శాభంగి

నయ్యిందుకరము మం పైనగతిని

వజ్రకీటము తొల్వ వరవర్ణ మైనట్లు

శలభంబు భ్రమర మై మెఱసినట్లు

శుక్ల శోణితములు శుభశరీరాకృతి

పరలినట్లు శ్రుతుల [1] స్వరము లగుచు

విన్నవారి కొసఁగు వీనుల విందులు

సరసగతుల, రామజనవరేణ్య!

57

॥౧॥ ఇరువదిరెండు శ్రుతులకు
స్వరచయ మాటొకటి యెట్లు జన్మించెను, నా
స్వరముల కాశ్రుతు లె న్నె
న్నెటిగింపు మటన్న, రామన్యపమణి! వినుమా!

58

సీ॥ సప్తస్వరంబులసంభవం బెఱిగింతు
ద్వావింశతిశ్రుతుల్ పరగ నందు
మొదలంట రెక్కింప మొనసిన నాలుక
శ్రుతియందు పడ్డంబు సొంపు మీతె
నాటొక్కశ్రుతిమీఁద నమరె నాబుషభంబు
తగఁ దొమ్మిదింట గాంధార మమరె
బదుమూఁట మధ్యమభవ్యస్వరం బయ్యె
బదియు నాటొకటివై బంచమంబు

నిరువదింటను ధైవత మిం చెసంగె
నిరువదియురెంట నైషాద మెసక మెసంగె
నిరువదియురెండు శ్రుతులయం దిట్లు స్వరము
లెనని యుదయించె, రామభూమింద్రచంద్ర!

59

క॥ నాలుగు మూఁడును రెండును
నాలుగు నాలుగును మూఁడు నవి రెండు శ్రుతుల్
సీలగ సరిగమపదనులు
చాలున నిరవొందె, రామజనపాలమణి!

60

అ॥ ప॥ నాల్గు నాల్గు నాల్గు నలి రెండు రెండును
మూఁడు మూఁడు శ్రుతులు మొనసియుండు
సమపనిగరిదారి సప్తస్వరాళిక
పాసగ విషము, రామభూవరేంద్ర!

61

సీ॥ సరవితో నీరీతి సప్తస్వరప్రతి
నియతసంఖ్యాగుణాన్విత లైన
శ్రుతులతో నాల్గవశ్రుతి మొదల్ శ్రుతుల్లె
గారణం బగుఁ దారకార్యగతిని

నవ్వలఁ ద త్తదుపాంత తృతీయాది
 ...కాఢ్యశ్రుతివ్రజంబు
 కార్యంబు లేనిది కారణం బగు లెట్లు
 తెలుపు మన్న ను విశదీకరింతు

నొకటఁ గల్గిన రెండు రెండొదవు మూడు
 మూట నాల్గింటిఁ గాన తత్పూర్వకాంక్షఁ
 గారణం బగుఁ దదూపాంశగశ్రుతినిచ
 యంబు నిజ మది, రామస్వపాగ్రగణ్య!

62

కం॥ ఏతాద్వైతసప్తస్వర
 జాత్యుద్భవహేతుభూత సకలశ్రుతిసం
 భూతస్వరజాతిపంచక
 మాతత మగు, రామభూవరానర్హ్యమణి!

63

కం॥ శ్రుతిజాతిభేదలక్షణ
 మతిచతురతఁ దెల్పు చింక నాశ్రుతిజాతుల్
 మతిమంతు లెంచఁ దెల్పెద
 మతి మంతుల కెక్క, రామమనుజేంద్రమణి!

64

కం॥ వరుసను దీప్తయు నాయత
 కరుణయు మృదు మధ్య లనెడు ఘననామములన్
 మెఱయుచు నీ శ్రుతిజాతులు
 స్వరవిహితము లౌను, రామజనపాలమణి!

65

కం॥ ఈ సప్తస్వరపాలిక
 యే సొబగున సంఘటిలిన నీశ్రుతు లై దా
 నా సొబగెల్లను దెల్పెద
 భూసురనుత! కోసలూరి బుధజనపాలా!

66

కం॥ అరయఁగ దీప్తాయతలును
 మఱియును మృదుమధ్య లనెడు మహితశ్రుతు లీ
 సరణిని నాల్గును షడ్జ
 స్వరమున సంధిల్లు, రామవసుదారమణా!

67

కం॥ కరుణయు మధ్యయు మృదు వనఁ
 బరఁగిన జాతిత్రయంబు భాసిలు ఋషభ
 స్వరమునకు సంధి కీర్తి
 స్ఫురణోజ్జ్వల! గోసలూరి బుధజనపాలా! 68

కం॥ దీప్తయు నాయత యనియెడు
 దీప్తశ్రుతిజాతియుగము తిరముగ మఱి సం
 ప్రాప్తం బగు గాంధార
 వ్యాప్తిని జన, రామభూపరామూల్యమణీ! 69

కం॥ అను వగుదీప్తయు నాయత
 యును మృదువును మధ్యయునను నురుశరజాతుల్
 ఘనముగ నాల్గును మధ్యమ
 మున సగిలు, గోసలూరి మునిజనపాలా! 70

కం॥ మృదుమధ్య లాయతాఖ్యయు
 వదలని కరుణయు ననంగ వరజాతులు నా
 ల్లోదపును బంచమపదమున
 సదస్వర! శ్రీరామభూప సత్యాలాపా! 71

కం॥ మఱియును, గరుణాయతలును
 వరమధ్యయు ననెడు మూడు వర్ణితజాతుల్
 కర మరుదు శైవతంబునఁ
 బురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా! 72

కం॥ మఱి దీప్తయు మధ్యయు నను
 పరమశ్రుతిజాతియుగము...
 కర మర్ధి నిపాదస్వర
 వర మరయఁగ, వినుము రామవసుధాధీశా! 73

కం॥ ఈ రెండగునఁ బంచశ్రుతి
 జాతులు సప్తస్వరాలి సంధిలురీతుల్
 భౌతిగఁ దెలిపిఁ దెలియుము
 జాతామోదమున, రామజనపాలమణీ! 74

అ॥ వె॥ ఇంక నొకటి యొకటి యీ పంచజాతులు

నాలు గైదు మూడు నాలు గాఱు
విలము లయ్యె దాని విధ మెల్లఁ దెల్పెదఁ
జొసఁగ వినుము, రామభూవరేణ్య!

75

అ॥ వె॥ పరఁగు తీవ్ర రౌద్ర వజ్రయు నుగ్రయు

ననెడు నాల్గుపేరు లవధరించి
శ్రుతులు గల్గెనయ్య శ్రుతిజాతి దీప్తకుఁ
బుణ్యసాండ్ర! రామభూవరేంద్ర!

76

గీ॥ చనుఁ గుముద్యతి క్రోధప్రసారిణి యన

నెనఁగు సందీపని యన రోహిణియు ననఁగ
నైదు శ్రుతు లయ్యె నయ్యాయతాఖ్యజాలి
వినగఁగదవయ్య, రామభూవిభవరేణ్య!

77

కం॥ తనర దయావతి యాలా

వినియుమ దంతికియు ననెడు పేరులు మూట
బెనగొన్నశ్రుతులఁ గరుణా
వినుతా! శ్రుతిజాతి గలిగె విను, రామనృపా! .

78

కం॥ మందయు రతికా యనఁగా

నందంబై ఊతియుఁ బ్రీతి యను పేరుల నిం
పొందుచు నాల్గున్ భేదము
లందెను మృదుజాతియోగ్య, మది రామనృపా!

79

కం॥ విను మిఁక ఛందోవతి కం

జని మార్జన రక్త రమ్య సంతోభిణి నాఁ
దనరుఁడు నాఱు విలముల్ల
వును మేఘాజాలి, రామ బుధజనపాలా!

80

వ॥ ఇట్లు పంచశ్రుతిజాతిజన్మంబు లైన తీవ్రాదిద్వావింశతి శ్రుతి
భేదంబులకు యథోచితంబుగా మఱ్ఱాదిసప్తస్వరనియమంబు లెత్తజ్ఞాత్యను
సారంబు గా నెఱింగించెద, అవధరింపుము

81

సీ॥ దీప్తాదియందునఁ దీవ్రయు నాయత
 మొదటను గల్లు కుముద్వతియును
 మధ్యలోనను రెండు మన్నిరంజనియును
 మృదుజాతి రెండవ సదనమునకు

...

మఱియు రక్తిక యనునది, వరుసతోడ
 నీ శ్రుతులు మూడు విలసిల్లు ఋషభమునకు
 సంతతాదార్యసంగోజ! శౌర్యదైర్య
 భవ్యగుణధుర్య! రామభూపాలవర్య!

82

సీ॥ దీప్తలో రెండవది యగు రౌద్రియు నాయ
 తాజాతి రెండవతావు శ్రోధ
 యనునది వరుసఁ దా నమగ స్పృహలు రెం
 డును నిల్చు గాఢభారమునకు నెపుడు
 దీప్తలో మూడవది యగునా వజ్రయు
 దజ్జాతి మూడవతలమునందుఁ
 గల ప్రసారణియును ఘన మృదుజాతి మూ
 డవ మన్ని ప్రీతియు నవల మధ్య

యనెడు జాతిని మూడవ దైన మార
 ని యనునది గూడఁ గ్రమముగా నియత మైన
 నాల్గు జాతుల శ్రుతులు విన్నాణ మమరు
 మధ్యఃసంబున, రామభూమండలేంద్ర!

83

సీ॥ మృదుజాతి నాలవపది మైన క్షితియును
 మధ్యలో నాలవ మన్ని రక్తి
 యును నాయతాజాతి నొనర నాలవది మై
 యమరు సుదీపని యనునదియును

గరుణలో రెండవ వరుస నాలాపిని
 యనునది గూడ నాల్గయినయట్టి
 శ్రుతులు పంచమమునఁ జూటిగొంచు ఋణాలఁ
 దనర మూడవది యాదంతికయును

నాయతాజాతి నై దవ దై నరోహి
 ణియును నీమధ్య నై దవనెలపు రమ్య
 యను నదియుఁ గూడ శ్రుతులు మూఁ డమరియుండు
 దై వతస్వరమున, రామధరణినాథ!

84

సీ॥ దీప్తిలోఁ గల్గు నాలవ దెసను నుగ్ర
 యను నదియు మధ్య నాటవ దై న యుగ్మ
 ఊర్భణియుఁ గూడ నీరెండు శ్రుతులు నిల్పఁ
 దగు నిషాదమ్మునను, రామధారుణీంద్ర!

85

వ॥ ఇట్లు, సప్తస్వరనియత జన్యద్వావింశతి శ్రుతిచయంబునకు
 గ్రమోద్దేశం బెట్టిదనిన.

86

సీ॥ తీవ్రాఖ్యయుఁ గుముద్వృత్తియు మంత్రికయును శం
 దోపతి యమర దయావతియును
 రంజని రతికారౌద్రీయ రక్తి క్రోధయును వ
 జ్రకయునునది ప్రసారణియు ప్రీతి
 యును మార్జనియు క్షేమయును రక్త యనంగ సం
 దీపని యాలాప దీప్త దంతి
 యును రోహిణియు రమ్యయును సుగ్రయును ఊర్భ
 ణియు నన నిటు లిర్వచియును రెండు

శ్రుతులు సరిగమపథని సంతతికి వరుస
 నాల్గు మూడును రెండును నాల్గు నాల్గు
 మూడు రెండుగ నీరీతి మొనసియుండు
 దెలియ వినవయ్య, రామధాత్రీతలేంద్ర!

87

క॥ ఈ లెటఁగునఁ బంచశ్రుతి
జాతిభవ శ్రుతు లనంగ సప్తస్వర సం
భూతము శుద్ధస్వర వి
ఖ్యాతిని మను, రామభూవరామూల్యమణీ!

88

సీ॥ శుద్ధ షడ్జకనామ శోభితస్థితిఁ గాంచి
శుద్ధ ర్షభంబు నా శుద్ధ మిగుల
శుద్ధగాంధార విశుద్ధనామముఁ జెంది
శుద్ధ మధ్యమనామ శుద్ధి గాంచి
కమనీయశుద్ధ పంచమనామకము దాల్చి
శుద్ధ దైవతనామశుద్ధ మగుచుఁ
జక్కనిశుద్ధనిషాదనామక మంది
క్రమముతోడను సరిగమభనులు

నొక్క టొక్కటి వేర్వేట నొకపు మీఱి
సంకరము లేక సంగీతశాస్త్రమునకు
నొసరియుండును వ్యవహారయోగ్య మగుచు
భవ్యగుణసాంద్ర! రామాభూపాలచంద్ర!

89

కం॥ ఏతాదృశశుద్ధస్వర
జాతము త్రిస్తానభేదశాతం బగుచున్
ఖ్యాతి వహించెను ద్రివిధం
బై తనరన్, రామభూవరామూల్యమణీ!

90

సీ॥ మంద్రషడ్జ మనంగ మధ్యషడ్జ మనంగఁ
దారషడ్జ మనంగఁ దనరుచుండు
మంద్రర్షభంబు నా మధ్యర్ష భం బన
తారర్షభంబనఁ దనరుచుండు
మంద్రగాంధారంబు మధ్యగాంధారంబు
తారగాంధారంబుఁ దనరుచుండు
మంద్రమధ్యమమును మధ్యమధ్యమమును
దారమధ్యమమును దనరుచుండు

మంగ్రపంచమధైవతమంద్రజనులు
మధ్యపంచమధైవతమధ్యజనులు
తారపంచమధైవతతారజనులు
వరలుచుండును, రామభూవరలలామ!

91

కం॥ అరయఁగ నిక్ష్పత్తసప్త
స్వరములు త్రిస్థానభేదవర్ధితగతులై
యిరుపదియొక్క విధంబునఁ
బురణించును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

92

కం॥ ఈ తెఱఁగున సప్తస్వర
జాతిస్థితిఁ దెల్పి తింకఁ జక్కఁగఁ దెలియం
జేతును దద్వికృతస్వర
జాతివిభేదములు, రామజనపాలమణి!

93

కం॥ ఈరహిగను శుద్ధస్వర
వారము మఱి వికృతరూపవైభవమునఁ దా
మారయఁ బదియాఱువిధా
లై రంజిలు, రామభూతలాధీశమణి!

94

వ॥ వికృతస్వరం బెట్టి దనిన.

95

సీ॥ చ్యుతషడ్జ మనియు నచ్యుతషడ్జ మన రెండు
వికృతర్షభం బన వెలయుచుండు
సాధారణాఖ్యచే గ్రాలెడుగాంధార
మంతర గాంధార మనంగ రెండు
చుతమధ్య మనంగ నచ్యుతమధ్య మన రెండు
చ్యుతపంచమ మనంగ నొప్పనొకటి
వికృతపంచమ మన వెలయు వేటొక్కటి
వికృతధైవత మన వెలయు నొకటి

తై శికనిషాదకాకలీఘనసిషాద
విధము లవి రెండు నీరీతి వికృతరూప
రంజనంబున శుద్ధస్వరాలి ద్వాద
శాకృతులు చాలు, రామనృపాగ్రగణ్య!

96

వ॥ మఱియు లక్ష్యైకనిర్వికల్పంబు లైనవికృతస్వరంబులు నాల్గు గల
వవి యెట్టి వనిన.

97

క॥ పంచశ్రుతిధైవత మనఁ

బంచశ్రుతిఋషభ మనఁగఁ బరమగతిన్ ప

ట్కించితధైవతఋషభము

లెంచఁగ నవి నాల్గు, రామనృపసుత్రామా!

98

క॥ వికృతస్వరములు పదియా

ఊకలంకత నిట్లు వెలయు నట వరుసఁ బదా

ర్వికృతస్వరలక్షణములు

ప్రకటించెద, రామభూప! సార్థివతిలకా!

99

స॥ తత్కృమం బెట్టి దనిన.

100

శా॥ ఆధారశ్రుతి మాని పడ్డము నిజోపాంత్యశ్రుతిస్థాన మా

త్మాధారంబుగఁ జెంది కైశికినిషాదాఖ్యాప్తికాద్రి స్థితా

స్వాధీనశ్రుతి నిచ్చు నీశ్రుతము దానై పడ్డసాధారణా

భ్యోదారచ్యుతపడ్డనామకము గల్గన్, రామధాత్రీశ్వరా!

101

వ॥ ఇది చుతపడ్డలక్షణం బింక నచ్యుతపడ్డస్వరూపం బెట్టి దనిన.

102

మ॥ రహిఁ దా నెప్పుడుఁ గాకలీగరిమఁ బర్వంగా నిషాదంబు త

త్సహజాతిన శ్రుతి యాఁగ మానుకొన పడ్డం బప్పు డాత్మోద్ధత

ప్రహతస్థానమునందు ద్విశ్రుతులు మిఱిం బొల్పు నల్పాంగ మై

మహిలో నచ్యుతపడ్డనామ ముదయింపన్, రామభూపాగ్రణి!

103

వ॥ వికృతస్వరలక్షణం బెట్టి దనిన.

104

గీ॥ పడ్డసాధారణమువేళ పడ్డజనక

మైనశ్రుతిఁ జెంది శ్రుతులు నా ల్గమరి ఋషభ

మాత్మనిలయంబు వదలక యలరు వికృత

ఋషభ మనుపేర, రామమహితలేంద్ర!

105

వ॥ పడ్డమద్యమసాధారణలక్షణం బెట్టి దనిన.

106

ఉ॥ ఆరయ పద్మమధ్యమము నాత్మపదశ్రుతు లుజ్జగించి దై
వాఱగఁ గై శి కాకృతి నిజైకముఖశ్రుతు లానిపాదగాం
ధారము లంటఁజేయుచు శ్రుతద్వయయు క్తము పద్మమధ్యసా
ధారణనామమై వెలయు, ధార్మికవల్లభ! రామభూవరా! 107

ఉ॥ వారక మధ్యమశ్రుతిని వారణ నొక్కటి గాంచి మధ్యసా
ధారణవేళలన్ శ్రుతియుతం బగుకై శి కసంజ్ఞఁ జెంద గాం
ధారముఁ జేరి మధ్యమఘనశ్రుతియుగ్మముఁ జెంది యంతరా
ఖ్యానమచేఁ జతుశ్రుతిసమన్విత మయ్యెను, రామభూవరా! 108

వ॥ ఇది కై శికాంతరగాంధారస్వరయుగ్మలక్షణం బింక చ్యుతమధ్య
మస్వరలక్షణం బెట్టి దనిన. 109

ఉ॥ ఆరయశుద్ధమధ్యమ ముపాంత్యము చేకొని స్వాశ్రయశ్రుతిన్
సారము గాఁగ నొక్కటి నిజప్రథమశ్రుతిఁ గై శి కాఖ్య గాం
ధారముఁ జెంద నీశ్రుతి యనన్యతమం బనుసంజ్ఞ మధ్యసా
ధారణవృత్తిఁ గైకొనియె, దానసురద్రుమ! రామభూవరా! 110

వ॥ అచ్యుతమధ్యమలక్షణం బెట్టి దనిన. 111

ఉ॥ చారుతరాశ్రయశ్రుతివశంగత మై మనుశుద్ధమధ్య మిం
పార నిజశ్రుతిద్వితయ మంతరసంజ్ఞ వహించు వ్యాళగాం
ధారముఁ జెంద నంగరహితం బయి యచ్యుతమధ్యమాఖ్య వి
స్తారముగా శ్రుతిద్వయయుతస్థితిఁ గైకొను, రామభూవరా! 112

వ॥ మధ్యమగ్రామలక్షణం బెట్టి దనిన. 113

గీ॥ శుద్ధపంచమ మాశ్రయశ్రుతిని మాని
మఱి యుపాంతనిజశ్రుతి మఱిగ నేని
మధ్యమగ్రామసంజ్ఞ నేమఱక కాంచు
భాగ్యదేవేంద్ర! రామభూపాలచంద్ర! 114

వ॥ చ్యుతపంచమలక్షణం బెట్టి దనిన. 115

ఉ॥ పంచమ మాశ్రయశ్రుతిని బాసి యుపాంత్యసిజశ్రుతంబుతో
సంచిత మై శ్రుతిత్రయసమంచిత మై వికృతస్వరూపశో
భాంచిత మైనవేళ వెలయుం జ్యోతపంచమసంజ్ఞ గల్గి వ
ర్తించు, సుదార శేఖర! మణినుత! రామనృపాలకాగ్రజీ! 116

వ॥ విశ్రుతపంచమలక్షణం బెట్టి దనిన. 117

గీ॥ మధ్యపాథారణమువేళ మధ్యమస్వ
రాశ్రయశ్రుతి మధ్యమగ్రామపంచ
మంబు గాంచి చతుశ్రుతిమహిత వికృత
పంచమం బయ్యె, రామధూపాలచంద్ర! 118

వ॥ వికృతదైవతలక్షణం బెట్టి దనిన. 119

గీ॥ థామముననుండి మధ్యమగ్రామవేళఁ
పంచమాథారకశ్రుతి గాంచి ధైవ
తస్వరంబు చతుశ్రుతు ల్దనరి వికృత
ధైవతాహ్వయ మగు, రామధూవరేణ్య! 120

వ॥ కైశికీనాదలక్షణం బెట్టి దనిన. 121

గీ॥ షడ్జపాథారణమునందుఁ, జక్కఁగా ని
షాదకస్వర మాషడ్జకాదికుశ్రు
తి నొకటి భవించి త్రిశ్రుతుల్ చనకి కైశి
కాహ్వయంబయ్యె, రామనృపాగ్రగణ్య! 122

వ॥ కాశలినిషాదలక్షణం బెట్టి దనిన. 123

కం॥ చేకొని షడ్జశ్రుతియుగ
మాకలితశ్రుతులనేర్పు నభినందింపం
గాకలి యయ్యె నిషాదము
ప్రాకటగతి, బూర్వతిలకపార్థివతిలకా! 124

వ॥ పంచశ్రుతియుగభలక్షణం బెట్టి దనిన. 125

గీ॥ శుద్ధగాంధారకారణశ్రుతినిఁ జెంది
ఋషభ మరయఁ బంచశ్రుతి ఋషభనామ
మందముగఁ జెందె లోకలక్ష్మ్యసుగుణము
తెలియ నిది చూడు, రామధాత్రితలేంద్ర! 126

వ॥ పట్టుకొనిఋషభలక్షణం బెట్టి దనిన. 127

క॥ సాధారణగాంధారము
నాధారము చెంది ఋషభ మతులశ్రుతిష
టాధారకఋషభాఖ్య న
సాధారణ మయ్యె, రామజనపాలమణి! 128

వ॥ పంచశ్రుతిలక్షణం బెట్టి దనిన. 129

క॥ ఎంచఁగ శుద్ధనిషాదో
దంచిత దేశంబు జెంది ధైవత మచ్చోఁ
బంచశ్రుతిధైవతనా
మాంచిత మగు, రామభూష రామూల్యమణి! 130

వ॥ శ్రుతిషట్కృతలక్షణం బెట్టి దనిన. 131

గీ॥ కైశిక నిషాదక స్థానకలిత మగుచు
వైవతం బొప్పు పట్టుకొని కైవతాభి
ధాన మిర వంద లోకలక్ష్మ్యసుగుణము
తెలియ విను మిది, రామధాత్రితలేంద్ర! 132

కం॥ ఈ వికృత స్వరముల యం
దావేశం బయ్యెఁ గొన్ని యభిధానంబుల
భావించి వాని దెల్పెద
భూపరసుత; కోసలూరి బుధజనపాల! 133

వ॥ అది యెట్టి దనిన 134

క॥ చ్యుత పక్ష నిబంధన న

చ్యుతపక్షక మొప్పు భువిని సొరిది నిషాద

స్థితికలిత వ్యవహారము

కతమున, రామక్షీతీంద్ర! ఘనగుణసాంద్రా!

135

క॥ చ్యుత మధ్యమగాంధార

స్థితిఁ గని చ్యుతమధ్యమంబు చెలఁగును భువి ను

ద్గతి గాంధార వ్యవహారము

రతకతమున, రామభూవరాన్ధ్యమణి!

136

క॥ చ్యుత పంచమ మధ్యమ మనఁ

జ్యోతపంచమ మొప్పు మధ్యసూక్తి ధరిత్రన్

నుతకీర్తి గన్నకతమున

నతులితమతి, రామ భూవరాన్ధ్యమణి!

137

క॥ పదియాలు వికృతు లీగతి

నొదవియు మఱి తత్స్వరాలి యొరయఁగ లక్ష్య

స్పదములఁ బదు నొక్కటి యై

చదు రొప్పును దెలియ, రామ జనపాలమణి!

138

క॥ మఱి యైదు వికృతభేదము

లరయఁగ లక్ష్యముల యెడల నమరనివిత మే

వెరవున నన, నా వివరము

నెఱిఁగించెద వినుము, రామన్యపతిలలామా!

139

క॥ ఆరయఁగ నాథారశ్రుతి

బెరిసెయొడఁ గల్గు నాదభేదము మఱి యా

వెరవున స్వరభేదంబులు

బురజించును, గోసులూరి బుధజనపాలా!

140

క॥ మఱియును నాథారశ్రుతి

బెరయనియెడ నేల నాద భేదము కల్గున్

స్వరభేద మేల యబ్బును

బురణించుట గల్గి, రామభూపాలమణి!

141

వ॥ కావున నచ్యుత షడ్జాది వికృతస్వరంబు లైదును, నాథారశ్రుతి భేదంబు లేకుండుటంజేసి శుద్ధ షడ్జాదులయం దుద్భవించె. అది యెట్టిదనిన. 142

సీ॥ శుద్ధ షడ్జములోన సొరిది నచ్యుతషడ్జ

మాఁగి యొక సితి నమఁయుండు

శుద్ధ మధ్యమములోఁ జొచ్చి యచ్యుత మధ్య

మము భేద మెనయక మలయుచుండు

శుద్ధరఘములోనఁ జొప్పడి వికృత ఋ

షభము వేటుగఁ గాక జరగుచుండు

శుద్ధధై వతముతో జాణగి వికృత ధైవ

తము భిన్నగతి లేక తననుచుండు

వెలయు చ్యుత పంచమములోన వికృతపంచ

మంబు భేదింప నేక మై మలయుఁ గార

ణశ్రుతి యొకటిగాఁ గల్గి నాదభేద

మెనయని కతన, రామ భూమింద్రమాళి!

143

వ॥ ఇట్లు క్రమంబున శుద్ధ షడ్జాది పంచస్వరంబులయందు సంత రాస్థానంబుఁ జెందుకతంబున నచ్యుత షడ్జాది వికృతపంచ స్వరంబులు లక్ష్యం బులయందు వేర్వేరు కనుపట్టి యుండు. తక్కిన పదునొకండు వికృత స్వర భేదంబులు లక్ష్యరూఢంబు లై యుండు. తత్ర మౌద్వేషం బెట్లన్న చ్యుతషడ్జనిపాదంబును, జ్యోతమధ్యమగాంధారంబును, సంతరంగంబును, సాధారణగాంధారంబును, జ్యోతపంచమ మధ్యమంబును బంచశ్రుతి ఋష భంబును, శ్రుతిషట్కఋషభంబును, పంచశ్రుతిధైవతంబును, సలివేల ధైవతంబును ననియెడు నిష్టి వికృతస్వరంబులు పదునొకండును, శుద్ధస్వరం బులు నొక్కటియుం గూడ పట్టాదశస్వరంబులును లక్ష్యంబు లై రాగ భేదంబులయందుఁ దఱచుగాఁ గనుపట్టియుండు. అచ్యుత షడ్జాదు లైదును

శుద్ధషడ్జాద్యభిన్నంబు దైన నొక్కొక్కయెడ సర్వనామ పురుషస్వరంబు
గా వ్యవహారయోగ్యంబు దై కనుపట్టియుండు నని సంగీతశాస్త్ర ప్రవ
ర్తకులు లక్ష్యమాగ్ధవ్యవహార్యలై యుదాహరింతురు, అవధరింపుము. ఇట్లు
బహు ప్రకారంబులఁ బ్రతిపాదితంబు లైన షడ్జాది సప్తస్వరంబులకు మఱి
యును నామభేదంబు లెఱింగించెద, అవి యెట్టి వనిన.

144

కం॥ వాదియు సంవాదియు నను

వాదియును వివాది యనెడువరసంజ్ఞలు నా

ల్లాదట సప్తస్వరములఁ

బాదుకొను వినుము, రామసార్థివతిలకా!

145

కం॥ ఏరాగములం దైనను

నారయఁ దలుచె నస్వరమంశకస్వరమం-

దారయ వాది యనంగా

వారక రంజిల్లు, రామవసుధాధీశా!

146

సీ॥ ఆవాదకశ్రుతులందు నిల్చిన రెండు

రెండేసి స్వరములు రేఖచూడు:

బండ్రెండుగా పైనఁ బరగ నెన్నిటి మైన

శ్రుతిమండలమునందు శ్రుతులు నిలువ

నవి రెండు రెండును ననోన్యన్యసంవాదు

లనఁదగుఁ దెలియు ముదాహరణము

షడ్జమధ్యమములు షడ్జపంచమములు

ఋషభధైవతములు నిలువ మధ్య

సామజస్వరగాంధారసామజస్వ

రంబు లివి రెండు రెండేసి రహి వహించె

నొనర ననోన్యన్యసంవాదు లనఁగఁ బరగి

రామభూపాల! మహానీయరమ్యశీల!

147

ష॥ ఇట్లు వాదిసంవాదిలక్షణం దెఱింగించితి. ఇంక వివాద్యనుబాది

స్వరలక్షణం దెఱింగించెద, అవధరింపుము.

148

కం॥ ఏయేస్వరముల కేస్వర
మాయాయెడ నున్నయెడల నవరోధక మా
నాయాస్వరముల కాస్వర
మాయెడల వివాది యనగ నగు, రామనృపా!

149

సీ॥ క్రమమొప్పగ నిషాదగాంధారములు పడ్డ
మధ్యమపంచమ
ధైవతస్వరపంచకావలికి వివాదు
లౌ నన్న ననవచ్చు నవియుంగాక
తనరు నిషాదగాంధారము లవి రెండు
ఋషభధైవతములయెడ వివాదు
లయియుండు నదిగాక యట్టిఋషభధైవ
తములు నిషాదగాంధారములకు

జరవివాదులు గానేర్పు, శేష మైన
స్వరములెల్ల వివాదింపవాది వాది
లక్షణము లవి వినుడాడిలక్షణంబు
లగుచు విలసిల్లు, రామనృపాగ్రగణ్య!

150

సీ॥ బహుళస్వరంబుగాఁ బరిధవిల్లడివాది
రాజభావంబున రక్తి గాంచు
తదనుసారస్థితి దనరు సంవాదియు
వాదికే మంత్రియై వరలుచుండు
నారాజమంత్రుల కనువాదియగుటచే
ననువాది భృత్యునిహరువు గాంచు
వివరీతవృత్తిచే నలరు వివాదియు
నావాదికి విరోధి యై తనర్పు

ననుచు సంగీతశాస్త్రజ్ఞులు లై నఘనులు
వరుస నిరీతి వాదిసంవాదిలక్ష
ణాదివాదివివాదిగుణానుభావ
మెఱుంగఁజేసిరి, రామమహింద! వినుము.

151

క॥ సరిగమపదనీస్వరములు

వరుసను వివరించి పలుకువరజంతువులం

గర మర్ధిఁ దెలియఁజేసెద

నరుదారఁగ, రామభూతలాధీశమణి!

152

సీ॥ నానామయూరసంతానంబు గావించు

సంతతస్థితిని పడజ్జస్వగంబు

చాతకగోప్యప్రవాతంబు వివరించు

ఋషభస్వరంబు సమీహితముగ

సతత మజావికసముదాయ మొనరించు

గాంధారనాద మఖండముగను

క్రౌంచపంచాస్యసంఘంబులు పాటించు

మధ్యమస్వరమును మార్దవముగఁ

బంచమస్వర మెసంగించుఁ బరభృతంబు

దర్పరాశ్వము లొడవించు ధైవతమును

సమదగజరాజ మనును నిపాదరవము

తెలియఁదగు నిది, రామధాత్రీతలేంద్ర!

153

వ॥ మఱియును సత్తస్వరంబులకుఁ గ్రమంబునఁ గల తజ్జాతిలక్షణం
బెఱింగించెద, ఆకర్షింపుము.

154

సీ॥ నలు వంద పడజ్జగాంధారమధ్యములుదే

వకులోద్భవస్థితి నీక వహించు

పంచమస్వర మొప్పుఁ బంచమకులజ మై

ఋషభధైవతములు ఋషికులంబు

లగు నిపాదస్వర మసురకులోద్భవ

మలరు సత్తస్వరకులము లిట్లు

సద్విప్రజాతులు పడజమధ్యమపంచ

వములు ఋషభధైవతములు క్షత్ర

జాతులు నిషాదగాంధారజాతు లరయ
జాతు లంతరకాకలీస్వరము లైన
నగుచు శూద్రకజాతు లై యలరుచుండు
భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

155

వ॥ మఱియు సప్తస్వరోత్పత్తిక్రమం బెట్టి దనిన.

156

క॥ పరమశివువలన పడ్డం

బిర వగు నీశానువలన ఋషభము కలిగెన్
మురు వగు గాంధారము త
త్పురుషునియొడఁ గోసలూరిబుధజనపాలా!

157

క॥ మఱియు నఘోరుని వలనను

దిరమగు మధ్యమము వామదేవునివలనం
గర మరు నై పంచమ మిటు
పురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా!

158

క॥ సద్యోజాతునివలనను

హృద్యంబగు తైవతంబు నీశ్వరువలనన్
పద్యోత మగు నిషాదము
సద్యోగముఁ జెంది, రామజనపాలమణి!

159

సీ॥ ఛందోవతి యనంగ పడ్డమానం బొప్పు

నెనుగు రక్తిక నాఁగ ఋషభనామ
మిరవందుఁ గ్రోధాఖ్య నెవసి గాంధారంబు
మార్జని యన బొల్చు మధ్యమాఖ్య
నాలాపిని యనంగ నలరుఁ బంచమనామ
మా తైవత రమాఖ్యఁజెందు
క్షోభిణీనామ సుశోభితాకృతిఁ గాంచి
యా నిషాద స్వర మలరు నాత్మ

కారణాకృతి నామముల్ కలిగి యిట్లు

శుద్ధసప్తస్వరాంగనల్ శ్రుతిసఖిజ

నములు గొల్వంగ గాంధర్వనగరరాగ

వీధుల మెలంగు, రామభూనాథ! వినుము.

160

వ॥ ఈ క్రమంబున స్వరలక్షణంబును సవిస్తారంబుగా నెఱింగించిన విని
యింకఁ దాదృశస్వరప్రధానం బైన గ్రామమూర్ఛనాలక్షణం బెఱింగింపు
మనుటయు.

161

పనమయూరము

మానకురురాజ! బుధమాన్యగుణవూర్ణా!
దీనజనపాపణ! విత్తిర్ణజితకర్ణా!
సూనశరసన్నిభ! విశుద్ధవరవర్ణా!
భానునిభతేజ! పరిపాలితనువర్ణా!

162

గద్య

ఇది శ్రీరామభద్ర భద్రాయిత కరుణాకటాక్షవీక్షణా సంలబ్ధ పార
స్వత విచిత్ర పోలూరి యోబయామాత్య పుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ గోవింద
నామధేయ ప్రణీతం బైన రాగతాళచింతామణి యను సంగీతశాస్త్ర ప్రబం
ధంబునందు సంగీతమాహాత్మ్యప్రశంసనను, గానగాంధర్వభేదలక్షణంబును,
దేశిరాగోత్పత్తియు, తిస్థానలక్షణంబును, ద్వావింశతిశ్రుతిజననంబును,
షడ్జాదిసప్తస్వరోత్పత్తివిధంబును, శ్రుతిజాతిలక్షణంబును, శుద్ధ స్వరవికృత
స్వరనిరూపణంబును, వాది సంవాద్యాది చతుర్విధస్వరలక్షణంబును, సప్త
స్వరూపంబు ననుసది ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

—: ఇది ద్వితీయాశ్వాసము :—

తృతీ యా శ్వాసము

కం॥ శ్రీ మదయోధ్యానగరి

ధామ! ఘనశ్యామ! రక్షితాశేషసుర

స్తోమ! దృగుత్పలదామ! సు

ధామధురవచోభిరామ! దశరథరామా!

1

వ॥ అవధరింపుము!

2

కం॥ శ్రుతిజాతి స్వరలక్షణ

గతు లీగతిఁ దెలిపి మఱియు గ్రామత్రయ స

మృతమూర్ఖనాదిభాగ

స్థితు లిప్పుడు రామభూప! తెలిపెద, వినుమా!

3

సీ॥ జనసమూహమురీతి స్వరసమూహము గూడి

గ్రామం బనంగ విఖ్యాత మయ్యె

మూర్ఖనాదము తానములకు నర్హులంకి

యాజాతులకు నాశ్రయం బనంగ

వెలయు నాగ్రామంబు చెలఁగు మువ్వధముల

నందు పక్షగ్రామ నూదిమంబు

సుధ్యమగ్రామంబు మఱి రెండవది యయ్యె

నీ రెండుగ్రామంబు లెసఁగు భవిని

మఱియు గాంధారకగ్రామ మరసి చూడ

మూడవది యయ్యె, నది స్వర్గభూమియందు

ముఖ్య నుగు నని గాయకముఖ్యు లంద్రు

రామభూపాల! వితరణపయ్యశీల!

4

సీ॥ స్వరసమూహమునం దెల్ల స్వరము లుండ

పక్ష మధ్యమ గాంధారసహిత మగుచు

గ్రామములు గల్గుకారణ మేమి యనినఁ

దెలియఁ జేసెద, రామభూపలయ్యనాథ!

5

సీ॥ సత్తస్వరంబుల సముదాయమున కెల్లఁ
 వేర్నిమై మొదటఁ గాన్పించుకతన
 సంవాదు లైన పంచమ మధ్యమస్వర
 మంత్రుల కధిక మై మలయుకతన
 మొదట పడ్డగ్రామమునకు పడ్డకము ప్ర
 థాన మై చెలువొందు దానివెనుక
 పాడవొడవతాన జన్మంబు నొపడ్డ
 కగ్రామమున హీనగణన లేఁ

వెనుక ముందట నసియాడు మొనయ స్వరము
 లా నడుమ నిల్చి దొరలమి నన్యమంత్ర
 గానికతనను మధ్యముఖ్యంబు నెనసె
 రహిని రామేంద్ర! మధ్యమగ్రామమునకు.

6

సీ॥ దైవకులమునఁ గలుగు మధ్యమముతోడఁ
 బుట్టియుండెడుకతన వేల్పులకు యోగ్య
 మగుచు మూడవగ్రామాన కర్త మై ప్ర
 థాన మగు రామభూప! గాంధార మెపుడు.

7

కం॥ పడ్డస్వరముఖ్యత్వము
 పడ్డగ్రామమున కెపుడు జరుగుటకతనన్
 పడ్డగ్రామం బనఁ దగు
 పడ్డయ, నుతహృదయ! రామజనపాలమణి!

8

సీ॥ మధ్యమగ్రామ మారీతి మధ్యమస్వ
 రప్రథానత్వ మనెడుకారణమువలన
 మధ్యమగ్రామనామసంపద వహించె
 భాసుకులధ్వజ! రామభూపాలవర్య!

9

కం॥ గాంధారప్రాధాన్యము
 గాంధారగ్రామమునకును గలుగుటకతనన్
 గాంధారగ్రామం బన
 సంధిల్లను తేరు, రామజనపాలమణి!

10

కం॥ క్రమమున గ్రామత్రయమున
కమరినభేదంపు లక్షణావళి మూర్ఖనభే
దము గా రెంటికీ దెల్పెద
సమరసమున వినుము, రామజనపాలమణి!

11

సీ॥ తనచతుర్థాధారఘనతరశ్రుతియందు
నమరక శుద్ధపంచమము నిల్వ
షడ్జకగ్రామాఖ్యశాశ్వతంబగు నందు
శుద్ధైవతము త్రిశ్రుతులు దాల్చి
కనబడుషడ్జకగ్రామలక్షణ మిది
మఱి మధ్యమగ్రామమహిమ వినుము
పంచమస్వర మాతృభవకారణశ్రుతిఁ
జొరక యుపాంతిశ్రుతిని జేంచి

మధ్యమగ్రామనామంబు మలయునపుడు
పంచమశ్రుతి జేకొని పరగ ధైవ
తస్వరంబు చతుశ్శ్రుతి దాల్చి, నదియు
మధ్యమగ్రామ మగు, రామమనుజనాథ!

12

వ॥ ఇది షడ్జమధ్యమగ్రామద్వయలక్షణంబు. ఇంక గాంధారగ్రామ
లక్షణం బెఱింగించెద, ఆవధరింపుము.

13

సీ॥ ఋషభమధ్యమములం దెసఁగెడుశ్రుతి నొక్క
తొక్కటి గాంధార మృదేనేని
ధైవత మావేళఁ దగఁ బంచమశ్రుతిఁ
దాల్చెనేనియు నిషాదస్వరంబు
ధైవతశ్రుతి నొకం దావేళ షడ్జక
శ్రుతి నొకండు పహించుచోఁ భవద్దు
నతివిత్ర మామేళ మపుడు గాంధారక
గ్రామం బటరతు నారదండు వల్లె

నిట్టి గాంధారకగ్రామ మీమనుష్యు
లోకమున లేదు సురరాజలోకమునకుఁ
గలుగు నదియ గాంధారకగ్రామమగును
నాప్రకారము, రామభూనాయకేంద్ర!

14

సీ॥ గాంధారనామకగ్రామంబు భువిలోన
వాడుక లే దన్నవాడు మగుడ
నామేళలక్షణ మా మూర్ఖనారీతు
లానామభేద మాహారసారు
లారాగసమయంబు లాదేవతాభేద
మిది యెల్లఁ దెలుట కేమిహేతు
వని తెల్పు మన్నచో, నాగ్రామలక్షణ
మీరీతిఁ దెలుపంగ నెటుగ నేర్పు

బుద్ధిమంతులు లయకాండ్రు భూమిలోనఁ
గలిగిరేనియు వార లాగ్రామరాగ
భేదములఁ బాడుదురు గాక పేర్చి ననుచుఁ
దెలియఁజేసెను, రామధాత్రితలేంద్ర!

15

ప॥ ఇట్లుగ్రామస్వరూపం బెఱింగించి యింకఁ దజ్జన్యమూర్ఖనాక్రమం
బెఱింగించెన. అందు మొదటఁ దత్సముదాయకలక్షణం బెఱి దనిన. 16

కం॥ వరుసను సప్తస్వరముల
కరుదు గ నారోహణంబు నవరోహణమున్
గితికొల్పు మూర్ఖనాహ్వయ
మరయంగ నది యనుచుఁ దెలియనగు, రామన్యసా!

17

కం॥ పరిగమపథనిన యనుచును
నరయంగ నారోహణంబు నవరోహణ మా
మఱి నిధవమగరిసా యన
పరీ లక్ష్యం బదియ్యరామన్యసాలమునీ

18

కం॥ వారక గ్రామత్రయమున
కారయ మును మూర్ఛనాళి యటఁ బ్రత్యేకం
బాటొకటి కొక్కటయ్యెను
వారణ లెక్కింప, రామవసుధాధికా! 19

కం॥ ఒక్కొక్క గ్రామమునకును
జక్కఁగ నాటొకటి యైన సరిమూర్ఛనముల్
తెక్కఁ గొన నిర్వదొక టిం
పెక్కును గ్రామములు మూటి కీది, రామన్యపా! 20

కం॥ ఇక్కరణి నొక్క టొక్కటిఁ
జక్కఁగ మూర్ఛనము లరయ సప్తవిధంబుల్
నెక్కిన్నవిధ మ దెట్లన
నిక్కము దెల్పెదను, రామన్యపమణి! వినవే! 21

గీ॥ స్వరము లెన్ని యైనవరుసతో మూర్ఛన
లన్ని యగును గ్రామయమళమునకు
నవియుఁ బదియునాల్గు నమరియుండు నటంచు
బుధులు దెల్పి రనఘ, పాసఁగ వినుము. 22

కం॥ ఈమూఁడు గ్రామములలో
భూమిని గలరెండు గ్రామములమూర్ఛనముల్
గ్రామకలక్షణసంయుత
మై మను వివరింతు వరుస నది, రామన్యపా! 23

వ॥ మఱియు నందు గ్రామద్వయచతుర్దశమూర్ఛనానామంబులు
మొదట నెఱింగించి పిమ్మటఁ దల్లక్షణంబులు వివరించెద. అందుఁ దొలుత
షడ్జగ్రామసప్తమూర్ఛనానామంబు లెట్టి వనిన. 24

సీ॥ ఉత్తర మంద్ర ముఖ్య మొక టొప్పు మొదటిది
రజని రెండవది యై రష్య మయ్యె
ను త్తరాయతన మంచొగి మూఁడవది శుద్ధ
షడ్జ నాలవది నిశ్చలము గాఁగ

మత్స్రరీకృత నాఁగ వటియు నేనవది య
 శ్వక్రాంత యనఁగ ముచ్చట వహించు
 నాటవమూర్ఛన యభ్యుద్ధత యనంగ
 మురు వొప్పునాటొక్కమూర్ఛన యగు

ననుచు సంగీతశాస్త్రజ్ఞులైన ఘనులు
 క్రమముతోడను పట్టక గ్రామమూర్ఛ
 నాఖ్య లీరితిఁ దెల్పుదు రరసి చూచి
 లాలితదార్య! రామభూపాలవర్య!

25

ప॥ మఱియు మధ్యమగ్రామసప్తమూర్ఛనాభిధానంబు తెట్టి వనిన. 26

సీ॥ సోవిరి యనంగ మూర్ఛన యొప్పు మొదటిది
 హరిణాశ్వ రెండవ దై తనర్పు
 మఱి కలోపనతాఖ్యఁ బరఁగు మూడవది మె
 చ్చుగ నాలవది యయ్యె శుద్ధమధ్య
 మ్రోదవమూర్ఛన యలరు మార్తి యనంగ
 కౌరవీ యనునామ మూటవది గను
 హృష్యకనామాంక మెనయంగ విలసిల్లు
 నాటొక్కమూర్ఛన నరయ ననుచుఁ

జారుగాంధర్వశాస్త్రవిశారదాగ్ర
 గణ్యు లీరితి మధ్యమగ్రామమూర్ఛ
 నాహ్వయంబులఁ దెల్పిరి యందముగను
 భాగ్యదేవేంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

27

ప॥ మఱియు గాంధారగ్రామసప్తమూర్ఛనానామధేయంబు తెట్టి వనిన. 28

సీ॥ నందాహ్వయంబున నలువొందు మొదటిది
 చక్క రెండవది విశాల యనఁగ
 సుముఖ యనంగ హెచ్చుగ మూడవది యొప్పు
 నవలఁ జిత్రాఖ్య నాలవది యయ్యెఁ

దసర యెదవది చిత్రవతీసమాఖ్య ను
 రహిని సుఖాఖ్య నాటవది యొప్పు
 నాలల యనువేర నాటొక్క మూర్ఛన
 శవరారు ననుచు గాంధర్వశాస్త్ర

సారత త్వజ్జలై నయా నారదుండు
 సరసగాంధారక గ్రామసప్తమూర్ఛ
 నాఖ్య లీమాడ్కి వివరించె నందము గను
 రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

29

ప॥ ఇంక భూలోకయోగ్యం బైన గ్రామాభ్యుదయమూర్ఛనా
 చిత్రవర్ణకంబునకుఁ గ్రమంబున లక్షణంబులు నిరూపించెద. అందుఁ దొలుత
 పక్షగ్రామ సప్తమూర్ఛనాలక్షణం బెట్టి దనిన.

30

సీ॥ మధ్యమస్థానసమ్మతపక్ష మాది గా
 మొదట మూర్ఛనఁ గూర్ప ముద్దు గుల్కు
 మఱి దానిక్రిందట మంద్రనిషాదంబు
 మొదలు గా రెండవ మూర్ఛనయును
 మంద్రధైవత మాదిమం బైన మూడవ
 దౌమంద్రపంచమ మాది గాఁగ
 నాలవ మూర్ఛన నాటొక్కటియు పక్ష
 కగ్రామమున, రామజనవరేణ్య!

...

(గ్రంథపాతము)

31

ప॥ మధ్యమ గ్రామసప్త మూర్ఛనాలక్షణం బెట్టి దనిన.

32

సీ॥ వామనమధ్యమం బొదిమంబుగను గాం
 థారాంత మయిన సద్వీరి యయ్యె
 దాని వెన్నె గల గాంధారంబు మొదలు గా
 రెండవ మూర్చనారీతి యమరె
 నావెన్నె ఋషభస్వరాది మూడవ దగు
 నావెన్నె షడ్జస్వరాది గాంగ
 నాలవ దింపొందు నావెన్నె మంద్రని
 షాదాది గాను బంచమిచెలంగు

మంద్రదైవతే మాది యై మలయ నెసంగు
 నాటవది మంద్రపంచమ మాది గాంగ
 నాటొకటి, యిట్లు మూర్చన లాటొకటియు
 మధ్యమగ్రామమున, రామమనుజనాథ!

33

వ॥ ఇట్లు నిరూపితం బైన చతుర్దశమూర్చనావర్గంబునకు స్వరలక్షణం
 చెట్టి దనిన.

34

సీ॥ సరిగమపదనీలు సంధిల్లు మొదటను
 నిసరిగమపథలు నిలుచు రెంట
 ధనిసరిగమపలు దనరారు మూటను
 బధనిసరిగమ లొప్పుగఁ జతుర్థ
 మపధనిసరిగలు మార్కొను నైదింట
 గమపధనిసలును గలది షష్ఠ
 రిగమపధనిసలు నెగడు నాటొక్కటఁ
 గ్రమ మొప్పు షడ్జకగ్రామసప్త

శుద్ధమూర్చన లీరితిఁ జాణుగ నెఱిగి
 గేయ మొనరింపఁగలుగు వాగ్గేయకార
 జనులఁ బొగడుదు రథలభూజనులు మిగుల
 రామభూషాలి మహానీయరమ్యశీల!

వః మఱియు మతాంతరప్రసిద్ధం బైన చతుర్థశమూర్చనాలక్షణంబు గల దెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన, మధ్యమస్థానషడ్జంబు మొదలు చేసి కొని మధ్యమనిపాదాంతంబు గాఁ బ్రథమమూర్చనవి... గావించుకొని యవ్వల మంద్రనిపాదాదులు విడిచి మధ్యమస్థానజన్యంబు బైన నిపాద ధైవతపంచమ మధ్యమ గాంధార ఋషభంబులు మొదలు గావించి మిగిలిన మూర్చనాపట్కంబుఁ గల్పింపవలయు. అది యెట్లునన, సరిగమపదని యను ప్రథమమూర్చనయందలి పట్టాదిస ప్తస్వరస్థానంబులందు నిసరిగమపదా యని పట్కూర్చంబునందు మధ్యమంబును, ధైవతస్థానంబునందుఁ బంచమంబును, నిపాదస్థానంబునందు ధైవతంబును గ్రమంబున నిట్లు గ్రహస్వరంబులు నిలుపు కొని మధ్యమస్థానస్థిత పట్టాది సప్తస్వరప్రమాణంబులు తగ్గక యుండు నట్లుగా నిపాదాది యైన రెండవమూర్చన సవరింపవలయు. ఇవిధంబున ధనిసరిగమపా యని పధనిసరిగమపా యని మపధనిసరిగమా యని మప ధనిసరిగా యని గమపధనిసరి యని రిగమపనిసా యని ఇట్లు క్రమంబుగా మధ్యమస్థాన ధైవతాది స్వరంబులను పట్టాదిస ప్తస్వరస్థానంబులయందును గ్రహస్వరంబుగా నిలుపుకొని ధైవతపత పంచమ మధ్యమ గాంధార ఋష భంబులు మొదలు గాఁ గలిగినయీ తక్కిన పైదు మూర్చనలు గల్పింప వలయు. ఇదిషడ్జగ్రామమూర్చనాలక్షణంబు. ఇంక మధ్యమగ్రామమూర్చనా లక్షణం బెఱింగించెద. అది యెట్లున్న, మధ్యమస్థానమధ్యమంబు మొదలుకొని గాంధారపర్యంతంబుగా మొదటిమూర్చనఁ గల్పించి పిమ్మట మపధనిసరిగా యనియెడు ప్రథమమూర్చనయందలిమధ్యమాదిస ప్తస్వరంబులయందు గమ పధనిసరి యని మధ్యమస్వరస్థానంబునందు గాంధారంబును, బంచమంబునందు మధ్యమంబును, దైవతంబునందుఁ బంచమంబునందు నిపాదంబునందు ధైవ తంబునందు ధైవతంబును, షడ్జంబునందు నిపాదంబును, ఋషభంబునందు షడ్జంబును, గాంధారంబునందుఁ ఋషభంబును నిట్లు క్రమంబున గ్రహస్వరం బులు నిలుపుకొని మధ్యమాదిస ప్తస్వరప్రమాణంబులు తగ్గక యుండునట్లు గాంధారాది యైన రెండవమూర్చన సవరింపవలయు. ఈక్రమంబున సరిగమ పదనిసా యని, సరిగమపదని యని, నిసరిగమపదా యని, ధనిసరిగమపా యని, పధనిసరిగమా యని, మపధనిసరిగా యని, గమపధనిసరి యని, యిట్లు వరుసగా మధ్యమాదిస ప్తస్వరస్థానంబులయందు ఋషభాదిస ప్తస్వరంబులును గ్రహస్వరంబుగా నిలుపుకొని ఋషభషడ్జనిపాదధైవతపంచమంబులు మొదలు పట్కూర్చి గలిగిన కడమపంచమమూర్చనలు నివరింపవలయు. ఇది మధ్యమ

మూర్ఛనలక్షణం బగు. ఇట్లు గ్రామద్వయసంభూతచతుర్దశమూర్ఛనల
శుద్ధమూర్ఛనానామంబు లనం బెం పెక్కియుండు. ఇంకఁ దద్వేదంబు లెఱి
గించెద, అవధరింపుము.

36

శీ॥ కాకలికలిత మై కనఁబడు నొకభేద
మంతరయుక్త మై యమరు నొకటి
యుభయాన్వితమ్ము గా నొకభేద మిం పొందు
నొకటి శుద్ధప్రతి నొసరి యుండు
నిట్లొక్క టొక్కటి యీనాల్గురూపము
లింపొంద వెలసి వర్తించెనేని
క్రమ మొప్పు నొక్కొక్క గ్రామాన కిరువది
యెనిమిది భేదము లెఱుగు చుండు

నట్లు గావున గ్రామయుగ్మానుగతము
లైన పదునాల్గు మూర్ఛన లమరి యుండి
యేబదాలు విధంబుల హెచ్చు ననుచు
శాస్త్రవిదు లంద్రు, రామభూజనవరేణ్య!

37

ప॥ ఇట్లు గ్రామద్వయనిబంధ శుద్ధషట్పంచమూర్ఛనాభేదంబులు
క్రమమూర్ఛనా మార్గంబున బహువిధంబు లయ్యె. అత్తెఱంగిం చెద,
అవధరింపుము.

38

శీ॥ అత్తెఱంగున నేబదాలుభేదంబులఁ
జదు రొప్పునట్టి మూర్ఛనలయందు
నొక్కొక్కమూర్ఛన కొనరిన సప్త స్వ
రము లొక్క టొక్కటి క్రమముతోడ,
మొదటిది మొదలు గా మొగదల య్లొచ్చుచు
మూర్ఛ కలమరింప మూర్ఛనంబు
లొక్కొక్క తిరువందు. నొక్క టొక్కటిగాఁగ
నొక్కొక్క భేదము లానుకతన

నేబదాటింట్లు లెక్కింప నెసఁగు లెక్క
రీతి మున్నూటతొంబదిరెండు గాఁగ
నిట్లు క్రమశుద్ధమూర్ఖున లిం పెసంగు
భాగ్యదేవేంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

39

వ॥ ఇట్టి క్రమమూర్ఖునావర్గంబునకు స్వరలక్షణం బెట్టి దనిన.

40

సీ॥ సరిగమపథనులు చక్కఁగా మొదటను
రిగమపథనిసలు రెంటు నెఱుఁగు
గమపథనిసరులు గనుపట్టు మాఁటను
మపథనిసరిగలు మలయుఁ దుర్యఁ
బథని సరిగమలు పరఁగు నై దింటను
థనిసరిగమపలు దనరు పష్ట
నిసరిగమపథలు నిలుచు నాటొకటి ని
ట్లొకటి యాటొక్క టై యొనరుకతనఁ

గ్రమము లనుపేర పక్షకగ్రామమూర్ఖు
నంబు లిరువది యెనిమిది, నయము గాంచె
నూటతొంబదియాఱు గా నూలుకొనుచు
రామభూపాల! ఖహనీయరమ్యశీల!

41

వ॥ ఇది పక్షగ్రామక్రమ మూర్ఖునాస్వరలక్ష్యంబు. ఇంక మధ్యగ్రామ
క్రమ మూర్ఖునాస్వరలక్ష్యం బెట్టి దనిన.

42

సీ॥ మపథని సరిగలు మార్కొను మొదటను
పథనిసరిగమలు పరఁగు రెంటు
థనిసరిగమపలు దనరు మూడవచోట
నిసరిగమపథలు నిలుచుఁ దుర్యఁ
సరిగమపథనులు సుధిట్లు నై దింటు
రిగమపథనిసలు నెగదు పష్ట
గమపథనిసరులు గలిగె నాటొకట ని
ట్లొకటి యాటొకటిగా నొడవుకతనఁ

గ్రుము లను పేర మధ్యగుగ్రామ మూర్ఖ
నంబు లిరువది యెనిమిది నయము మీటి
నూటతోంబదియాటుగా నూలుకొనియె!
రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

43

వ॥ ఇట్లు, పక్షగ్రామక్రమమూర్ఖనాభేదంబులు మున్నూటతోంబది
యాటును మధ్యమగ్రామక్రమమూర్ఖనాభేదంబులు నూటతోంబది
యాటును గూడి గ్రామద్వయంబునందుఁ గ్రుమూర్ఖనాభేదంబులు
మున్నూటతోంబదిరెండుతెఱంగు లయ్యె నని శాస్త్రజ్ఞు లుదాహరింతురు.
ఇట్లు శుద్ధమూర్ఖనాప్రకరణం బెఱింగించితి. ఇంక గ్రామద్వయ శుద్ధచతు
ర్దశమూలమూర్ఖనాభేదంబులు షాడవౌడవమూర్ఖంబులచేతఁ దాననామ
కంబు లై బహువిధంబు లయ్యె. పిమ్మట దాని దెలిపెద, ఆకర్షింపుము. 44

శీ॥ శుద్ధమూర్ఖన లీరితి సొబగు మీటి
షాడవౌడవభావముల్ సంధిలంగఁ
దాననామము లయ్యె నాతానపథము
తెఱుంగఁజేసెద, రామభూమింద్రచంద్ర!

45

శీ॥ పక్షగ్రామసప్తమూర్ఖనలు వరుస
సరిది సప్తమవర్జ్యమై జరగెనేని
యివ్వ దెనిమిది భేదము లెనయు చుండు
నెట్టు లన్నను, రామభూమింద్ర! వినుము

46

శీ॥ ఒక భేద మిగవందు నొకపక్షవర్జ్యమై
ఋషభవర్జ్యంబు గా నెనుగు నొకటి
పంచమహీన మై పరంగు వేటొకటి ని
షాడవర్జ్యంబు గా జరుగు నొకటి
యొక్కొక్కమూర్ఖన యొగి నాల్గుభేదము
లీరితిఁ గాంచి పెం పెనుగుకలన
పక్షగ్రామోక్తసప్తమూర్ఖన లిట్లు
పట్టుకొనినవృత్తిఁ జదురు మీటి

పాడవాహ్వయతాన విశాలగతుల
నిరువ దెనిమిది భేదము లెనయు ననుచు
సారసంగీతశాస్త్రజ్ఞులంద్రు లిట్లు
తెలియఁజేసిరి, రామధాత్రీత లేంద్ర!

47

ప॥ ఇట్లు పడక గ్రామ పాడవతానసంఖ్యాకవంబు తెలియించిరి.
క మధ్యమగ్రామపాడవతానసంఖ్యలక్షణం బెట్టి దనిన.

48

గీ॥ క్రమముతోడను మధ్యమగ్రామమూర్ఖు
నలును నాపడబుషభగాంధారవర్జ
ము లను నేకవింశతిభేదములు వహించె
రామభూపాల! జగదేకమృశీల!

49

ప॥ అది యెట్టి దనిన.

50

సీ॥ పడస్వరం బవర్జంబు గాఁ గలిగి యా
తొక్క భేదంబుల నొకపు గాంచు
బుషభస్వరంబు విహీనంబు గాఁ గల్గి
సప్తభేదంబుల జరుగుచుండు
గాంధారలాభంబు గల్గుటకతమున
సప్తమార్గంబులఁ జక్క నమరుఁ
గ్రమమున మధ్యమగ్రామసప్తవిరుద్ధ
మూర్ఖున లీరితి మూఁడు తెఱఁగు

లమరఁ గైకొని పట్నరావాపు లెసఁగ
పాడవాహ్వయతానవిస్తారగరిమ
నేకవింశతిభేదము లెనయుచుండు
రామభూపాల! మహనీయరమృశీల!

51

క॥ ఇరువదియొనిమిది మొదలిట
నిరువదియొక్కటియు రెండు నీపాడవములో
వరలఁగ నలువదితోమ్మిది
యిర వగు గ్రామములు రెంటి కిది, రామభూపా!

52

వ॥ ఇట్లు గ్రామద్వయపాడవతానంబు లేకోసపంచాశద్భేదంబు లై
యుదయించె. ఇంక గ్రామద్వయాడవతానభేదంబు లేసింగించెద, ఆక
ర్ణింపుము.

53

గీ॥ షడ్జకగ్రామసప్తమూర్ఘనల వరుస
సరంగ వర్జించి ద్విశ్రుతిస్వరము లేడని
బుధులు వర్జింప భేదము లిరువదొకటి
పరంగు నెట్లన, రామభూపాల! వినుము.

54

సీ॥ షడ్జపంచమవర్జసంపన్నములు గాక
సప్తభేదంబులు చక్క నమరుఁ
దనరి నిపాదగాంధారవర్జము గల్గి
సప్తవిభేదముల్ దీప్తి గాంచు
ఋషభదైవతములు నిం పొందగాఁ గల్గి
సప్తవిధంబు లేచ్చుఁగఁ వనస్పఁ
గ్రమ మొప్ప షడ్జకగ్రామసప్తవిశుద్ధ
మూర్ఘన లీభంగి ముత్తైఱంగు

లరయఁ గైకొని పంచస్వరాన్వితంబు
లైనయాడవతానపిఘ్యాతు లెనయఁ
నేకవింశతిభేదము లాకలించు
రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

55

వ॥ ఇది షడ్జగ్రామాడవతానభేదలక్షణంబు. ఇంక మధ్యమగ్రా
మాడవతానలక్షణం బెట్టి దనిన.

56

గీ॥ ఋషభదైవతపీఠత యెనయఁ గల్గి
విశ్రుతిద్వయవర్జ మై వెలయునప్త
మధ్యమగ్రామమూర్ఘనల్ మలయఁ బదియఁ
నాల్గు లెఱంగుల, రామభూపాల! వినుము.

57

హ॥ అది యెట్టి దనిన.

58

ఋషభధై వతలోప మెనయుటకతమున
 సప్తభేదంబులు సంఘటిల్లు
 జారునిపాదగాంధారవర్జంబు లై
 మఱి సప్తవిధములు మలయుచుండు
 రహి నిట్లు మధ్యమగ్రామసప్తవిశుద్ధ
 మూర్ఛనలోద్వివిధ మై మొనయుకతనఁ
 బంచస్వరాధ్య మై పరఁగునాడవతాన
 విఖ్యాతి పదునాల్గువిధము లయ్యె

షడ్జగ్రామ మౌడవసంఘ మేక
 వింశతియు వధ్యమగ్రామవిశ్రుతౌడ
 వమును బదునాల్గు గూడిన వరలు ముప్ప
 దేనుదానంబు లన, రామనృపతిచంద్ర!

59

హ॥ మఱియు నిట్టి పాడవౌడవతానంబులకుఁ గ్రమంబున స్వరలక్షణంబు లెఱింగించెద. అందు మొదట షడ్జగ్రామపాడవతానస్వరలక్షణంబై యెట్టి దనిన.

60

సీ॥ రిగమపథని యంచు నెగడింప షడ్జవి
 హీన మై యొకభేద మెసగు చుండు
 సగమపథని యనఁ బొగడొంది ఋషభవ
 ర్జము గాఁగ నొకభేద మమరి యుండు
 సరిగమపథని నా సంధిలి పంచమ
 హీన మై యొకభేద మెనసి యుండు
 సరిగమపథ యనఁ బరఁగి నిపాదవి
 హీన మై యొకభేద మిం పెసంగు

నిట్లు లాటొక్కతానము లెనయు నాల్గు
 లేలుగు లటు గాన షడ్జవిధీయమాన
 పాడవము లిర్వదెన్నిది జరుగు ననుచుఁ
 దెలియవలయును, రామభాస్రీతేంద్ర!

61

వ॥ మఱియు మధ్యమగ్రామపాడవస్వరలక్ష్యం బెట్టి దనిన.

72

సీ॥ మఱిగనిరిగ యని మార్కొల్ప పడ్డపీ
 నము గాగ నొకభేద మమరుచుండు
 మఱిగనిసగ యని మలయింప ఋషభవి
 పీన మై యొకభేద మెనసి యుండు
 మఱిగనిసరి యని మఱి గూర్ప గాంధార
 లోప మై యొకభేద మేపు చూపు
 నొక్కొక్క టిమాడ్కి నొనరు ముత్తైఱగుల
 రహి నిట్లు సప్తమూర్చనలు వెలయ

మధ్యమగ్రామపాడవమహితతాన
 సముదయం బేకవింశతిసంఖ్య యొడవ
 నుదయ మయ్యెను, సంతతాభ్యుదయవితర
 తాతితయధన్య! రామనృపాగ్రగణ్య!

63

వ॥ ఇట్లు గ్రామద్వయపాడవతానస్వరలక్ష్యం బెఱింగించితి. ఇంక
 నాడవతానస్వరలక్ష్యంబు నెఱింగించెద. అందు పడ్డ గ్రామపాడవతాన
 స్వరంబు లెట్టి వనిన.

64

సీ॥ రిగమధనీ యన నెగడిపడ్డకపంచ
 మరహిత మొకభేదగరిమ వెలయు
 సరిగమపధ యన నొఱిసి గాంధారహీ
 నంబుగా నొక్కభేదంబు దనరు
 సగమపనీ యని నిగిడింప ఋషభధై
 వతపీన మొకభేద మతికి యుండు
 నీమాడ్కిఁ బ్రత్యేక మీ మాఁడువిధముల
 సప్తమూర్చనములు జరిగెనేని

పడ్డకగ్రామరాజసంజాత మైన
 యాడవాహ్వయతానచయంబు లెలియ
 నేకవింశతిభేద మై యెసుగు నంద్రు
 రామజూపాల! జగదేకరమణిల!

65

ప॥ మఱియు, మధ్యమగ్రామాడవతానస్వరలక్ష్యం బెట్టి ననిన. 66

సీ॥ సమనిసగా యన నమిత మై ఋషభశ్చై
వతవర్జ మై యొక్క వితము వెలయు
మపధసరీ యన మలసి నిషాదగాం
ధారవర్జ మొకవిధంబు మెఱయు
నీరీతిఁ బ్రత్యేక మీరెండు విధముల
నెనయుదు సప్తమూర్ఘనలు మెఱయ
మధ్యమగ్రామజన్మంబు లౌడవములు
పదునాల్గు జనియింపఁ బరగ నివియు

నవియుఁ గలయంగ ముప్పదియైదు నౌడ
వములు గ్రామద్వితయషాడవములు నలు
వదియుఁదొమ్మిది గూడ నెన్నదియునాల్గు
తానములు గల్గె, రామభూజానీ! వినుము.

67

ప॥ ఇట్లు పడ్డమధ్యమగ్రామజన్మంబు లైన యెనుబదినాల్గు షాడ
వౌడవవిశుద్ధతానంబులకు వేదోక్తంబు లైన యజ్ఞనామధేయంబులు సంగీత
శాస్త్రప్రసిద్ధంబు లై యొప్పుచుండు. క్రమంబున నా నామంబు లెఱింగించెద,
ఆకర్ణింపుము.

68

సీ॥ ఆది నగ్నిష్టామ మనంగ నత్కుపపదా
గ్నిష్టామ మనంగను నెగడి భువిని
వాజపేయం బన వరలి షాడశ యనఁ
పౌండరీకం బన బాగు మీఱి
యశ్వమేధ మనంగ నలరారి రాజసూ
య మనంగ నిటులు సప్తాహ్వాయములు
చక్కగా గతి పడ్డగ్రామసంభూతస
ప్తమహీనషాడవతానచయము

లోనఁ గ్రమముగ పడ్డవిహీనతాన
సప్తవిధములు పెం పొందు సరసగతుల
ననుచు సంగీతశాస్త్రజ్ఞు లైన తనులు
తెలియఁ జేసిరి, రామభూత్రితలేంద్ర!

69

సీ॥ స్విప్తకృత్తనంగ రాజలి బహుసౌవర్ణ
 మన గోసవర్ణక మనంగఁ బరంగి
 మఱి మహావ్రత మన మఱి విశ్వజి త్తన
 నలుపుగ బ్రహ్మయజ్ఞం బనంగఁ
 దనరి ప్రాజాపత్య మనంగఁ బెం పెనుగెడు
 సీసప్తనామము లిట్లు గల్గి
 షడ్జనామగ్రామసంభూతసరిప స
 ప్తమవర్జపాడవతానగణము

లోన ఋషభస్వరవిహీన తాన సప్త
 భేదవర్గముఁ జూపట్టి పేర్పిఁ గాంచు
 ననుచు గాంధర్వశాస్త్రజ్ఞు లండు నిజము
 రామభూపాల! జగ దేకరమ్యశీల!

70

సీ॥ ఆది నశ్వక్రాంత మనంగ రథక్రాంత
 మనంగ విష్ణుక్రాంత మనంగఁ (బబళి)
 యవల సూర్యక్రాంత మనంగ గజక్రాంత
 మన నభిజి త్తన నవనిఁ బరంగి
 నాగయక్షగమన బాగురగతి నిట్లు
 క్రమముగా సప్తనామములు గల్గి
 షడ్జకగ్రామసంజాత సరిపసప్త
 మరహితపాడవమహితతాన

సముదయములోనఁ బంచమస్వరవిహీన
 సప్తతానము లతులితదీప్తిఁ గాంచు
 ననుచు గాంధర్వవిద్యావిహార కుశల
 మతులు వివరించి రిట్లు, రామమనుజనాథ!

71

సీ॥ తొలుదొల్తఁ దనరుఁ జాతుర్మాస్య మనంగను
 సమిదాఖ్య మనంగ శస్త్రం బనంగ
 నను పండు కుశలఁ మనంగ స్మృతామణి
 యు నునంగఁ జిది మహామహి

యుద్ధిదాఖ్యం బన నొనరునీమాడ్కిని
 (గమ మొప్ప సప్తనామములు దాల్చి)
 షడ్జనామగ్రామసంభవసరిపస
 ప్తమహీనపాడవభవ్యతాన

వర్గకములోపల నిపాదవర్జితంబు
 వైనతానము లాటొక్క టమరి యుండు
 ననుచు వాగ్దేయకారజనాగ్రగణ్యు
 లెటుంగఁజేసిరి, రామమహేంద్ర! విసుము!

72

ప॥ ఇట్లు షడ్జమగ్రామమందుఁ గలిగిన యిరువదెనిమిది పాదన
 తానంబులకు నామంబు లెఱింగించి పెండియు మధ్యమగ్రామ సాదన
 తానము లిరువదొక్కటినామంబు లెఱింగించెద, అవధరింపుము.

73

సీ॥ సావిత్రి యన సర్ధసావిత్రి యన సర్వ
 తోభద్ర మనంగఁ దోడ్తోడ నచల
 నమర నాదిత్య యం చనంగను వాయన
 మనంగ సర్వాయత మనంగఁ దపరి
 యాడవ యనంగను నమరుచు నీచక్కి
 నాటొక్క నామధేయములు దాల్చి
 మధ్యమగ్రామసంభవ సరిగవిహీన
 పాడవతాన సంచయముతోడఁ

దనరు షడ్జకవర్జిత తాన సప్త
 విధము లతులితవిఖ్యాతి వెలయు ననుచు
 సరససంగీతశాస్త్రజ్ఞు లెటుంగఁ బలికి
 రనఘగుణధన్య! ంసునృపాగ్రగణ్య!

74

సీ॥ అగ్నిజిత్రన ద్వాదశాఖ్య మనంగ ను
 పాంశు వనంగను హోమాఖ్య మనంగ
 నశ్వప్రతిగ్రహ మనంగ నొప్పారుచు
 బర్హి యమంగ నయ్య మగ్నము

వభ్యుదయాఖ్య మై యమరుచు నీరీతిఁ
 గ్రమ మొప్పు సప్తనామములు గల్గి
 మధ్యమగ్రామసమ్మత సరిగ స్వర
 త్రయహీనపాడవతానచయము

లోన పాడవస్వరరహితానవద్య
 సప్తతానవతాన ముద్దీప్త మయ్యె
 ననుచు సంగీతశాస్త్రజ్ఞులైన ఘనులు
 తెలియఁజేసిరి, రామధాత్రీతలేంద్ర!

75

సీ॥ తనరారు సర్వస్వదక్షిణం బనంగను
 సారిది దీక్ష యనంగ సోమ మనంగ
 నట సమింధ మన స్వాహాకార మనంగ న
 నూనప మనంగ సన్నుతి వహించి
 గోదాహనం బన గుఱుతుగా నీలీల
 సప్తనామంబులు చక్కఁ దాల్చి
 మధ్యమగ్రామసంభావ్య సరిగవర్జ
 కలితపాడవతానకులములోన

వెలసి గాంధారవర్జితవిహితసప్త
 తానసంతాన మత్యంతధన్య మయ్యె
 ననుచు గేయవిశారదులైన జనులు
 తెలియవలయును, రామభూవలయనాథ!

76

వ॥ ఇట్లు గ్రామద్వయంబునందుఁ గలిగిన నలువదితొమ్మిది శుద్ధ
 తానంబులకు నామంబు లేర్పఱచి మఱియు నా గ్రామద్వయాపాడవతాన
 పంచత్రింశభేదంబులకుఁ గ్రమంబున నామధేయంబులు దెలిపెద, అవధ
 తింపుము.

77

సీ॥ పాసఁగును సాఖ్యయుఁ బురుషభేద మనంగ
 శ్యేన మనంగ విశేష మగుచు
 వత్సర ఖనంగను వరలుచు నిప్పు వన
 సంగీతే పునఁగఁ బొసంగ వేర్చి

కంకాఖ్య మనంగ విఖ్యాతిఁ గైకొని యిట్లు
సప్తహ్వయమ్ముల దీప్తిఁ గలిగి
షడ్జముఖ్యగ్రామసప్తనిగరివర్జి
తొడవతానచయంబులోన

సంఘటిల్లిన షడ్జపంచమవిహీన
సప్తతానము లద్భుతశాంత కీర్తి
గాంచు నం చిట్లు వాగ్దేయకారజనులు
తెలియఁబలికిరి, రామధాత్రితలేంద్ర!

78

సీ॥ అమర జ్యోతిష్టోమ మనంగ దర్శ మనంగ
సవ్యాఖ్య మనంగ నాస్వంద మగుచు
పౌర్ణమాస్య యనంగఁ బరగి పరిగ్రహం
బనంగను రాత్రి యం చనంగ వెలసి
సౌరభ మనఁ గల్గి చక్కగా నిధాత్రి
నాటొక్కనామధేయములు దాల్చి
షడ్జహ్వయగ్రామ సంభృతసవరిగ
రిధవర్జితొడవప్రథితాన

దళములోన నిషాదగాంధారహీన
తానసప్తవిధంబు లుద్దామమహిమఁ
బాయక ధరించు ననుచు వాగ్దేయకార
జనులు దెల్పిరి, రామభూజనవరేణ్య!

సీ॥ సౌభాగ్యకృతన శాంతి యనంగను
శాంతికృతనంగను మంతు కెక్కి
షష్ఠికృతనంగను సరవిని వైనతే
య మనంగ నుచ్చాటన. మన నమరి
మణి వళికరణాఖ్య నిరవంది యీరితి
సప్తావధానవికాలగరిమఁ
గైకొని షడ్జకగ్రామోక్త సవనిగ
రిధవిహీనాడవ ప్రథితాన

వర్ణమునఁ గల్లు ఋషభధై వతవిసర్జి
తానుగతతాన సప్తవిధంబు లెపుడు
వెలయు నని రిట్లు గాంధర్వవేదవిదులు
సకల గుణమూర్తి! శ్రీరామచంద్రమూర్తి!

30

ప|| ఇవి షడ్బ్రహ్మాండవతానంబులు. మఱియు మధ్యమబ్రహ్మాండవ
తానంబు లెట్టి వనిన.

81

సీ|| మొదటిది త్రైలోక్యమోహనాట్య మనంగఁ
దనరుచు వీరాఖ్య మనంగ నెగడి
పాలుపొందుఁ గందర్పబలశాతనంబన
శంఖచూడ మనంగ ఛాయ యనంగ
రాద్రము విష్ణువిక్రమ మన నీక్రియ
సుకరమై సప్తనామకము లమరఁ
గనుపట్టు మధ్యమబ్రహ్మసరిధనిస
హీనాడవాహ్మయతానసమితి

లోన ఋషభధై వతవిసర్జితానుభావ
సప్తతానము లత్యంతదీప్తిఁ గాంచు
నంద్రు గాంధర్వవేద విద్యావిశార
దాగ్రగణ్యులు, రామనృపాగ్రగణ్య!

32

సీ|| తైరవం బనంగ నొప్పారుచుఁ గకుదాఖ్య
మనంగను నవభృథ మనంగ వెలసి
యష్టాశపాలంబు స్విప్తకృ త్తనంగను
గనుపట్టు మఱి వషట్కార మనంగ
మోక్షదాఖ్యం బన ముద్దు గుల్కుచు నిట్లు
సప్తవిధాభిధానాప్తి గలిగి
మధ్యమబ్రహ్మమహానీయ రిధనిగ
స్వరవర్తితాడవశాకుతాన

తతిని గల్లు నిషాదగాంధారరహిత
సప్తతాళము లింపొందు జగతి ననుచు
గానవిద్యావిశారదు లైన బుధులు
తెలియ నేర్తురు, రామభూవలయనాథ!

౯౩

సీ॥ ఆ యజ్ఞనామంబు లాతానముల కేల
ఘటియింప నగు నేమి కార్య మనిన
లక్షణసంయుక్త లలితగాంధర్వంబు
నందు శ్రేయోనిధానంబు లగుచు
శుద్ధమూర్ఛనలును శుద్ధతానంబులు
వేదచోదితము లై వెలయుకతన
నేయజ్ఞనామంబు లేతానముల కబ్బు
నాసిద్ధతానంబు లాశ్రయించి

గేయ మొనరింతు రెట్టివాగ్దేయకారు
లట్టివారికి నిత్య మాయజ్ఞఫలము
లబ్బు నని గీతశాస్త్రజ్ఞు లంద్రు భువిని
రామభూపాల! జగ దేకరమ్యశీల!

84

ప॥ ఇవిధంబున గ్రామద్వయజన్యంబు లైన చతురశీతిశుద్ధతానంబు
లకు నామధేయక్రమం బెఱిగించి యింక కూటతానలక్షణంబు వివరించెద.
ఎ ట్లనిన, మొదట సంపూర్ణం బనియును, నసంపూర్ణం బనియును దానంబు
రెండు విధంబు లయ్యె. అందు సంపూర్ణతానంబు గ్రామద్వయశుద్ధ
మూర్ఛనాభేదంబులవలన మొదట జతుర్దశవిధం బై మఱియుఁ గాకల్యంతర
సంయోగభేదంబులవలన షట్పంచశబ్దభేదకలితం బై పిమ్మటఁ గ్రమమూర్ఛనా
భేదంబులవలన మున్నూటతొంబది రెండు భేదంబు లయ్యె. అవియును
బ్రహ్మరవశంబుననంబు లనం బరఁగి మఱియును బహువిధంబు లయ్యె. కావునఁ
దత్కూటతానసంఖ్యలక్షణంబు ముందఁగి గ్రమంబున నెఱిగించెద.
మఱియును సంపూర్ణతానం బన్న దీప్యత్రమోచ్ఛారణవశంబున షడ్వి
శంబయ్యె. తల్లక్షణం బెఱిగించెద, అవధరింపుము.

85

గీ॥ పూర్ణతానముతుదినుండి పాసగు నొక్క -
యొక్కస్వరమును దగ్గింప నొగి నపూర్ణ
తానపట్టుము పట్నరాంత్యంబు గాంగ
వరుస నిరవందు, రామభూవలయనాథ!

86

సీ॥ సరిగమపధనీతి సప్తస్వరాన్నిత

సంపూర్ణ తానంబు జరుగునపుడు
సరిగమపధ యని స్వర మొక్కటియుఁ ద్రోవ
షాడవంబున నొప్పుఁ జక్క నొకటి
సరిగమపా యని స్వరయుగ్మ మటు త్రోయ
నాడవం బనుపేర నమరు నొకటి
సరిగమ యనుచుఁ ద్రిస్వరములు త్రోయ స్వ
రాంతర మనుపేర నలరు నొకటి

సరిగ యనియు సరియు సాయని సాయని
సాను నైదు నాటు స్వరములిడివ
నలరు సామికాఖ్య మటు గాధికంబుచు
జొసగు నార్చికంబు, వసుమతీశ!

87

వ॥ ఇట్లేకస్వరంబును ద్విస్వరంబును త్రిస్వరంబును జతుస్వరంబును
బంచస్వరంబును పట్నస్వరంబునుం గలిగి విలసిల్లు. ఈ తానంబులు క్రమంబున
నార్చికం బని, గాధికం బని, సామికం బని, స్వరాంతరం బని, యాడవం
బని, షాడవం బని యిట్టి పేర్లు గలిగి వెలయు. నిజపద్విధతానంబులును
సప్తస్వరాన్నితసంపూర్ణ తానంబునుంగూడ సప్తవిధంబు లైన సంపూర్ణ
తానంబులుగూడఁ దానసంజ్ఞకంబులై (ప్రస్తార) భాగంబులై తన్మూల
క్రమంబుల ననుపుచుండు. అందు మఱియును సా యనెడు నేకస్వరం
బైన కోష్ఠం తార్చితానంబు ప్రస్తారంబునందుఁ దానభేదరహితంబైనను
నష్టాద్యష్టకార్యద్వయోపయోగ్యత్వంబునంజేసి ఖండ పేరుప్రథమంబు
నందు లేఖనయోగ్యం బయి యితరకూటతానంబునకు నిత్యోపయోగిని
యగుటంజేసి తానును గూటతాననామకంబై రంజిల్లు. ఇట్లు మఱి సప్తవిధ
తానంబులకును గ్రమంబునఁ బ్రస్తారసంఖ్యాన్విర్యయం బెఱింగింపం దలంచి
మొదలుఁ దతంతానోపాయంబు వివరించెద, అకరింపుము.

సీ॥ తొంటిగా నే డిండ్లు తోడ్తోడ లిఖించి

యందొక్కటియు రెండు నవల మూడ,

నాలుగు నైదును నాటు నాటొక్కటి

క్రమముగా వ్రాసి కోష్ఠములయందు

మొదటి లెక్కలచేత ముందటిలెక్కల

హెచ్చు గ గుణించు చెనసి వరుస

వేర్వేట నొక్కొక్క విపులమూర్ఛనయందు

నమరిన నేకస్వరాది సప్త

తాన సంఖ్యలు వెలయుఁ బ్రస్తారనీత

సంఖ్య లవి యని సుజనులు చక్కఁ చెలిసి

వ్యవహరింపఁగఁ బ్రస్తారవై భవమున

సరసగుణగణ్య! రానుభూజనవరేణ్య!

89

వ॥ మఱియు నందుఁ దానసంఖ్యాగుణితం బెక్కి ననెను.

90

సీ॥ ఒక్కొక్క టొక డయ్యె నొకట రెంటును హెచ్చు

నొక రెండు రెం డయ్యె నొకర నవల

రెండు మూటను హెచ్చె రెండు మూ ళ్లాటయ్యె

నాటు నాల్గింటితో నటికి హెచ్చె

నాటునాలుగు లయ్యె నమర నిర్వదినాల్గు

నేను నిర్వదినాల్గు హెచ్చు గాఁగ

నేనింట గుణించు నిర్వదినాల్గైదు

లగు నూటయిర్వది యట్ల నూట

యిర్వదియు నాటిటను హెచ్చె నేడు నూట

యిరువ డయ్యెను నేన్నూట యిరువదేళ్లు

నైదువేలును నలువది యయ్యె గుణిత

మిదియ తానములకు, రామనృపవరేణ్య!

91

వ॥ ఇట్లు గుణితంబు లైన సప్తవిధస్వరప్రస్తారంబులయందుఁ దాన సంఖ్యా ప్రకారం బెట్లన్న నేర్పఱిచెద. ఒక్కొక్క మూర్ఛనయందు, సప్తవిధంబు లైన ప్రస్తారంబులు గలిగి యుండుఁగావున, నందు మొదటియేక స్వరప్రస్తారంబునందు స్వరభేదంబు లేదుగావున, పా యవియెదు నాల్గి

తానం బొక్కటియె జన్మించె. వెండియు సరి యను ద్విస్వరప్రస్తారంబునందు సరి యనం దగుఋషభాంతతానం బొక్కటియును, రిస యనియెడు షడ్జాంతతానం బొక్కటియును గూడ రెండుగాధికతానంబు లుదయించె. మఱియు సరిగ యనియెడి త్రిస్వరప్రస్తారంబునందు గాంధారాంతతానంబులు రెండును ఋషభాంతంబులు రెండును షడ్జాంతంబులు రెండును గూడ సామితానంబు లాటు జనియించె. సరిగమ యని యిది చతుస్స్వరప్రస్తారంబు. అందు మధ్యమాంతతానంబు లాటును, గాంధారాంతంబు లాటును, ఋషభాంతంబు లాటును, షడ్జాంతతానంబు లాటును, వరుసగాఁ గూడి స్వరాంతతానంబు లిరువదినాల్గు సంభవిల్లె. సరిగమపా యనం దగు పంచ స్వరప్రస్తారంబునందుఁ బంచమాంతతానంబు లిరువదినాల్గును, మధ్యమాంత తానంబు లిరువదినాల్గును, గాంధారాంతతానంబు లిరువదినాల్గును, ఋష భాంతతానంబు లిరువదినాల్గును, షడ్జాంతంబు లిరువదినాల్గును నన్నియు నుం గూర్చ నొడవతానంబులు నూటయిరువది యయ్యె. మఱియు సరి గమపథ యనియెడి పట్నీర్వరప్రస్తారంబునందు ధైవతాంతతానంబులు నూట యిరువదియును, మధ్యమాంతతానంబులు నూటయిరువదియును, మధ్య మాంత గాంధారాంతఋషభాంత షడ్జాంతతానంబులు వెవ్వేఱఁ గ్రమం బున నూటయిరువదిగా జతగూడి యన్నియును నేడునూటయిరువది షాడ వతానంబు లుద్భవిల్లె. వెండియు సరిగమపథయనియెడు సప్తస్వర ప్రస్తారం బునందుఁ గ్రమంబున నిషాదాంతతానంబు లేడునూటయిరువదియును, ధైవ తాంతతానంబు లేడునూటయిరువదియును, నిట్లు పంచమాంత మధ్యమాంత గాంధారాంత ఋషభాంతషడ్జాంత మనునేడునూటయిరువది నూటయిరు వదియును జతగూడి యన్నియును నైదువేలనలువది సంపూర్ణ తానంబులు సంఘటిల్లె. ఇట్లు క్రమంబున నొక్కమూర్ఛన యనియెడి సప్తవిధస్వరప్రస్తారం బులయందు మొదట నార్చికతానం బొక్కటియును, రెండు గాధికతానం బులును, నాటు సామికతానంబులును, నిరువదినాల్గు స్వరాంతరంబులును, నూట యిరువది యాడవతానంబులు, నేడునూటయిరువది షాడవతానంబులును గూడ నన్నియు నొమ్మన్నుట డెబ్బదిమూఁడు సంపూర్ణ తానంబులు గల్గె. ఇవి యను సంపూర్ణతానంబు లైదువేల నలువదియుఁ గూడ నొక్క మూర్ఛన యందు నైదువేలతోమ్మన్నుటపదమూఁడు సంపూర్ణ కూటతానంబు లుద యించె. ఇట్టిది ప్రస్తారకూటతాన సంఖ్యలక్షణంబు. మఱియుఁ బ్రత్యేక కూటతానసంఖ్యలక్షణం బేర్పఱచెద. అందు మొదట. గ్రామద్వయజనిత

శుద్ధులచాశన్మూర్ఖులకు సంపూర్ణకూటతానంబు తెన్ని యని వివరించెద,
ఆకర్ణింపుము. 92

సీ॥ ఒక్కొక్కమూర్ఖున కొనరఁ బంచసహస్ర
ములు నబ్బియును దానములు ఘటిల్లు
కతన గ్రామద్వయస్థితములు మూర్ఖున
లేబదియాటింటి కెసఁగుఁ బూని
కూటతానంబులకొలది యెట్టి దటంచుఁ
దెల్పెద వివవయ్య! తెలివి మీఱ
రెండులక్షలమీఁద నిండి యెన్నదిరెండు
వేలు నిన్నుటి పై వెలయునాల్గు

పదులుగా సంఘటిల్లు నేబదియునాఱు
మూర్ఖునావర్గములకు సంపూర్ణకూట
తానము లటంచు సంగీతధన్యు లండ్రు
భవ్యగుణధుర్య! రామభూపాలవర్య!

93

వ॥ మఱియును గ్రమమూర్ఖునాసంపూర్ణకూటతానంబు తెట్టివనిన. 94

సీ॥ క్రమమూర్ఖునలయందుఁ గనుపట్టు సంపూర్ణ
కూటతానంబు లేపాటి యనినఁ
దోడ్తోడ మున్నూటతొంబదిరెం దైన
క్రమమూర్ఖునలయందుఁ గల్గినట్టి
కూటతానంబులు గొబ్బునఁ దెల్పెద
నేబదియాటింట నెసఁగు పూర్ణ
కూటతానకసంఖ్య గొనకొని యేడింట
సొచ్చు గుణించిన నెనయులెక్క

వెలయుఁ బందొమ్మి దైనలక్షలకు మీఁద
నమర దెబ్బతియైదువేల్పాఱుచూట
యెనుబది యటంచు గాయకు లేర్పఱింది
తెలియఁ జేసిరి, రామభూత్రితలేంద్ర!

95

ప॥ మఱియు సంపూర్ణకూటతానసంఖ్యలక్షణం యెట్టిదనిన.

96

సీ॥ గ్రామద్వయమునందుఁ గనుపట్టునేబది
యాలు మూర్ఛనలకు నపరిపూర్ణ
కూటతానంబుల కొలఁది యేర్పటచెద
నొక్కొక్కమూర్ఛన కొనరులెక్క
గొని యవి నూలులకొనను డెబ్బదిమూఁడు
హరు వొప్పు నేబదియాటికిని
నెనయంగ నలువదియెన్నిదివేలును
నెనిమిదియాలును నెనయఁ బదియు

నెన్నిదియుఁగూడ జనిత మై యెసఁగు ననుచు
నపరిపూర్ణక కూట తానైకసంఖ్య
తెలియఁ జేతురు; గాయకధీరమణులు
రామధూపాల! మహానీయరమ్యశీల!

97

ప॥ క్రమమూర్ఛనలకు సంపూర్ణకూటతానసంఖ్య యెట్టిదనిన.

98

సీ॥ క్రమమూర్ఛనలయందుఁ గలిగిన పరిపూర్ణ
మూలకూటపుడ్రానములకు సంఖ్య
యెఱిగింతు వినవయ్య యేబదియాటింట
నపరిపూర్ణాఖ్యతానౌఘసంఖ్య
యేడింట హెచ్చించి యిరవంద లెక్కింపఁ
బరఁగు మున్నూటలొంబదియు రెండు
క్రమమూర్ఛనల కొప్పుగా మూఁడులక్షలు
నలువదిరెండువే లొలయ రెండు

నూలులకుమీఁదఁ బదియాలు నూలుకొనఁగ
సపరిపూర్ణాఖ్యకూటతానాలిసంఖ్య
తెలియఁ జేసిరి, రామధూపలయనాథ!

99

వ॥ మఱియు నాపదియాలు మూర్ఛనలకు సంపూర్ణకూటతాన
సంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

100

సీ॥ వినుము పూర్ణాపూర్ణవిశ్రుతప్రస్తార
కూటతానాని యేర్పాటు నేయు
మూర్ఛన యొకటికి మొగి నైదువేలును
బరంగం దొమ్మిదిమాన్లు పదియుమూడం
నింపొందుకతనమున నేబదియాలుమా
ర్ఛనలకు నమరినసంఖ్యరీతి
మూడంతులమీద ముప్పదియొక్కవే
యియు నూటయిరువదియైనిమిదిగను

నవరిపూర్ణాఖ్య విలసితవిపులకూట
తానసంఖ్యలు గేయవిధానపరులు
నేబదాటింటి కీరీతి నేర్పటచిరి
రామభూపాల జగదేకరమ్యశీల!

101

వ॥ ఇంక గ్రమమూర్ఛనలకు బూర్ణకూటతానసంఖ్యాక్రమం బెట్టి
దనిన.

102

సీ॥ దొరసినమున్నుటతొంబదిరెం డైన
క్రమమూర్ఛనలయందు గలిగినట్టి
చాటుపూర్ణాపూర్ణకూటతానంబుల
సంఖ్య నేర్పటచెదఁ జక్క వినుమ
యేబదియాటింట నెనంగినయాసంఖ్య
యేడింట హెచ్చ గుణించుకతన
ముద మొప్ప నిరువదిమూడంతులమీదఁ
బదియునాటొకవేయి పరంగు నవ

నెనుమనూటతొంబదియాలు నింపెసంగు
బూర్ణకాపూర్ణకూటాఖ్య భూరితాన
సంఖ్య క్రమమూర్ఛనల ట్లు జరుగు ననుచు
నెనుంగఁజేసిర్చి రామభూమింద్ర! వినుము!

103

వ॥ ఇంకఁ బ్రత్యేకపాడవతానసంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

104

సీ॥ మూర్ఛన యొకటికి మురువుగా నేన్నూట
యిరువది తానంబు లెనయుకతన
నేబదియాటింటి కిర వందుపాడవ
కూటతానంబులకొలది వినుము
నలువదివేల్పై నలువందుమున్నూట
యిరువదితానము లింపు మీఱ
నీసంఖ్య గైకొని యూరెంట హెచ్చింప
రెండులక్షలమీఁద నిండుకొనఁగ

నెనుబదియురెండువేలును నెనయ రెండు
నూలులకు మీఁద నలువది నూలుకొనియుఁ
గ్రమమునక మూర్ఛనానికి నమరుఁ గూట
పాడవము లంద్రు, రామభూజనవరేణ్య!

105

వ॥ మఱియు నొడవతానసంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

106

సీ॥ నలువొంద నొకమూర్ఛనకు నూటయిరువది
తానాల కొక్కప్రస్తార మైన
నేబదియాటింటి కెనయంగ నాటింట
నాటువేలేన్నూటయలువది గను నొడ
వాహ్మయకూటతానాని నేర్పఱచితిఁ
గ్రమమూర్ఛనలయందుఁ గలుగుసంఖ్యఁ
దెలియింతు వినవయ్య నలువదియాటొక్క
వేయును నలువది వెలయు కతన

లెక్క మున్నూటతోఁబదిరెండు గాఁగ
నమరుఁ గ్రమమూర్ఛనానికి నొడవాఖ్య
కూటతానాని దెలిపి రికొలది గాయ
కాగ్రగణ్యులు, రామభూషాగ్రగణ్య!

107

వ॥ మఱియు న్నరరాంతరతానసంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

108

సీ॥ ముద మొప్ప నొక్కొక్కమూర్ఛన కిరువది
నాల్గు తానంబులు గల్గుకతన
సనువుగా నేబదియాటింటికి స్వరాంత
రాహ్వయకూటతానాళి వినుము
వెలయఁగా మున్నూఱు వెలయ నల్వదినాల్గు
తానము ల్లలిగె నీతానసంఖ్య
నేడింతలుగఁ జేసి హెచ్చింపఁ గ్రమమూర్ఛ
నాళికిఁ దనరు సంఖ్యాక్రమంబు

పాటి తొమ్మిదివేల నన్నూట యెనిమి
దనుచుఁ గ్రమమూర్ఛనలకు సర్వాంతరాఖ్య
కూటతానాళి సంఖ్య యిప్పటి దండ్రు
గాయకేంద్రులు, రామభూనాయకేంద్ర!

109

ప॥ ఇంక సామికతాన సంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

110

సీ॥ క్రమ మొప్ప నొక్కమూర్ఛనకు నాటింటికి
నాపదాటింటికి నమరినట్టి
సామికతానాళిసంఖ్య నేర్పఱచితి
మున్నూటముప్పదా తెన్నుకొనుచు
నేబదాటిటిసంఖ్య నేడింతలుగఁ జేసి
క్రమమూర్ఛనలకు సంఖ్యలు ఘటింప
రెండువేలు న్నూటరెండెనుబదిరెండు
సంఖ్యలు జనియించు సామికాఖ్య

కూటతానాళిప్రస్తారథాటి ననుచు
లెక్క మున్నూటతొంబదిరెండు గాఁగ
నమరు క్రమమూర్ఛనాళిసంఖ్యా క్రమంబు
నిట్లు దెలిసిరి, రామభూమింద్ర! వినుము.

111

ప॥ మఱియు గాధికతాన సంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

112

సీ॥ ప్రకటించి యొకమూర్ఛనకు రెండు లెక్కను
దనరినగాధికతాన సంఖ్య
నమరంగ నేబదియాలు మూర్ఛనలకు
నూటపందెండు నేర్పాటు గాఁగ
నాటొక్క యింతగా నాయేబదాటింటి
సంఖ్య గుణించినసంఖ్య వినుము
హరు వొప్పు గ్రమమూర్ఛనానికి నేనూట
యెనుబది నాల్గు గా నెసఁగు మఱియు

నొక్కమూర్ఛన కార్చిక మొకటి గాఁగ
నేబదాటింటికి జనించె నేబదాటు
నార్చికాహ్వయకూటతానాళి యనుచు
నిట్లు తెల్పిరి, రామధూమింద్రచంద్ర !

113

ప॥ ఇంకఁ గ్రమమూర్ఛనార్చికకూటతానసంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన. 114

సీ॥ ఏబదాటింటిసంఖ్య లేడింత లైన
లెక్క మున్నూటతొంబదిరెండు గాఁగ
నెనయుక్రమమూర్ఛనానికి నెసఁగునార్చి
కాఖ్యతానాళి, రామనృపాగ్రగణ్య!

115

ప॥ ఇవిధంబున పుత్రత్కమం తేర్పడ సుపూర్ణాడవాది సప్తవిధ
తానప్రస్తారవిశేష విస్తారితకూటతాన సంఖ్యాక్రమనిర్ణయం బొనరించి తత్సం
ఖ్యానిదర్శనం లైన తాదృశప్రస్తారలక్షణం బెఱింగించెద. అవి యెట్టి వనిన
గ్రామద్వయమూర్ఛనలం బదియాటింటిలో నొక్కొక్కమూర్ఛనకు నార్చిక
గాధిక సామిక స్వరాంతరాదిభేదంబులచేతఁ దానంబులు సప్తవిధంబులు గల్గి
యుండు. కావున నట్టి సప్తవిధతానంబులలోన మొదటి యార్చికతానం
తేకస్వరం బగుటంజేసి దానిక్రిందట లేఖ్యం లైన స్వరంబు లేడు గావున,
నదియును బ్రస్తారయోగ్యంబు గాక కేవలంబుగా ఖండమేరూపరిప్రథమ
పంక్తి ప్రథమకోష్ఠంబునందుఁ బ్రథమాంకం లై నిలిచి యయ్యార్చికతానం
బున... తానోద్ధారకార్యమాత్రోపయోగంబు విలసిల్లు. మఱియుఁ దక్కిన
గాధికసామికాధికతానవృద్ధంబు లేఖ్యస్వరసంపన్నం బగుటంజేసి నిత్యంబును

బ్రహ్మయోగ్యం బై తస్మాల్లక్రమంబునఁ బరఁగి యుండు. అందులోగాధిక సామికస్వరాంతరతానంబులు మూఁడును బ్రహ్మసులభచ్ఛందంబు లై యుండు. మిగిలిన యాడవపాడవ సంపూర్ణతానంబులు మూఁడును దానాధిక్యంబు గలుగుటంజేసి బ్రహ్మకార్యంబు లై యుండు. కావున యథా యోగ్యంబుగా నట్టి దైన యొక్కతానంబు మూలక్రమంబు గా నిలిపి సలక్షణంబుగాఁ బ్రహ్మరంబు కఠినంబు నేయవలయు. అది యెట్లన్న నందొక్క సంప్రదాయంబు సాధనసంవేద్యం బై. కనుపట్టియుండు. తద్విధంబు మొదట వివరించి పిమ్మటఁ బ్రహ్మరంబునఁ బెరింగించెద, వినుము. సరిగమపధని యనెడఁ సప్తస్వరంబులయందు మొదట పంచస్వరంబునకు ఋషబాదిస్వరంబు లాటును బరంబు లనం బరఁగి యుండు. వీనికెల్ల పంచంబు పూర్వనామకం బై యుండు. రెండవ ఋషభంబునకు గాంధారాదిస్వరంబు లైదును బరాఖ్యంబు లై యుండు వీనికెల్ల ఋషభంబు పూర్వం బనం బరఁగు. మూడవ గాంధారంబునకు మధ్యమాదిస్వరంబులు నాలుగును బరాఖ్యంబు లై యుండు. వీనికెల్ల మధ్యంబు పూర్వం బనం బరఁగు. పంచమంబునకు ధైవతాదిస్వరం బులు రెండును బరాఖ్యంబు లై యుండు. ఈ రెంటికిని బంచమంబు పూర్వం బనం బరఁగు. ఆఱవఁదైవతంబునకు నిషాదంబు పరాఖ్యం బై యుండు. మఱియు నిషాదంబునకు షడ్జాదు లాటును బూర్వం బనం బరఁగు. నిషాదం బీ యాటింటికిని బరం బై యుండు. ఇట్లు మూలక్రమంబు లైన సరిగమాది సప్తస్వరంబులయందుఁ బూర్వపరవ్యవహార సంప్రదాయం బెరింగి బ్రహ్మరంబు గావింపవలయు. అట్టి బ్రహ్మరేఖనాలక్షణం బెట్టి దనిన.

116

సీ॥ క్రమ మాది లెక్కించి క్రమ మొప్పు బూర్వంబు
పరముక్రిందను వ్రాసి పరఁగ నదియె
ముందట నిల్వఁ దత్పూర్వంబె గొని దాని
కవ్వల నిల్చి పరాఖ్య మైన
స్వరముక్రిందను వ్రాసి వరుసగా మీదటి
స్వరములు ముందట చక్కఁగ నిడి
మొదటికిఁ బూర్వము ముందట దగుచున్న
నందులోఁ బూర్వంబు నవల నిలిపి

యొనర మూలక్రమక్రమంబునను కేవల
మాదిని లిఖించి యాదితానావరోహ

జాంతము లెఱింగి తదవరోహంతము గను

బ్రస్తరింపంగఁ దగు, రామపార్థివేంద్ర!

117

వ॥ ఇట్టి లక్షణ క్రమంబునను వ్రాయు దగిన ప్రస్తారక్రమం బుదాహరణ క్రమంబున వివరించి తెలిపెద. అది యెట్లున్న నుత్తమ మంద్రాఖ్య మైన షడ్జామప్రథమ మూర్చనయందుఁ గలిగిన సప్తవంతానంబులలో మొదటి ప్రస్తారయోగ్యంబు గాని యార్చికరాగంబు దక్కఁ దక్కిన గాధికాదితానంబు లాఱింటిలోఁ గేవలప్రస్తారమాత్రప్రయోజనంబు లై ప్రస్తారమూల క్రమంబు లైన మొదటిగాధిక సామిక స్వరాంతరతానంబులు మూడును బ్రస్తారసులభంబు లై బాలబోధకంబులు గావున, నామూఁటిని గ్రమంబున నుదాహరించి తెలియఁజేసెద. అది యెట్టి దనిన మొదట సరి యనెడు ద్విస్వరం బైనగాధికతానంబులు మూలక్రమంబులు గా నిలుపుకొని 'క్రమాదన్య స్వరస్థాప్యః పూర్వః పూర్వపరాదధః' అను న్యాయంబుచేతఁబూర్వస్వర బైన షడ్జంబునకుఁ బరం బైనఋషభంబుక్రిందలిఖించి శేషం బైనఋషభంబును మున్ను క్రింద వ్రాసిన షడ్జంబువెనుకటిభాగంబున లిఖించినచో రెండవ పంక్తియందు రిన యనురెండవతానం బవరోహణయాపం బై జనియించు. అట్లు ఋషభాంతతానం బొక్కటియునుగూడ రెండుతానంబు లవరూఢ స్వరాంతంబు లై గాధికప్రస్తారంబునందు జనియించినవిధంబున సరిగ యను త్రిస్వరాన్నితసామికతానంబు క్రమంబుగా మొదట నిలిపి యందులో గ్రమ మార్గంబునఁ బూర్వం బైన షడ్జంబును బరం బైనఋషభంబుక్రింద లిఖించి 'పురస్తుపరిత ర్తనమ్' అను న్యాయంబుచేత మీది పంక్తిగాంధారంబుక్రింది పంక్తి షడ్జంబునకు ముందట వ్రాసి 'మూలక్రమక్రమాద్ర్యప్త విశేషః ప్రస్తార ఈ దృశః' అను న్యాయముచేత శేషం బైనఋషభంబుక్రింది పంక్తి షడ్జంబు వెనుక వ్రాసినచో, సరిగా యనియెడురెండవతానం బుదయించె. అంతట నిట్టిరెండవతానంబునందు మొదటిఋషభము మొదట నుండుటంజేసి పూర్వం బని యెంచి పరంబునందునను షడ్జంబుక్రింద వ్రాయుద మన్నచో మూలక్రమమార్గణంబున దాని కిది పూర్వంబు గావున, షడ్జంబు విడిచి 'సచే దుపరి తత్పూర్వః' అను న్యాయముచేత దానికే బూర్వమున నున్న ఋషభంబునే పూర్వంబు గావించుకొని పరం బైనగాంధారంబుక్రింద వ్రాసి శేషంబు లైన షడ్జగాంధారంబులను క్రిందటిఋషభంబు మొదట మూలక్రమంబున సగా యని వ్రాసినచో సరిగ యను మూడవతానంబు

జనియించు. అంత నామూడవపంక్తియందుఁ బూర్వం బైనపక్షంబును బరం బైనగాంధారంబుక్రింద వ్రాసి మీఁదటియుషభంబును గ్రింద పక్షంబుముందఁ జూచు వ్రాసి శేషం బైనగాంధారంబును గ్రిందటిపక్షంబువెనుక వ్రాసినచో సరిగ్గా యనునాలవతానం బుదయించె. వెండియు నాలవ పంక్తియందలి మొదటిగాంధారంబునకు పక్షయుషభంబులు పూర్వంబులు గాని పరంబులు గావు. కావున గాంధారంబులు విడిచి పూర్వం బైనపక్షంబును బరం బైనయుషభంబుక్రింద నిలిపి శేషంబు బైనగాంధారయుషభంబులను గరి యని వ్రాయక మూలక్రమం బనుసరించి రిగా యని క్రిందిపక్షంబువెనుక వ్రాయం దగు. అందుకతన రిగదసా యనుపంచమతానం బుదయించె. అంత నా పంచమపంక్తియందుఁ బూర్వం బైనయుషభంబును బరం బైనగాంధారంబు క్రింద లిఖించి మీఁదట పక్షంబు నెప్పటియట్లు క్రింద యుషభంబుముందఁ జూచు వ్రాసి శేషం బైనగాంధారంబు నాయుషభంబువెనుక వ్రాసినచో సరిగ్గా యనుమొదటితానంబున కవరోహి యై గరిసా యనునాలవతానం బుద యించె. ఇట్లు రెండు గాంధారంబులు, రెండు యుషభాంతంబులును, రెండు పక్షాంతంబులును గూడ నాలవతానంబు లవరోహితస్వరాంతంబు లై త్రిస్వర ప్రస్తారంబునందుఁ గ్రమంబుగా జన్మించు. ఇవి యిద్దంబునఁ జతుస్స్వరం బైన స్వరాంతరతానప్రస్తారం బుదాహరించి చూడవలయు. అది యెట్లనిన సరిగ్గా యనుచతుస్స్వరతానంబు మూలక్రమంబుగా జన్మించు. ఇవి యిద్దంబునఁ జతుస్స్వరం బైన స్వరాంతరతానప్రస్తారం బుదాహరించి చూడవలయు. అది యెట్లనిన సరిగ్గా యనుచతుస్స్వరతానంబు మూలక్రమంబుగా మొదట వ్రాసికొని 'క్రమాదన్యస్వరః స్థాప్యః పూర్వపదాదధః' అను లక్షణంబుచే తనునట్టి తానంబునందుఁ బూర్వం బైన మొదటిపక్షంబును బరం బైన యివ్వలనున్న యుషభంబుక్రింద వ్రాసి 'ప్రస్తావపరివర్తనః' అను న్యాయంబుచేతను మీఁద నున్న గమలను గ్రిందిపక్షంబునకు ముందట వ్రాసి 'మూలక్ర మాత్తత్పుష్టే శేషా' అను న్యాయంబుచేతను శేషం బైన యుషభంబును పక్షంబువెనుకను వ్రాసినచో సరిగ్గా యనురెండవతానంబు జన్మించె. అంత నారెండవ పంక్తి యందు మొదటియుషభంబునకు ముందటఁ బూర్వం బైనపక్షం బున్నది గావున 'స చేదుపరి తత్పూర్వమ్' అను న్యాయంబునై కొని దానికి మొదట నున్న యుషభంబును పూర్వంబు నేసికొని నడిమిపక్షంబును విడిచి యుషభం బును బరం బైనగాంధారంబుక్రింద వ్రాసి మీఁదటిమధ్యమమును గ్రింద యుషభంబుముందట వ్రాసి శేషంబు బైన సగలనుగ్రమంబుగాఁ గ్రింద యుషభంబు

భంబునకు వెనుకటిభాగంబున వ్రాసినచో సరిగమ యనుమూడవతానంబుదయించె. అట్టిమూడవపంక్తియందు మొదటఁ బూర్వం బైనపక్షంబు పరం బైనగాంధారంబుక్రింద నిల్పి మీదట రిమలక్రింద రిమలు వ్రాసి శేషం బైనగాంధారంబును గ్రింద పక్షంబువెనుక వ్రాసినచో సరిగమ యను సాలవ తానంబు సంఘటిల్లు. పెండియు నానాలవపంక్తియందు మొదటిగాంధారంబునకుఁ బరంబున నున్న సరులు పూర్వంబులుగాని పరంబులు గావు గావున, వాని విడిచి పరం బైన మధ్యమంబుక్రింద గాంధారంబును నిలుపం దగు. అట్లయిన నిక రెండుమధ్యమాంత్యతానంబులు పుట్టకపోవు. అమ్మొదటికిఁ బూర్వములు ముందఱఁ దఱచుగం గూడి యిరువదినాల్గుతానంబులు మగరిసాయను నవరోహనాంతంబు లై తదవరోహిస్వరాంతంబు లయి పుట్టి నట్లు గాఁ జతుస్స్వరప్రస్తారంబునందు సంభవించు నని యెఱిగి బుద్ధిమంతులు తాదృశప్రస్తారంబులు లిఖింపవలయు. ఇవిధంబున సరిగమా యను పంచమ స్వరం బైనయాడవప్రస్తారంబును సరిగవ పద యందుఁ బూర్వం బజలరాశి యనున్యాయంబుచేత మొదటిగాంధారంబును విడిచి పూర్వం బైనపక్షంబును పరం బైనముషభంబుక్రింద లిఖించి మీదట మధ్యమంబు క్రింద మధ్యమంబు వ్రాసి శేషంబు బైన గురులను గరి యని యని వ్రాయక మూలక్రమంబు ననుసరించిరి. గా యనిక్రింది పక్షంబువెనుక వ్రాయుట కతన సరిగమన యను పంచమతానంబు గలుగు. అంత నాపంచమపంక్తి యందుఁ బూర్వం బైన గాంధారంబుక్రింద నిల్పి మీదటసమలక్రింద గమల వ్రాసి శేషం బైనగాంధారంబున కాదిముషభంబునకు వెనుక నిల్పినచో సరిగమ యను నాల్గవతానంబు సంభవించె. ఇట్లు మధ్య మాంత్యతానంబు లాటును సంఘటిల్లు. ఇంక మధ్య మాంత్యతానంబు గల్పింప బ్రహ్మ కైనఁ తరంబు గాదు. కావున నికగాంధారంబు లాటుఁ గ్రమంబునఁ బుట్టవలయుటంజేసి యట్టియాటవపంక్తియందు మొదటిగాంధారంబునకు రిసలు రెండును పూర్వంబులు గావున, వానిరెంటిని త్రోసి పూర్వం బైన గాంధారంబునకు వెనుకటిభాగంబున వ్రాయం దగు. అందుకతంబున సరిగమ యని గాంధారాంతం బైన సప్తమ తానంబురుయించు. ఇట్లు మొదటి మధ్యమాంతతానంబు లాటు, గాంధారాంతంబు లాటును, ముషభాంతంబు లాటును, షడ్జాంతంబు లాటునుం గూడ నిరుషదినాల్గు తానంబులు మగరిసా యను నవరోహితానాంతంబు లై తదవరోహిస్వరాంతంబుగాఁ బుట్టినట్లు చతుస్స్వరప్రస్తారంబునందు సంభ

వింశతి నని రెంటికి బుద్ధిమంతులు శాస్త్రజ్ఞప్రస్తారంబులు లిఖింపవలయు. ఇవిధంబున సరిగమా యను పంచకుస్వరం బైన యాడవప్రస్తారంబును, సరిగమపద యను పట్నస్వరాంతం బైన షాడవతానప్రస్తారంబును, సరిగమపదని యను సంపూర్ణసప్తమతానప్రస్తారంబును గ్రమంబున నూటయిరవై తానంబులును, నేడు నూటయిరువది తానంబులును, అయిదువేలున్నలువది తానంబులుగల్గు. తత్తత్ప్రథమతానావరోహస్వరాంతతానసంఖ్యాక్రమంబులెఱింగి ప్రథమతానంబునకు నవరోహియైన తానంబు ప్రస్తారంబుకొనను బుట్టునట్లుగాఁ బ్రస్తారింపవలయు. ఇట్లు ప్రస్తారలక్షణం బేర్పఱచితి. నష్టోద్దిష్టతానోద్ధార క్రమం బెఱింగించెద. ఇ దెట్లన్న నిట్లు ప్రస్తరించిన గాళికసామిక స్వరాంత ర్షాడవ షాడవసంపూర్ణతాన ప్రస్తారంబులయందు నేనవప్రస్తారంబులో నేనవ తానంబు కాన్పించెద. దానికి స్వరంబు లెవిధంబున నుండు నని యడిగినట్టి పక్షతానంబులును ధరించుట పక్షతానోద్ధారం బనం బరంగు మఱియునిన్ని స్వరంబుల ప్రస్తారంబులో నిట్టి స్వరంబుల తానం బెన్నవదో యని యడిగినచో దాని సంఖ్య యుద్ధరించి చెప్పట యుద్దిష్టతానోద్ధారం బనం దగు. కావున నిట్టి నష్టోద్దిష్టంబు లాదిమం బైన యార్చికతానంబు ప్రధానంబు గా వివరింపం దలంచి యిందులకుఁ బరమసాధనం బైన ఖండమేరుశ్రోద్ధార క్రమం బెఱింగించెద. అందు మొదటఁ దచ్చుక్రకోష్ఠలేఖన ప్రకారం బెట్టి దనిన.

118

శ్రీ॥ ఆటొక్కయలు గల్గి హరు మొప్పనొకబంతి
తొలుత నందంబుగాఁ దెలియ వ్రాసి
యది యొక్కటియుఁ ద్రోసి యాక్రింద నాటిండ్లు
పరఁగిన రెండవబంతి వ్రాసి
యం దొక్కటి వదల్చి యాక్రింద నైదిండ్లు
బలిసిన మూడవబంతి వ్రాసి
యం దొక్కటి హరించి యా క్రింద నాల్గిండ్లఁ
బరఁగిన యాటవబంతి వ్రాసి

శ్రీ॥ మఱియు మూఁ డిండ్లు రెం డిండ్లు వరుస నొక్క
యిట్లు గల బంతు లట్లు ఘటిల్లఁ జేయఁ
గల్గు నాటొక్కబంతి యా ఖండమేరు
చక్రసీమను, రామభూజాని వినుము.

వ॥ ఇట్లు మొదట మొదట నొక్కొక్క యిల్లు తక్కువ గా నమరిన
యాతొక్క ఖండ పంక్తి గల్లు ఖండ మేరుచక్ర లేఖనంబు గావించుకొని యంత
నా ఖండ మేరువునందు మొదటినుండి క్రమంబుగాఁ దుదిదన్నను నూర్ధ్వార్థో
రూపంబు లై కన్నట్టెడు నీ సప్తపంక్తులను నేకస్వరాదు లైన యార్చితాది
సప్తతానంబులకు వరుసగాఁ దానకంబు లగు నని భావించి వెండియు దాని
కోష్ఠంబులయందుఁ దత్తానసంఖ్యా లేఖనంబు నేయవలయు. అది యెట్టి
దనిన,

120

నీ॥ ఆఖండ మేరువు నాతొక్క పంక్తిలో
నాద్యపంక్తినిఁ గల్లు నాది కోష్ఠ
మును నొక్కటి ఘటించి మునుకొని తక్కిన
యాతొండల నోసున్న నమర వ్రాసి
యూర్ధ్వార్థరాకృతి నొనరిన మొదటిది
మొద లై నబంతుల మొనలయందుఁ
గలిగిన లెక్కలు గలయంగఁ గూడుచు
సున్న లక్రిందట సొబగుఁజుచి

అవియె మొదలుగఁ గోష్ఠసంఖ్యా గుణంబు
గలుగ లెక్కించి యాక్రింది నెలవులందు
నిట్టి లెక్కలు లిఖయింప నమరియుండు
ఖండ మేరువు, రామభూమండ లేంద్ర!

121

వ॥ మఱియు నీఖండ మేరుసంఖ్యా లేఖనక్రమంబులు విస్తారంబు గాఁ
దెలియ వివరించెద. 'సప్తాద్యై కాంతకోషానామ్, అథోధ సప్తకోష్ఠయః'
అనున్యాయంబుచేత మొదట నేడిండ్ల పంక్తి నందంబుగా లిఖయించి దానిక్రింద
నాతొండల బంతియు దానిక్రింద నయిదిండ్ల బంతియు, దానిక్రింద నాల్గిండ్ల
బంతియు, దానిక్రింద మూడిండ్ల బంతియు, దానిక్రింద రెండిండ్ల బంతియు,
దానిక్రింద నొంటిబంతియు నిట్లాతొక్క బంతియు నందంబుగాఁ క్రమంబున
లిఖించి 'తా స్వాద్యా యా మధ్యకోష్ఠలిఖలేషు పరేషు ఖమ్' అను
న్యాయంబుచేత నట్టియాతొక్క బంతిలో మొదటిబంతి మొదటి కోష్ఠంబు
నందు నొక్కటి లిఖించి మిగిలిన యాతొండలలో నాటుసున్నలు వ్రాసి
యంత నూర్ధ్వార్థోరూపంబు లై నయన్యాయ తొక్క పంక్తిలో న మొదటి పంక్తి

మొదలుకొని యాపంక్తులన్నిటిక్రిందఁ గొనలయందుఁ గలిగినలెక్కలు క్రతుం
మృదునఁ గలయం గూడి యాపైయింటి సున్నలక్రింద, రెండవబంతికోష్ఠముల
యతఁడు నాకూడినలెక్కలు వ్రాసి యాయొండ్లు మొదలుచేసికొని కోష్ఠ
సంఖ్య రెట్టించి యాక్రిందియొండ్లలోన నాలెక్కలు క్రమంబునఁ గలయం
గూడియూపైయింటిపంక్తులక్రింద రెండవబంతి లిఖింపవలయును. 'ప్రాక్షజ్యైశ్చం
తాంకసంయోగా దూర్ధ్వాధస్థితప జ్జీషు! శూన్యంహ్యథో లిఖే దంకంతం
చాథోధ స్వకోష్ఠకాత్ కోష్ఠసంఖ్యాగుణశ్చాద్యఖండ మేరురయం మతః॥'
అను న్యాయం బనుసరించి తత్క్రమంబున సంఖ్యాశోభన క్రమంబును వివ
రించెద. ఎ ట్లనిన. ఖండమేరువునందు నూర్ధ్వాథోరూపంబు లైన సప్త
పంక్తులలోన మొదటి పంక్తి మొదటియింట నొక్క టున్నదిగావున నా
యొక్కటియు 'నేకమేకంబు' గుణించి యాయొంటి మొదట సున్నక్రింది
రెండవపంక్తి రెండవయింటను లిఖించి యాపిమ్మటఁ బైబంతి మొదటి
యింటి యొకటియు మొదటిసున్నక్రింద రెండవ పంక్తి రెండవయింటి యొక
టియు నొక టొకటి రెం డని కలయంగూడి యారెంటిలెక్క రెండవసున్న
క్రింద మూడవబంతిరెండవయింట వ్రాసి యాయిల్లే మొదలుచేసి 'సకోష్ఠా
తోష్ఠసంఖ్యా గుణంన్యసేత్' అను న్యాయంబుచేత నా మూడవపంక్తి
రెండవసున్నక్రింది రెండవయింటి రెంటిలెక్క రెట్టించి దానికి రెండవక్రింది
యింటను రెట్టించిన నాలుగు లెక్క వ్రాసి పిమ్మట నూర్ధ్వాథోరూపమైన
మూడవపంక్తిక్రిందిమూడవయింటనాల్గును రెండవపంక్తి మొదటసున్నక్రింది
రెండవయింట నొక్కటి బ్రథమాది కోష్ఠాంకం బొక్కటియును, నీమూడు
బంతులక్రింది కొన మూడియొండ్ల లెక్కలును గలయంగూడి యయ్యాలును
నాటవబంతి మూడవసున్నక్రింద రెండవయింట లిఖించి యది మొదలుచేసి
దానిక్రింది రెండవయింటి యా యాటును రెట్టించి పండెండును వ్రాసి
యా యింటిక్రింద మూడవయింట నాయాటును బంచి పెంచి పదునెనిమిది
వ్రాసి మఱియు 'ప్రాక్షజ్యైశ్చంకసంయోగా'దను న్యాయంబుచేత నాలవ
యూర్ధ్వాథోరూప మైన నాలవపంక్తిక్రింది నాలవయింటి పదునెనిమిదియును
మూడవయింటిక్రింది మూడవయింటి నాల్గును రెండవబంతి సున్నక్రింద
రెండవయింటి యొకటియుఁ బ్రథమాదికోష్ఠాంకం బొకటియు నీ నాల్గు
పంక్తులక్రింది కొనయొండ్ల లెక్కలోఁ గలయంగూర్చి యాయరువదినాల్గును
నైదవపంక్తిపైయింటి నాలవసున్నక్రిందిరెండవయింట లిఖించి యది మొదలు
చేసికొని యాక్రింది రెండవయింటి యాయరువదినాల్గును రెట్టించి పలువది

యెనిమిది లిఖించి యాక్రింది మూడవయింటి యా యిరువదినాల్గును ముబ్బడించి రెట్టించి రెండు వ్రాసి దానిక్రింద నాలవయింటను నా యిరువదినాల్గును నలువడించి క్రిందిది యాటు లిఖించి యంతటఁ బై యూర్ధ్వార్ధోరూపం బైన యైదవబంతిక్రిందికొన నైదవయింట తొంబదియాటును నాలవబంతిక్రిందికొన నాలవయింటి పదునెనిమిదియును మూడవబంతిక్రిందికొన మూడవబంతినాల్గును రెండవబంతి సున్నక్రింది రెండవయింట నొక్కటియు మొదటిబంతి మొదటియొక్కటియును గూడ నీయైదుబంతుల క్రింది కొక్కొక్కయింటనైదు లెక్కలును గలయఁ గూర్చి యానూటయ్యరువదియును నాటవపంక్తిమీఁది యాటవసున్నక్రింది రెండవయింట లిఖించి యాయిత్రే మొదలుచేసికొని నూటయ్యరువదియును, నా నూటయ్యరువదియును రెట్టించి దానిక్రింది రెండవయింట ౨౪౦ నా యిన్నూటనలువది వ్రాసి, దానిక్రింద మూడవయింట నానూటయ్యరువదియు ముబ్బడించి మున్నూటయ్యరువదిగా విభజించి దానిక్రింది నాలవయింట నానూటయ్యరువదియును నలువడించి ౪౮౦ వ్రాసి దానిక్రింది యయిదవయింట నానూటయ్యరువదియును నయిదింట హెచ్చించి ౬౦౦ లిఖించి అంతట నయూర్ధ్వార్ధోరూపం బైన యాటవపంక్తిక్రిందికొన నాటవయింట నాటునూటును నయిదవపంక్తిక్రింది కొన నైదవయింటఁ దొంబదియాటును నాలవబంతిక్రిందికొన నాలవయింటఁ బదునెనిమిదియును మొదటిబంతిక్రిందికొన మూడవయింటినాల్గును రెండవబంతి సున్నక్రింది రెండవయింటయొక్కటియు మొదటిబంతి ప్రథమకోష్ఠాంకం బొక్కటియును గూడ నాటిండ్ల బంతులక్రిందికొన యిండ్ల నాటులెక్కలను గలయ లిఖించి యా యేడునూటయ్యరువదియును సప్తపంక్తిపై నాటవసున్నక్రింది రెండవయింట లిఖించి యాయిత్రే మొదలు చేసికొని దానిక్రింద రెండవయింటను నాయేడునూటయ్యరువదియును రెట్టించి ౧౪౪౦ లిఖించి వెండియు నాయేడునూటయ్యరువదియును ముబ్బడించి దానిక్రింద మూడవయింట ౨౧౬౦ లిఖించి యాయేడునూటయ్యరువదియును నలువడించి దానిక్రింది నాలవయింట ౨౮౮౦ వ్రాసి మఱియును నాయేణ్ణూటయ్యరువదియును నైదింట హెచ్చించి దానిక్రింద నయిదవయింట ౩౬౦౦ వ్రాసి వెండియు నాయేడునూటయ్యరువదియును నాటింట హెచ్చించి దానిక్రిందికొన నాటవయింట ౪౩౨౦ లిఖింపం దగు. ఇట్లువర్ధించిన ఖండమేరుచక్రంబునందలి రెండవయడ్డపంక్తి యాటిండ్లలోనను మొదటింట నొక్కటియు, రెండవయింట రెండును, మూడవయింట నాటును, నాలవయింట

యిరువదినాల్గును, నైదవయింట నూటయిరువదియును, నాఱవయింట 2౨౦
యును గలిగి యుండుటంజేసి తత్తత్సంఖ్యాక్రమంబున నాయాఱిండ్లయం
దును నేకస్వరాదు లైన యార్చికాదిషట్టానంబులకును దాదృశప్రస్తారజన్య
కూటతాన సంఖ్యలు వరుసగాఁ దెలియం దగు. ఇంతమాత్రంచే కాని సం
పూర్ణ సప్తమతానప్రస్తారకూటతానసంఖ్యమాత్రంబు కానిపింపరాదయ్యె
నని తలంచి సూత్రకాకుండు ఖండమేరువునందు నాసంఖ్య తెలియుటకై
వేతే సూత్రాంతరంబు సర్వతానసామాన్యంబుగాఁ గల్పించె. అది యెట్టి
దనిన.

122

గీ॥ అన్ని స్వరముల తానంబు లన్ని నిడుద
బంతులకుఁ గ్రింద నెక్క ము లంతుచేసి
యార్చికాదిక తాన సంఖ్యాక్రమంబు
తేటపఱతును, రామధాత్రితలేంద్ర!

123

వ॥ అది యెట్టిదనిన.

124

శ్లో॥ తానస్వ మితోర్ధ్వాధః
పంక్తిగాత్యంకమిశ్రణాత్
ఏకస్వరాదితానానాం
సంఖ్యా సంజాయతే క్రమాత్ ॥

125

వ॥ అనుశాస్త్రన్యాయం బనుసరించి యేకస్వరాదిసప్తతానసంఖ్యా
క్రమంబులు వివరించెద. అది యెట్టి దనిన వినుము, ఖండమేరువునందు
నూర్ధ్వోద్ధోరూపము లైనసప్తపంక్తులలోన మొదటితానానకు నొక్కయిల్లు
గలసి మొదటిబంతి రెండవతానంబునకు రెండిండ్లు గలిగిన రెండవబంతియు,
మూడవతానంబునకు మూఁ డిండ్లు గలిగిన మూడవబంతియు, నాలవతా
నంబునకు నాల్గిండ్లు గలిగిన నాలవబంతియు, నయిదవ తానంబునకు నయి
దిండ్లు గలిగిన యయిదవబంతియు, నాఱవతానంబునకు నాఱిండ్లు గలిగిన
యాఱవబంతియు, నాఱ్విండ్లుగతానానకు నాఱ్విండ్లుగలిగిన యా
ఱ్విండ్లుగలిగిన, నియతంబు లై యుండుఁ గావున, నందులో మఱియును
నిల్లేకరిత్యాగిసప్తాంతకోష్ఠాన్వితంబు లై యూర్ధ్వాధోరూపంబు లైనయా
ఖండమేరువితసప్తపంక్తులను షడ్జాదిసప్తస్వరంబులకును బ్రతినియతంబు లగు

టంజేసి యన్నిస్వరంబులతానప్రస్తారంబునకు సంఖ్యాక్రమం బడిగిన నన్య పంక్తులక్రిందికొనయిండ్ల యన్ని లెక్కలు మొదటిబంతి మొదటిలెక్కయందు నుండి కూడి తెలియఁజెప్పవలయు, అది యెట్లన్నఁ దత్క్రమంబు వినుము, తెలిపెద. ఆర్చికతానంబునకు మొదటిబంతి మొదటియొక్క లెక్కయు, గాధిక తానంబునకు రెండుబంతులక్రింది రెండును, సామికతానంబునకు మూడు బంతులక్రింది మూడులెక్కలు స్వరాంతరతానంబునకు నాలుబంతులక్రింది కొననాలులెక్కలును, నౌడవతానంబునకు నైదుబంతులక్రిందికొనల నైదు లెక్కలును, షాడవతానంబునకు నాలుబంతులక్రిందిట కొనల యిండ్ల నాలు లెక్కలునూ సంపూర్ణతానంబునకు నేడు బంతులక్రిందికొనలయిండ్లను నేడు లెక్కలునూ గ్రమక్రమంబుగాఁ బ్రత్యేకంబునం గలయఁగూడినచో నేక స్వరప్రస్తారంబు నొక్కతానంబును, అన్యస్వరప్రస్తారంబునందు రెండుతానంబు లును, ద్విస్వరప్రస్తారంబునందు నాలుతానములును, జతుస్వరప్రస్తారంబు నందు నిరువదినాలుతానంబులును, బంచస్వరంబునందు నూటయిరువది తానంబులును, షట్స్వరప్రస్తారంబునందు నేడు నూటయిరువదితానంబు లును, సప్తస్వరప్రస్తారంబునందు నయిదువేలనలువదితానంబును గ్రమం బొప్పు నేకాదినప్తతానప్రస్తారంబులయందు జన్మించు నని యిట్లు ఖండమేరు చక్రంబునం దార్చికాదినప్తవిధతానప్రస్తారజన్యతత్త్వతానసంఖ్యాక్రమంబులను బుద్ధిమంతు లెఱింగి వ్యవహరింపవలయు. మఱియు నిట్టిఖండమేరుచక్రంబు కొని తత్ప్రకారంబున విహితంబు లైనగాధికాదిషట్తానప్రస్తారంబులయందు వలసినచోట నష్టాద్విప్తతానోద్ధారక్రమంబు ఖండమేరుప్రథమపంక్తిప్రథమకోష్ఠ స్థితైకస్వరార్చికతానంబు ప్రథానంబుగా వివరించి తదజ్ఞులు తెలుపుదురు. అందు మొదట నుద్విప్తోద్ధారక్రమంబు తెలియక నష్టోద్ధారక్రమంబు తెలియదు గావున, దొలుత నుద్విప్తతానోద్ధారక్రమం బెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన.

126

గీ॥ తెలియఁ దగుఁదానపంక్తి యుద్విప్త మైన
స్వరము లెన్నియొ యన్నిలోష్టములమీఁద
బంతియిండ్లను మొదలంటఁ బాదుకొల్ప
వలయుఁ గ్రమముగ, రామభూవలయనాథ!

127

ప॥ ఇట్టి పద్యార్థం బే వివరించి తెలిపెద. అది యెట్లన్న 'వేద్య తానస్వరమితాన్ న్యసే త్రైవ్యవలోష్టకాన్' అను న్యాయంబుచేత మొదట

మొదట ద్విస్వరతానం బుద్ధిప్తయై నచో లోష్టద్వయంబును, ద్విస్వరోద్ధిప్తంబు నకు లోష్టత్రయంబును, జతుస్స్వరోద్ధిప్తంబునకు లోష్టచతుష్కంబును, బంచ స్వరోద్ధిప్తంబునకు లోష్టపంచకంబును, షట్స్వరోద్ధిప్తంబునకు లోష్టషట్కంబును; సప్తస్వరోద్ధిప్తంబునకు సప్తలోష్టంబును, నిట్లు క్రమంబున నుద్దిష్ట ప్రకారంబున షడ్విధతానంబులకు షడ్విధంబులు గల్గి నున్నలోష్టంబులు ఖండమేరువుపై యడ్డబంతియందుఁ బ్రథమకోష్ఠము మొదలుకొని సప్త కోష్ఠంబులయందు వరుసగా నిలువవలయు. లోష్టంబు లనగా మృత్తికా శకలంబు లనం బరంగు, అది యైనను జణకాదిథాన్యవిశేషంబు లైనను బూర్వోక్తప్రకారంబునఁ బ్రథమపంక్తి సప్తకోష్ఠంబులయం దున్నీలితచాలనప్రకారంబున నుద్దిష్టతానోద్ధారంబు నేయవలయు. తల్లక్షణం చెట్టి దనిన.

123

సీ॥ ఎన్నిస్వరంబుల కిర వగు నుద్దిష్ట
మన్నిస్వరంబుల నమరినట్టి
మూలక్రమము దానిముందట లిఖించి
యంత దుత్థాన మైనట్టి స్వరము
నట్టిమూలక్రమా త్యస్వరంబులనుండి
మొదటిది లెక్కింప ముగ్ధ గుల్కు
నెన్నవ దాకింద నన్నవచోటికి
సున్నమీఁదటినుండి చొనిపి లోష్ట

మంత్య మాదిగ లభంబు నవల నుంచి
శిష్టమెల్లను గ్రమ మని లోష్టసంగ
తాంకములు గూడి యుద్దిష్ట మన్నవ దని
తెలుప దగునయ్య, రామథాత్రీతలేంద్ర!

129

వ॥ వెండియు నిట్టియుద్దిష్టలక్షణపదార్థంజే విస్తరించి తెలుపం దలంచి షడ్విధంబు లైనయుద్దిష్టతానోద్ధారక్రమంబులయందు సులభం బైన నతుస్స్వరోద్ధిప్తతానోద్ధారణప్రకారం బుదాహరించి చూపెద. అది యెట్టి దనిన, నిట్లుచతుస్స్వరతానం బుద్దిప్తంబుగావునఁ దదనుగుణంబుగా నాల్గు లోష్టంబులు ఖండమేరువునం దూర్ధ్వాధోరూపంబు లైననాల్గుబతులందు మీఁదటియింటిలోన మొదటియింటి ౧ మీఁదఁ దక్కులోష్టంబు నావలి

మూడనున్నలమీద మూడ లోష్ట్రంబులును నిల్పుకొని యంతటఁ జతు
 స్స్వరప్రస్తారంబునందు మగరిస యను నిజవదిసాలవయవరోహితానం
 బుద్ధిప్తంబు గా వ్రాసికొని యవ్వలసరిగమపదని యనుసప్తస్వరతానంపూర్ణ
 తానంబునందు నాటుతానంబులు ప్రస్తారమూలక్రమం బై యున్నవి. కావున
 నదియునుంగాక యుద్ధిష్టతానంబున నన్ని స్వరంబులు గలమూలక్రమంబు దాని
 క్రింద సరిగా వ్రాసి చూడవలయు. కావున నయ్యాటింటిలోనఁ గల్లు సరి
 గమ యనుచతుస్స్వరమూలక్రమతానంబు మగరిస యను నుద్ధిష్టతానంబు
 క్రింద సమానంబుగా లిఖించి యుద్ధిష్టతానంబున నన్నవరూపంబు మూల
 క్రమంబుకొననుండి మీదికి నెంచగా నావల బై యున్నది. కావున
 నూర్ధ్వాఘోరూపం బైన నాలవబంతిమీదియింటి మూడవనున్నమీది
 లోష్ట్రంబు నాయింటిక్రింద నాలవయింటికి డించి యందు నిల్వవలయు, అంత
 నుద్ధిష్టమూలక్రమంబునం దుపలబ్ధం బైనషడ్జంబును నవ్వల వ్రాసికొని
 మగరి యనునుద్ధిష్టంబును గరిమ యనుమూలక్రమంబును ద్విస్వరంబులు
 గలుగ సమయంబుగా నిల్పుకొని యుద్ధిష్టాంత్యం బైనఋషభంబు మూల
 క్రమంబు తుదినుండి మొదటికి నెంచగా మూడవ బై యున్నది కావున
 నూర్ధ్వాఘోరూపం బైనమూడవపం క్తిమీదిటియింటి రెండవనున్నమీది
 లోష్ట్రంబు నాయింటిక్రింది మూడవయింటికి డించి యందునుపవలయును.
 ఇట్లుభయతానం బైనఋషభంబును దివిచి మున్నవ్వల వ్రాసినషడ్జంబు
 వెనుక రిసయని లిఖించి వెండియు మగ యనునుద్ధిష్టంబును గమ యని
 మూలక్రమంబును సమయంబుగా నిల్పుకొని చూచుచో నుద్ధిష్టాంత్యంబైన
 గాంధారంబు మూలక్రమంబునందుఁ గొననుండి మొదటికి నెంచగా రెండవ
 బై యున్నదిగావున నూర్ధ్వాఘోరూపం బైనరెండవబంతిమీదటియింటి
 నున్న మొదటినున్నమీదిటిలోష్ట్రంబును దానిక్రింది రెండవలోష్ట్రంబునకు
 బెచ్చి నిలుపవలయు. ఇట్లుభయతానంబులయందు నుపలబ్ధం బైనగాంధా
 రంబును సంగ్రహించి మున్నవ్వల వ్రాసిన రిసలకు వెనుక గరిస యని
 వ్రాసి వెండియు మ యని యుద్ధిష్టమూలక్రమంబులు సరిగ నిల్పుకొని
 చూచినచో నుద్ధిష్టాంత్యం బైనమధ్యంబును స్థానభేదంబు లేక రెండును
 సమంబుగా నుండుటఁజేసి ప్రథమపంక్తి ప్రథమకోష్ఠప్రథమాంకంబుమీదటి
 లోష్ట్రంబునకుఁ జలనంబు లేకయ్యె. అట్లయిన నుభయత్ర లబ్ధమధ్యంబు
 లబ్ధం బయ్యె నని యెంచి యామధ్యమంబును మున్నవ్వల నిలిపినగరిసల
 వెనుకల వ్రాసి మగరిస యని యుద్ధిష్టతానం బెప్పటియట్లు నేయం దగు. ఇ

ట్లుద్దిష్టతానమాత్రోద్ధారంబునం దెల్లఁ దుదినుండి మొదటికి లోష్టచలనాబు
సేయుచు వచ్చి యంతట నిట్లు లోష్టంబు లెక్కిన నాల్గులెక్కలలోఁ బ్రథమ
పంక్తి ప్రథమాఙ్కం బొక్కటియును రెండవపంక్తి క్రింది రెండవయింటి
లెక్క యొక్కటియును మూడవపంక్తి క్రింది మూడవయింటి లెక్కనాల్గును
నాలవపంక్తి క్రింది నాలవయింటిలెక్క పదునెనిమిదియును గూడని నాల్గు
పంక్తులక్రింది నాల్గిండ్ల లెక్కలను లోష్టాక్రాంతంబులు గావున నానాల్గులెక్క
లను గలయఁ గూర్చినచో నిరుపదినా లగుటంజేసి యాయంతు లెక్కచేసి
కొని 'లోష్టాక్రాంతాఙ్కసంయోగా, దుద్దిష్టస్య మితి ర్భవేత్' అనెడు
న్యాయముచేత మగరిస యనునుద్దిష్టతానంబు చతుస్స్వరప్రస్తారంబునందుఁ
గడనవరోహి యైనయిరుపదినాలవతానం బగు నని తెలుపం దగు.

130

‘శ్లో॥ స్వరా న్మూలక్రమస్యాంత్యా త్పూర్వం యావతిభస్వరః
ఉద్దిష్టాంత్య స్తావతిథే కోష్టాథో లోష్టకం భవేత్
లోష్టచాలన మంత్యా తస్య త్యక్త్వా లబ్ధం క్రమో భవేత్
లోష్టాక్రాంతాఙ్కసంయోగా దుద్దిష్టస్య మితి ర్భవేత్’॥

131

అను శాస్త్రన్యాయంబు చేతఁ బూర్వోక్తక్రమంబున నవరోహి యైన
చతుర్వింశోద్దిష్టతానం బుద్ధరించుక్రమం బెఱింగించి మఱియును దల్లక్షణ
క్రమంబున వ్యుత్క్రమంబు లైన యుద్దిష్టతానంబుల నుద్ధరించు ప్రకారం
బెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన నాకర్ణింపుము. ఎప్పటియట్లు నాలుగులోష్టం
బులు పైబంతి మొదటిల్లు మొదలుకొని నాల్గిండ్లను సంఘటించి గసమరి
యను వ్యుత్క్రమతానం బెన్నవ దని యుద్దిష్టంబుగా వ్రాసికొని దానిక్రింద
సరిగమ యని మూలక్రమంబు లిఖించి చూచునప్పు డుద్దిష్టంబుకొన నున్న
ఋషభంబు మూలక్రమంబునందుఁ దుద నుంచి మొదటికి నెంచగా మూడవ
వై యున్నది. కావున నూర్ధ్వాథోరూపం బైన నాలవపంక్తి మొదటియింటి
నున్నమీఁది లోష్టంబును దానిక్రింది మూడవయింటికి దించి యందు
నిలుప దగు. ఇట్లు భయస్థలంబులయందును లబ్ధం బైన ఋషభంబు నవ్వట
నెత్తి వ్రాసి పిమ్మట గసమ యను నుద్దిష్టంబును గమ యను మూలక్రమం
బును ద్వివరంబులు గల నారెండును నిలుపుకొని చూచుచోట నుద్దిష్టాం
త్యం బైన మధ్యమంబు మూలక్రమంబునందు సరిగఁ గొన నున్నది కావున
స్థానభేదంబు లే కుండుటంజేసి మూడవపంక్తిమీఁదియింటి రెండవయింట్లు

మీడిలోష్టంబునకుఁ జలనంబు లే దయ్యె. ఆ ట్టైనను నామధ్యమం బుప
 లబ్ధం బైనట్లుగా నెంచుకొని యాస్వరంబు నుద్దిష్టమూలక్రమంబులయందుఁ
 ద్రోసి ము న్నవ్వల వ్రాసిన ఋషభంబువెనుక మరి యని వ్రాయునంత గగ
 యను నుద్దిష్టంబును సగ యను మూలక్రమంబును ద్విసరంబులుగా నిలుపు
నుద్దిష్టాంత్యం బైన షడ్జంబు మూలక్రమంబులోఁ దుదీనుండి
 మొదటికి నెంచగా రెండవ దై యుండె. కావున ఖండమేరువునందు
 సూర్యాథోరూపం బైన రెండవపంక్తిమీదటి సున్నమీడి లోష్టంబు
 నాసున్నక్రింది రెండవయింటికిం దెచ్చి నిలుపవలయు. ఇట్లు భయత్ర లబ్ధం
 బైన షడ్జంబును ద్రోసి ము న్నవ్వలనుండి సమరులవెనుకను సమరి యని
 వ్రాసి నిల్పి పిమ్మట గాగ యని యుద్దిష్టముల క్రమంబులు సరిగా నేకస్థం
 బులుగా నిలుపుకొని చూచుచో నుద్దిష్టంబునకు మొదటిది యైన గాంధా
 రంబు మూలక్రమంబునందు మొదటిది యై సరిగా నున్నది. కావున నా
 మొదటిపంక్తి మొదటింట మొదటిలోష్టంబు చలింపక యున్న గాంధారం
 బుభయత్ర లబ్ధంబయ్యె నని తలంచి యీ రెండు దిక్కులయందు నా
 స్వరంబు ద్రోసి ము న్నవ్వల లిఖించిన సమరులవెనుక గసమరి యని యుద్ది
 ష్టం బెప్పటి యనువున వ్రాయు దగు. ఇట్లు తుదీనుండి మొదటికి లోష్టంబు
 చాలనంబు నేయుచు, వచ్చి యంతట లోష్టాక్షాంతంబు బైన యిండ్లు నాల్గు
 పంక్తులలో మూడిండ్లు గావున నందులో మొదటిబంతి భ్రవకోష్ఠాక్షం
 బొక్కటియును రెండవపంక్తి సున్నక్రింది రెండవయింటికింద నొక్కటి
 యును, నాలవపంక్తి సున్నక్రింద మూడవయింట పండెండును నీ మూఁ
 డిండ్ల లెక్కలును గలయఁ గూర్చినచోఁ బదునాలు గయ్యె. అట్టియాయంత
 లెక్క చేకొని గసమరి యను నుద్దిష్టతానంబు చతుస్స్వర ప్రస్తారంబునందుఁ
 బదునాలవతానం బని తెలుపందగు. నిట్లు పృథక్మోద్దిష్టతానోద్ధారణ
 క్రమం బెఱింగించితి. ఇత్తెఱుగున గాధికాది షట్తానప్రస్తారంబులయందును
 ఇన్ని స్వరంబుల యుద్దిష్టం బొప్పి యన్నిలోష్టంబులు ఖండమేరూ పరిపంక్తి
 యందు నిలుపుకొని యన్నిస్వరంబుల.....బులు వ్రాసికొని యుద్ది
 ష్టంబునందుఁ దుదనుండి మొదటికి నడుచుచు మూలక్రమంబునందుఁ గొన
 నుండి మొదటికి నెంచుచు స్వరం.....దని తెలుపుచు లబ్ధత్యాగ
 శిష్టక్రమంబులు నేయుచుఁ దుద సున్నమీడినుండి లోష్టచాలనంబు మొద
 టికిఁ జేయుచుఁ బ్రథమాక్షంబు విడువక లోష్టాక్షాంతలోష్టంబు
 లన్నియుఁ గలయఁ గూడి యుద్దిష్టం బెన్నవదని తత్సంఖ్యఁ దెలుపుచు ని

ట్లాడవసూపూర్ణాది స్వరప్రస్తారోద్దిష్టతానోద్ధరణ క్రమానుగుణంబుగా పష్ట
తానోద్ధరణ ప్రకారం బెఱింగించెద. వినుము! తల్లక్షణం బెట్టి దనిన. 132

శ్లో॥ యై రంతై ర్నవ్యసంఖ్యా సా కాలై కాబ్జుసమన్వితా
తేషు లోప్తం క్షిపేన్మాలలోప్తసాన మిదం భవేత్

ఇట్లను శ్లోకార్థంబు గలిగిన పష్టతానోద్ధరణ లక్షణపద్యం బెట్టి
దనిన. 133

సీ॥ మాలికై కాంకసమన్వయస్థితః గన్న
నేయంకములచేత నెఱుంగవచ్చు
నష్టతానము సంఖ్య నలు వొప్పు నందుల
మీఁదటి సున్నలమీఁద లోప్త
ములు డించి నిలిపి సున్నలనుండి నష్టతా
న స్వరస్థాన మెన్నంగఁ గ్రింద
నేనవయింటను నింపొందు లోప్తంబు
లన్నవస్వరము క్రమాంతిమస్వ

రంబుదగ్గఱనుండి పూర్వాన కెన్న
నష్టతానాఖ్య మగుచు లబ్ధంబు విడుచు
టదియుగాఁ దొంటిగతి నిట్టు లైన నష్ట
తాన మెఱుంగంగఁ దగు, రామధారుణీంద్ర!

134

ప॥ ఇది నష్టతానోద్ధారలక్షణం బగు ఈయర్థంబు విస్తరించి స్పష్టం
బుగా వివరించెద. ఎట్లన్న, నెన్నిస్వరంబులతానంబునడిగిన నన్నిలోప్తంబులు
ఖండమేరువు పై బంటియం దన్నియిండ్లయందు మొదటినుండి నిల్పి, యంత
నాప్రథమపంక్తిప్రథమకోష్ఠంకంబుతోగూడ నెన్నియిండ్లనున్న యంకెలచేత
నష్టతానసంఖ్య వచ్చు నన్నియిండ్ల యంకెలయందు నాపంక్తులమీఁదిటి
యిండ్ల నున్నయామీఁది లోప్తంబులు దించి తెచ్చి యందుల నిలిపి మీఁద
సున్న యున్నయిండ్లు మొదలుకొని క్రింద లోప్తంబు లున్నయిండ్లఁ గనుఁ
గొని యెంచుకొన్నచో మీఁది సున్నలయొద్దనుండి క్రింద నెన్నవయింటి
లోప్తం బున్నదియో యన్నవస్వరము మాత్రక్రమాంత్యస్వరము దగ్గఱ

నుండి మొదటికి నెంచగా నచ్చోటఁ గన్పట్టునదియె నష్టతానాధ్యస్వరూపం
 బై చెలు వొందు. ఇట్లు చూచుచో లబ్ధంబు విడుచుటయును శేషంబు
 క్రమంబు సేయుటయును సున్నమిఁదిటి లోష్టంబు చేరింపక యున్నమూల
 క్రమాంత్య స్వరంబును నష్టతానాంత్యస్వరంబును సమం బని యెంచుట
 యును నిదియెల్ల నుద్దిష్టతానోద్ధారణంబునందునుంబోలె దీనియందును
 దెలియవలయు. ఇట్లు తెలియ నేర్చినచో నష్టతానసంఖ్య నెఱుంగవచ్చు.
 ఇదియునుం గాక నష్టతానసంఖ్యకు సందేహంబు గలిగినచో మొదట నుద్దిష్ట
 తానోద్ధారణంబు గావించు. నీయాయుద్దిష్టతానసంఖ్యాప్రకారంబున నన్ని
 బంతులయిండ్లయందుఁ గ్రింద లోష్టంబులుండు. నయ్యధిష్ఠితతానస్థాన
 లోష్టంబులే గుఱిచేసికొని నష్టతానం బుద్ధరించి తత్సంఖ్యాక్రమం బెఱిం
 గింపవలయు. నది యొక్కసంప్రదాయం బగు. ఇదియునుంగాక లెక్కలు
 గూర్చుచోట నొక్కొక్కబఁతికి నొక్కయింట లెక్కగా నమరి యొక్క
 యింట ఒక్క గాకయుండు. ఇది యొక్కసంప్రదాయంబు దీని నెఱుంగ
 వలయు. ఇదియునుంగాక అద్దిష్టతానోద్ధారణంబు నష్టతానోద్ధారణకారణం
 బనియును నారెంటికిఁ బ్రథమకోష్ఠాంకంబైన ప్రథమతానంబు మూలకారణం
 బనియు నిది యొక్కసంప్రదాయంబు. దీని నెఱుంగవలయు. ఇట్టిక్రమంబునఁ
 జతుస్వర ప్రస్తారంబునందు నష్టతానోద్ధారణం బుదాహరించెద. అది యెట్టి
 దనినఁ జతుస్వరప్రస్తారతానంబులయందు నిరువది నాలవతానం బెట్టి దని
 నచో ఖండుమేరూర్ధ్వాధఃసంక్తు లేడింటిలో నాల్గుస్వరంబులతానంబునకు
 నాల్గు బంతుల లెక్కలు గూడవలయు. కావున నాలవబంతికిందినాలవయింటి
 పదునెనిమిదియును, మూడవబంతిక్రింది మూడవయింటి నాల్గును, రెండవ
 బంతిక్రిందిరెండవయింటి యొక్కటియును, మూలాఽక్షం బొక్కటియును
 గూడ నాల్గుబంతులక్రింది నాల్గిండ్లలెక్కలు కలియఁ గూర్చినచో నిరువది
 నాల్గయ్యె. అట్టి నాల్గిండ్లును నష్టతానస్వరస్థానంబు లని యెంచి యాబంతుల
 మిఁదిటి సున్నల మిఁదిటి లోష్టంబులు తిరుగఁ గ్రిందికి దించి యానష్టతాన
 స్వరస్థానంబులయందు నిలిపి తదనంతరం బా సరిగమ యను మూలక్రమంబు
 సరిగా లిఖించి తుదినుండి మొదటికి జూచుతే నాలవబంతి సున్న
 మిఁదిటి లోష్టం బాక్రిందటి నాలవయింట నున్నదికావున, మూలక్రమంబు
 తుదినుండి మొదటికి నెంచగా నాలవ దైన షడ్జంబు నష్టతానాంత్యస్వరం
 బని యెంచి యాషడ్జంబు మూలక్రమంబునందుఁ ద్రోసి యవ్వల వ్రాసి
 శేషంబును రిగమ యనుమూలక్రమంబు చేసికొని చూచుచో నంత

మూడవ బంతిసున్నమీది కోష్ఠం బ్రాక్రిందిమూడవయింట నున్నది గావున, మూలక్రమంబునందు దుదినుండి మొదటికి నెంచగా మూడవ దైన ఋషభంబు నష్టతానత్యతీయస్వరం బని యెంచి యా ఋషభంబు నచ్చటఁ ద్రోసి మున్నవ్వల నుంచిన షడ్జంబువెనుక రిస యని వ్రాసి శేషంబు రిమ యనిక్రమంబుచేసి యంత రెండవబంతిసున్నమీది లోష్టంబు క్రింద రెండవయింటనున్నది గావున, మూలక్రమంబునందు నల్లెంచగా, రెండవ దైనగాంధారంబు నష్టతానద్వితీయస్వరం బని యెంచి యది యెత్తి మున్ను వ్రాసిన నిరిసలవెనుక సరిగ యని వ్రాసి మానుశేషస్వరంబు క్రమంబుచేసి మూలాంత్యంబు మీదికి లోష్టాంకంబు చలింప కుండుటం జేసి మూలక్రమాంత్యం బైనమధ్యమంబున నష్టతానాదిశుం బై సమానం బయ్యె నని యెంచి యది యెత్తి...యును వ్రాసినస్వరంబులవెనుక మగరిస యని నష్టతానంబు వ్రాసి స్వరాంతరప్రస్తారంబునందుఁ గూడమ నవరోహి యైన యిరువది నాలవది యైననష్టతానంబు పుట్టు నని యెఱింగింపవలయు. మఱియు నిది యవరోహినష్టతానోద్ధారక్రమం బగు. ఇంక పుత్రత్కమనష్ట తానోద్ధారణక్రమం బెఱింగించెద. ఎట్లన్నఁ జతుస్స్వరప్రస్తారంబునందుఁ బది యాఱవతానంబు గన్నట్ట దది యెట్టి దని యడిగినచో నాల్గుబంతులలెక్కలు గూడవలయుగావున, నదియునుంగాక యొకబంతికి నొకయింటలెక్క గాని వేతొక్కయింటిలెక్కరాదు గావున, నందులో నాలవయూర్ధ్వపం క్తిపైనున్న యింటిక్రింది మూడవయింటిపండ్రిండును మూడవ పం క్తిమీది నున్నక్రింది రెండవయింటిరెండును రెండవపం క్తినున్నక్రింది రెండవయింటియొక్కటి యును మూలాంకం బొక్కటియును గూడ నాల్గుబంతులనాల్గిండ్లలెక్కలను గలయుఁ గూర్చినచో బదియాఱయ్యె. కావున నాల్గుబంతులయందుఁ గలిగిన షష్టతానస్వర తానంబులందు నానాల్గుపం క్తులపై నున్ననున్నమీది లోష్టంబులక్రిందికి దించి యుంచి సరిగమ యనుమూలక్రమంబు నిల్పి మీది నుంచి క్రిందికి నెంచగా నాలవబంతిసున్నకిందికి మూడవయింటను లోష్టం బున్నదిగావున మూలక్రమంబు తుదినుండి మొదటి కెంచగా నందులో మూడవ దైనఋషభంబు నష్టతానంత్యస్వరము నిలిపి యది ఎత్తి యివ్వల వ్రాసి శేషంబు సగమ యని క్రమంబుచేసి చూచుచో నంతట మూడవ బంతిసున్నక్రింద రెండవయింటిలోష్టం బున్నదిగావునమూలక్రమంబులోఁ దుదినుండి మొదటికి నెంచగా రెండవ దైనగాంధారంబు నష్టతానత్యతీయ స్వరం బని యెంచి యది యెత్తి ము న్నవ్వల వ్రాసి యుంచినఋషభంబు

వెనుక గరి యని వ్రాసి శేషంబు మా యని క్రమంబు చేసి చూచుచో మొదటిబంతి మొదటింటిలోట్టంబు చలింప కున్నది గావునమూలక్రమంబు నందలి మొదటిమధ్యంబు నష్టతానంబునకు మొదటి దైనమానం బయ్యెనని యెంచి యామధ్యంబులు మునుపటి సరులవెనుకను మగసరి యని వ్రాసి యిదిచతుస్స్వరప్రస్తారంబునందుఁ బదియాఱవ దైననష్టతానం బని యెఱింగి యిట్లు వ్యుత్క్రమనష్టతానస్వరంబు లెఱింగింపవలయు. ఇట్లు పంచస్వరప్రస్తారాదులయందును గ్రమంబున నష్టతానస్వరంబు లెఱింగింపఁ దగు. అది యే ట్లన్నఁ బంచస్వరప్రస్తారంబునందుఁ బదియవతానం బెట్టి దని యడిగినచో నౌడవనష్టతానంబునందుఁ గలిగినపంచస్వరంబులకు ఖండమేరువునందు నేడు బంతులయిండ్లఁ గూడవలయును గావున, నందులో నాలవబంతి మూడవ యింటిపండ్రెండును మూడవబంతినున్నక్రింది రెండవయింటి రెండును మూలాంకం బొక్కటియును గూడి యిట్లే నీ మూడుబంతులయందును మూడిండ్ల లెక్కలు గూర్చినచోఁ బదియు నయ్యెఁ గావున నాపైబంతి నైదిండ్లయందును గలిగిన లోష్టములలోన నాలవబంతిమీఁ సున్నమిఁదిటి లోష్టంబు దానిక్రింది మూడవయింట నిల్పి, మూడవబంతి సున్నమిఁది లోష్టంబు నాక్రిందిరెండవయింట నిల్పి యయిదవబంతినున్న మొదటి లోష్టంబును బ్రథమమూలకోంబుమిఁది లోష్టంబును జలింపం జేయక యిట్లు మూలాంకంబుతోఁ గూడ లోష్టంబుక్రిందఁ దత్కోష్టంబులు మూడును నష్టతానసంఖ్యాతానంబు లని యెంచి యంతట సరిగమపథ యను మూల క్రమంబు వ్రాసికొన మున్ను నిలిపిన నష్టతానపంచస్వర స్థానంబులమిఁది కోష్టంబులు తుదినుంచి మొదటికి నెంచి చూడఁగా నైదవబంతినున్న మిఁదటిలోష్టంబు క్రిందికిఁ జలింపకుండుటంజేసి మూలక్రమాంతం బైన పంచమస్వరంబు నష్టతానాంతిమస్వరం బైనమానం బగు నని యెంచి యిట్లు లబ్ధం బైనపంచమంబును మూలక్రమంబునఁ ద్రోసి యివ్వల వ్రాసి శేషంబు సరిగమ యని క్రమంబు చేసికొని చూచుచో నాలవబంతిమిఁదిసున్నమిఁది లోష్టంబు దానిఁ మూడవయింట నున్నది గావున, మూలక్రమంబు త్రోసి యీవల వ్రాసి శేషంబు తుదినుండి మొదటికి నెంచఁగా నందులోమూడవ దైనఋషభంబు వష్టతానచతుర్థస్వరం బొనని యెంచి యది యెత్తి మున్నవల నుంచినఁ బంచమంబునకు వెనుక రిప యవి వ్రాసి శేషంబు. సగమ యని క్రమంబుచేసి చూచుచో మూడవబంతినున్నమిఁది లోష్టంబుక్రింద రెండవయింట నున్నది గావున, మూలక్రమం బైనగా నందులో రెండవ

బై నగాంధారంబు నష్టతానత్పరీయస్వరం బౌ నని యెంచి లబ్ధం బై నగాంధా
రంబును మున్నవల వ్రాసి సరిపలవెనుక గరిచా యని వ్రాసి శేషంబు
సమా యని క్రమంబు చేసికొని మీఁదినుంచి క్రింది కెంచుచో మూఁడవ
బంతినున్న మీఁది లోక్తంబు చలింపకుండుటజేసి మూలక్రమం బెన్నఁగా
నందులో నంతిమం బైనమధ్యమంబు శక్తస్థానద్వితీయస్వరం బై సమానం
బయ్యె నని యెంచుకొని యట్లుయినను లబ్ధం బైనమధ్యమంబునుమూలక్ర
మంబున ద్రోసి మునుపటిగరిపలవెనుక మగరిపని వ్రాసి శేషం బైనమధ్యం
బును గ్రమంబు చేసికొని చూచుచో మూలాంకంబుమీఁదిలోక్తంబు కదల
కుండుటంజేసి మూలక్రమాదిక్రమం బైనమధ్యంబు నష్టతానాదిమం బైన...
నం బయ్యె నని తలంచితా మధ్యంబు నెత్తి మున్నవలి వ్రాసి యుంచిన
మగరిపల మొదటను సమగరిచా యని వ్రాసి యిట్లు కనిపట్టిన యాడవ
తానంబు పంచస్వరప్రస్తారంబునందు నష్టం బైనపదియేనవతానంబు నష్టతాన
స్వరంబు లెఱింగింపవలయు. ఈ క్రమంబున షాడవసంపూర్ణాదిప్రస్తారంబుల
యందు నష్టతానోద్ధారంబు సేయవలయు. ఇట్లు ఖండమేరుప్రకారంబున
నార్చిక తానక్రథానంబు గా నుద్దిష్టతానోద్ధారంబు లొనరింపవలయు నని
గాయకాగ్రణు లుదాహరింతురు. ఇట్లు సలక్షణంబుగాః బ్రస్తారనిరూపణం
బును ఖండమేరుప్రకారక్రమంబును, నుద్దిష్టనష్టతానోద్ధారణక్రమంబును
సవిస్తరంబుగాఁ గ్రమంబు గావించి మఱియును బలబోధాకరం బైన సకల
జనలక్ష్యం బైన విద్యవ్యాయకజనాభిజ్ఞేయం బైన వెలయునట్లు గాఁ బ్రస్తార
యోగ్యాధికారి పద్విధతాన ప్రత్యేకప్రభేదసంఖ్యాజ్ఞానసాధకం బైన స్వర
ప్రస్తారక్రమంబును దాదృశప్రస్తారజన్య నష్టోద్దిష్టతానోద్ధార ప్రథమసాధనం
బైన లిఖించి చూపెద. అది యెట్టి దనిన, అందు మొదట గాధికసామిక
స్వరాంతరతానప్రస్తారంబులు మూఁడును క్రమంబుగా లిఖించి లక్ష్యంబు
చూపెద. ఎట్లనిన.

సరి | రిస | సరిగ | రిసగ | సగరి | గసరి | సరిగమ | రిసగమ | స
గరిమ | సగరిమ | రిగసమ | గరిసమ | సరిమగ | సరిగమ | మసరిగ | రిమ
సగ మరిసగ | సగమరి | గసమరి | నమగరి | మసగరి | గమసరి | మగసరి
రిగమస గరిమస | రిమగస మరిగస | గమరిస | మగరిస | సరిగమస | రిమ
గస | సగరిమస | రిగసమస | గరిసమస | సరిగమస | రిసగమస | నమరిగస

మసరిగప | రిమసగప | మరిసగప | సగమరిప | గసమరిప : సమగరిప | మస
 గరిప | గమసరిప | రిగమసప | రిమగసప | మరిగసప | గమరిసప | మ గరిసప |
 సరిగమప | రిసగమప | సగరిపమ | గసరిపమ | రిగసమప | గరిసమప | సరిప
 గమ | రిసపగమ | సపరిగమ | పసరిగమ | రిపసగమ | పరిసగమ | సగపరిమ |
 గసపరిమ | సపగరిమ | పసగ మ || గపసరిమ | పగసరిమ | రిగపసమ | గరిప
 సమ | రిపగసమ | పరిగసమ | గపరిసమ | పగరిసమ | సరిమపగ | రిసమపగ |
 సమరిపగ | మసరిపగ | రిసమపగ | మరిసపగ | సరిపమగ | రిసపమగ | సపరిమగ |
 పసరిమగ | రిపసమగ | పరిసమగ | సమపరిగ | మసపరిగ | పపమరిగ | పసమరిగ |
 మపసరిగ | పమసరిగ | రిమపసగ | మరిపసగ | రిపమసగ | పరిమసగ | మపరి
 సగ | పమరిసగ | సగమపరి | గసమపరి | సమగపరి | మసగపరి | గమసపరి |
 మగసపరి | సగమపరి | గసమపరి | సపగమరి | పసగమరి | గపసమరి | పగసమరి |
 సమపగరి | మసపగరి | సపమగరి | పసమగరి | మపసరిగ | పమసగరి | గమప
 సరి | మగపపరి | గపమసరి | పగమసరి | గమపసరి | పగమసరి | మపగరిస |
 పమగసరి | రిగమపస | గరిమపస | రిమగపస | మరిగపస | గమరిపస | మ గరి
 పస | రిగమపస | గరిపమస | రిపమగస | పరిగమస | గపరిమస | పగరిమస |
 రిమపగస | మరిపగస | రిపమగస | పరిమగస | మపరిగస | పమరిగస | గమప
 రిస | మగపరిస | గపమరిస | పగమరిస | మపగరిస | పమగరిస | —

ఇట్లు గాధికాచిప్రస్తారంబు లాటింతిలోన గాధికప్రస్తారంబునందు
 రెండు తానంబులు, సామికప్రస్తారంబునందు ౬ తానంబులు, స్వరాంతర
 ప్రస్తారంబునందు ౨౪ తానంబులును, నాడవప్రస్తారంబునందు ౧౨౦ తానంబు
 లును గల్గి ప్రథమతానావరోహితానంబులు గాఁ దదవరోహిస్వరాంతము
 లొక్కటొక్కటి రెండు రెండును నాటు నాటును ౨౪ నిరువది నాల్గును
 నిట్లు గాధికాచిప్రస్తారంబు లిథింబిలి తక్కిన పాడవసంపూర్ణప్రస్తారంబులు
 విస్తారంబు లని లిథింబుఁగూడని వయ్యె. బుద్ధిమంతు లీడితిని నారెండు
 ప్రస్తారంబులును వ్రాసి చూడవలయు. మఱియు నష్టాష్టైత్యానోద్ధారమూలం
 బై నఖండమేనుపక్రంబు లిథించి చూపెద. అది యెట్టి ధనిన.

౧	౦	౦	౦	౦	౦	౦
	౧	౨	౬	౨౪	౧౨౦	౭౨౦
		౪	౧౨	౪౮	౨౪౦	౧౪౪౦
			౧౮	౭౨	౩౬౦	౨౧౬౦
				౯౬	౪౮౦	౨౮౮౦
					౬౦౦	౩౬౦౦
						౪౩౨౦

ఈక్రమంబున ఖండమేరుచక్రంబు లిఖించి యీక్రమంబునందు పైబంతి సప్తకోష్ఠంబులందును వేద్యతానస్వరసంఖ్యానురూపంబు లైనలోప్తంబులు ప్రథమకోష్ఠంబు మొదలుకొని తుదిదనుక నిల్పుకొని షడ్విధప్రస్తారంబులలో నెట్టిప్రస్తారంబునందు నుద్దిష్టనష్టోద్ధారంబు సేయవలయు, నట్టిప్రస్తారంబునందు ప్రథమతానంబున మూలక్రమంబుగా సంఘటించి ఖండమేరుమార్గంబునఁ దత్ప్రథమకోష్ఠాంకప్రధానంబులైనయుద్దిష్టనష్టోద్ధారంబులు పూర్వోక్తక్రమంబున బుద్ధినుంతులు గావింపవలయు. నిట్లు ప్రస్తారఖండమేరుచక్రంబు లిఖించి లక్ష్యంబు చూపితి. ఇత్తెఱంగున నిరూపితంబు లైనయార్చికాదిసప్త తానంబులోన నష్టోద్దిష్టతానసాధనమాత్రప్రయోజనకం బైనయార్చికతానంబు దక్కఁ దక్కినగాధికాదిప్రస్తారయోగ్యంబు లాఱింటిలోన గాధిక సామికస్వరాంతరతానంబులు మూడును గేవలప్రస్తారమాత్రప్రయోజనంబు లైయుండుఁగాని రాగరూపంబు లై గానయోగ్యంబు లై యుండుట సంఘటించదు. మిగిలినయాడవషాడవసఃపూర్ణతానంబులు ప్రస్తారయోగ్యంబు లయ్యును గేయాత్తంబు లై జనమనోరంజకంబు లగుటండేసి దేశ మార్గక్రమంబున నానారూపంబు లై నిఖిలజనపరిగ్రాహ్యంబు లయ్యె నని తెల్పిన(నివియ)ష్టియాడవషాడవసంపూర్ణ తానరూపంబులైనత్రివిధరాగభేదంబులు సవిస్తారంబుగా నెఱింగింపు మని యడుగుటయును,

— గద్య —

ఇది శ్రీమద్రామభద్రభద్రద్రావిత కరుణాకటాక్షవీక్షణసంలబ్ధసారస్వత విచిత్ర పోలూరియోబయామాత్యపుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ గోవిందనామ ధేయప్రణీతం బైన 'రాగతాళచింతామణి' యను సంగీతశాస్త్రప్రబంధంబు నందు గ్రామత్రయలక్షణంబును, గ్రామద్వయజన్యచతుర్ధకమూలమూర్ఛనా

లక్షణనిరూపణంబును, దన్నామధేయాదివివరణంబును, శుద్ధశ్రమమూర్ఖనా
విశదీకరణంబును, జతురశీతిశుద్ధతానస్వరూపప్రతిపాదనంబును, దదీయయజ్ఞ
నామకథనంబును, నార్చికగాధికసామిక స్వరారతరౌడవమాడవ సంపూర్ణాది
సత్త్వవిధవృత్తక్రమకూటతానలక్షణంబును, దత్ప్రస్తారతానసంఖ్యా నిర్ణ
యంబును, స్వరప్రస్తారలక్షణంబును, ఖండమేరు సప్తోదిష్టతానోద్ధారస్వరూ
పాపపాదనంబును, దాద్యశప్రస్తారఖండమేరు చక్ర లేఖనలక్ష్యవిలసనంబు
నన్నది తృతీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

ఇది

తృతీయాశ్వాసము

చతుర్థాశ్వాసము

క॥ శ్రీ పమలాసన వందిత!

కాకుత్స్థస్థకులాబ్ధిచంద్ర! కరుణాసాంద్రా

లోకస్తుత! దానవహర!

శ్రీకాంత! గుణాభిరామ! శ్రీరఘురామా!

1

సీ॥ అవధరింపుము! పాడవౌడవ సంపూర్ణ

రాగలక్షణము శ్రీరాగమునకుఁ

డెలుపంగఁ దలఁచి యుఁ దొలుతఁ దత్తద్రాగ

మూలంబు లగురాగమేళనములు

వివరించి తెల్పెద వెలయు నేరాగంబు

ముఖ్య మై యేమేలమున మెలంగు

నారాగనామము నామేళముల కెల్ల

దేశభాషావ్యవస్థితము లగుచు

నమరుఁ దాదృశరాగమేళముల నిపుడు

మొదట నిర్దేశ మొనరించి ముఖ్యలక్ష

ణంబు లటుమీఁదను యథాకృతంబుగాఁగఁ

దెలియ వివరింతు, రామాధాత్రిత లేంద్ర!

2

వ॥ అట్టి రాగోద్దేశక్రమం బెట్టి దనిన.

3

సీ॥ రాగమేళములలో రహి కెక్కి మొదటి దై

యాముఖారీమేళ మమర నవల

మాళవగౌళకమేళ మనంగ శ్రీ

రాగమేళంబు సారంగనాట

మేళము హిందోళమేళము శుద్ధరా

మక్రియామేళంబు మఱియు నవల

వేళాక్షిమేళంబుఁ దిన్నని కన్నడ

గౌడమేళంబును ఘనతఁ గాంచు

శుద్ధనాటయు మేళ మై సొబగు మీఱు
నాహరి మేళ మనగఁ జెల్వొందు నిట్లు
మేళదశకంబు విలసిల్లు మీసరముగ
లాలితాదార్య! రామభూపాలవర్య!

4

సీ॥ నాదరామక్రియా నవమేళశుద్ధవ
రాళికామేళము లోలి మెఱయు
లలి నోప్పు రితిగౌళకమేళము వసంత
బైరవిమేళకేదారగౌళ
మేళహేజ్జికామేళసామవరాళి
కామేళములు చాలఁ గ్రాలు నవ్వ
లను రేవగు ప్తిమేళంబు సామంతమే
ళంబు కాంభోజిమేళంబు వెలయుఁ

బదియు మేళంబు లి ట్టయ్యెఁ బదియు నవియు
నివియుఁ గూడఁగ మేళము లిరువదయ్యె
వరుస నీరాగమేళాళి వలనఁ గలిగె
రాగవర్ణము, రామభూరమణ! వినుము.

5

క॥ ఆవలి నీ వింశతి మే
లావలి వరలక్షణంబు లావలియామే
ళావలి భవ నానారా
గావలి వివరింతుఁ దెలియు మవి, రామన్యసా!

6

గీ॥ శుద్ధసప్తస్వరంబులుఁ జొనుప శుద్ధ
మేళ మనగ ముఖారికామేళ మొప్పుఁ
గలిగె నందు ముఖారియు గ్రామరాగ
చయముకొమ్మయు, రామభూజనవరేణ్య!

7

ప॥ ఇది ముఖారిమేళలక్షణం బగు. ఇంక మాళవగౌళమేళలక్షణం

బట్టి వనిన.

8

సీ॥ శుద్ధ పద్మరథ శుద్ధమధ్యమములు
 శుద్ధపంచమములు శుద్ధశైవ
 తంబును జ్యోతమధ్యమం బైనగాంధార
 మునుచ్యుతపద్జకమనునిషాద
 ముననిట్లు శుద్ధంబు లైదుస్వరంబులు
 వికృతస్వరంబులు వెలయ రెండుఁ
 గూడ సప్తస్వరకూటంబు విలసిల్లి
 మాళవగౌళకమేళ మమరుఁ

గ్రమముగా నిట్టిమాళవగౌళమేళ
 మున జనించినరాగసమూహ మిపుడు
 తెల్లముగ నుగ్గడించెద నెల్ల జనులు
 తెలియవలయును, రామభావ్రీతలేంద్ర

9

సీ॥ మేళముఖ్యమయిన మాళవగౌళయు
 లాలితలలితాఖ్యబౌలికములు
 సారాష్ట్రీ యనఁగ గుజ్జరి యన మేచక
 బౌలి యన ఫలమంజరి యనంగ
 మఱియు గుండక్రియ మఱి సింధు రామక్రి
 యనఁగ ఛాయాగౌళి యనఁ గురంజి
 కన్నడబంగళకము లన మంగళ
 కైశిక మలహరుల్ గలయ నిట్లు

రమ్యనామము లెనసినరాగచయము
 మొదలుగాఁ గొన్ని రాగము లుదయ మయ్యె
 లలితమాళవగౌళమేళంబునందుఁ
 జెలియఁ దగు నయ్యె, రామభూవలయనాథ

10

వ॥ శ్రీరాగమేళం బెట్టి దనిన

11

సీ॥ శుద్ధపద్మక మాది సొబ గొందుపంచశ్రు
 తులు గల్లుబుష్పభంబుదొరయు నవల
 గణన సాధారణగాంధార మవ్వల
 శుద్ధపంచమమును శుద్ధమధ్య
 మమును బంచశ్రుతుల్ మలయుద్ధైవతమును
 గైశికాఖ్యనిషాదక మ్మనంగ
 మూడు శుద్ధస్వరంబులు నాల్గు వికృత
 స్వర లిట్లు సర్వస్వరసముదయము
 వెలయ శ్రీరాగ మేళంబు చెలువ మమరు
 నిట్టి మేళంబునందు రహించినట్టి
 రాగముల నేర్పరింతు సరాగము గను
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

12

సీ॥ మేళప్రధాన మై మీటు శ్రీరాగంబు
 శ్రైరవి గొడియుఁ బరంగు నవల
 మఱియు ధన్యాసియు మఱి శుద్ధశ్రైరవి
 వేళావళియన వెలయుచుండు
 మాళవశ్రీయును మే లైనశంకరా
 భరణ మాంధోళియుఁ బరంగ దేవ
 గాంధారి యనంగఁ జక్కని మధ్యమాదియు
 ననఁ గల్గు, నేకాదశాఖ్య లమరు
 రాగచయ మాది గాఁ గొంతరాగనికర
 మాల జనియించె శ్రీరాగమేళమునను
 దశరథేశ్వరపుత్ర! సీతాశత్రు!
 శుకమునిస్తోత్ర! శ్రీరాము! శుభచరిత్ర!

18

వ॥ సారంగనాటకమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

14

సీ॥ పంచశ్రుతులు గల్గి మించినముషభంబు
 శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్య
 మ మనంగ శుద్ధపంచమము పంచశ్రు
 తులు గల్గుదైతవ మలరు నవల
 చ్యుతషడ్జకనిపాద మొగి చ్యుతమధ్యమ
 గాంధార యనంగ నిత్యంబు గాంగ
 విక్రతస్వరంబులు వెలయు నాలుగు మూడు
 శుద్ధస్వరంబులు సొబగు మీఱ

నిట్లు సప్తస్వరంబుల నింపు మీఱి
 మెఱియ సారంగనాటాఖ్యమేళ మెఱుదు
 దాననీరాగములు గల్గె నాని నెల్లఁ
 దెలియఁజేసెద, రామభాత్రీతలేంద్ర!

15

సీ॥ మేళముఖ్యంబుగా మెలఁగెద సారంగ
 నాటయు సావేరి మేటియనుచు,
 మీఱిన సారంగ జైరవి యును నట
 నారాయణి యనంగ సార మైన
 శుద్ధవసంతంబు సొంపిల్లువూర్వగౌ
 రియును గుంతల వరాలియును భిన్న
 షడ్జనారాయణీచారురాగద్వయం
 బాదిగా నవసంఖ్య నమరు నాట్య

రాగములు కల్గె గొన్ని సారంగనాట
 మేటిమేళంబునందు నేర్పాటు మెఱసి
 యమితసౌందర్యచర్య! హేమాద్రిదైర్య!
 విభవగుణధుర్య! రామభూపాలవర్య!

16

వ॥ హిందోళమేళలక్షణం బెఱ్ఱదనిన.

17

సీ॥ శుద్ధపద్మస్వరశుద్ధపంచశ్రుతుల్
 గల్గినఋషభంబు క్రమము మీఱఁ
 సాంధారణాహ్వయచారుగాంధారంబు
 మఱి శుద్ధపంచమమధ్యమములు
 చూపట్టు నవ్వల శుద్ధధైవతముకై
 శిశినిపాద మనంగఁ, జెలగునిట్లు
 శుద్ధస్వరంబులు, సొరిదినాల్గును మూఁడు
 వికృతస్వరంబులు వెలయుకతన

విదితసప్తస్వరంబు లివ్విధిని నమరఁ
 జారుహిందోళ మేన ముదార మగును
 నందు జనియించు రాగము ల వచింతు
 లలితగుణయూథ! రామభూవలయనాథ!

18

సీ॥ శ్రీరాగ మేళలక్షితలక్ష్యముం జూడ
 హిందోళ మేళసమేత మగుచుఁ
 బొలుపొందు నైనను బొందుగా నొకవిశే
 షంబు హిందోళ మేళంబునందుఁ
 జూపట్టు నెట్లన్న శుద్ధధైవత మందుఁ
 గనుపట్టు నెయ్యెడఁ గలయ లేదు
 కావున నీలీల ఘన మైన హిందోళ
 మేళానఁ గల్గురాగాల వినుము

హిందోళమార్గంబు హిందోళ రాగంబు
 భూపాలదివిరాగములు ననంగ
 నివియు నాలుగు మొదలు గా నెసఁగుఁ గొన్ని
 రాగముల్... రామభూమింద్రచంద్ర!

19

వ॥ శుద్ధరామకీయాంధోళలక్షణం చెల్లి దనిన.

20

పీ॥ శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధర్షభంబును
 దగు శుద్ధపంచమధైవతములు
 మఱి చ్యుతపంచమమధ్యమమును జ్యోత
 మధ్యమగాంధారమహిత మగుచుఁ
 జ్యోతషడ్జకనిపాద మొగిఁ గూడ నాలుగు
 శుద్ధస్వరంబులు సొరిది మూఁడు
 వికృతస్వరంబులు విలసిల్లు నిల్లె స
 ప్తస్వరంబులు గల్గి తనరునపుడు

శుద్ధరామక్రియాభ్యాత మిద్ధగతులఁ
 జెలుపు గాంచును దన్మేళకులమునందు
 సంభవించిన రాగసంచయము నిపుడు
 తెలియఁ జేసెద, రామధాత్రితలేంద్ర!

21

గీ॥ ఆది శుద్ధరామక్రియ యనఁగఁ బాడ
 నార్ద్రదేశియు దీపక మనఁగఁ గొన్ని
 మంజురాగాలు శుద్ధరామాక్రి యార్య
 మేళమునఁ గల్గు, రామధూపాల! వినుము!

22

వ॥ దేశాక్షిమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

23

సీ॥ శ్రుతిషట్కముపబంబు శుద్ధషడ్జంబును
 శుద్ధమధ్యమమును శుద్ధపంచ
 మమునుఁ బంచశ్రుతి మహితధైవతమును
 జ్యోతషడ్జకనిపాదశోభితము గఁ
 జ్యోతమధ్యమాహ్వాయ స్ఫురితగాంధారంబుఁ
 దనరు నాలుగు వికృతస్వరములు
 మూఁడు శుద్ధస్వరంబులు గూడ నీక్రియ
 నీ సప్తస్వరములు నెలమి గల్గి

వెలయు దేశాక్షిమేళంబు వికృతము గను
నట్టిమేళంబునందు దేశాక్షి మొదలు
గాఁ గలుగురాగములు కొన్ని గలిగె నయ్య!
రామధూపాల! మహనీయ రమ్యశీల!

24

ప॥ కన్నడగౌడమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

25

సీ॥ శత్రు లాటు గలిగిన శోభితముషభంబు
శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్య
మము నొగి శుద్ధపంచమమును బంచశ్రు
తియుత ధైవతమును దిరముకొనఁగఁ
తైశికాఖ్యనిషాదకంబును జ్యోతమధ్య
మాఖ్యగాంధారంబు నవల మెలంగ
వికృతస్వరంబులు వివరింప నాలుగు
మూఁడు శుద్ధస్వరమ్ములు మెలంగ

నిట్లు సప్తస్వరమ్ముల నింపు మిగిలి
లలితకన్నడగౌడమేళంబు వెలయు
నందుఁ గలిగినరాగంబు లభినుతింతు
క్రమము మీఱఁగ, రామధూరమణ! వినుము.

26

సీ॥ దేశాక్షిమేళసంధితలక్షణంబు క
న్నడ గౌళమేళ సన్నద్ధమగుచు
నొకరితి యైనను నొకభేద మింపొందుఁ
తైశికాఖ్యనిషాదకలన నిచట
నిరనొండఁ గల వన నిటు లొప్పుఁ గన్నడ
గౌళమేళవరాగములు వినుము
కన్నడగౌళయు ఘంటారవంబును

దొరయు నవల ఛాయానాట తురకతోడి
వరనాగ ధ్వనియును దేవక్రియాఖ్య
రాగమాది గఁ గల కొన్ని రాగములకు
జనక మీఱుత మగు, రామ జనవరేణ్య!

27

వ॥ శుద్ధనాటమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

28

సీ॥ శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్యమమును
శుద్ధపంచమము షట్పుత్రిక మనఁగ
దైవతయుగ్మంబు దనరారుచ్యుతమధ్య
మాఖ్యగాంధార సమన్వితము గ
చ్యుతషడ్జకనిపాద మొగి నిట్లు నాలుగు
వికృతస్వరంబులు వెలయుమూడు
శుద్ధస్వరంబులు సొంపొందు, నీలీల
సప్తస్వరంబులజాడ గల్గి

శుద్ధనాటాఖ్యమేళంబు సొంపెసంగు
నిట్టి మేళంబునందుదుదయించు వినుము
శుద్ధనాటయు మొదలు ప్రసిద్ధ మైన
రాగములు కొన్ని, రామభూరమణ! వినుము.

29

వ॥ ఆ హరిమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

30

సీ॥ శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్యమమును
శుద్ధపంచమమును శుద్ధదైవ
తమును బంచశ్రుతుల్ దనరు ఋషభముసా
ధారణాభిఖ్యగాంధార మలర
చ్యుతషడ్జకనిపాదశోభితంబు గ నిట్లు
శుద్ధస్వరంబులు సొరిది నాల్గు
వికృతస్వరంబులు విశ్రుతంబు గ మూడు
సప్తస్వరంబు లిజాడ

యాహరిమేళ మిం సొందు నట్టిమేళ
మునను జనియించె నాహరిముఖ్యరాగ

భేదములు కొన్ని సకలసంభోధరవము
లమితగుణధన్య! రామనృపాగ్రగణ్య!

31

వ॥ నాదరామక్రియామేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

32

సీ॥ శుద్ధపక్షజంబును శుద్ధమధ్యమమును
శుద్ధపంచమమును శుద్ధధైవ
తము శుద్ధఋషభంబు తగుచ్యుతపక్షని
పాదంబు సాధారణాది యైన
గాంధార మీరితిగా నైదు శుద్ధస్వ
రము లొప్పు వికృతస్వరములు రెండు
సప్తస్వరము లిట్లు సంఘటిల్లగ నాద
రామక్రియామేళ రాజ మలరు

నిట్టిమేళంబునందుఁ గన్పట్టు వినుము
నాదరామక్రియాముఖ్యనవ్యరాగ
భేదములు కొన్ని గాయకప్రేయములు గ
రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

33

వ॥ శుద్ధవరాళిలక్షణం బెట్టి దనిన.

34

సీ॥ చ్యుతపక్షకనిపాద మొదవంగఁ జ్యుతపంచ
మాఖ్యమధ్యమము చెల్వందు చుండు
శుద్ధపక్షర్షభశుద్ధపంచమదైవ
తములును శుద్ధగాంధార మెనసి
తనరార నైదు శుద్ధస్వరంబులు రెండు
వికృతస్వరంబులు వెలయు నిట్లు
సప్తస్వరంబులు సంధిల్లి శుద్ధవ
రాళికామేళంబు రహి దనర్పు

నట్టిమేళంబునందుఁ జూపట్టు రెపుడు
ముఖ్యశుద్ధవరాళికాముఖ్యరాగ
భేదములు కొన్ని దేశవిభేదములను
రామభూపాల! సంతతరమ్యశీల!

35

వ॥ రీతిగౌళమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

36

సీ॥ శుద్ధషడ్జరభశుద్ధగాంధారమ
 ధ్యమములు శుద్ధపంచమము నమరఁ
 బంచశ్రుతు ల్లుభవ్యధైవత మొప్పు
 కైశికాఖ్యనిషాదకలితము గను
 బంచశుద్ధస్వరపతింబు గా రెండు
 వికృతస్వరంబులు గలుగ నిటులు
 సప్తస్వరంబుల జాడ కైకొని రీతి
 గౌళమేళంబు విఖ్యాతి గాంచు

రీతిగౌళయు మొదలు రీతిగాగ
 మేళమునఁ బుట్టె యొకనొన్ని మేలురాగ
 ముఖ్యములు సర్వగాయకామోద మొసంగ
 భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

37

వ॥ వసంతభైరవిమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

38

సీ॥ చ్యుతమధ్యమాహ్వాయస్పరితగాంధారంబు
 కైశికాఖ్యనిషాదకంబు మఱియు
 శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్యమమును
 శుద్ధరభంబును శుద్ధపంచ
 మము శుద్ధధైవత మమరంగ నైదు శ్రు
 ధస్వరంబులు వికృతస్వరత్ర
 యం బొప్పు సప్తస్వరాలి కల్గి వసంత
 భైరవిమేళంబు పరిధవిల్లు

నిట్టి మేళంబునందు జనించి మించు
 భరామిని వసంతభైరవి సోమరాగ
 ముఖ్యరాగము లొకకొన్ని శ్లాఘ్యగుతుల
 రామభూపాల! సంతతరమ్యశీల!

39

సీ॥ శుద్ధషడ్జాన్వితశుద్ధమధ్యమ పంచ
 మములు పంచశ్రుతిమహితముషభ
 ధైవతస్వరములు భావింపఁ జ్యోతమధ్య
 మాధారగాంధార మవల మఱియుఁ
 జ్యోతషడ్జకనిపాద మతికిన నిట మూడు
 శుద్ధస్వరంబులు సౌబగు మీఱ
 వికృతస్వరంబులు విశదంబు గా నాల్గు
 సప్తస్వరంబు లీజాడ నలర
 లలితకేదారిగౌళమేళంబువెలయు
 దానినుండి జనించె గేదారగౌళ
 నామనారణ్యగౌళకనామముఖ్య
 రాగములుకొన్ని, రామభూపాల! వినుము.

40

శా॥ కాకల్యంతరవర్జితంబు లయి చొక్కం బైనమేళంబునన్
 జోకై మించు దశప్రభేదముల నిచ్చొ నిట్లు వర్ణించి యా
 కాకల్యంతరయు క్తమేళముల వీరకంబొప్పు బంచప్రభి
 న్నాకారంబుల నేర్పఱింతు వినవయ్యా, రామభూపాగ్రణి!

41

ప॥ అట్టి పంచవిధమేళమధ్యంబులలోన మొదట హేజిజ్జిమేళలక్షణం
 బెట్టి దనిన.

42

సీ॥ శుద్ధషడ్జరభ శుద్ధమధ్యమములు
 శుద్ధపంచమములు శుద్ధధైవ
 తము సంతరాఖ్యగాంధారంబు కాకలి
 కలితనిపాదంబు గలయు నిట్లు
 పంచశుద్ధస్వరభంగులు విలసిల్లు
 వికృతస్వరంబులు వెలయు రెండు
 సప్తస్వరంబు లీసరణి గైకొనుచు హే
 జిజ్జికామేళంబు చెల్లు మీఱు
 సందు జనియించి హేజిజ్జి యాది యైన
 రాగములు కొన్ని మఱి గ్రామరాగములును

మెఱయు నిట్టిది గాంధారమేళ మనుచు
శార్ఙ్గదేవమతము, రామజనవరేణ్య!

43

వ॥ అందు ద్వితీయం బైన సామవరాళిమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

44

సీ॥ శుద్ధపద్మస్వర శుద్ధగాంధారమ
ధ్వమ శుద్ధపంచమకై వతములు
తగుకాకలీనిపాదము గూడ నాటు శు
ద్ధస్వరా లొకవికృత స్వరంబు
సప్తస్వరంబు లీ సరణిని నమరంగ
సామవరాళికా నామమేల
మను వగు నీమేళమునఁ గల్గె సామవ
రాలియుఁ దొంటి వరాళి యనఁగ

రాగములు రుండు మఱికొన్ని గ్రామరాగ
మార్గములు గల్గె నవి గీతమార్గవేది
శార్ఙ్గదేవుండు వివరించె సమ్మతము గ
నతుల గుణధుర్య! రామన్మపాగ్రగణ్య!

45

వ॥ మెఱయు నందుఁ ద్వితీయం బైన రేవగుప్తిమేల లక్షణం బెట్టి
దనిన.

46

సీ॥ శుద్ధపద్మంబును శుద్ధరథంబును
శుద్ధమమును శుద్ధపంచ
మము శుద్ధకై వత మమర శుద్ధనిపాద
మంతరగాంధార మనఁగ నిటులు
నొకవికృతస్వరము కలుగగతి మీఱ
శుద్ధస్వరము లాటు సొంపు గాంచు
సప్తస్వరము లిట్లు సంఘటిల్లిన రేవ
గుప్తిమేళము సముద్దీప్త మయ్యె

నిట్టి మేళంబునందు జనించురేవ
గుప్తిరాగము మెఱయును గొన్నిగ్రామ
రాగము లటంచు రక్షాకరమున శార్ఙ్గ
జేవకవి చెల్చె, రామధాత్రీతలేంద్ర!

47

వ॥ అందు మఱియుఁ జతుర్థం బైన సామంతమేళలక్షణం బెట్టి
దనిన.

48

సీ॥ శ్రుతు లాటు గల్గిన శోభితఋషభధై
వతములు కాకలీవరనిషాద
మంతర గాంధార మట శుద్ధ షడ్జము
శుద్ధమధ్యమమును శుద్ధపంచ
మముఁ గూడ శుద్ధస్వరములు మూఁ డొనరంగ
నాలుగు వికృతస్వరాలు వెలయ
సప్తస్వరము లిట్లు సంగతి యొనరింప
సానుంతమేళంబు సంఘటిల్లు

నట్టి సామంతమేళంబునందుఁ గల్గె
మొదటి సామంతరాగంబు మొదలు గాఁగ
రాగములుకొన్ని సకలానురాగకరము
లమితగుణధన్య! రామనృపాగ్రగణ్య!

49

వ॥ మూఱియు నందుఁ బంచమం బైన కాంభోజమేళలక్షణం బెట్టి
దనిన.

50

సీ॥ అంతరగాంధార మటఁ గాకలీనిషా
దమును బంచశ్రుతు లమరినట్టి
ఋషభధైవతము నిక శుద్ధషడ్జమ
ధ్యములు పంచమసమేతముగ మఱియు
మూఁడు శుద్ధస్వరంబులు గల్గి నాలుగు
వికృతస్వరంబులు వెలయుచుండు
సప్తస్వరము లిట్లు సమ్మిలితము గాఁగఁ
కాంభోజమేళంబు దనరునట్టి

దైన మేళంబునందు సమగ్రముదఘ
మొదటి కాంభోజరాగంబు మొదలు గాఁగ
రాగములు కొన్ని యుదయించె రమ్య మగుచు
రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

51

ప॥ ఇవ్విధంబున నిరూపితంబు లైన వింశతిమేళంబులు గాత్రనియ
బు లై యొప్పుచుండు. వెండియు జంత్రమార్గంబునందు రెండుపక్షంబులు
యుండు. అవియు లక్ష్యసమ్మతి గా నెఱింగించెద. ఆ దెట్లన్ననంతర గాం
చ కాకలీనిపాదంబులు ప్రత్యేకస్వరంబులు గావించుకొని తత్సంయుక్తంబు
గ్రమంబున నిరూపితం లైన యీ మేళపంచకంబుతోఁ గూడ నన్నియు
పది మేళంబులు నిశ్చయం బనియెడుపక్షం బొకటియును మఱియు
తరగాంధారంబునకుఁ జ్యోతమధ్యమ గాంధారంబును గాకలీనిపాదంబు
ఁ జ్యోతషడ్జనిపాదంబును నిట్లు రెంటికి రెండును బ్రతినిధులు గావించు
నయె. తత్స్వరద్వయయుక్తంబు లైన హేజిజ్యాద్విమేళపంచకంబు
స్వరద్వయయుక్తంబు లైన పంచదశమేళంబులందు లీనంబు గావించి
శంబులు పదియే ననియెడు పక్షంబు రెండవపక్షం బగు. అట్టి పంచలీన
కారం బెట్టి దనిన.

52

ప॥ వసంత శైరవిమేళంబునందు హేజిజ్జిమేళంబును, శుద్ధవరాలి
మేళంబునందు సానువరాలిమేళంబును, గౌళమేళంబునందు రేవగుప్తిమేళం
బును, కన్నడగౌళమేళంబునందు సామంతమేళంబును, కేదారగౌళమేళంబు
నందు గాంభోజమేళంబును, నిట్లంతర్భావంబు గావించుకొని లిఖించినచోఁ
తీనిధిపక్షంబునందు ముఖారిమేళంబు మొదలుకొని కేదారగౌళమేలాం
బుగాఁ గలిగిన యీ పంచదశమేళంబులు గాత్రంబునందుఁ బ్రసిద్ధంబు లై
యుండు నని గీతజ్ఞు లైన బుధులు దెల్పుదురు. వెండియు నిట్లు వింశతి
మేళంబులయందు జన్మించిన రాగసమూహంబులోన నుత్తమమధ్యమాధమ
మంగంబుల నేర్పబడి తెలిపెద, ఆకర్ణింపుము.

53

సీ॥ ఆరియందు ముఖారి యన శుద్ధనాటయు

మాళవగౌలియు మహిత మైన

శుద్ధవరాలియు సాంపాందు గుజ్జరి

లలితాఖ్యారాగంబు లలిత మైన

శుద్ధరామక్రియ శుద్ధవసంతంబు

శైరవి హిందోలి భవ్యరాగ

మవల శ్రీరాగాఖ్య మనగ గన్నడగౌళ

రాగంబు సామంతరాగ మనగఁ

బరంగు దేశాక్షి ధన్యాసిబాలికయును
నాహరీరాగ మన మల హరి యనంగ
రమ్య మాళవశ్రీయు సారంగనాట
లమరు నిరువదిరాగముల్, రామభూప!

54

కం॥ ఈ వింశతిరాగంబులు

భాపితగీతప్రబంధ పటుతాయార్థ
శ్రీవిప్రముఖులు తమగతు
లై వెలయును సుంకరంబు లై రామస్వపా!

55

వ॥ మఱియు మధ్యమరాగంబు లెట్టి దనిన.

సీ॥ క్రమ మొప్పఁ గేదారగౌళాఖ్య కాంభోజ
కన్నడబంగాళకము లనంగ
మఱియు భేలాహరీ మధ్యమాదియు నార
ణి యనంగ రీతి గౌళయు ననంగ
నాడ రామక్రియ నలు వైన బౌళియు
భూపాల రేవగుప్తులును మఱియు
గుండక్రి హేజిజ్జి కొసరు వసంతబై
రవియును సామవ రాళి యనంగ

నిట్లు పదియేనువితముల నెనుగునట్టి
మధ్యమాహ్వయరాగముల్ మహిని వెలయు
నతులగీతప్రబంధతాయార్థ మగుచు
రామభూపాల! మహనీయ రమ్యశీల

56

వ॥ మఱియు సధమరాగంబు లె నన్నిన.

57

సీ॥ సారాష్ట్ర బౌలిమెచకరాగమును ఛా
యాగౌళియుఁ గురంజి యనంగ సింధు
రామక్రియయు గౌడరాగంబు దివిరాగ
మంగళక్షైతీమహిపూర్వ

గౌళలు సామరాగంబు నాందోళియు
 ఫలమంజరీరాగ భవ్యశంక
 రాభరణాఖ్యంబు లాదేవగాంధారి
 యా దీపకనటనారాయణములు

చక్కశుద్ధభైరవి భిన్నపడ్డ మనంగ
 నిట్లు పదియు నెన్నిది చూడ నెన్నఁ దగిన
 సధమరాగము లనుచు మహాత్ము లైన
 గీతవిదులండు, రామభూమిత శేంద్ర!

58

సీ॥ క్రమముగాఁ గుంతలాఖ్యవరాళి యనంగ సా
 రంగభైరవి యన రంగు గల్లు
 శుద్ధబంగాళంబు సొబగు నాగధ్వని
 ఘంటారవాఖ్యరాగంబు మార్గ
 హిందోళకాఖ్యచే నెనఁగురాగంబు ఛా
 యానాట దేవక్రియాఖ్య మవల
 నారాయణీగౌళచారుతోంటవరాళి
 యనంగఁ దురకతోడి యనంగ మఱియుఁ

జెలఁగు సావేరి యాహ్లాదేశియు ననంగ
 నిట్లు పదమూడు రాగము లనియు మొదలు
 గల్లురాగంబు లధమరాగంబు లండు
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

59

సీ॥ ఇట్లు ముప్పదియొక్క టిం పైనలెక్కచే
 నమరిన యధమరాగములు తొంటి
 యుత్తమమధ్యమప్రోక్త రాగములందు
 సంతర్భవించుచు నజ్జజనులు
 ప్రత్యేక రాగసంభ్రమము నందము నెంచఁ
 బామరభ్రామకప్రభులు గాంచి
 సుకీర్ణవృత్తిచే బలఁగూడి గీతప్ర
 బంధకాయాలాపభాగములకు

నర్తములు గాక విలసిల్లు ననుచుఁ బూర్వ
 గీతవిదు లాడి రిప్పటి గీతవిదులు
 వాని గీతప్రబంధరాయానుగతుల
 నమరఁజేసిరి, రామన్రపాగ్రగణ్య!

60

ప॥ ఇ ట్లరువదియాఱు భేదంబులచేత నిరూపితంబు లైనయు త్తమమధ్య
 మాధమరాగంబులకుఁ గ్రమంబున గ్రహంశన్యాసపాడ వొడవసంపూర్ణ
 భావకలక్షణం బెఱింగించెద, ఆకర్షింపుము.

61

సీ॥ దేశిరాగములెల్ల దెఱుగొప్పపడ్డక
 గ్రామసంభవములై ఘనతఁ గాంచు
 నాదేశిరాగమ్ము లన్నిటిలోనను
 మఱిగ్రహంశన్యాసమందకాది
 పాడవొడవభావసంపూర్ణ భావముల్
 కొన్నిటి కొనఁగూడుఁ గొన్నిటిగూడల
 దేశిత్యమునఁజేసి తిర మొప్పు కుండు న
 ట్లఱునను లక్ష్యంబు నాశ్రయించి

క్రమత నిరువదియు త్తమరాగములకు
 రహిని బదియేనుమద్యమరాగములకు
 నధమములు కొన్నిటికి లక్షణానున్వృత్తి
 యెఱుంగఁజేసెద, రామభూమింద్ర! వినుము.

62

ప॥ అంశగ్రహన్యాసాదిలక్షణం బెట్టి దనిన.

63

సీ॥ అంశగ్రహన్యాసాదిలక్షణములు
 క్రమమున విను మెఱుంగంగఁ జేతుఁ
 దఱుచుగా నెద్ది గీతములోనఁ జరియించు
 నాస్వర మంశస్వరాంక మొనయ
 గీతాదిగీతాంతక్షిప్తస్వరములు
 గ్రహన్యాసంబున రహిఁదనర్పు
 మఱియుఁ ద్రిస్థానముల్ మంద్రాదు లన నొప్పు
 పట్స్వరరాగంబు పాడవంబు

మఱియుఁ బంచస్వరాన్వితమహితరాగ
మాడవం బగు సప్తస్వరానుషక్త
మైనరాగంబు సంపూర్ణ మనంగఁ బరంగుఁ
దెలియ వినవయ్య రామధాత్రీతలేంద్ర!

64

గీ॥ వీస్వరంబులు గలవృత్తి నిం పెసంగు
నాస్వరంబులె యంశకన్యాసగతుల
గీతముల నిల్చు ననుచు సంగీతవిదులు
పలుకరింతురు, రామభూపాల! వినుము.

65

వ॥ మఱియు రాగలక్షణం బెఱింగించెద అందుమొదట నుత్తమ
రాగంబు లిరువదింటిలోనఁ బదిపూర్ణబు లైదు మాడవంబు లైదునాడవంబు
లై యుండు. తత్క్రమంబున రాగంబు లేర్పఱచెద. అట్టి సంపూర్ణరాగ
వశకంబునందు మొదట ముఖారిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

66

సీ॥ పక్షగ్రహస్వరపక్షస్వరన్యాస
పక్షస్వరాంశకసహిత మగుచు
పక్షరభాదికసప్తశుద్ధస్వర
పరిపూర్ణభావసంపద వహించి
సకలకాలములందు సంగీతశాస్త్రజ్ఞ
లెలమి రాగము సేయ నిం పెసంగి
వెలయు నుత్తమరాగవింశతిలోఁ బూర్ణ
దశరాగములలోనఁ దాను మొదట

ఘనత మిఱినపూర్ణరాగము ముఖారి
దుష్టగాయకజనతాళిదుర్ముఖారి
గణ్యగాయకులధనమ్ముఖారియనుచుఁ
దెలియవలయును, రామధాత్రీతలేంద్ర!

67

వ॥ శుద్ధనాటలక్షణం బెట్టి దనిన.

68

శా॥ సంపూర్ణస్వరరాగ మై వెలయుచున్ పక్షగ్రహన్యాసముల్
సంపన్నంబులు గాఁగ నంశ మగుచున్ సంగీతవిద్యానిధుల్
పొం పొప్పున్ దివసాంతయామమున మెచ్చు ల్లుల్కుగేయంబు నా
సంపాదించినశుద్ధనాటి తగు నిచ్చు ల్రామభూపాగ్రజి!

69

వ॥ మఱియు శుద్ధవరాళిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

70

మ॥ అరయన్ సంతతసంగ్రహం బగుచు సన్యాసాంశసంయుక్త మై
దొరయన్ శుద్ధవరాళి గాయకులు దోడ్తోఁ బూర్ణరాగంబుగాఁ
బురణింపంగ సమస్తయామముల మెప్పు ల్గులుగేయక్రియా
స్థితం బూన్పగఁ బొల్పుఁ గోసలపురీశ్రీరామభూమిశ్వరా!

71

వ॥ సారంగనాటలక్షణం బెట్టి దనిన.

72

గీ॥ సగ్రహన్యాససాంశకసహిత మగుచుఁ
బొసఁగు సారంగనాట సంపూర్ణరాగ
మనఁగఁ బగటి యామంబునందు గేయ
ఫణితిఁగాంచును, రామభూపాల! వినుము.

73

వ॥ శుద్ధరామక్రియరాగం బెట్టి దనిన.

74

గీ॥ శుద్ధరామక్రియానామసుభగరాగ
మరయసగ్రహసాంశకన్యాస మగుచుఁ
బూర్ణవృత్తిని మథ్యాహ్నమునకు నెనుక
గేయ మై యుండు, రామభూనాయకేంద్ర!

75

వ॥ శైరవిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

76

గీ॥ సాంశకన్యాససగ్రామశ్లాఘ్య మగుచుఁ
బూర్ణరాగము శైరవి పొలుపుమీఱి
పగటివెనుకటిజామునఁ బొటఁబొడఁ
బొత్త మై యుండు, రామభూపాలచంద్ర!

77

వ॥ ఆహరిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

78

గీ॥ పక్షకన్యాససాంశకసగ్రహములు
పొసఁగి యాహరిరాగంబు పూర్ణవృత్తిఁ
బగటి నాలవజామునఁ బొటఁబొడఁ
జాల నొస్పారు రామభూపాలచంద్ర!

79

వ॥ సామంతరాగం బెట్టి దనిన.

80

శా॥ సామంతాహ్వయరాగ మెల్లపుడు పడ్డన్యాససాంశగ్రహ
శ్రీమీఱం బరిపూర్ణరావమున విస్తీర్ణస్థితిం గాంచి యు
ద్ధామం బై దివసాంతయామున నందం బొప్ప సంగీతవి
ద్యామూర్ధస్యులు పాటఁ బాడ నగు నయ్యా! రామభూపాగ్రణీ! 81

వ॥ కన్నడగౌళరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 82

మ॥ అరయం గన్నడగౌళరాగము నిషాదాంశగ్రహన్యాస మై
పరిపూర్ణస్వరమయ్యె నొక్కవిధముల్ భావింపనారోహణా
చరణన్ మధ్యమహీన మై దివసపశ్చాద్భాగగేయంబుగా
బురణించున్ భువి సుత్కలప్రియగతిన్, భూమిసుతానాయకా! 83

వ॥ దేశాక్షిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 84

శా॥ అమరన్ సగ్రహసాంశకస్ఫురితసన్యాసస్తుతు ల్లాంచి ని
త్యము పూర్ణస్వర మయ్యు మధ్యమనిషాదత్యాగ మారోహణా
క్రమవేళం బురణింప గానమునకుం గప్పట్టు దేశాక్షి యా
గ్యముగా రేపటి జామువేళ, వినవయ్యా! రామభూమిశ్వరా! 85

ప॥ ఇట్లు ముఖారిరాగంబును, శుద్ధనాటరాగంబును, శుద్ధవజ్రాళి
రాగంబును, సారంగనాటరాగంబును, శుద్ధరామక్రియరాగంబును, శ్రైరవి
రాగంబును, నాహరిరాగంబును, సామంతరాగంబును, గన్నడగౌళరాగం
బును, దేశాక్షిరాగంబు లయ్యె. ఇంక సుత్తమపాడవంబు లైదును ద్రికం
బున నేర్పఱిచెద. అందు మొదట బౌళిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన- 86

గీ॥ సాగ్రహన్యాససాంశకోదగ్రమగుచు
మధ్యమోచ్చితపాడవమహిమఁగాంచి
బౌళిరాగంబు మాపటివేళయందు
గేయమగునయ్య, రామభూనాయకేంద్ర! 87

వ॥ శుద్ధవసంతరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 88

మ॥ సరసు ల్బుద్ధవసంత రాగము పద్మన్యాససాంశగ్రహ
చరణం బంచమహీనభావ మెనయించన్ షాడవం బయ్యెదా
నరయం బంచమయ్యై గాంచి యవరూపం బైనచో గానభా
సురమై మాపటిజామువేళ రహి మించున్, రామభూపాగ్రణి! 89

ప॥ మాళవశ్రీ రాగ లక్షణం బెట్టి దనిన, 90

మ॥ జతలై సగ్రహసాంశకస్ఫురిత పద్మన్యాసముల్ బాఱగా
సతెంబుల్ విగతర్షభంబులు నయోజన్ మాళవశ్రీమహా
న్నతరాగంబులు షాడవం బగుచు నానాయామగేయక్రియా
యత మై సంతతభద్రదాయి యగు, నయ్యా! రామభూపాగ్రణి! 91

ప॥ గురరిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 92

మ॥ హరు వై మీరగ రిగ్రహంబు ఋషభన్యాసాంశక్రము ల్లాడి ఘూ
ర్జరియుం బంచమ వర్జితస్థితి ఘటించన్ షాడవాకార భా
సురమై యున్నవరోహవేళ నయుతస్ఫూర్తిక విరాజిల్లు భా
స్కరబింబోదయయామగేయ మయి యిచ్చున్, రామభూపాగ్రణి! 93

ప॥ లలిత రాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 94

మ॥ లలితా రాగము పంచమాష్టతముగా లాలించినన్ షాడవో
జ్వలరూపంబు పహించి సగ్రహము పద్మన్యాసమున సాంశముం
దల మై సంఘటిలంగ గాయకులు ప్రాతఃకాలగేయంబు గా
వెలయింపన్ శుభదాయి యై యమరు నుర్విన్, రామభూపాగ్రణి! 95

ప॥ ఇవిధంబున బొళి రాగంబును, శుద్ధవసంత రాగంబును, మాళవ
శ్రీరాగంబును, ఘూర్జరీ రాగంబును, లలిత రాగంబును, నీమైదు రాగంబు
లయ్యె నుజ్జయు నుత్తమాడవ రాగంబు లెఱింగించెద. 96

గీ॥ సకలశుభదము, ఋషభపంచమ వివర్జిత
షాడవం బైన హిందోళ మమర సగ్ర
హంశ కన్యాసభరిత మై యఖిల సమయ
గేయమచి గాంచె, రామభూనాయకేంద్ర! 97

వ॥ మలహరిరాగలక్షణం చెట్టి దనిన.

98

గీ॥ వరుస గాంధారకనిషాదవర్జనమున

నాడవం బైన మలహరి యమరె సగ్ర

హంశకన్యాసధన్వ మై యమరి యుదయ

రాగ మిది యన, రామధూరమణ వినుము.

99

వ॥ ధన్యాసిరాగలక్షణం చెట్టి దనిన.

100

శా॥ సన్యాసగ్రహసాంశక స్ఫురణముల్ సంధిల్ల బాహుళ్య మై

సన్యస్తర్షభదైవతంబున న యోజ న్నాడవాకార మై

ధన్యానందకరంబుగాఁ దనరు నీధన్యాసి గాంధర్వమూ

ర్షన్య ల్లిస్యులు గాఁ బ్రభాతమునఁ గూర్చన్, రామధూపాగ్రణీ! 101

వ॥ మాళవగౌళిలక్షణం చెట్టి దనిన.

102

మ॥ తనగన్ మాళవగౌళరాగము నిషాదన్యాససాంశగ్రహ

ర్జన మొప్పన్ రిపవర్జితాడనరుచుల్ సంధిల్ల వేటొక్కచో

నను వందన్ రిపసంగతం బగుచు సాయాహ్నేక్ గేయంబు గా

యక రాజేంద్రులు నేయ నిం వెసఁగు, నయ్యా! రామధూపాగ్రణీ! 103

వ॥ శ్రీరాగలక్షణం చెట్టి దనిన.

104

శా॥ శ్రీరాగంబు గయోజితాడవగతిం జెల్వందియున్ వేతె గాం

ధారాస్వీతము జైవతం బొకతటిన్ నల్వంద సంప్రత్యభో

ద్ధారం బొ నన సగ్రహంశకలనాత్తన్యాస మా గేయ మై

మీఱున్ మాపటిజామునన్, నిజము సుమ్మీ! రామధూపాగ్రణీ! 105

వ॥ ఇట్లు, హిందోళ రాగంబును, మలహరిరాగంబును, ధన్యాశిరాగంబును, మాళవరాగంబును, శ్రీరాగంబును, ననునవియు రాగంబు లుత్తమాడవరాగంబు లయ్యె. ఇట్టి సంపూర్ణపాదవేదవభేదంబులు గలిగిన యిరువది యుత్తమరాగంబులు నిరూపించి వెండియు మధ్యమరాగలక్షణంబులు వివరించెద. అందులో నెనిమిది సంపూర్ణంబులును నాల్గు పాదపాదవంబులును, మూడొడవంబులును గూడ పదియేను మధ్యమరాగంబుల నేతత్కృతుంబున నేర్పఱిచెద. అందు మొదట సంపూర్ణాష్టకంబులో నాది మం బైన కేదారగౌళరాగంబునకు లక్షణం చెట్టి దనిన.

107

మ॥ క్రమసన్యాసక నిగ్రహంశయుత మై గన్పట్టి కేదారగౌ
 శమహారాగము పూర్ణరాగగరిమన్ లాలిత్యరత్నాకరో
 పమ మై మాపటిజామువేళ రహి నింపన్ గానము లేస్తేరు
 త్తమ గీతజ్ఞులు, కోసలూరికులచంద్రా! రామభూమిశ్వరా! 107

వ॥ నాదరామక్రియాలక్షణం బెట్టి దనిన. 108

శా॥ రాగజ్ఞు ల్పరిపూర్ణ రాగ మన కూర్పన్ నాదరామక్రియా
 రాగం బెప్పుడు స గ్రహంశకమునుగ్రన్యాస మై కేయపుం
 బాగెం బైన ది నాంతయామయిన సంపన్నంబు గా గాయకుల
 భోగింపన్ విలసిల్లు, భక్తిసుతశంభూ రామభూపాగ్రణి! 109

వ॥ కాంభోజిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 110

శా॥ రాజు త్మైచ్చుగఁ బూర్ణరాగగరిమం బాపించియు న్నించి కాం
 భోజిరాగము సగ్రహంశఘటనంబున్ పడకన్యాసమున్
 రాజిల్లంగ మతోక్కువోట మనివర్జం బొప్ప నారోహణ
 శ్రీ చె న్నొంది దినాంతగేయ మగు సుర్విన్, రామభూపాగ్రణి! 111

వ॥ నారాయణీరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

మ॥ నలు వందం బరిపూర్ణ రీతి గనియు న్నారాయణీరాగ మిం
 పలరంగా మఱియొక్కవేళ ఋషభత్యాగావరోహక్రియా
 కలితం బై చెలు వందెగ్రహముగా గ న్యాససాంశంబు గా
 వెలయన్ తేపటివేళ బాడఁదగు సుర్విన్, రామభూపాగ్రణి! 112

వ॥ వేలావలీరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 113

మ॥ పెరు నొప్పుం బరిపూర్ణ మయ్యు నొకచో వేలావలీనామభా
 స్వరరాగం బవరోహ వేళ రిపవర్జం బొప్ప నిం పొందు నుం
 దర మై తేపటివేళ గాయకులు ధన్యాసగ్రహంశక్రియా
 పరతన్ గానము నేయ రక్తి గిటికొల్పన్ రామభూపాగ్రణి! 114

వ॥ ఇన్విధంబునఁ కేదారగౌళరాగంబును, నాదరామక్రియరాగం
 బును, కాంభోజిరాగంబును, సామవరాలిరాగంబును, రీతిగౌళరాగంబును,
 హేమిజ్జరాగంబును, నారాయణీరాగంబును, వేలావలీరాగంబును నీ యెని

బదిరాగంబులు మధ్యమస్వపూర్ణరాగంబు లయ్యె. ఇంక మధ్యపాదవ
రాగంబులు లేర్పడించెద. అందు మొదటి కన్నడ బంగాళరాగ లక్షణం
బెట్టు లనిన.

115

గీ॥ గగ్రహాంశక గన్యాసకలిత మగుచు
నెసగు గన్నడబంగాళముషభహీన.
పాడవాక్యతి తేసటి సమయమునను
గేయ మగు, నయ్య! రామభూనాయకేంద్ర!

116

వ॥ బాలిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

117

గీ॥ సగ్రహన్యాససాంశకశ్లాఘ్య మగుచు
బాలిరాగంబు గాంధార బాహ్యపాడ
వాక్యతి వహించి నాలవయామమునను
వాడుకను గాంచె, రామభూవరలలామ!

118

వ॥ వసంత శ్లేరవరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

119

ఉ॥ రాగవిదు ల్దినం బుదయరాగ మనంగ వసంతశ్లేరవీ
రాగము సగ్రహాంశములు రంజిలపద్ధము న్యాసరూప మై
రాగిలం బంచమంబును మొఱంగిన పాడవ వృత్తి జెందుచో
రాగము నించు నందటికి, రాజశిఖామణి! రామభూవరా!

120

వ॥ గుండక్రియారాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

121

గీ॥ త్యక్త వైవర మయ్యును వైవతాధ్య
మగుచు నొకయెడ సగ్రహన్యాసాంశ
ముఖ్యపాడవ గుండక్రి మొదటిజాము
వేళ నిం పొందు రామభూపాలచంద్ర!

122

వ॥ ఇట్లు, కన్నడబంగాళరాగంబును, బాలిరాగంబును, వసంతశ్లేరవి
రాగంబును, గుండక్రియారాగంబును నీ నాల్గురాగంబులు మధ్యమపాదవ
రాగంబు లయ్యె. ఇంక మధ్యపాదవంబుల వివరించెద. అందు మొదటి
మధ్యపాదరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

123

శీ॥ మగ్రహ న్యూస మ్మాంశసమగ్రమధ్య
 మూడికాడము గ థఫణ్ణితోడ వాంక
 మేరక గాంచి మాచటిజమునందు
 మేలిమి వహించు రామభూపాలచంద్ర!

124

వ॥ భూపాలరాగలక్షణం చెట్టి దన్తెన.

125

శీ॥ మధ్యమనిపాదవర్జిత మహి మాడ
 వాంక మెనయుచు సగ్రహన్యాస మింక
 లీలఁ గైకొని ప్రొద్దున మేలుకొలుపుఁ
 బొసఁగ భూపాలరాగము భువిని, రామ!

126

వ॥ రేవగుప్తి రాగం చెట్టి దనిన.

127

శీ॥ రిగ్రహన్యాసకాంశ మై రేవగుప్తి
 మధ్యమనిపాదయుగ్మ మేమరక విడిచి
 యాడవాఖ్యను బచ్చిమయామగేయ
 మగుచు విలసిల్లు, రామభూపాగ్రగణ్య

128

వ॥ ఇట్లు, మధ్యమాదిరాగంబును, భూపాల : గంబును, రేవగుప్తి
 రాగంబును, నీ మూఁడును మధ్యమాడవ రాగంబు లయ్యె. ఇట్లేఱంగునఁ
 బదునేను మధ్యమరాగంబు లేర్పఱచితి. ఇంక నధమరాగంబులు కొన్ని
 పూర్వపాదవౌఢవక్రభుంబున వివరించెద. అందు మొదట సారాక్ష్యిరాగ
 లక్షణం చెట్టి దనిన.

129

శీ॥ పద్మకన్యాసపద్మాంశ సగ్రహముల
 రమ్య మై మీలు సారాక్ష్యిరాగ మైపుడు
 బూర్ణరాగము మాచటిపూటఁ బాడ
 వలయు రామవాడఁగు భూపలయనాథ!

130

వ॥ నాగధ్వనిరాగలక్షణం చెట్టి దనిన,

131

శ్లో॥ నాగధ్వనియును పూర్వక
 రాగము పద్మగ్రహంశ రమ్యన్యాస
 శ్రీ గాంధీ యొత్తరేఖ
 దా గేయం లయ్యె, రామధరణీనాథ!

132

వ॥ సోమరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

133

ఉ॥ గాయకు లెల్ల వేళలను గాసము నేయగ మంద్రమభ్యుమ
శ్రీయుతవృత్తి దారకముఁ జెందని దైనను బుల్లరూపముం
బాయక సగ్రహంశములు పర్వగ పద్ధము న్యాసవైఖరిన్
రాయగ సోమరాగము విరాజిలు, రామనృపాలశేఖరా!

134

వ॥ శంకరాభరణరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

135

మ॥ వరుసన్ సగ్రహసంశకస్థితులఁ బర్వన్ పద్ధకన్యాసముం
జరియింపం బరిపూర్ణ రాగ మగుచున్ సోమంతరాగసకున్
సరే గాఁ బల్పమయోమగేయ మని మేచ్చన్ భూజనుల్ శంకరా
భరణం బీంపు వహించు గాయకులు దెల్పన్, రామభూపాంగిణి!

136

వ॥ ఇట్లు సారాష్ట్రినాగధ్వని సోమసామంతరాగమను శంకరాభవ
రశింబులు నాలుగు పూర్ణాధమరాగంబు లయ్యె మఱియు నధమమాడవ
రాగంబులలో మొదటిఘంటారవరాగం బెట్టి దనిన.

137

గీ॥ ధగ్రహన్యాసథాంశకధర్మ మెనసి

చారుగాంధారవర్జితమాడవాంక

మమర ఘంటారవంబు సమస్తకాల

గేయ మగు, నయ్య, రామభూనాయకేంద్ర!

138

వ॥ భిన్నపద్ధరాగం బెట్టి దనిన.

139

గీ॥ భిన్నపద్ధముమధ్యమభేద మెనసి

మాడవస్థితైకొని సగ్రహంశ

పద్ధకన్యాసములు గ్రోల సర్వకాల

గేయ మగు నయ్య, రామభూనాయకేంద్ర!

140

వ॥ మఱియు నాడవం బైనసావేరిరాగం బెట్టి దనిన.

141

గీ॥ శ్రీవరాంశకధన్యాసధగ్రహములు

కలయునాడవ మైవహితేరి పద్ధ

పంచమమ్మలఁ తొలగి ప్రశోతగేయ

మగుచు నింపొందు, రామభూపాంగిణి!

142

వ॥ మఱియు నట్టియాందోళరాగం బెట్టి దనినః 143

సీ॥ నిగల వర్జించి యాడవనియతిఁ బంచ

మగ్రహన్యాసకాంశమై మధ్యమాది

సాటి నాందోళిపడమటిజామువేళ

గేయరుచిగాంచు, రామధూనాయకేంద్ర!

144

వ॥ ఇట్లు, ఘంటారవభిన్నపడ్డరాగంబులు రెండును పాడవంబు లగు. సావేరియు నాందోళియు నీరెండును నాడవంబులగు, ఇవియు నాల్గును సంపూర్ణరాగంబులు నాల్గును గూడ నెనిమిదియును సంకీర్ణాధమరాగంబులే. ఇట్లు కొన్ని యధమరాగంబులు లెటింగించితి. తక్కినయధమరాగంబులు సంపూర్ణపాడవాదిక్రమంబునఁ దత్తద్దానయోగ్యకాలంబు లెటింగి బుద్ధి మంతులు గేయవ్యవహారసమర్థులు గావలయు. మఱియు సంపూర్ణ పాడ పాడవకారంబు లైనయు త్తమమధ్యమాధమరాగంబులకుఁ గ్రమోద్దేశం బొసరించెద. ఆశర్మింపుము

145

సీ॥ ఒనర నాదిముఖారియును శుద్ధనాటాఖ్య

రాగంబు శుద్ధవరాళి యనఁగ

సారంగనాటాఖ్యచారుంగము శుద్ధ

రామక్రియాహ్వయరాగ మనఁగ

భైరవిరాగంబు పరఁగనాహరినామ

రాగంబు సామంతరాగ మనఁగఁ

గన్నడగౌళరాగంబు దేశాక్షిరా

గంబును బదియురాగములు వరుసఁ

బూర్ణరాగము లుత్తమపూర్తిగన్న

రాగవింశతీలోన సరాగ మగుచు

శాశ్వతాదార్య! గిరిరాజసామ్యధైర్య!

భవ్యగుణధుర్య రామధూనాలవర్య!

146

సీ॥ చక్కనిబొలియు సరసశుద్ధవసంత

మాళవక్రిష్ణపూర్ణరీతిలు

నీమైదు రాగంబు లెన్న నుత్తమపూర్ణ

వము లాడవంబులు వర్ణన వినుము

హిందోళమలహారు లిం మై నధన్యాసి
 ఘన మైనమాళవగౌళరాగ
 మనఁగ శ్రీరాగ మిట్లయినరాగము లుత్త
 మాడవరాగము లనఁగఁ బరఁగు

రహిని నిరువది యుత్తమరాగములను
 పాడవొడవసంపూర్ణసరణి నిట్లు
 తెలిపె నిక మధ్యమమ్ములఁ దెలియఁ జేతు
 రామభూపాల! మహనీయ రమ్యశీల!

147

సీ॥ కేదారగౌళయు నాదరామక్రియా
 కాంభోజినామరాగం బనంగ
 పామవరాలికాల్లాఘ్యరాగము రీతి
 గౌళహేమజ్జిరాగంబు నార
 జీయును వేళావలీనియతి నెన్నిది పూర్ణ
 మధ్యమరాగములే మఱియు నాట
 కన్నడ బంగళకము జాలియు వసంత
 శైరవి గుండక్రి పరంగ నిట్లు

నాట మధ్యమపాడవనామము లగు
 మధ్యమాది భూపాలనామముల రేవ
 గుత్తియును మూడు రాగము ల్లాది మధ్య
 మాడవము లయ్యె, రామనృపాగ్రగణ్య!

148

సీ॥ రహి నిట్లు మధ్యమరాగము ల్పదియేను
 పాడవొడవ పూర్ణసరణి దెల్పి
 హిసరాగంబుల నెఱింగింతు సారాప్త
 నాగధ్వనియు సోమరాగ మనఁగఁ
 శంకరాధరణంబు చక్కగా నీనాట
 సధమ సంపూర్ణరాగాభ్యులయ్యె
 ఘంటారవాఖ్యరాగము భిన్నవద్ధము
 నివి రెండు సధమపాడవము లయ్యె

నరయ పావేరి యాండోళి యనెడురెండు
నధమ రాగము లౌడవఖ్యాతి నమరు
నివియు నెన్నిది యధమము లి ప్లేటుంగ
వలయు మఱికొన్ని, రామభూవలయునాథ!

149

వ॥ మఱియు శ్రీ పున్నాగ రాగలక్షణంబు చెట్టి దనెన.

150

సీ॥ క్రమ మొప్పఁ బురుషరాగంబులు స్త్రీ రాగ
ములు నపుంసకరాగములు నెరుంగ
వలయును వినిపి-తు వరుసతో వినవయ్య
తైరవిరాగ భూపాలరాగ
ములును శ్రీరాగంబు మురు లైన రాగంబు
జరనామరాగ వసంతరాగ
మాళవ రాగ బంగాళక రాగము
నాటరాగంబు ననరగ నిట్లు

పురుషరాగము తెనిమిది పోసంగి యుండు
నసుచు భరతజ్ఞు లైన మహాత్ము లంద్రు
దశరథేశ్వరపుత్ర! సీతాశత్రు!
భవ్యగుణసాంద్ర రామభూపాలచంద్ర!

151

వ॥ అట్టి పురుషరాగంబులకు స్త్రీ రాగంబు తెట్టి వనిన.

152

సీ॥ మేఘవంజి కుగంజి మేలు దేవక్రియ
ముగురు భైరవిరాగమునకు సతులు
మఱియు బలాహురీ మలహారి జాలియు
భామలు ముగురు భూపాలమునకు
దేవగాంధారియు దిల మొప్ప తిలహరి
పావేరి శ్రీరాగజాలయ లరయు
లలి మించు దేశాక్షి లలితయు దోళితయు
రమణుణ్ణి ఫలమంజరమున శేషుని

శుద్ధరామక్రియాఖ్యయు శుద్ధనామ
ఘనవరాళియు మంగళకైశికి యనఁ
గాంధీలు మనుభు శుద్ధ వసంతమునకు
కామభూషాల! జగదేక రమ్యతీల!

153

శ్లో॥ కన్యాసియ్య ముఖారి తగు మాళవశ్రీయు
మాళవగౌళభు సునిద లిట్టు
లెనమండ్రు పురుషుల కెన్న నొక్కొక్కరి
మమ్మూర్ధు రెనయుకతన
... ..
... ..

జొసఁగి రిరువది నలుగురు పురుషరాగ
గణముతో ముప్పదియు రెండుగాఁగ నిట్లు
తగును దెలియంగ లింగభేదముల వలన
రాగభేదము, రామభూషణ! వినుము.

154

ప॥ ఇదియునుగాక మఱికొన్ని స్త్రీపురుషరాగంబులు గలిగియుండు.
నవి యెప్పొయన సామంత హిందోళ కేదారగౌళ కన్నడగౌళ మార్గహిందోళ
శుద్ధబంగాళ సోమరాగ ఘంటాశవ నాగధ్వని భిన్నపక్షక దీపకాది రాగం
బులు పురుషరాగంబు లై యుండు. కొన్ని నపుంసక లక్షణంబు రెఱుంగ
వలయు. మఱియు గొందఱు గీతప్రబంధతాయార్హంబులు గాక యథమా
ధమంబు లైనరాగంబులు నపుంసకంబు లండ్రు. గావున వారి మతంబున
సుత్తమమధ్యమాధమరాగంబులు క్రమంబునఁ బురుష స్త్రీపుంసకరాగంబు
లని నిశ్చితంబు లయ్యె. మఱియు రాగభేదంబు లేర్పఱచెద. ఎట్లన్న గుండ
క్రియా దేవక్రియా నాదరామక్రియా పింధురామక్రియా శుద్ధరామక్రియా
భేదంబులు మాళవగౌళ, నారాయణగౌళ, రీతిగౌళ. పూర్వగౌళ, ఛాయా
గౌళ భేదంములు, శుద్ధవరాళి, సామవరాళి, పంతువరాళి,
పున్నాగవరాళి, ప్రతాపవరాళి, కుంతలవరాళి, తొండివరాళి. శోకవరాళి
యివి వరాళిభేదంబులు; శుద్ధనాట ఛాయానాట గంభీరనాట సారంగనాట
యివి నాట భేదంబులు; శ్రైరవి, శుద్ధశ్రైవి, అశుద్ధ శ్రైరవి, వసంత శ్రైరవి,
సారంగ శ్రైరవి యివి శ్రైరవి భేదంబులు, కర్ణాభి, భూపాల కర్ణాభి,

హాహన కల్యాణి, పూర్వి కల్యాణి యివి కల్యాణి భేదంబులు; కాంభోజి, పమ్మ కాంభోజి, యెఱుకల కాంభోజి యివి కాంభోజి భేదంబులు. రాగ భేదంబులు లిట్లనంతంబులు నుండును. బుద్ధిమంతు లెఱింగి వ్యవహరింపఁ బయు. ఇట్లు రాగలక్షణం బెఱింగించితి. మఱియు నట్టి రాగస్వరూపంబు లెఱింగి యుత్తమశరీరంబు గల్గి పఠేగిత జ్ఞాని యై సహ రంజనంబు లయించు నిర్దోషంబు గా ముఖంబున గేయంబు గావించువాఁడు వాగ్దేయ గారుం డని తత్జ్ఞులు చెప్పుదురు. తల్లక్షణంబులు తెలియ వివరించెద వధరింపుము.

155

సీ॥ స్థానత్రయ మెఱింగి మానితశ్రుతిజాతు
 లెఱింగియు శుద్ధవైకృతము లైన
 సర్వవిధంబు లెఱింగి షడ్జాదికగ్రామ
 ములు శుద్ధసత్కృతమమూర్ఖులను
 శుద్ధతానంబులు శుభకూటతానమ్ము
 లెఱింగియుఁ బ్రస్తావకృత్య మెఱింగి
 కళలు వర్ణము లలంకారముల గ్రహముల
 సన్యాసముల రాగజాతు లెఱింగి

రాగమేళతద్భేద తద్భ్రవ్యసమయ
 పాదపాదవ సంపూర్ణచర్య లెఱింగి
 గేయ మొనరించువాఁడు వాగ్దేయకారు
 డనుచు బుధు లంద్రు, రామనృపాగ్రగణ!

156

సీ॥ దేశిమార్గ విభాగదివ్యతౌర్యత్రిక
 కలనచేదోధంబు గల్గి మిగుల
 సౌందర్యవంతుఁ డై సామనస్యము కల్గి
 స్వరదోషములు నాల్గు జాతి విడిచి
 కంపితసీతస్కృతకావ్యాది పంచవిం
 శద్రాగదోష సంచయము జెలిసి
 స్వరలయజ్ఞాని యై సాహిత్య చతురుఁ డై
 గుణజ్ఞులు మేడతానము లనుచు

త్రివలి సంయుక్తుఁడై సమదృష్టి గలిగి
కంఠము దృఢంబు గా నిల్చి ఘనులు మెచ్చ
గేయ మొనరించువాఁడు వాగ్దేయకారుఁ
డనఁగఁ బరఁగును, రామనృపాగ్రగణ్య!

158

గీ॥ తాళవిధములు తత్త్వాణదశక మెఱింగి
యతుల గీతప్రబంధశాయాదు లెఱింగి
కాముకుఁడు గాక సద్వర్ణకలన నేర్చి
గేయపరుఁ డొప్పు, రామభూనాయకకేంద్ర!

159

వ॥ మఱియు నిట్టి సద్గుణంబులు గల్గినవాఁ డుత్తమగాయకుం డనఁ
బరఁగు. ఇందులోఁ గొన్ని గుణంబులు లేనివాఁడు మధ్యమగాయకుఁ డనఁ
బరఁగు; సర్వగుణరహితుం డై కేవలదోషయుక్తుడగువాఁ డధమగాయకుం
డనం బరఁగు. ఇది గాక సముదాయలక్షణంబును నదియునుంగాక వేఱు
గాయకభేదంబులు నెఱింగించెద, అవధరింపుము.

160

సీ॥ శిక్షకాఖ్యుఁ డనఁగఁ జెలు వందు ననుకారి
రసికుఁ డనంగను రంజికుఁ డన
భావకాఖ్యుఁ డనంగఁ బరఁగు నేకలుండన
యమళాఖ్య బృందాఖ్య లనఁగ నిట్టు
లెనమండ్రు గాయకు లెన్నంగ వీరల
లక్షణంబులు విను లక్షణముగ
శిక్షకుం డనువాఁడుః శిక్షించు నన్యుల
ననుకారి పరభంగి ననుకరించు

రసము లెసఁగించు రసికుండు రంజికుండు
రక్తి గల్పించు నతిశయవ్యక్తిఁ జూపు
గానమున భావకుఁడను గాయకుండు
రామభూపాల! నిరుపమ రమ్యశీల!

161

గీ॥ ఏకము గఁ బాటఁ బాడువాఁ డేకలుండు
యమళుఁ డనంగను బోడు గానములు నేయు
బృందమున గాన మొనరించ బృందుఁ డయ్యెఁ
డెలియ వివరయ్య, రామధాత్రీతలేంద్ర!

162

ప॥ ఇది యష్టకాయకభేదం బగు. ఇందులో విశేషించి బృందగా
మకుండు త్తమోత్తముం డని శాస్త్రజ్ఞులు వ్యవహరింతురు. తద్బృందం
బన్నది యేమి యనిన, నదియే మేళం బనఁబడియెడి. తల్లక్ష్యం బెఱింగించెద.
అవధరింపు.

163

సీ॥ గాయకవాదకగణము బృంద మనంగఁ
దగు నది త్రివిధ మై తనరు నుత్త
మము మధ్యమము నధమము నాగఁ గ్రమముగ
విను మెఱిగింతుఁ దద్విధములెల్ల
నను వై నముఖ్యగాయకచతుష్టయమును
సదృశగాయక చతు యము మఱియు
గాయనిద్వాదశశకంబు సంశికచతు
ష్టయము మార్దమును చతుష్కులగూడ

బృంద మిట్టిది యుత్తమ, మేతదర్థ
మంద్రు మధ్యమ, మేతదంశాధ్య మధమ
మిందు లొజ్జన సతిహీనదృష్టి యగును
రామభూపాల! వితరణరమ్యశీల!

164

సీ॥ ఈవిధమ్మునఁ గాక యిచ్చకుఁ దగునట్టి
లెంతయుఁ గూర్ప యథేష్ట మగుచు
నుత్తమాభ్యధిక మై యొనరినబృందంబు
కొలాహలాఖ్య మైకొనలు గాంచు
నిట్టిబృందవిశేష మిర వందఁ గుతపాఖ్య
మగు నని భరతాఖ్యుఁ డానతిచ్చె
నతికుతపంబునం దమరి ముఖ్యంబు గా
యకమాలి యింతపాలధిగమించు

నిట్టి బృందంబు మేళాఖ్య నొనగు భువిని
ద్రివిధమేళము లీరితిఁ దెలిసి యచట
గేయ మొనరించువాఁడు వాగేయకారి

వ॥ ఇది వాగ్దేయకారలక్షణం బగు. ఇంక స్వరరాగదోషంబులు
క్రమంబున వివరించెద. అందు స్వరంబులు నాల్గు నెవ్వి యనిన. 166

సీ॥ మఱియు ఖాపుశము బోంభకము నారాటంబు
మిశ్రకాఖ్యంబును మీఱ నాల్గు
స్వరదోషములు వానివరలక్షణంబులు
విను మెఱింగించెద విశదము గను
సుకుమారధుర్య సుస్నిగ్ధమంద్రకమధ్య
మస్తానసంభవ...పంబు
ఖాపుశం బగు దారకప్రతినిస్సార
పరుషచ్యుతస్థూలపాటవంబు

బోంభకం బగుఁ ద్రిస్తానగుంభితైక
రమ్యఘనతరగంభీరరాగ మగుచు
నారహాటక లివి రెండు చేరి కలయ
మిశ్రకంబగు రామధూమిశ! వినుము.

167

వ॥ మఱియు నిట్టి మిశ్రకాఖ్యదోషంబు బోంభకఖాపుశస్వరద్వయ
సమ్మిళితస్వరూపం బెన్న నొక్క-భేదంబును మఱియు నారహాటకబోంభక
స్వరద్వితీయసమ్మిళితస్వరూపం బై యొక్క-భేదంబును నిట్లురెండు తెఱుగు
లయ్యె. అందులో విశేషపారుషస్వరూపం బైనబోంభకస్వరంబును స్నిగ్ధ
రూపం బైనఖాపుశస్వరంబును బరస్పరశుద్ధరూపంబులు గావున నీరెండు
గూడిన మిశ్రకదోషం బత్యంతత్యాజం బై యుండు. మఱియు ఘనరూపం
బైననారహాటకస్వరంబును, నిస్సారరూపం బైనభోజకస్వరంబును గూడిన
మిశ్రకదోషంబు ననోన్యగిరుద్ధస్వరాన్వితంబుగావున గేవలహేయం బని
యెఱుగవలయు. కాన సంవిరుద్ధంబు లైనమాధుర్యప్థోర్యాదిస్వరసమ్మిళిత
రూపంబులు దెలిసి త్రివిధం బై యుండుబోంభకంబు నిస్సారపరుషస్థూల
చ్యుతరూపంబులచేతఁ జతుర్విధంబై యొప్పు చుండు. నారాటంబు త్రిస్తాన
కలితఘనరూపంబున నొక్క-భేదంబు, మిశ్రకంబు సముదాయరూపంబున
మొదట ద్వివిధం బైనను మఱియును విశేషించి బోంభకఖాపుశస్వరత్రయ
క్రమమేళనంబునంజేసి త్రివిధం బయ్యును నారహాటకబోంభకమేళంబునంజేసి
యొక్కవిధంబునం గూడఁ జతుర్విధం బయ్యె. కావున స్వరదోషంబులు

ద్వాదశవిధంబు లయ్యె. ఇట్టిదోషంబులు హరించి గేయంబు నేయువాడు
వాగ్దేయకారుం డనం బరఁగు. ఇది స్వరదోషవివరణంబు. మఱియు రాగ
దోషంబులు పంచవింశతివిధంబు లై యుండు తల్లక్షణం బెట్టి దనిన. 168

సీ॥ ఒనరంగ సుందప్త ముద్బుప్తభీతిశం

కితకాకరభసంహతియు ఝంబు

కాఖ్యంబుఁ దుంబుకావ్య క్తకాఖ్యా వ్యయ

స్థితములుఁ గంపితసత్కృతములు

ననునాసికాఖ్యంబు నటు శిరోద్గీతమ్ము

కంఠదోషణము వికలిత మనఁగ

మఱియు నిరాశనిష్ఠురకనిస్సారచ్చి

ద్రాంతశ్రుతివివర్జితాహ్వయములు

నవలఁకాకుస్వరంబు ప్రయాణయు నగు

మానతాళహీనాఖ్యము లై నయట్టి

పంచవింశతిదోషముల్ పరఁగు నెపుడు

రాగములయందు, రామ! వీ రాగగణ్యా!

169

వ॥ ఇట్లు, క్రమోద్దిష్టం బై నపంచవింశతిదోషవర్గంబునకుఁ గ్రమంబున
లక్షణంబు లెఱింగించెద. వినుము, దంతంబు లొండొంటం గదియించి
పంటిగానంబు నేయుట సుందప్తం బనంబరఁగు. వీరరసోద్భూతగానం బుద్బు
ప్తం బనంబరఁగుఁ భయసహితగానంబు భీత్యాఖ్యం బగు. త్వరితంబుగా
గానంబు నేయుట శంకితాఖ్యం బగు. కాకఘూకనాదంబు కాకాఖ్యంబగు.
కంఠం బూర్ణముఖంబు గావించి చేసినగానంబు కరభం బనం బరఁగు. ఫాల
వదనకంఠంబులయందు నరంబులు దెలియ మహోద్ధృతంబు గా గానంబు
నేయుట ఝంబుకం బనం బరఁగు. నదియె యంబుకాఖ్యం బని చెప్పుదురు.
మఱియుఁ దుంబుకారోత్ఫుల్లగల్లవితగానంబు తుంబుకం బనఁ దగు. గద్గదా
క్షరనాదం బవ్యక్త్యం బనం బరఁగు. త్రిస్థానవ్యవస్థారహితగానం బవ్యవస్థి
తాఖ్యం బగు. శిరఃప్రభృతిశరీరాయవకంపకలితగానంబు కంపితాఖ్యం
బగు. పునఃపునస్సీత్కారయు క్తనాదంబు సీత్కృతం బనం బరఁగు. నాసికాను
సూతగానం బను నాసికాహ్వయం బగు. శిరోవిపాటనోచ్చైస్థానంబు శిరో
త్థితం బనం బరఁగు. అదిస్వరాఖ్యం బగు. మఱియు రక్తిసాహిత్యంబు నిరా

శాఖ్యం బగు. కంతోత్పతననాటపారుష్యంబు నిష్ఠురాఖ్యం బగు. నాద కమ
ణాపాదనగానదౌర్బల్యంబు నిస్సారాఖ్యం బగు. అవిహితస్వరోచ్ఛారణంబు
ఛిద్రాంతం బనం బరఁగు. అదియె యపస్వరాఖ్యం బనుదోషంబుగాఁ దెల్పు
దురు. స్వరవిహితనిజశ్రుతిన్యూనాదిభావంబు శ్రుతివివర్జితం బనం బరఁగు.
భయశోకానుసూతస్వరవిశేషంబు కాకుస్వరాఖ్యంబు. రాగాంతరౌద్ర
దేశంబు ప్రయాణ యనం బరఁగు. సమతార్జవరాహిత్యం బసమాననామకం
బగు. కాలక్రియామానరహితగానంబు తాలమానహీనం బనం బరఁగు. ఇట్లు
నిరూపితంబు లైనపంచవింశతిగానదోషంబులు తెలిసి వర్జించి ఘనరక్తిపంజ
రాయితవిశ్వనామంబు లైనచతుర్విధరాగ భేదంబులు తెలియ నేర్చియు వాది
సంవాద్యానువాద్యాదిస్వరంబుల నెఱింగియు, మఱియు నాయిత్తంబును,
ఎడుపును, నుద్గ్రాహంబును, జారును, నొక్కును, దాట్లును కంపితంబునొఱ
యికయును, ముక్తాయయు, సరిచారియు, నొమ్ముగమకంబులును మొద
లయినరాగమార్గంబు లెఱింగియు గానంబు గావించువాఁడు గాయకశేఖరుం
డని గాంధర్వవిదు లానతిత్తురు. ఇది రాగదోషనిరూపణం బగు. ఇట్లు
పూర్వోక్తప్రకారంబున గీతస్వరూపం బాంతంబు నెఱింగించితి. అనిన విని
యవ్వలఁ క్రమప్రాప్తం బైననృత్తవాద్యస్వరూపలక్షణం బెట్టి దని యడు
గుటయు.

170

— గద్య —

ఇది శ్రీరామభద్ర భద్రాచార్య కరుణాకటాక్ష వీక్షణసంలభసారస్వత
విచిత్ర పోలూరియోబయామాత్యపుత్ర సకలసజ్జవిధేయ గోవిందనామధేయ
ప్రణీతం బైన రాగతాళచింతామణి యనుసంగితశాస్త్రప్రబంధంబునందు వింశతి
రాగ మేళలక్షణతజ్ఞనృరాగనిరూపణంబును, నుత్తమమధ్యమాధమరాగనిర్ణ
యంబును, గ్రహసన్ధ్యాసపాడనౌడససంపూర్ణరాగలక్షణకాలనిశ్చయంబును,
స్త్రీపుంసపుంసక రాగవివరణంబును, వాగ్దేయకారలక్షణంబును, సప్తవిధగా
యకస్వరూపంబును, బృందత్రయనిరూపణంబును, స్వరరాగ దోష వివరణం
బును నన్నది చతుర్థాశ్వాసము సంపూర్ణము.

ఇది చతుర్థాశ్వాసము.

పంచమాశ్వాసము

కం॥ శ్రీరమణీ స్తనకుంకుమ

సారంగ విశాలవక్ష! జలజాతాహ్!

కారుణ్యాంబుధి ప్రోవుము

(శ్రీరమ్యకళాభిరామ! సీతారామా!

ప॥ అవధరింపుము ఇవ్విధంబున రాగతాళచింతామణి యను గ్రంథ నామ నిర్దేశానుగుణంబుగా మొదట రాగస్వరూపం బెఱింగించితి. ఇంకఁ తాళస్వరూపం బెఱింగించెద. ఇట్టి తాళంబులు కాలమార్గాదిదశప్రాణ కలితం బైన తౌర్యత్రికదేహంబునకు జీవప్రాయం బై తద్వ్యవహారంబున దీపించు. గావున మొదటియందుఁ దౌర్యత్రిక స్వరూపనిరూఢం బవశ్యకర్తవ్యం బగుటంజేసి యాంగంగిన్ద్రాయంబునఁ దాళనిరూపణంబునకు ముందు తౌర్యత్రికస్వరూపంబు వివరించెద. అది యెట్లన్న, నృత్యగీత వాద్యంబులు మూడును గూడఁ దౌర్యత్రిక మనం బరఁగు. అదియు నాట్యవేద ప్రతిపాదితం బై యుండు. తన్నాట్యవేదంబు.....[బ్రహ్మచేవుండు లోకోపకారంబునకై నృత్యగీతవాద్యంబులు చతుర్వేదంబులవలన సరసంబులు గా సంగ్రహించి తచ్ఛాస్త్రంబు నిర్మింప భరతాచార్యులు సుఖంబుగ లోకంబున విస్తారంబు గావించె నని ము న్నెఱింగించితి. కావున నట్లు త్రయీజన్య, బైననృత్యగీతవాద్యత్రయంబు మార్గదేశీయభేదంబులచేత ద్వివిధం బై యుండు. తొల్లి సదాశివప్రోక్తా భరతశాస్త్రమార్గంబున బ్రహ్మభరతాచార్యాదులు ప్రయోగించిన తౌర్యత్రికంబు మార్గం బనం బరఁగు. మున్ను నానాదేశంబులందుఁ త్రద్దేశీయ జనహృదయరంజనానుగుణంబుగా భరతానుమతి మహాముఖులు సూచన గావించిన తౌర్యత్రికంబు దేశ్యమానంబున జెల్పొందు. అట్లు ద్వివిధం బైన నృత్యగీతవాద్యత్రయంబు లోన ముఖ్యం బైన గీతస్వరంబు ము న్నెఱింగించితి. కావున నింగ్రమ ప్రాప్తనిరూపణంబు లైన నృత్యగీతవాద్యంబులోన నృత్యంబు వాద్యానుగుణం బైనను బ్రథమోద్దిష్టం బయ్యెను. అంగంగిన్ద్రాయంబున వానికన్న ముఖ్యం బయ్యును బ్రసిద్ధం బగుటంజేసి మొదట నృత్యస్వరూపంబు వివరించెద. అవధరింపుము.

సీ॥ ఘనకీర్తి యొసంగుఁ బ్రాగల్భ్యవైదగ్య సా
భాగ్యయోగానందభరము లిచ్చు
శౌర్యధైర్య స్థైర్యసౌందర్య వీర్యముల్
గల్గించి సువిలాసకారణము లగు
కడుదుఃఖశోకార్తికలితనిర్వేదంబు
లణచి శుద్ధస్థితి నమరఁజేయు
బ్రహ్మపరానంద భావానుభవ మహా
వైభవాదికము గా వరలుచుండు

నారదాదికమునిమనోహరి యగుచు
వెలయు నీవర్ణమునకన్న వేతె యొకటి
దృశ్యసంక్రావ్య మై భువిఁ దెలియఁగలదె
చాలఁ బరికింప, రామధూపాల తిలక

3

ప॥ ఇట్లు సర్వార్థసిద్ధంబును సకలజనానందకరంబును నైన సృష్ట్యంబు
మఱియు నాట్యసృష్ట నామ బులచేతఁ ద్రీవిధంబై యుండు. అట్టి త్రివిధ
సృష్ట్యంబునకుఁ గ్రమంబునఁ బ్రయోగ కాలనిర్ణయ బెఱింగించెద నది యెట్టి
ననిన.

4

సీ॥ సర్వకాలములందుఁ బరఁగు విశేషించి
నాట్య సృష్టైక సందర్శనంబు
సృష్ట మెప్పు డటన్న సృపతిఁ సామ్రాజ్యాభి
షేకమహోత్సవ శ్రీలయందు
దేవయాత్రానర దేవయాత్రలయందు
స్త్రీసంగమమునందుఁ బెండ్లియందు
నగరసంసేవాభివ మందిర ప్రవే
శమునందు పుత్రికోత్సవమునందు

సర్వపర్యంబులందును సరససృష్ట
మహిమ జూపిన సంతతమంగళంబు
లమరు నని పల్కె మున్ను పద్మాసనుండఁ,
రామధూపాల! నిరుపమరమ్యశీల!

5

వ॥ ఇట్లు నిత్యశుభం వైన యీ నాట్యనృత్తంబులకుఁ క్రమంబున
 లక్షణంబులను దద్దేదంబులు వివరించెద వినుము. నాట్యం బన్నది శృంగారాభినయరసాది పంక్తి కారణం బగుటంజేసి ముఖ్యత స్వరరూపం బైవిల
 సిల్లు. అదియును గేవలంబును నాంగికవాచికాదిచతుర్విధాభినయ ప్రచురం
 బై విభావానుభావసంచారిభావాదులచేత రసవ్యంజకం బై సామాజికులకు
 రంజనంబు కల్పించుచు నుండు. అట్టి నర్తనంబు నాట్యం బనం బరఁగు;
 నానావిధ కథానుబంధబంధుర నాటక ప్రబంధాశ్రితవాక్యార్థ పదార్థం బభిన
 యాత్మకంబు గావునఁ దన్నాట్యంబును భరతాదినాట్యజ్ఞులు నాటకప్రసం
 గంబులయందుఁ బ్రచురంబుగాఁ బ్రయోగింతురు. ఇట్టి నాట్యంబునకు నభిన
 యంబు గారణంబుగావున, నట్టి యభినయభేదంబు లెఱింగించెద. ఆశ్చర్యం
 పుము.

6

సీ॥ ఆంగికవాచికహృద్యసాత్త్వికనామ

కాభినయచతుష్టయంబు వలయు

కరచరణాదికాంగస్తోమదర్శనా

భినయ మాంగిక మన ననుసరించు

నాటకాలంకారనయవాగ్విలాసప్ర

చారంబు వాచిక శ్లాఘ్య మయ్యె

హారకేయూరకోటీర వివిధ భూష

ణావళి హృద్య కంచ గనఁ బరఁగు

మఱియు సాత్త్వికభావసంభావితంబు

సాత్త్వికం బగుఁ నిటు నాల్గు జాడ లమర

నభినయంబులలోపల నాంగికాభి

నయము త్రివిధంబు, రామధూనాయకేంద్ర!

7

అత్తైఱం గెట్టి దనిన, శాఖాభినయంబును, నంకురాభినయంబును,
 సూచ్యాభినయంబును ననియెడు నీ యభినయత్రయంబునందు మొదట
 శాఖాభినయంబు చిత్రవిచిత్రకర ప్రవర్తనాత్మకం బై యొప్పుచుండు ముం
 దఱి రాఁ దనిన వాక్యంబు నుపజీవించి కాపించునభినయంబు లంకురనామకం
 బై యుండు. భావికారోపజీవితంబు లైన కరణాంగహారాదులతోఁ గూడిన
 యభినయంబు సూచ్యాభినయం బనంబరఁగు. ఏతాదృశాభినయాత్మకంబు
 నాట్యం బనం దగు. మఱియు విభువానుభావంబుల కాశ్రయం బైన యీ

నాట్యంబులోకధర్మియు నాట్యధర్మియు నని రెండు తెఱంగులఁ బరిభవిల్లు. తల్లక్షణంబు వినుము. చిత్తవృత్త్యాత్మకం బై కై శికమార్గంబున లోక వృత్తానుకరణపురస్సరంబు గాఁ బ్రవర్తిల్లిన నాట్యంబు లోకధర్మియుననం దగు. మఱియు బ్రాహ్మవృత్త్యాత్మకం బై కేవలవైదికాశ్రయాంగవిన్యాస పురస్సరం బైన నాట్యంబు నాట్యధర్మి యనం బరఁగు. ఇదియునుం గాకఁ యాంగికాభినయయుక్తంబును నేకోనపంచాశీద్భావ సహితంబు నైన నట నంబు మార్గస్పృతం బనంబరఁగు. మఱియు గాత్రచిత్తేపమార్గం బై సర్వాభి నయవర్జితం బై యాంగికప్రకారంబున నటించు నర్తనంబు నృత్యం బనం బరఁగు. అట్టి నృత్యంబు తాండవలాస్య భేదంబులచేత ద్వివిధం బై యుండు. తల్లక్షణం బె ట్లన్న వధమానాధికరంబులు గీతంబులును ధ్రువాదితాళంబు లును గరణాంగహారాదులునుం గలిగి నటించునప్పుడు మహోదరాంగ విన్యాసంబులు గల్గునది తాండవం బనం దగు. సుకుమారాంగహారంబులు గల్గి శృంగారరస ప్రచురం బై మకరధ్వజవర్ధనం బైన నటనంబు లాస్యం బనం దగు. అందు తాండవం బనం దగునది షోడశవిధం బై యొప్పుచుండు. లాస్యం బన్నది సప్తవిధం బై చె ల్గుంచుచుండు. ఇట్టి తాండవలాస్యం బులు పార్వతీపరమేశ్వరులకుఁ బ్రయింబు లై లోకప్రసిద్ధంబు లై యుండు. మఱియు నట్టి విషమవికటలఘుభేదంబులచేతఁ ద్రివిధం బై యొప్పు. ఇం దులో రజభ్రమణపూర్వకం బైనది విషమస్పృతం బనం బరఁగు విరూపంబు లైన వక్షోవయవాద్యంగహారంబులు గలది వికటస్పృతం బనం బరఁగు. అల్పంబు లైన కరుణాదులు గలిగి రంజకంబు లైన బారిమండలంబులతోఁ గూడినది లఘుస్పృతం బనం బరఁగు. కాపున నిట్లు నిరూపితంబు లైన నాట్యం బప్రవిధంబులఁ బ్రసిద్ధం బై యుండు. అదియును గాక మఱియును శుద్ధాదిసప్తనాట్యంబులు గల్గియుండు. అది యెట్టి దనిన.

8

సీ॥ శుద్ధనాట్యంబనఁ జూపించు నొక్కటి
 దేశ్య మనంగ సంధిల్లు నొకటి
 పేరణి యనగ నుద్దీపించు నొక్కటి
 పెక్కిణి యనగ పెంపెక్కు నొక్కటి
 కుండలి యనుపేర కొమరొప్పు నొక్కటి
 దండనృత్యం బనఁ దనరు నొకటి
 బహుచారి యనగను రహి నొప్పు నొక్కటి
 యిట్టి నామంబుల నెనగు నొకటి

సప్తనాట్యంబు లాడిన జనుల వినుము
హరుడు హరురాణి యజుడు నాయ్మంజునిరాణి
హరియు హరిరాణి రంభాదు లట్టి నాట్య
విధము లాడిరి, రామభూవిభులలామ!

9

ప॥ ఇవ్విధంబున నాట్యలక్షణం బెఱింగించితి. ఇంక నట్టి నాట్యంబు
లాడి యాడింప నేర్చినవాడు నాట్యచార్యుండగు తల్లక్షణం బెఱింగిం
చెద. ఆకర్ణింపుము.

10

సీ॥ ముచికులంబున మహానీయుఁ డై పుట్టి
వరనాట్యశాస్త్రతత్త్వంబుఁ దెలిసి
ఇంద్రియజయము పహించి యూహాపాహ
లెఱిగి లక్ష్యముఁ జూపుగరిమఁ గాంచి
కవితఁ జెప్పగ నేర్చి ఘనవాద్యవాదనా
దక్షుఁ డై (తా) నాట్యశిక్షఁ గల్గి
శిష్యుల శిక్షింపఁ జిత్రచాతురిఁ బూని
సంగీతవిద్యకు జాణ యగుచు

వివిధ దేశీయనృత్యసంవేది యగుచు,
గామశాస్త్రజ్ఞుఁ డై గర్వకణము లేక
సంప్రదాయాగతోపదేశంబు గల్గి
నటుండు విలసిల్లు, రామభూనాయకేంద్ర!

11

సీ॥ అతిమాంసలుండు గాక యతికృశాంగుండు గాక
పుట్టియు మిక్కిలి పాడుపు గాక
సంస్కృతాంధ్రాదిక సకలదేశోద్భవ
భాషావిశేషము ల్వరంగఁ దెలిసి
సామాదికాభీప్రసాహిత్యము లెఱింగి
సద్బలంబున చిత్రశ్రమము గల్గి
వేగ వేషాంతరాభోగంబుఁ గొన నేర్చి
సమయోచితంబుగాఁ జదువు గల్గి

తనకు సరి యైన పరిజనుల్ దండఁ గల్గి
తలను దలవెండ్రుకలు గుంపు చాల్చి మిగుల
మధుగళారీరనాద సంపదలు గల్లు *
వాఁడు నటుఁ డగు, రామభూపలయనాథ!

12

సీ॥ సవయావనంబు సౌందర్యంబు శుచియు నా
నాదేశలక్షణజ్ఞాన మహిమ
దేశస్మత్తజ్ఞప్తి ధీరత్వమును గల్గి
పాత్ర నొద్దికనేయు పటిమఁ దనరి
మేళవశ్యము గల్గి మేటి మై నిష్కామ
తాయతాంతర్ముఖత్వంబు లమరి
సంగీతసాహిత్యచతురుఁ డై సంకీర్తి
ధన్యుఁ డై నాగవేత్రంబు చాల్చి

ఇంగిత, మెటింగి నవపాత్రస్మత్తశిక్ష
పాత్రముఁ గ జేసి సభలోనఁ జిత్రగతుల
నాట్య మాడింప నేర్చిన నటుఁడు నటుఁడు
రామభూపాల వితరణరమ్యశీల!

13

ప॥ కావున నిట్టి సగ్గణవిశేషంబులు గలవాఁడు నటశేఖరుఁడని పేరు
దెల్పుదురు. అట్టి నటులు సాక్షాత్సహనటుండునుబోలె స్వజనపూజ్యం
డై విలసిల్లు. అంత నాగవేత్రశిరోవేష్టనంబులు ధరించు సామర్థ్యంబు గలుగ
నేరదు. అది యెట్టి దనినఁ దన్మహత్త్వంబు దెల్పెద. తొల్లి యొక్క సమ
యంబున సరస్వతీ నదీతీరంబునందు దారుకావనాశ్రమవాసులైన మునీంద్రు
లెల్లను దురహంకార సంకలితహృదయులై నిరీశ్వరవాదంబునందేసి కేవల
కర్మప్రతంత్రులై మీఱి నిజకాంతాపాతివ్రత్య మహత్త్వంబునందేసియు,
నిజతపోమహత్త్వంబునందేసియు, లోకేశ్వరుం డైన శివుని నొక్క చీరికిం
గొనకయుండు నట్టియెడ, సర్వజ్ఞుఁ డైన పరమేశ్వరుండు వారల దురహంకా
రంబు నివారింపం దలంచి సకలలోకసమ్మోహనాకారధురంధరుం డై దిగం
బరచేషంబున దారుకాశ్రమవీధులయందుఁ బ్రవేశించి సకలమోహనానంద
తాండవంబు నేయుచు, భిక్షుటనంబుఁ గావించునట్టి సమయంబున నటచి.

మునిరాజకాంతాజనంబులు పరమేశ్వరుని దివ్యజగన్మోహన దిగంబరాకారంబుఁ గనుంగొని మోహించి కామాంధకారం బొవరింప నిరతయమోహ పారవశ్యంబున దేహంబు లెటుంగక నిజనీవీబంధంబులు సంసారబంధంబులఁ బోలి తమకుఁదామే వదలి జాతి నిర్వాణ వేషంబులు ధరించి యచ్చు హేశ్వరుని దివ్యమోహన నిర్వాణ వేషంబు నిర్ణి మేషంబుగాఁ జూచు సచయంబున మహాతపోధను లైన యమ్మునీశ్వరులెల్ల నీశ్వరకృపానిజకాంతా మానభంగంబునకుఁ జాలఁ గోపించి యాభిచారికహామంబుఁ గావింప నం దొక్క రాక్షసశిరం బుదయించి శివుని దాయం జనునప్పు డప్పురమేశ్వరుఁడు నవ్వుచు నవ్వికటకృత్తిశిరంబుఁ దనశిరంబున ధరించి మఱియుక్క నాగంబు వచ్చినదాని శిరోవేష్టనంబు గావించె. మఱియు నొక్క మహానాగంబు సను దెంచిన దానిని కటిసూత్రంబు గా వహించె. వేటొక్క చిత్రవిచిత్రాకార మహానాగేంద్రంబు పఱిలెంచినం జూచి యాశ్చర్యంబునం బొదలుచుఁ దన్నాగవిభూషణుండు తన్నాగంబును నిజదివ్యహస్తంబునకుఁ బాత్రం బైన వేత్రంబు గా ధరించి, నిజస్థానఁబునకుం జని యం దొక్కనాఁడు మహోల్లాసంబున మహేశ్వరుం డూర్ధ్వతాండవంబు సేయుచు తన తాండవంబునకు జ్ఞాని యై తాళంబు గల్గించిన బ్రహ్మకుసంతోషాతిశయంబున నాగవేత్రంబు శిరోవేష్టనంబులు రెండును బహుమానంబులు గా నొసంగె. అతఁడు వాని గొన్నాళ్లు ధరించి నిజపుత్రుం డైన భరతాచార్యున కొసంగె. అతం డొకనాఁడు రంభాదుల నాట్యంబులు సూచి మెచ్చి వారిని శిక్షించిన నట శేఖరునకుఁ దల్లాంభనంబు లొసంగె. అతం డర్జునున కొసంగె. అతండు భూలోకంబునకుఁ దెచ్చి విస్తారంబు గావించె. ఇట్లు నాగవేత్రశిరోవేష్టనంబులు భూమికి వచ్చిన తెఱఁగని పెద్దలు దెల్పుదురు. అట్టి నాగవేత్రంబు ముప్పది యాఱంగుళంబుల నిడుపును, బంచపర్వంబులును, కనిష్ఠాంగుళి ఫ్థాల్యంబున గలిగి విలసిల్లు. ఇట్టి బెత్తంబు మొదటిగణుపునఁ జంద్రుండును, రెండవ గణుపున రుద్రుండును, మూడవగణుపున విష్ణుండును, నాలవ గణుపున బ్రహ్మ దేవుండును, నేనవగణుపున సూర్యుండును, నధిదైవతంబు లై యుండుదురు. అట్టి నాగబెత్తంబు ధరియించిన యమ్మహానర్తకుని శరీరంబునా దెల్ల నీయధిదేవతలు నిల్చిరక్షితు లి. ఇది నాగవేత్రమహత్త్వంబు ఇట్టిది నాట్యజ్ఞులక్షణంబు. ఇంక నాట్యయోగ్యం బైన పాత్రలక్షణం బెట్టి దనిన.

సీ॥ కులమును గుణమును గోరంతయును లేక
చక్కని రూపు లేశంబు లేక
పూచిక కనుదోయి పొడు వైన నెమ్మీనుఁ
బొట్టితనంబును మిట్ట నొసలుఁ
గడు పెద్దవాఁటెఱ నిడుదపల్వరుసయుఁ
గొంచెపుఁ జన్నులు గూని వీపుఁ
గొక్కెరమెడయును జిక్కినదేహంబు
బలిసిన యొడలును బట్టతలయు

నున్నతపు తొమ్ము చింతాకువన్నెకన్ను
లడిరి బెడఁగారు బెడిదంపునడుముఁ గలిగి
వెలయునట్టిండు వెలదులు వలదువలదు
నాట్య మొనరింప, రామభూనాయకేంద్ర!

15

వ॥ మఱియును.

16

సీ॥ కఠినదేహము గల్గి కడుఁదామ్రకేశి యై
యతిరక్తి గృష్ణవర్ణాంగి యగుచు
నక్షరవిజ్ఞాన మావంతయును లేక
సంగీతశిక్ష లేశంబు లేక
ద్విర్రోగవికారి దీన యై ప్రజ్ఞావి
హీన యై యవయనన్యూన యగుచు
దాసికి విధవకుఁ దనుజ యై పట్నప్త
పంచాష్టమాసగర్భములు గల్గి

వెలయునట్టిడి దుర్గణస్త్రీల నెపుడు
భరతశాస్త్రజ్ఞుఁ డగువాఁడు భన్యనాట్య
శిక్ష సేయంగరా దని శివుఁడు మున్ను
పార్వతికిఁ దెల్పి, రామభూపాలచంద్ర!

17

వ॥ ఇట్లు దెల్పినదుర్గణంబులు శేశమాత్రంబులు లేక సకలసాము
ద్రుకశుభలక్షణంబులును, దివ్యసౌందర్యనవయావన లాసవిభ్రమంబులును,
శైర్యశైల్యచాతుర్యోదార్యాది సద్గుణవిశేషంబులును, సదాచారసంపత్తియుఁ

గల్గినకాంతాశిరోమాణికన్యంబు నాట్యశిక్షకుఁ బాత్రయై సకలజనస్తోత్రపాత్రయై విలసిల్లు. అట్టికాలాంతరత్నంబు సలక్షణంబుగా భరతకళాశాస్త్రాదులభ్యసించి నానావిధకళానిధాన నాటకాలంకార ప్రసంగచమత్కారపటు త్వమాన్యసాహిత్యంబు నిత్యంబు గాఁ గల్గి నృత్యగీతవాద్యావద్యహృద్య ప్రయోగానివార్యచాతుర్యధుర్యురాలై రంగమంటపంబున నిల్చి పుష్పంజలిఁ జేసి, నాట్యంబు గావించుచో 'మొదట సమ'పాదంబును సమదృష్టియుఁ గల్గి రేఖ పట్టి పతాకహస్తంబులతో నిల్చునప్పుడు దాని రేఖయందు సకల దేవత లధివసించురు. కావున నిట్టిరేఖాసమయంబున సకలశుభలక్షణసంసన్నంబైన నర్తకేశి శిరోమాణికన్యంబున సర్వదేవతామయంబై, సకలజనసందర్శనీయంబై, యాటపాటలచేత సభారంజనంబు సేయుచు నిఖిలసజ్జనపూజనీయంబై యుండు. ఇట్టిది పాత్రలక్షణంబు. మఱియు నాట్యోపకరణసంగవంబునఁ బ్రాప్తావసరంబు గావున, మార్దవికాదిలక్షణంబులు క్రమంబున నెఱింగించెద, ఆకర్ణింపుము.

15

సీ॥ వరవర్ణకవ్యక్తసురుచితరేఖలు

దనరి యూర్ధ్వకవాద్యకర్మ మెఱిగి

హస్తలాఘవభర మవధానపరిచయ

శ్రమజయపాత్రానుసరణమహిమ

లమరి కూఁ జర్మవాద్యప్రవీణత గల్గి

సకలరంజనసౌందర్య సామ్యహృదయ

మంజుళాచ్ఛాదముల్ మార్దలికఁడు గల్గి

సకలరంజనసౌందర్యహృదయ

...

...

...

సన్నుతి వహించు, రామభూజనవరేణ్య!

19

సీ॥ ఇట్టిగుణములు గల్గినయట్టివాఁడు

మార్దలికచంద్రుఁ డగు నట్టిమార్దలికులు

నిరువురైనను నలువురయేని వలయు

నాట్యవేశసు, రామభూనాయకేంద్ర!

20

వ॥ మఱియుఁ దాళఁధారిలక్షణం బెట్టి దనిన.

21

శా॥ తాలజ్ఞానము శీఘ్రహస్తతయనుం దత్తత్వరాహిత్య వా
కాల్పీమార్దవముల్ బ్రసన్నముఖముం బాతాక్షరవ్యక్తి లీ
లాలాలిత్యకరస్థితత్వములు శీలశ్రేయ మాకారముం
జాలం గల్గినవాఁడ తాళధరుఁ డెంచన్, రామభూపాగ్రణీ!

22

వ॥ మఱియు వైణవలక్షణం బెట్టి దనిన.

23

గీ॥ నృత్తగీతవాద్యనిరుపమచాతుర్య
విమలరూపశీల విశదమతులు
గల్గి వెలయువాఁడు ఘనవేణువాద్యంబు
దాల్పవలయు, రామధరణినాథ!

24

వ॥ శ్రుతిభస్మికావాద్యధారియును నట్టివాఁడు గావలయు నందు.
బృందపాఠకలక్షణంబు మున్ను రాగాశ్వాసంబున నెఱింగించితి. కావున నిట్టి
పరిజనంబు గల్గినపాత్ర నాట్యం బైన సభాజనరంజనంబు గావించు నని భరత
జ్ఞులు దెల్పుదురు. ఇట్లునాట్యస్వరూపనిరూపణానంతరంబునందుఁ బ్రసంగవశం
బునందేని మహానటనటీలక్షణంబులును మార్వలిక తాళధర వేణుధరాధిస్వరూ
పంబు లేర్పఱచి వరుసగా నెఱింగించితి. ఇంక వాద్యస్వరూపంబును దన్వ
హిమయుఁ దద్దేదంబులు క్రమంబున నెఱింగించెద, నవధరింపుము.

25

కం॥ తతమును నానందంబును

నతులిత మగుసుషిరఘనము లనునామములన్
జత యై నాలుగువితములఁ
బొత మగు వాద్యంబు, రామభూపాలమణి!

వ॥ తల్లక్షణం బెట్టి దనిన.

26

సీ॥ వీణాదితంత్రికావిశ్రుత వాద్యంబు

లన్నియుఁ దతవాద్య మనంగఁ బరఁగు

వేణుకాహళముఖ్య వివిధ వాదిత్రంబు

నన్నియు సుషిశాఖ్యంబనంగఁ బరఁగు.

మద్దల ప్రముఖచర్య పినద్దవాద్యంబు
 లన్నియు నానద్ద మనఁగఁ బరఁగు
 దాళాదికాంస్యవిస్తార వాదిత్రంబు
 లన్నియు ఘనవాద్య మనఁగఁ బరఁగుఁ

దనరు నిట్టి వాద్యభేదములలోన
 వెలసియును మద్దళంబును వేణుసూద
 తాళములు నాల్గు నృత్తగీతప్రధాన
 భావమునఁ జెంది, రామభూపాలచంద్ర!

27

ప॥ ఇట్లు లోకవ్రసిద్ధం బైన తతానద్దసుమీరఘననామక శతరీతి
 వాద్యంబులలోన ముఖ్యంబు లై నృత్తగీతప్రధానంబు లై సకలదేవముని
 జన యోగ్యంబు లైన యీ వీణామృదంగమురళి నాదతాళంబులు నాల్గింటి
 యందుఁ గల్గిన మహాత్మ్యంబును నెఱింగించెద. అందు మొదటఁ దతవాద్య
 ముఖ్యం బైన వీణావాద్యమహిమం బెట్టి దశివ.

28

సీ॥ దండంబు కంఠండు తంత్రులు శాంభవి
 కమలాధినాథుండు కకుభ మయ్యె
 పత్రికయిందిర బ్రహ్మ కుంభాకృతి
 నాభి సరస్వతి వైభవంబు
 దొకరూపు దొరయును వాసుకీ
 ...జీవాలిసార లినుడు
 గావున నీవీణ ఘనసర్వదేవతా
 మయమూర్తి యై సర్వమంగళ యగు

బ్రహ్మహత్యాదిపాతకపతితజనులు
 భక్తిఁ జేయంగ దర్శనపుర్ణనములు
 స్వర్గభోగంబు మోక్షంబు వరలు ననుచు
 భరతముని చెల్పి, రామభూపాలచంద్ర!

29

సీ॥ కావున నీరీతి గంధర్వనిపుణులు
 విసుతియ క్లాఘ్య మై వెలయు వీణ
 ధర్మార్థకామసంతతమోక్షపురుషార్థ
 ముతమీ-సాధన ముఖ్యమనులు చెల్పి

రది యెట్టు తన విప్రుఁ డశ్వమేధమునందు
వీణ వాయింపుచు వివిధగతుల
గానంబు నేయుట కర్తవ్య మనియును
వసుధాదినాథులు వైణీకులకు

ధనము లిత్తు రనియు దరుణులు గాయక
జనులు వలతు రనియుఁ జారుగీత
కామహేతు వనియు గానంబు వీణెను
బాడము ననియు రామభూవరేంద్ర!

80

సీ॥ మఱియు వీణావాద్యమహితవాదనమ్మా
చణు లయ్యు స్వరలయజ్ఞాను లయ్యు
శ్రుతిజాతలక్షణశోధననిపుణు లై
తాళలక్షణములు తగ నెఱింగి
రాగమార్గజ్ఞానరమణీయు లై మీఱి
లక్షణశుద్ధి గా శిక్ష గల్గి
గానంబు గావించుఘనులకు మోక్షంబు
సులభం బనియు నిటు శ్రుతులు దెల్పు

కతన నీరితి ధర్మార్థకామమోక్ష
ఫలము లొసఁగుచు వల్లకి వెలయు ననుచు
యాజ్ఞవల్క్యదిమునిజను లభినులించి
రిత్యైఱంగున, రామభూమింద్రచంద్ర!

81

సీ॥ పాలుపొందు నీరితిఁ బురుషార్థసాధన
విభవంబు వైకొన్నవీణె యెపుడు
సప్తతంత్రీభవస్వరపూర్ణమూర్తి యై
పరివాదిని యనంగ బరిధవిల్లు
రుద్రప్రియం బైనభద్రస్థితి వహించి
రుద్రవీణె యనంగ రూఢి గాంచు
మఱి రుద్రవీణెయు మార్గభేదముచేత
మహతి యనంగను బృహతి యనంగ

వరుసఁగ గచ్చపియనఁ గళావతి యనంగ
వెలయునిత్యాదినామాంక వీణె లగ్ర
భృతము లౌ నారదాదికప్రియము లగుచు
రామభూపాల! మహనీయ రమ్యశీల!

32

సీ॥ నిత్యనారాయణనియతిశబ్దము మ్రోయు
మహతిని నారదమాని గాంచు
నెవ్వరి కేలాగు నింపిడునాలాగె
బల్కెడుబృహతి విశ్వావసుండు
వరియించు వేదాదివరవాఙ్మయనినాద
మమరుగచ్చపిని బ్రహ్మాణి దాల్చు
గాంధర్వమునఁ గల్లుకళల మిన్నగఁబల్కు
దొరయు కళావతిఁ దుంబురుండు

దాల్చు నిట్టిఁడివీణెలు తమకుఁదామె
రాగమేళము లమరినరాగము గను
నాద మొదవింపఁ తుంబురునారదాదు
లభవుఁ గొల్తురు, రామభూపాగ్రగణ్య!

33

ప॥ ఇట్లు సకలదేవతామయంబును సకలలోకరంజనంబు నైన యీ
వీణామహిమంబు వర్ణింప నవాఙ్మానసగోచరంబై యుండు. మఱియు నిట్టి
తంత్రికావాద్యరాజం బైనరుద్రవీణె కనుసారిక లౌస్వరమండలంబును మందిక
యనియును, కామాటి యనియును, తంబుఱయనియును, రావణహస్త
యనియును నిట్టి జంత్రవాద్యంబులు మార్గభేదంబులు ననేకంబులు గల్గి
యుండు. అందు స్వరమండలంబు ద్వావింశతితంత్రికాలితం బై పార్వతీ
ప్రియం బగుటంజేసి రుద్రవీణాసామ్యంబున సకలలోకప్రసిద్ధం బయ్యె. మఱియు
నొకింత వీణానుసారంబు లగుటంజేసి దండిక తుంబురువీణె యని కొందఱు
సెప్పదురు. ఇదియునుంగాక తల్లక్షణంబు భరతశాస్త్రంబునందు బ్రతిపాదితం
బై యుండు. మఱియుఁ గామాక్షి తంబుఱవాద్యంబులు కలికాలకల్పితంబు
లని చెప్పదురు, రావణహస్తం బన్నది కైలాసం బెత్తినసమయంబునఁ బర
మేశ్వరప్రార్థనార్థంబుగా ననాదికం బైననిజహస్తంబు జంత్రవాద్యం బొనర్చి
గానంబుఁ జేసి యీశ్వరప్రియంబు గావించి రావణుండు వాదినవాద్యంబు

రావణహస్తా బని పెద్దలు చెప్పుదురు, కిన్నెరవాద్యం బని కొందఱు అందురు. ఇట్టివీణాదితంత్రీవాద్యమహిమంబు. మఱియుఁ జర్మవాద్యముఖ్యం బైన మర్దళమహత్త్వంబెట్టి దనిన.

34

సీ॥ కుడిభాగమున బ్రహ్మ యెడమభాగంబున
దైత్యారి నడుమ సదాశివుండు
నివసించు సామజనినదంబు చంద్రుండు
దక్షిణనాదంబు తపనమూర్తి
విలసిల్లు నెడమ కుండలియందు శంఖుండు
కుడికుండలిని దక్షకుండు వహించు
గోమూత్రికాబంధగుణమున వాసుకి
నంది మృదంగంబునందు వెలయు

నరయ నీరీతి మూర్తిత్రయాత్మ మైన
మర్దళంబునఁ దన్నాదమహిమఁ గొనఁగ
నావహింతురు పరమేశ్వరాజ్ఞఁ బూని
సకలసురలును, రామభూజనవరేణ్య!

35

కం॥ తద్ధింతోన్నంగంబున
సిద్ధిని దగబుగులుపుచ్చు చిత్రమృదంగం
బిద్ధార్థచంద్రకరమున
శుద్ధి గ వాయించువలయు సుమి, రామనృపాల!

36

ప॥ ఇట్లు సకల దేవతామయంబున సకలజనయోగ్యం బైన మర్దళంబు నకు నందికేశ్వరుం డధిపాయుకుం డగు నని యామృదంగమహత్త్వంబు బ్రహ్మ దేవుండు నిజపుత్రుం డైనభరతమునికిఁ దెల్పె. ఇట్టిమృదంగవాద్య వాదనసమర్థు లయిన కుమారనాదికేశ్వరులు పరమేశ్వరతాండవంబునందు మృదంగంబులు వాద్యంబులు వాయించి శివుని మేల్పింతు రని శాస్త్రసిద్ధులుగాఁ జెప్పుదురు. గావున నిట్టిమృదంగవాద్యం బితరలోకరంజనం బగు లెంతయుఁ బోద్యంబు. ఇది మృదంగలక్షణంబు. ఇకఁ దత్సజాతీయంబు బైనచర్మవాద్యభేదంబు లెట్టి వనిన.

37

సీ॥ తమ్మటమ్ము లనంగఁ దప్పెట లనంగను
 డొలిక లనగ మడ్డుక లనంగఁ
 దముకు లనంగఁ దంత్రిమములు వీణలు
 ఢక్కలు మలహరు ల్బమరుకములు
 పణవవాద్యంబులు పటుర్పుర్వంబులు
 మురజమ్ము లనంగ గోముఖము లనంగఁ

నిట్లు బహుభేదములచేత నిం పెసంగి
 యంకమాలింగమూర్ధక మనెడుచర్మ
 వాద్యభేదము లివికొన్ని వసుధలోనఁ
 వెలయు నీరీతి, రామభూవలనాధ!

88

సీ॥ సర్వేశ్వరుం డైనశంకరుం డానంద
 తాండవం బొనరింపు చుండువేళ
 సూర్యుండు చంద్రుండు సురుచిరమురలికా
 వాద్యము ల్దాల్చి సంహృద్యగతులఁ
 దాళమానక్రియాధర్మంబు లెటుఁగుచు
 వాయుంతు రనియును వాసుదేవుఁ
 డైనగోపాలకుం డాగోపగోపికా
 జనులకాసక్రీడసలుపువేళ

మురళినాదాతిశయమున మోహపటచె
 పనుచు నీరీతి భరతజ్ఞు లభినుతింప
 వర్షమై యొప్పు సుషిరవాద్యములలోన
 మురళివాద్యంబు, రామభూవరలలామ!

89

వ॥ మఱియు సుషిరవాద్యంబు లెవ్వి యనిన.

40

గీ॥ కాహళము శంఖములు నాఁగ స్వరము శీలు
 కర్ణకంబులు భేరిలు కంచుకొమ్ము
 బూచుగ లనంగ బహుభంగిఁ బొనఁగు సుషిర
 వాద్యవిధములు, రామభూవరలలామ!

41

వ॥ ఘనవాద్యముఖ్యం బైనతాళమహిమం బెట్టి దనిన.

42

సీ॥ నాదము గలుగఁగ నదియును శివరూప

మగు నంద్రు వరుసతో నందులోన

శివనాద మెసఁగు దక్షిణతాళ మావామ

తాళంబు శక్తినాదంబు లొసఁగు

నధిపుఁ డగుశివతాళమధ్యమున శివుడు

దైవమగు శక్తితాళమధ్యమున శక్తి

సోగియ నారదతుంబురుల్ సురలువరుస

దాళములు రెంటికిని, రామధరణినాథ!

43

వ॥ తాళమాలంబునందు బ్రహ్మ దేవుండు, తాళమధ్యమున జనార్ద నుండు, తాళయ్యుగ్మాంతరంబునందు రుద్రుండును, నాదిదైవంబు లై యుండుటంజేసి తాళంబు త్రిమూర్త్యాత్మక మై యుండు. మఱియు నిట్టి శివశక్త్యాత్మకతాళంబులు రెంటిలో శక్తితాళంబు కటకాముఖవామ హస్తంబున ధరియించి శివతాళంబు కపిశాఖ్యదక్షిణహస్తంబున నెత్తి వాయంపవలయు. ఇట్లు సేయక తద్విప్రవ్యయంబు గావించినచో శివతాళం బునం దల్పనాదంబును, శక్తితాళంబునం దధికనాదంబును సఃభవించు. అందువలన రసభంగదోషంబు ఘటించు. కావున నట్లు గాక యథా క్రమంబు పరమేశ్వర నిర్మితంబయ్యును, జటితాళంబు బ్రహ్మనిర్మితం బయ్యును రెండును లోకప్రసిద్ధంబు లై యుండు. అట్టి చిటితాళంబు ధరి యించి మహేశ్వర తాండవ బునందు బ్రహ్మ తాళం బుగ్గడించు, నని భర తజ్ఞులు చెల్పుదు, ఇట్టిది తాళమహత్త్వంబు. మఱియును, గంట జామంట చిటుఘంట, గజ్జెలు మొదలైన కాంస్య వాద్యంబులు కొన్ని గల వన్నియు ఘనవాద్యజాతీయంబు లై యుండు. అన్నిటిలో ముఖ్యంబును నాట్యాంగంబును, దేవతాళయోగ్యంబును, శివశక్త్యాత్మకంబును నయి తాళంబు విలసిల్లు. ఇది వాద్యనిరూపణం బయ్యె. ఇవిధంబున నొక్కొక్కటి బహురూపంబు లై యుండెడు నృత్యగీతవాద్యస్వరూపంబు లెఱింగిం చితి. ఇంక నట్టి తౌర్యప్రతికంబునకుఁ బరమార్థం బైన తాళలక్షణంబు నిరూ పించెద. ఇందు మొదటం దాళస్వరూపమహిమంబు బెట్టి దనిన.

44

సీ॥ సుప్రస్థాభిసంశోభిత తలథాతు

భవరూప తాళశబ్దంబు వెలయుఁ
గావునఁ దౌర్యత్రికంబు తాళంబును
సుప్రతిష్ఠితవృత్తి సొంపుఁ గాంచి
తనధీనవృత్తి యై దాళక్రియామాన
సరణిని లోకరంజనము నేయు
కతమున ఘనగంధగజమున కతినిశి
తాంకుశస్థితి నుద్భటాశ్వుమునకుఁ

గర్కశఖలీన సూత్రంబు కరణిఁ బెనఁగి
తాను నడచిన తెఱఁగున దాని నడపుఁ
గాన తౌర్యత్రికనయ ముఖంబు తాళ
మగును నిజ మిది, రాసున్మపాగ్రగణ్య!

45

వ॥ మఱియుఁ దన్నిజరూప మెట్టి దనిన.

46

సీ॥ హస్తతలమున వేటొక్క హస్తతలము
నంటఁ దాటించి క్రమ్మఱి హస్త మెత్త
నడుమ నెంతటి కాలంబు నడిచె నదియ
తాళరూపంబు రామభూపాలచంద్ర!

47

వ॥ ఇట్లు తాళక్రియామానస్వరూపం బైన తాళంబునకుఁ దౌర్య
త్రికావశ్యకత్వం బెట్టి దనిన.

48

సీ॥ భానుబింబము లేని పగటిచందంబున

రహిని జంఘ్రుఁడు లేని రాత్రి పగిది
రాజరక్షణ లేని రాష్ట్ర బురీతిని
దీపంబు లేని మందిరము గతిని
పుణ్యసంపద లేని పురుషునివైఖరి
ధర్మంబు లేని విత్తంబు కరణి
ఘనవిలేరణ లేని మనుజాధముని భాతి
పతి ప్రోవులేనట్టి పణఁతుకవలె

బ్రాణవాయువు లేని దేహంబుమాడ్కి
నరయఁ దాళము లేని తౌర్యత్రికంబు
వ్యర్థమగు రంజనము లేక యందుకతనఁ
బొసఁగఁ దాళ మవశ్య మా, బుధవరేణ్య!

40

సీ॥ శివరూపమహిమను నులగు నుదారంబు
మఱిలాక్షరము శక్తిమహిమ గాంచు
శివశక్తిరూప విశిష్టలక్షణసమ
న్వితతాళము జగత్పవిత్ర మయ్యె
శివశక్తియుక్తిని జెల్పొందు విశ్వంబు
శివశక్తిరూప మై చెలఁగు నిట్లు
శివశక్తి, రాగవిశేషభావం బైన
తాళంబువలన విస్తార మగుచు

సకల తౌర్యత్రికప్రపంచంబు వెలయు
నిత్యతాళస్వరూప మై నియతి మీఱ
నట్టి తాళంబు మహినుబ్రహ్మాదులైనఁ
బొగడఁజాలరు, రామభూపాలచంద్ర!

50

గీ॥ తాక్షరముఁ దెల్పుఁ బదియాఱు తాండవములు
లాక్షరముఁ దెల్పు నాయొక్క లాస్యవిధము
నట్టిరీతిని దాళంబు నాట్యరూప
దీపితం బయ్యె, రామధాతీతలేంద్ర!

51

ప॥ మఱియు నిట్లు తాళంబు తాండవలాస్యత్రికంబు గావున,
నవియు రెండును సృష్టరూపంబు గావున నదియును గీత వాద్యోపబృం
హితం బగుటంజేసి తాళంబు తౌర్యత్రికం బయ్యె. అట్టి తాళజ్ఞానసాఫల్యం
బెట్టి దని.

52

సీ॥ తాళస్వరూప మై తౌర్యత్రికం బొప్పుఁ
దాళంబు నాద మై తనరు చుండు
నాదంబె బ్రహ్మ మై నయ మొప్పుఁ గావున
బ్రహ్మస్వరూప మై పరఁగినట్టి

కాళత్వ మెఱిగియుఁ దౌర్యత్రికమునందు

వర్తించు నతఁడు తత్త్వజ్ఞుఁ డిట్లు

శివశక్తిరూపంబు శ్రీకరంబును భుక్తి

ముక్తిప్రదము లోకరక్తికరము

పాపపరిహారి దశవిధ ప్రాణాయామము

మంగళప్రద మాతాళమహిమఁ గన్న

మోక్ష ముఱచేత నబ్బునబ్బురము లోక

పాపనము తాళ మగు, రామపార్థివేంద్ర!

63

ప॥ ఇష్టిధంబున శివశక్త్యాత్మకం బై తౌర్యత్రికప్రధానం బై కాల
క్రియామానలక్షణం బై నాదస్వరూపం బైన తాళంబును దివ్యదేహక
ప్రాణాపానాదిదశప్రాణంబులు భూతమయశరీరిం బోలె.

54

శ్లో॥ కాలో మార్గక్రియాగాని

గ్రహో జాతి కలా లయా

యతిః ప్రస్తారకశ్చైవ

దశప్రాణాస్సమాహితాః

అనియెడు దశప్రాణంబులు గల్గియుండు. అందు కాలమార్గాదు లైదును
మహాప్రాణంబు లై యుండు. ఇతరగ్రహకలాదు లైదును సుషప్రాణంబు
లై యుండు. అట్టికాలాదిప్రాణదశకంబులొనఁ గాలప్రాణంబు ప్రాణంబు
సంబోలె ముఖ్యప్రాణం బై యుండు. ఇతరప్రాణనవకంబు తన్మయం బై
యుండు. అట్టికాలప్రాణంబు మొదలుకొని మహాప్రాణంబు లైదింటికి నీ
క్రమంబున లక్షణంబు లేర్పఱిచెద. అందు మొదటఁ గాలస్వరూపం బెట్టి
దనిన.

55

సీ॥ తమ్మరేకులు నూలు తగ దొంటిగా నిల్చి

సూదిచే నది గ్రుచ్చి చూడ నెంత

కాల మా, నది చూడక్షణ మనఁ బరఁగును

క్షణము లెనిమిది గూడ జరుగు లవము

లవము లెనిమిదిగూడల్లలిఁగావ్వు యగునది

కాష్ఠ లెనిమిది గూడఁగల్గు నిమిష

మానిమిషాష్టక మగుఁ గళ; కళలు రెం

డమరఁ జతుర్థ్యాగ మవియు రెండును

తగ ననుద్రుత మది రెండు దనర ద్రుతము
రెండుద్రుత లైన లఘువగు, రెండు లఘువు
లమర గురువు లఘుత్రయ మగునుష్ణతము
రామభూపాల! వితరణరమ్యశీల!

58

వ॥ ఇట్లు చెలిపినకాలభేదంబులలో ఊణంబు మొదలుకొని చతు
ర్థాగపర్యంతంబును నాటు సూక్ష్మరూపంబు లై వ్యవహారయోగ్యంబు
గాక యుండు, ఇవ్వల ననుద్రుతంబు మొదలుకొని ప్లుతాంతంబుగా నైదు
భేదంబులు తరతమభావంబున స్థూలరూపంబు లై తాళాంగంబు లనంబరగి
వ్యవహారయోగ్యంబు లయ్యె. ఐను సూక్ష్మంబు లేక స్థూలంబులైదు
గావున నదియును తానికిఁ గారణం బగు నని తెలియవలయు. మఱియు
లఙ్ఘిస్తూలకాలరూపంబు లైనయనుద్రుతాదు లైదింటియందు ననుద్రుతము
పాదమాత్ర మనియును, ద్రుతం బర్థమాత్ర యనియును, లఘు వేకమాత్ర
యనియును, గురువు ద్వితీమాత్ర యనియును, బ్లుతము త్రిమాత్ర యని
యును; భరతజ్ఞులు వ్యవహరింతు. ఇట్టిది కాలప్రాణలక్షణంబు. మఱియు
రెండవమార్గప్రాణలక్షణం బెట్టి దనిన.

59

సీ॥ దక్షిణము వార్తిక మన జిత్ర మనఁ జిత్ర
తర మనాగసు నర్ధచిత్రతర మనఁగఁ
జిత్రతమ నన మార్గము ల్పైలఁగి యాటు
తాళమున కొప్పు, రామభూపాలతిలక!

60

వ॥ ఇట్టి మార్గపట్కంబునకుఁ గ్రమంబున లక్షణం బెఱింగించెద. అది
యెట్టి దనిన,

61

సీ॥ ఎనిమిది మాత్రల నింపొందు కళతోడ
దక్షిణమార్గంబు దనరుచుండు
నాలు గుమాత్రల నలువందుఁ కళతోడ
వార్తికమార్గంబు వరలుచుండు
రెండుమాత్రలఁ జాల నిండినకళతోడఁ
జిత్రమార్గం బొప్పుఁ జిత్రమగుచు
మఱియొక్కమాత్రచే దొరసినకళ కల్గి
చిత్రతరంబు రంజిల్లుచుండు

నర్థమాత్రయే కళ గాంచు నర్థచిత్ర
తర మనుద్రుతమాత్రను బరంగుకళను
మలయు నతిచిత్రతమ మిట్లు మార్గపట్కు
మిం వెసంగెను, రామభూమింద్రతిలక!

62

వ॥ మఱియును మూడవక్రియాప్రాణలక్షణం బెట్టి దనిన.

63

సీ॥ మార్గక్రియ లనంగ మఱి దేశ్యకక్రియ
లన నిరుదేశగుల నమరుఁ గ్రియులు
నారెండుదేశగుల యందు నొక్కొక్కటి
యొనిమిదిదేశగుల నెరుగు చుండు
నెఱి మించు నావాపనిష్కామవిక్షేప
సంప్రదేశధ్రుమశమ్యతాళ
సన్నిపాతాయయప్తవిధమార్గక్రియ
లందు నావాపమాద్యముగ నాల్గు

క్రియలు నిశ్శబ్దముల్ ధ్రువక్రియ యు మొదలు
నాల్గుక్రియలు సశబ్దము ల్లియుండు
రెండు దేశగుల మార్గక్రియలు వెలయు
రామభూపాల! జగదేశ రమ్యశీల!

64

వ॥ మఱియుఁ దేశ్యక్రియనామధేయంబు లెట్టి వనిన

65

సీ॥ ధ్రువకాఖ్య మొదలిడి తోరంపు సర్పిణి
క్రేష్య పద్మిని వివర్జిత యనంగఁ
దనరు విక్షేప్త పతాకయుఁ బతితయు
నన దేశ్యకక్రియ లప్తవిధము
లగు నందులో ధ్రువకాఖ్యక్రియ సశబ్ద
మగు నితరక్రియ లాతొకటియు
నిశ్శబ్ద సంజ్ఞల నెఱిమించు నీ రెండు
విధములకు వెలయు వేటువేట

తాళపంచాంగములఁ గొల్పుతాదులందు
వరుస వినియోగ మెఱిగింతుఁ బరంగ వినుము

సంతత సంగీతసాహిత్య సరసహృదయ!
రామభూపాల! సంతతరమ్యశీల!

66

వ॥ తత్త్రియా వినియోగం బెట్టి దనిన.

67

సీ॥ ఒక్క శబ్దక్రియ యొనరంగ రెండు ని
శ్శబ్దముల్ ప్లతమున జరపవలయు
నొక సశబ్దంబును నొక్క నిశ్శబ్దంబు
గురువున కెప్పుడుఁ గూర్పవలయు
లఘువు లేచ్చట నున్న లలితశబ్దక్రియ
లచ్చట నెల్లను నతుకవలయు
ద్రుత మనుద్రుతము పొందుగ నొక్కయొకచోట
శబ్దనిశ్శబ్ద మిశ్రంబు లగుచుఁ

జాల నీరీతి మార్గదేశ్యక్రియాంగ
శబ్ద నిశ్శబ్దగతులు విశాలతాళ
లలిత పంచాంగములయందుఁ దెలుపవలయు
రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

68

వ॥ ఇట్లు సశబ్ద నిశ్శబ్దక్రియలచేత వ్యవహరింపఁదగిన తాళస్వరూపంబు
హస్తయుగసుయోగ వియోగాత్మకంబు గావునఁ తాదృశవ్యవహారంబు
నందుఁ దదీయపంచాంగగోచరం బైన హస్తక్రియాప్రమాణనిర్ణయం బెట్టి
దనిన.

69

సీ॥ అంగుళద్వయమాన మమర హస్తము నెత్తఁ
బొసఁగు ననుద్రుతమునకు నెప్పుడుఁ
జతురంగుళంబుల మితము గా హస్తంబు
ద్రుతమున కెత్తంగ దొరయు నెప్పుడు
నక్షరకాలంబు వీక్షించి హస్తంబు
లఘువున కెత్తంగ లలిత మగుచు
ద్విగుణిత లఘుమాన విలసితంబు గ హస్త
మెత్తంగ గురువున కిం పెసంగుఁ

ద్రిగుణతాంచిత లఘుమాన దీప్త మైన
హస్త మెత్తుట ప్లతమున కమరియుండు
నిట్లు హస్తక్రియామాన మెటుగవలయు
తాళగతులందు, రామభూపాలతిలక!

70

వ॥ ఇవిధంబునఁ గ్రియాప్రాణలక్షణం బెఱింగించితి. ఇంక నాలవ
యంగప్రాణలక్షణంబు వివరించెద. ఎట్లన్న మున్ను దెలిపిన కాలమాన
రూపంబు లైన యనుద్రుతాది పంచాంగంబులు భరతశాస్త్ర ప్రసిద్ధగబు లై
తాళంబునకుఁ గల్గియుండు. తాదృశాంగ పంచకంబునకుఁ గ్రమంబున
జన్మాదిలక్షణంబు లెఱింగించెద, ఆకర్ణింపుము.

71

సీ॥ నాట్యవేదము నేయు నలువ దలంచె ద
స్మృతి భుజోరు పదాబ్జములను వరుస
ద్రుతలఘు గురువులు దోడ్తోడఁ బ్లతమును
జనియించి తజ్జన్మమయమునకు
ముఖమున ఋగ్వేదమున ద్రుతం బుదయించె
మఱి వెన్న లఘువు సామమునఁ గల్గె
గురువు యజుర్వేదసరణిని జన్మించె
ప్లత మథర్వణవేదమున జనించె

సంగములు నాలు గిట్లు నిజాంగములను
గ్రమముగాఁ గల్గఁ గనుగొని కమలగర్భుఁ
డవ్వల విరామహంస పాదాహ్వాయాంగ
ములను గల్పించె, రామభూపలనాథ!

72

వ॥ ఇట్లు బ్రహ్మదేవుండు నిజవదనబాహూ రుపాదంబులయందుఁ
గ్రమంబునఁ బుట్టిన తాళచతురంగంబులలోన మొదట ద్రుతంబు బ్రాహ్మణ
జాతి యనియును, లఘువు క్షత్రియజాతి యనియును, గురువు వైశ్యజాతి
యనియును, ప్లతంబు శూద్రజాతి యనియును బిమ్మటఁ గల్గిన విరామం
బక్షర కాలరూపంబున సర్వానుస్మృతంబు గావున, సంకీర్ణం బనియును, నా
పిమ్మటఁ గల్గిన హంసపాదంబు సర్వబహిష్కృతంబు గావున సంకీర్ణసంకరం
బనియును, గ్రమంబున జాతి నిశ్చయంబు గావించి యిట్లు తరతమభావం
బున నిశ్చితంబు లైన పదంగంబులలో సంకరాంగంబులు రెంటిని విసర్జించి

ముఖ్యమైనది చతురంగ ప్రధానమైన తాళంబు గల్పించి యాతాళంబు బ్రాహ్మణ జాతీయతాళం బని నిశ్చయించి, యంతట గమలగర్భం దీతరక్షత్రయాది జాతీయతాళంబులు గల్పింపదలంచి సంకరంబులైన విరామ హంసపాదంబులలోన గేవలసంకీర్ణ సంకరం బైనహంసపాదంబు తాళక్రియా సమయంబున గాచిత్తం బైన యగతికగతిప్రాయంబు గా గ్రాహ్యం బౌ గాని సర్వధా తాళయోగ్యంబు గా నేర దని వర్ణించి విరామంబు సదాను సూత్ర లక్షణంబున సంకరం బైనను బ్రహ్మయోగ్యంబు గాను నవశ్య గ్రాహ్యంబుగాను నగు నని యెంచి తాదృశ విరామంబును ద్రుతావర పర్యాయనామం బని నిశ్చయించి యట్టి యనుద్రుతద్రుతాది పంచాంగ యుక్తంబులైన తాళంబులు నాల్గు గల్పించె. ఇట్లు మొదటి చతురంగ ప్రధానం బైన త్రియవైశ్యశూద్ర సంకీర్ణ జాతి తాళంబులును గ్రమంబుగ గల్పించి యిట్టి తాళపంచకంబునకు జతురశ్రాదిపంచకంబు క్రమంబున గల్పించె. గావున బ్రాహ్మణ జాతీయం బైన చతురశ్రతాళప్రస్తారంబు లను ద్రుతంబునకు భేద్యాంగం బైనను సంకరంబు గావున, దద్వర్జితం బై శుద్ధ ద్రుతాది చతురంగమాత్రప్రధానం బై యొప్పుచుండు. కావున దత్ప్రస్తార జన్యతాళంబు లన్నియును సంకరంబు లేక పరిశుద్ధంబు లై యుండు. తక్కిన త్రియత్ర్యశ్రాది తాళప్రస్తారంబులెల్ల సంకరాంగంబు లగు పంచాంగ ప్రధానంబు లై యుండు. కావున తజ్జన్యతాళంబు లవియును దాదృశంబు లై యనుద్రుతయుక్తంబు లై యుండు. ఇట్లు కవిగర్భంబు విప్రాది జాతీయ తాళపంచకంబు గల్పించి తన్మయంబుగా దౌర్యతీకప్రపంచంబు విస్తారంబు గా నిర్మించె. ఇట్లు కల్పితంబు లైన తాళప్రపంచంబునకు మర్యాదాలక్షణంబు త్రియమూలంబు గావున, నిట్టి దౌర్యతీకప్రపంచంబునందు గల్గిన చతురశ్రాది పంచజాతీయ తాళజాతంబునకు నన్యోన్యసంకరంబు లేక యుండు. మర్యాదాలక్షణంబునకై నిజబాహుజన్యం బైనక్షత్రియ లఘువును రాజును గావించిన పంచజాతులయందు బంధవిధిప్రమాణంబులు గల్గినలఘురాజు పట్టంబుగట్టి తదనుగుణముగా గురువులను జ్ఞాతృదుతముల సంఘటించి దౌర్యతీకప్రపంచంబు రక్షించె. అప్పుడు పంచజాతీయతాళ జన్యంబులు నిజరాజలఘుప్రమాణవిభక్తలక్షణంబు లై పరస్పరసాంకర్యంబు లేక చతురంగపంచాంగాదినిజస్వభావంబులతో బ్రవర్తిల్లుచు నుండు. ఇట్లు పంచజాతులయందు గలిగినబ్రాహ్మణవర్గం బైనద్రుతంబు లన్నింటియందును నాక, విద్యావంశ నుండు. మఱియును లఘుగురుభేదంబులు తత్తజ్జాతిలఘు

ప్రమాణానుగుణంబుగా భిన్న భిన్న ప్రకారంబు లై యుండు. సంకరవర్ణంబైన యనుద్రుతంబు త్ర్యైకాదిచతుర్జాతులయందును నొక్కరూపం బైనను వెండియు నక్షరకాలరూపంబున సర్వజాతిసాధారణరూపం బై యుండు. ఇట్టి పంచజాతీయతాళప్రస్తారప్రచురం బైనతౌర్యత్రికప్రపంచంబు వేదమూలంబు గాఁ గల్పించి దానికి యథోచితమర్యాదానియామకం బైననాటకంబు బ్రహ్మ దేవుడు గల్పించె. ఇవిధంబునఁ దౌర్యత్రికప్రపంచకర్త యైనచతుర్ముఖ నిజవదనాదిచతురంగంబులయందు జనియించి విప్రాదిచతుర్వర్ణంబు లైన ద్రుతాదిచతురంగంబులకుఁ బిమ్మటఁ బుట్టినమాత్రంబునం జేయుసర్వాను సూత్రం బగుటంజేసి సంకరాఖ్యం బై చతురశ్రవిప్రజాతికి నర్హంబు గా కున్నమాత్రం బైగాని యనుద్రుతంబు ప్రస్తారంబులయందును నక్షరకాల పరీక్షలయందును నర్థమాత్రిం బైనద్రుతంబులో సగం బై పాదమాత్రి యనఁ బరఁగె మఱియు నక్షరకాలరూపంబునఁ దాళంబునకుఁ బ్రధమాంగం బై వెలయుటంజేసి యక్షరం బైనయనుద్రుతంబు ద్రుతాదులకు మొదటఁ నిల్పియును ద్రుతాదిపంచాంగబరిగఁగనంబుఁ జేసి వ్యవహరింపవలయు. కావున నిట్లు పరిగణితంబు లై బ్రహ్మాంగసంభవంబు లైనయనుద్రుతాది తాళపంచాంగంబులకుఁ గ్రమంబున స్వరూపలక్షణంబును నధివేదతాళ్యం బును వివరించెద, అది యెట్టి దనిన.

73

సీ॥ అర్ధచంద్రాకృతి నమరు ననుగుత్ర
మవ్వలఁ బూర్ణ చంద్రాభ మగుచు
ద్రుత మొప్పు లఘువు పొందుగ నూర్ధ్వశరరూప
మగు వక్రచాపాభ మగును గురువు
గురురేఖ పై శిఖఁ గూర్పుఁ బ్లుతాకృతి
యోమరు ని పొందు పంచాంగములకు
నధి దైవతంబుల నమరింతు వినవయ్య
హరి యనుద్రుతమున కధిపతి యగు

హరుడు ద్రుతమున కధిదైవ మా లఘువుకు
గిరిజ దైవంబు గౌరియు గిరిశఁ డిరువు
రరయ గురువున కధినాథు లాఘాతాధి
చతులు ముమ్మార్తు లగు, రామసార్థి వేంద్ర!

74

వ॥ మఱియు దుఃఖతాది తాళపంచాంగంబులకుఁ బర్యాయనామంబు లెట్టి వనిన.

75

సీ॥ అర్థచంద్రము రంగ మవ్యక్త మనునాసి
కము విరామ మనంగఁ గలిగి క్రమము
గా నమద్రుతనామకంబులు విలసిల్లు
నర్థమాత్రంబున్వోహ్యమాహ్వానంబు
నర్థబిందు పన మలయాఖ్య మనంగను
ద్రుతనామకంబులు దొరసియుండు
హ్రస్వంబు సరళంబు నలమాత్రకం బని
ర్వాచక మనుపేర్ల వరలు లఘువు

వరుసను ద్విమాత్ర మనంగ లా వక్ర మనంగ
ద్విర్లుయమశాఖ్యలఁ జెలంగఁ జిరము కొనియె
గురు సమాఖ్యలు భరతజ్ఞుఁడొటి బొగడ
రామభూపాల! వితరణరమ్యశీల!

76

వ॥ మఱియును బ్లతనామంబు లెట్టి వనిన.

77

సీ॥ త్ర్యంగ మనంగ దీప్తమనంగ సోమద్భావ
మనఁ డ్రిమాత్రక మన నమరినట్టు
నాల్గుతీటు లొప్పు నలిగనా ప్లతమున
కరయ, రామభూవరాగ్రగణ్య!

78

వ॥ ఇట్లు దెలిపిన పర్యాయనామంబులు గైకొని తాళాంగవ్యవహారంబులయందు ననుద్రుతాది పంచాంగంగంబులు గావింపవలయు. ఇట్లు నలువది యైన యంగప్రాణంబు నిరూపించితి. మఱియుఁ బంచమం బైన జాతిప్రాణలక్షణం బెట్టి దనిన, బూర్వోక్తంబు లైన చతురశ్రత్ర్యశ్రీ మిశ్ర ఖండ సంకీర్ణంబు లనియెడు పంచనామంబులు గల్గి క్రమంబున బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యశూద్రసంకీర్ణంబు లనియెడు పంచజాతులు తాళంబులకు బ్రహ్మనిర్మితంబు లైనవి గల్గి యుండు. అనియును భిన్న భిన్న నిజలఘు ప్రమాణంబుల చేత బహుశర బుద్ధిగావంబులు గారవి యుండు. అందులో వివరణియైన

చతురశ్రజాతికిఁ బూర్వోక్తక్రమంబున ద్రుతాదిచతురంగంబులును శ్మిరి
యాదు లైన త్ర్యక్రాది జాతుల కనుద్రుతాది పంచా గంబు లనురియుండు.
మఱియుఁ గ్రమంబునఁ దల్లఘు ప్రమాణంబు లెఱింగించెద. అది యెట్టిదనిన. 79

సి॥ చతురక్షరంబుల జరగెడి కాలంబు

చతురశ్రలఘువున సంఘటిల్లు

నాటక్షరంబుల నమరినకాలంబు

త్ర్యక్రకలఘువున కమరి యుండు

సప్తాక్షరాన్నిత దీప్తకాలము మిశ్ర

జాతీయ లఘువున జరుగుచుండు

పంచాక్షరాంచిత భవ్యకాలము ఖండ

జాతీయ లఘువున భాతి గాంచు

మఱి సవాక్షరకాలంబుమైః దనర్చి

రీతి గాంచెను సంక్షీర్ణజాతి లఘువు

వెలయు నీరీతి లఘుభేదకలితతాళ

పంచజాతులు, రామధూపాలచంద్ర!

80

వ॥ మఱియు నక్షరం బనంగ నేమి యన్న నదియును ద్రుతేబనం
బరంగు. అవి రెండు. ద్రుత మనం జనునట్టి ద్రుతానుద్రుతంబులు రెండును
సర్వజాతిసాధారణప్రమాణంబు లై యుండు. తక్కిన లఘుగురు ప్లుతంబు
తత్తజ్జాతీయాక్షరకాలానుగుణంబుగా భిన్నభిన్నప్రకారంబు లై యుండు.
అదియునుంగాక కొందలు భరతజ్ఞులు శ్మిరియజాతి లఘువు పడక్షరకాలా
న్నితంబు గా దని పరిహరించి యక్షరత్రయకాలంబు నిర్వహించి సంఖ్యా
ప్రస్తారయంత్రాదులయందు నంత్యోపాంత్యతృతీయ పష్ఠనవమస్థానంబులు
గూర్చి వ్యవహరించి తౌర్యత్రిక వ్యవహారంబులయందుఁ ద్ర్యక్షరప్రమా
ణంబు గా లోకలక్ష్యం బనుసరించి తాళంబు ప్రయోగింతురు. ఎట్లున్నను
ద్ర్యక్షజాతికి పడక్షరకాలప్రమాణంబు దేవలోకసిద్ధం బై ప్రామాణికం
బై యుండు. అందుఁ బ్రమాణం తేమి యన్నఁ సూళాదిసప్తతాళంబులలో
మొదటి ద్రుతంబునందు లఘుగురుద్రుతంబులు మూఁ డంగంబులు. కావున
వందున్న లఘువు దేవలఘు వనియును, దేశ్యలఘు వనియును, మనుష్య
లఘు వనియును గ్రమంబున పడక్షర పంచాక్షర చతురక్షర ప్రమాణంబు

లై యుండు. కావున నా పడక్షరాన్నిత లఘువు త్కత్తియజాతీయం బై
దేవలఘు వని పేరు గాంచి దేవలోకసిద్ధం బై మార్గసూతాది ధ్రువంబు
సందుఁ గలిగియుండు. పంచాక్షరలఘువు ఖండజాతీయం బై పూర్వకాల
దేశవ్యవహారయోగ్యం బయ్యె. చతురక్షరలఘువు చతురశ్రజాతీయం బై
పూర్వకాలదేశవ్యవహారయోగ్యంబయ్యె. చతురక్షరలఘువు చతురశ్ర
జాతీయం బై యిప్పటి కలికాలమనుష్య వ్యవహారయోగ్యం బయ్యె.
కావున నప్పటిలక్ష్యంబు ననుసరించి యిట్లు ప్రమాణం బైన పడక్షర ప్రమా
ణంబు త్ర్యశ్రజాతీయందుఁ బరిహరింప శక్యంబు గా దని గుణగ్రాహులైన
భరతజ్ఞులు తెలిసి వ్యవహరింపవలయు. ఇట్లు కాలాదిమహాప్రాణపంచకంబు
నిరూపించి యింక సుప్రప్రాణంబు లైన గ్రహకలాలయ యతిప్రస్తారంబులకుఁ
గ్రమంబున లక్షణంబు లెఱింగించెద. అందు మొదటిగ్రహం బన్నది యతీ
తానాగత సమవిషమభేదంబులచేతఁ జతుర్విధం బై యుండు. దానికిఁ
గ్రమంబున సల్లక్షణంబులు వివరించెద. అది యెట్టి దనిన,

81

శీ॥ శీతమునకు వెనుకఁ గీర్తించి తాళంబు
నవియు రెండు నొక్కయవసరమునఁ
దీర్ప నేర్ప నది యతీతక్రమ మనిరి
భరతవిదులు, రామపార్థివేంద్ర!

82

శీ॥ తాళమునకు వెనుకఁ దగ శీత మొనరించి
యవియు రెండు నొక్కహరువు గాఁగఁ
దీర్ప నేర్పిరేని తెలియ ననాగత
మదియ, రామభూవరాగ్రగణ్య!

83

శీ॥ శీతతాళములను గీర్తించి యొకసారి
గాను నదియు రెండు గణఁగి యొక్క
సరిగఁ దీర్చిరేని చను సమగ్రహ మని
యెంచ, రామభూవరేంద్ర! వినుము!

84

శీ॥ తుది మొదళ్ల యందు దొరయు సామ్యము లేక
శీతతాళయుగము గీలుకొనఁగ
విషమగతుల నదియు విషమగ్రహం బంద్రు
తాళగతులు రామభూవరేంద్ర!

85

ప॥ ఇట్లు ప్రతిపాదితంబులైన యీ చతుర్విధగ్రహంబులలోన నతీత
గ్రహం బిప్పటివారికిఁ దాళవ్యవహారగోచరంబు గా దండ్రు. లక్ష్యము
గుణంబుగా నది యెఱింగి వ్యవహరింపవలయు. ఇంకఁ గళాప్రాణం బెట్టి
దనిన, నదియును నేకకళయు, ద్వికళయు, చతుష్కళయు యనఁ ద్రివిధం బై
యుండు. తల్లక్షణంబు క్రమంబునఁ దెల్పెద. అపధరింపుము. 86

గీ॥ ఏకకళ యథాక్షర మగు నెంచ నదియు
మించఁ గ్రియతోడ కాచ్చి రెట్టించిరేని
మఱి ద్వికళ యగు నని తాళమానవిదులు
తెలియఁజేతురు, రామధాత్రితలేంద్ర!

87

గీ॥ ద్విగుణితంబు గఁ గ్రియతోడ ద్వికళ కాచ్చి
నడిచెనేనియు నది చూచి నాట్యవిదులు
తెలుపుదురు చతుష్కళ యని తెల్లము గను
రామభూపాల! మహానీయరమ్యశీల!

88

ప॥ మఱియు లయాఖ్యప్రాణలక్షణం బెఱింగించెద. అది యెట్టి
దనిన, లయ యనంగా నృత్తగీతవాద్యత్రయంబునందు నించుమించులు లేక
యొక్కసమంబు గాఁ దాళంబు నడుచు; తాళంబు నడుచుట లయ యనం
బరంగు. అదియు విశంబమధ్యద్రుతనామంబులను ద్రివిధం బై యుండు.
క్రమంబునఁ దల్లక్షణంబులు దెల్పెద. అది యెట్టి దనిన. 89

గీ॥ తన యథాక్షరకాలంబు తాలిమి గను
క్రియచు వాడను మెల్లన గీలుకొల్పి
యమరఁ గడపిన నది విలంబాఖ్యలయ య
టంచుఁ దెప్పిరి, రామనృపాగ్రగణ్య!

90

సీ॥ నిజయథాక్షరకాల నియతియుఁ దత్త్రియల్
దఱుంగ కెప్పటిరితిఁ దనరి నడువ
దానిని రెట్టించి తేగ్గిన మధ్యమ
లయ యండ్రు తాళకాలజ్ఞు లెల్ల
మఱి యథాక్షరకాల మరయంగఁ గ్రియలతోఁ
దొడరి యెప్పటియట్ల నడుచునట్లు

మధ్యమలయతగ్గి మఱియు రెట్టించిన
ద్రుతలయ యని పల్కుదును మహాత్ము

లిట్లు ద్రుతమధ్య మవిశేంబ హృద్యలయల
జాడ లేటుగుచుఁ దాళము ల్వాడవలయు
నతులతౌర్యత్రిక వ్యవహారములకు
రామభూపాల! మహానీయరమ్యశీల!

91

వ॥ ఇట్లు లయప్రాణంబు నిరూపించి యింక యతిప్రాణలక్షణం
బెఱింగించెద, వినుము. తాళంబులయం దంగవిన్యాసవిశేషంబు యతి యనం
బరంగు. అదియును నవ్విధం బై యుండు. తన్నామంబులు క్రమంబున
నెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన.

92

కం॥ సమయతి స్రోత్రోవహయతి
యమరిన గోపుచ్చయతియు నతులమృదంగో
సమయతియు వేదిమధ్యవి
వమయతు లివి యాటు, రామజనపాలకుణి!

93

వ॥ క్రమంబునఁ దల్లక్షణం బెట్టి దనిన.

94

గొప్ప యంగంబేని కుటుచయంగంబేని
తాళంబులో నెల్లతావులందు
వరుసగా నొకరితి వర్తిల్లె నేనియు
సమయతి యనవచ్చుఁ జక్క మొదట
కుటుచ యంగంబులు కొన్నిటి ఘటియించి
గొప్పయంగంబులు కొనకుఁ గూర్చి
తాళంబు నడిపింపఁ దగునది స్రోత్రోవ
హాభిఖ్యయతి యని యాభ్యుదయద్రు

మొదట గొప్పయంగములను సంధిలఁ జేసి

కొంచె మైనయంగకులము నెల్ల

కొనలఁ జేర్చిన యెడ గోపుచ్చయతి యుద్రు

తలవలదు, రామకృష్ణవేదా

95

సీ॥ అల్పాంగముల నిల్చి యాద్యంతములయందు
 నధమను నధికాంగ మడరఁజేసి
 తాళంబు నడుప మృదంగనామకయతి
 యనఁదగు మఱియు నాద్యంతములను
 గొప్పయంగంబులు గూర్చి యు నడుపఁగఁ
 గుఱుచయంగంబును గూర్చినట్టు
 తాళంబు వాడినఁ దగ వేదికామధ్య
 యని తాళవిదు లంద్రు ఘనత మీఱ

రగణంబు లఘువును రల మంచు వినుచును
 తగణంబు గురువును తగ మనఁ దగు
 తగణంబు లఘువును దల మనఁ దగు నంద్రు
 రగణంబు గురువును రగ మనఁ దగు॥

96

సీ॥ నగణావగణాద్యయముఁ గూడి నవ మనఁ దగు
 నగణాహగణాద్యయముకూర్పు నహ మనఁ దగు
 భగణాలఘువులు గూర్చిన భల మనఁ దగు
 రామభూపాల! శాశ్వతమృత్యుఁ!

97

సీ॥ భగణగురువులు చేరిన భగురు వయ్యె
 నగణాలములఁ జేర్చిన సలల మయ్యె
 నగణాలములఁ గూర్చిన సలల మయ్యె
 నగణాగగములు గూడిన నగగ మయ్యె
 బంచగీత మిదియ, రామపార్థివేంద్ర!

98

సీ॥ సగణామగణంబు లొనరిన సమ మనఁ దగు
 సగణాహగణంబు లొనఁగూడి సహ మనఁ దగు
 మగజగసగాదిగణములు మఱియుఁ గొన్ని
 తెలియఁ దగు నిందు, రామభాత్రీతలేంద్ర!

99

వ॥ ఇవ్విధంబున హగణావగణ లల గగ నల మల రల రగ తల తగ
 నమనహ భల భగ సలల నలల షగగ షగంబు లనియ్యెడు నేకానవింశతి నా
 మంబులు గలిగిన యుచగణంబులకు లక్షణంబు నిరూపితంబయ్యె. ఇట్లు ఛం

దశామస్తోత్రగోచరం బైన వృత్త ప్రస్తారంబునందు గురులఘు విన్యాసాత్మక మగణాద్యష్ట గణోపగణ వ్యవహారంబును బోలె, నాట్యశాస్త్ర గోచరం బైన తాళప్రస్తారంబునందు గురులఘు రూపాంగ సద్భావంబునంజేసి తాదృశలఘు గురువిశ్వాస విశేషరూపం బైన మగణాద్యష్ట గణోపగణ వ్యవహారంబు గల దని భరతజ్ఞులు వ్యవహరింతురు. కావునఁ బ్రసంగ వశంబునంజేసి యిచ్చట గణలక్షం బెఱింగించితి. ఇది యతిప్రాసలక్షణ వివరంబు. ఇంకఁ బ్రస్తారరప్రాణలక్షణం బెట్టి దనిన, భారతిశరీరంబునకు నుపప్రాణపంచమం బైన ధనంజయంబును బోలె తాళశరీరంబునకుఁ బంచమప్రాణం బైన ప్రస్తారంబు నిత్యానుస్మృతంబై యుండుఁగావునఁ, దల్లక్షణంబు సవిస్తరంబు గా నెఱింగించెద. ప్రస్తారం బన నేమి యన్న ను నక్షరకాల ప్రమాణంబున నొక్కతాళంబునందు బహుతాళంబులు గలుగ విస్తారంబు నేయుట ప్రస్తారం బని చెప్పుచుందురు. అట్టి ప్రస్తారలక్షణజ్ఞానోపయోగంబు గఁ దాళపంచ జాత్యనుసారు బైన యంగశ్రేణిసంఖ్య లక్షణంబులు మొదట నిరూపించెద, ఆకర్ణింపుము.

100

సీ॥ బ్రాహ్మణజాతికిఁ బరగ నంగశ్రేణి

మొదటింట ద్రుత మిడి ముందఱిండ్ల

కపియ యేకోత్తర మగునట్లు హెచ్చించి

యది మహత్తనరించి యిండు వ్రాసె

యధికాంగ మల్పాంగ ముండుచుఁ గుడియెడ

మల నిల్చి కాలక్రమంబువలన

పలసినయంతయు వ్రాయ నంగశ్రేణి

చను నిట్లు త్రొక్కిరాదిజాతులందు

సంగకశ్రేణి కాలక్రమానుగతుల

నూలుకొనఁజేసి మొదట ననుద్రుతంబు

నదియు నేకోత్తరస్థితి నమర వ్రాయఁ

దగును నాళిమంతయు, రామధారుణీంద్ర!

101

ఇ॥ మఱియు సంఖ్యలక్షణంబుఁ దెలిపెన. సంఖ్య యన నే మన్న ను నిట్లు లిఖించిన యంగశ్రేణియందలి మహత్తులఁ గనుంగొని యీ మహత్తుల మహత్తులై యుండునట్లు నన్న తాళంబులు పుట్టు గనఁబడుటచేతఁ గని మ

హత్తు ప్రస్తారంబున నిన్ని తాళంబులు పుట్టి నని చెప్పుటకు సాధనం బైన
లెక్క సంఖ్య యనం బరగు. తల్లక్షణ బు జాతిభేదంబులవలనఁ బంచవిధం
బై యుండు. అది యెఱింగించెద, అనధరింపుము-

102

సీ॥ తొలుత సంత్యోపాంత్య తుర్యషష్ఠంబులు

సంఖ్యఁ గూర్చిన బ్రహ్మజాతिसంఖ్య

చక్క సంత్యోపాంత్యషష్ఠ చతుర్థముల్

సంఖ్యఁ గూర్చిన త్మత్త్రైజాతి సంఖ్య

మొదయ సంత్యోపాంత్యమున మను మూర్ఖునల్

సంఖ్య గూర్పగఁ వై శ్యజాతి సంఖ్య

ఋగఁ సంత్యోపాంత్య ప్రణవావతార ప

క్షములు గూర్పగఁ శూద్రజాతिसంఖ్య

రహిని సంత్య ముపాంత్యంబు బ్రహ్మవర్ష

తారకాహ్వయసంఖ్యలు దారసిలఁగ

సంఖ్యఁ గూర్చిన సంకీర్ణజాతिसంఖ్య

లనుచుఁ దెల్పిరి, రామనృపాగ్రగణ్య!

103

న॥ ఇట్లు తత్తజ్జాత్యక్షర కాలక్రమంబున నంగ్రహేణి లిఖించి దాని
క్రింద సంఖ్య వ్రాయునప్పుడు, మొదట మొదట నాశాంత్య మొక్కటి
లిఖించి పిమ్మట సంత్యం బొక్కటియును, నాశోపాంత్యంబు మఱియొక్క
టియుఁ గూర్చి యవ్వల లిఖించి తజ్జాతీసుఖ్యాప్రకారంబులు గైకొని, అఘ
గురు వృత్తంబులక్రింద నాశలు గూర్చుచు నిట్లు పంచజాతులకుఁ బంచ
సంఖ్యాభేదంబులు వ్రాసి యీ మహత్తుక్రిందఁ బ్రస్తరించినఁ దాలంబులెన్ని
కలై నని తెలియందగు. ఇదియునుంగాక, మఱిగొందఱు భరతజ్ఞులు
త్మత్త్రైయజాతీకి దేవలోకప్రసిద్ధం బైన షడక్షరకాల ప్రమాణంబుల లిఖించి
తత్త్రమాంబునఁ బ్రస్తారయంత్ర నష్టశిష్టాదులు సాధించి వ్యవహరింతురు.
శ్మత్త్రమాణకంబు లౌ పూర్వశాస్త్రంబులు * సోలం బగుటండేసి క్వచి
త్త్రుచరం బైన తాదృశోచ్చిన్న శాస్త్రమార్గంబు నెఱుంగనేరక యందఱు
పరాస్థాయీంబున భ్రాంతి వ్యవహారగమ్యం బైన అత్యంబు గనుటగొని
తదనుగుణంబు గా లక్షణాంతరంబులు స్వకపోలకల్పితంబులు గావించుట

జేసి యది సత్యం బని పెద్ద లంగీకరించి రట్లయినను నృత్యంబును గీతంబును బోలె నసమర్థభ్రాంత లక్ష్యమగుట వై పూర్వశాస్త్రమార్గ భ్రష్టం బయ్యును గలికాలజనానురంజనంబు నేయుచు బ్రసిద్ధం బయ్యె. ఇదియు నుంగాక భరతశాస్త్రంబులు బహువిధంబులు గావున నిప్పటి లోకలక్ష్యము గుణకల్పిత శాస్త్రంబులు గాక సదాశివబ్రహ్మభరతకళ్యాపాది పూర్వ భరతంబులలో దర్శనీయం బైన యీ లోకలక్ష్యమగుటగా ద్ర్యశజాతికిఁ ద్ర్యక్షర ప్రమాణ లక్ష్యం కల దది సిద్ధంబు గాఁగలదని యుండెనేని యనేక దేశమతం బని సత్యంబుగా విశ్వసించి తల్లక్షణంబును సంగ్రహించి తాళవ్యవహారంబు బుద్ధిమంతులైన భరతజ్ఞులు గావించుట యోగ్యం బై యుండు. ఇంత మాత్రంబై కాని యాదిమహేశ్వరప్రాక్తం బైన షడక్షరకాలకలిత లక్ష్య ప్రమాణంబు క్షత్రియజాతికి లేదని లోకలక్ష్యభావనం జేసి పరిహరింప శక్యంబు గాదు. ఇది వీరినిశ్చయంబు. ఇట్లు నిజసంఖ్యాలక్షణం బెఱింగించితి. ఇంక నిజసంఖ్యక్రంద బాతాళనంఖ్య లిఖించు క్రమంబుఁ దెలిపెద. అది యెట్టి దనిన.

104

గీ॥ అంత్యతాత్పర్యనిలయ ముపాంత్యగృహము
క్రమము గా జాతిసంఖ్యాప్రకారములును
సంఖ్య మార్చిన బాతాళసంఖ్య కాది
సమరు నూర్ధ్వన, రామనృపాగ్రగణ్య!

105

వ॥ ఇట్లు పాతాళసంఖ్య లిఖింప నది దాని యిష్టపాతాళసంఖ్య
మించదగు. అది యెట్టి దనిన.

106

గీ॥ ఆశతో నంత్య మొక్కటి యండ నిడియు
వెండియును నంత్య మొక్కటి వేసి యవల
మఱియుఁ దజ్జాతిసంఖ్యాక్రమాన గూర్చు
నిష్టపాతాళ మది, రామనృపతిచంద్ర!

107

వ॥ ఇవిధంబునఁ దెలిసిన సంఖ్యలయందు మొదటి నిజసంఖ్యకు
మున్ను ఫలంబు దెల్పితి. ఇంక బాతాళేష్ట పాతాళ సంఖ్యల లక్షణం
బెఱింగించెద అది యెట్టిదనిన.

108

సీ॥ ప్రస్తారములయందు బ్రహ్మవశం బైన
 లఘుగురులకు మూల... గనియె
 నిన్నిన్ని యని తెల్పి యితర జాతులయందు
 నిన్ని యనుద్రుత లిన్ని ద్రుతలు
 లఘుగురుప్లుత లిన్ని లలి నుండు ననిజాతి
 సంఖ్యాక్రమంబునఁ జక్కఁ దెలిపి
 యిన్నియు లాంఛము లిన్ని లఘుగురు ప్లు
 తాంత తాళము లని యగ్రజాతి

కనుద్రుతాంతాది తాళచయంబు వలనఁ
 గలుగు పాతాళసంఖ్య లొక్కటిగఁ జేసి
 జాలఁ దెల్పిరి పాతాళసంఖ్య ఫలము
 లభినయజ్ఞులు, రామనృపాగ్రగణ్య!

109

ప॥ ఇట్లు సంఖ్యలక్షణంబు నిజపాతాళేష్ట పాతాళభేదంబుచేతఁ
 జతుర్విధంబుగాఁ బ్రతిపాదితం బయ్యె. ఇంకఁ బ్రస్తారలక్షణం దెలింగించెద,
 ప్రస్తారంబు బహువిధంబు లై యుండు. అట నంగ్రేణియందలి మహాత్ము
 లెన్ని గల వన్నిటికిందను బ్రస్తారంబు పుట్టుగావున మహాత్ము లె న్నయ్యెనో
 యన్నిప్రస్తారంబులు గలిగి యుండునట్లు బహువిధంబైన ప్రస్తారంబుమొదట
 జాతిభేదంబునఁజేసి పంచవిధం బై యొప్పు. అందు మొదటఁ జతురశ్ర
 ప్రస్తారంబునందు బ్రహ్మాంగ సంభవం బైన ద్రుతాంగ చతురంగంబులే కాని
 యన్యాంగంబు సంగఘటింప నేరదు. పంచమం బైన యనుద్రుతంబు ద్రుతాను
 సారి యై.....ని క్రిందఁ ప్రస్తారయోగ్యం బైన యనంత్యజన్యంబు గావున
 శుద్ధజాతి ప్రస్తారంబునందు సంకలితంబు గా దని సదాశివ బ్రహ్మాది భేద
 తార్యంబులు వివరించె. ఇట్లు ప్రస్తారయోగ్యం బైన విరామంబు పరిహా
 రించి నిర్ణయించుట కేమి కారణం బనిన, వినుము. లోక పితామహుం
 డనఁ దనరు చతుర్ముఖుండును జరాచర ప్రపంచంబుఁ గల్పించి భూతమయ
 ప్రాణి శరీరంబు లన్నియు నొక్కవిధంబైనను నందులోని హరితాది వర్ణంబు
 లును బోచారుగుణస్వభావంబులును నుత్తమాధమభావతారతమ్యంబులును
 భిన్నభిన్న ప్రకారంబులు గా నీ ప్రాణి శరీరకంబులకు నెట్లు గల్పించె నన్ని
 ధంబు నొక్కవిధం బై యుండ దని బహువిధంపు లోకప్రపంచంబుగల్పించి
 నట్లు తార్యత్రై ప్రపంచంబునందుఁ గాలనాదస్వరూపంబు లైన తాళ శరీ

రంబులు వినోదార్థంబు గా జాతిలక్షణ క్రియాభేదంబులచేత భిన్నభిన్న ప్రకారంబులజేసి గల్పించె. ఇట్లు సర్వస్వతంత్రం బైన బ్రహ్మది లోకేశ్వరుల సిద్ధ సంకల్పంబులు త్రోయ శక్యంబులు గావు. కావునఁ జతుర ప్రకార ప్రస్తారంబులు ద్రుతాది శుద్ధ చతురంగ ప్రధానంబు లై యుండు. ఇట్టి జాతి ప్రస్తారంబులు నాల్గును ననుద్రుతయుక్తంబు లగుటంజేసి పంచాంగ ప్రధానంబు లై యుండు. మఱియునట్టి చతురశ్ర ప్రస్తారంబునందు భేద్యాంగంబులు నాల్గయినను బంచాంగ వ్యాపారంబునంజేసి పంచాంగ ప్రస్తార నామంబు గలుగు. కావున నాది ప్రస్తారంబునందు ద్రుతంబుకంటె నల్పాంగంబును, ప్లుతంబుకంటె నధికాంగంబును నని యెఱింగి సర్వద్రుతాంతంబు గా నక్షరకాలక్రమంబునఁ బ్రస్తరింపవలయు. ఇతరజాతి ప్రస్తారంబులయందు విరామంబుకంటె నల్పాంగంబును, ప్లుతంబుకంటె నధికాంగంబును లేదని తెలిసి యక్షర కాలక్రమంబున సర్వానుద్రుతాంతంబు గా భరతజ్ఞులు ప్రస్తరింపవలయు. ఇది ప్రస్తారవర్గంబు. ఇంక నిట్టి ప్రస్తారంబునకు ఫలంజేమి యన్న నాగశ్రేణిసంఖ్యాక్రమంబున నిట్టి మహత్తుక్రింద నిన్నితాళంబులు పుట్టె; నని తెలియ నెట్లగునని యితరు లడిగిన నందుకుఁ బ్రస్తారంబొనర్చి చూచినఁ గాక తాళసంఖ్య నిశ్చయింపరాదు. కావున నందుకుఁ బ్రస్తారంబావశ్యకం బై యుండుటంజేసి తల్లేఖనోపాయంబు తెలిపెద. అది యెట్టిదనిన.

110

సీ॥ జాతులలో నెట్టి జాతియం దైనను
బ్రస్తారయోగ్యమహత్తు చిక్క
నందు భేద్యం బైన యంగంబు క్రింద న
ల్పాంగంబు గుంధించి యచ్చట శేష
మక్షర కాలక్రమానురోధంబు గా
దగ మహత్తును జేయఁ దగిన జేసి
కర్తవ్యమున నిల్చి గణన-కెక్కెడునట్లు
మహత్తు సేయంగను మఱిగినట్టి

కుడి నడుమ నిడియును చిక్కికొనిన యట్టి
యధిక మల్పంబు నిడుచు యథాంగమును య
థాంగము గ వ్రాయఁ బ్రస్తార మమరు నిట్లు
జాతులైదింటికిని, రామజననరేణ్య!

111

ప॥ ఇత్రైఱింగునఁ జతురశ్రంబునందు సర్వద్రుతతాళాఁ తబును సేతర
 జాతులయందు సర్వానుద్రుత తాళాంతంబును గల్గఁ బ్రస్తరించిన ప్రస్తారం
 బులు మహాభేదంబులవలన భిన్న భిన్నసంఖ్యాన్వితంబు లై బహువిధంబులై
 యుండు. కావునఁ దాళంబు లనంతంబు లనుచుఁ దెలియం దగు. ఇది ప్రస్తా
 రలక్షణం బగు. ఇట్లు ప్రస్తారితంబు లైన తాళంబులకు నష్టోద్విష్టభావంబులు
 దెల్పెద. తద్విధంబెద్ది యన్ననిన్నిమాత్రల మహత్తుకిందఁ బ్రస్తరించినతాళం
 బులయందు నిన్నవతాళంబు కనుపట్ట దది యెట్టిదని యడిగిన తాళంబు
 నష్టాఖ్యం బగు. ఇట్టి యంగంబులు గలిగినతాళంబు ప్రస్తారంబునందు నెన్న
 వదని యుద్దేశించి యడిగినతాళం బుద్ధిప్రాఖ్యం బగు. ఇట్టి నష్టో దిష్టంబులు
 రెండును పంచజాతి క్రమంబున దశవిధంబు లయ్యె. క్రమంబున దానికిన్లె
 నంగశ్రేణిసంఖ్యలయందుఁ దత్తజ్జాతి సంఖ్యానుసూపంబు గాఁ దల్లక్షణంబు
 లెట్టి వనినః—

112

సీ॥ అడిగిన లెక్క మహత్తులెక్కలలోనఁ

బుచ్చి యంతోత్యపాంత్యములను హార్య

మును గూర్చి భుక్తికిఁ బ్లుతమురెండింట్లు

• వెంటనే త్రోసి యావెన్గు గురున

కలరుచు నంత్య ముపాంత్యముఁ గూర్చి రెం

డిండ్లుభుక్తికిఁద్రోసి యరయ లఘువు

నకు నొక్క యిలు గూర్చి యొకయిల్లె భుక్తికిఁ

గడపుచుఁ దనచేతఁ గలుగుసంఖ్య

కిట్టి సంఖ్యలఁ దగినవి యిడిద్రుతములు

తోడరి మాత్రల కొదవకు ద్రుతము నిడుచుఁ

దెల్పఁ దగునిట్లు విప్రజాతీయనష్ట

తాళ మిది, రామభూపాలచంద్రవర్య!

113

ప॥ ఇవిధంబున నంగశ్రేణి సంఖ్యాక్రమంబుఁ జూచుకొని జాతీసం
 ఖ్యామార్గంబున నష్టతాళంబు దెలుపవలయు. ఇంక నిట్టి నష్టతానోద్ధార
 క్రమంబున నుద్దిష్టతాళంబు దెలుపఁదగు. అది యెట్టిదనిన

114

సీ॥ ద్విజజాతీతాశసంధితచారులఘుగురు
 ప్లతములఁ గని తొంటిగతిని నిండ్లు
 సంగతి గావించి సరిలెక్కలకు వచ్చి
 నవి యని భక్తము లవలఁ గడపి
 యీక్షించి ద్రుతముల నివి సరిపొసఁగ లె
 క్కలకు వచ్చిన వంచుఁ దెలిసి మాత్ర
 కొదవకు నీద్రుత మొదవె నం చెఱిగించి
 సమసంఖ్య లన్నియుఁ జక్కఁ గూర్చి

యొకటిగఁ జేర్చి యా యొట్టులెక్క మొదటి
 సంఖ్యలోఁ ద్రోసి లెక్కకు సంఖ్యఁ జూపి
 పల్కుఁ దగు నిట్టితాళ మీపట్టు దయినఁ
 బొసఁగ నుద్దిష్ట మనిరామభూవరేంద్ర!

115

వ॥ ఇట్లు చతురశ్రసప్టోద్దిష్టంబులు నిరూపితంబు లయ్యె. ఇకఁ ద్ర్యక్ష
 సప్టోద్దిష్టంబు లెట్టి వనిన

116

సీ॥ అడిగిన లెక్క మహత్తులెక్కను ద్రోసి
 యంత్య ముపాంత్యపష్టార్కములను
 నొనఁగూర్చి ప్లతమున కొనరంగ భుక్తి కే
 నారిండ్లు జరపుచు నవల గురున
 కంత్య ముపాంత్య పడర్కము ల్లూర్పుచు
 నింపుతో భుక్తి యాఱింటఁ జొనిపి
 లఘువు సంత్యోపాంత్యలలితంబుగం జేసి
 నార్దిండ్లు భుక్తికి నడిపి ద్రుతకు

నొక్కయి ల్లూర్చి భుక్తికి నొక్క టిచ్చి
 చేతి సంఖ్యకు గృహసంఖ్య చేరకున్న
 మాత్ర కొద వైన నిది విరామమునఁ ద్ర్యక్ష
 నష్ట మని యంద్రు, రామభూనాయకేంద్ర!

117

ప॥ మఱియుఁ దదనుసారియా నుద్దిష్టలక్షణం బెట్టి దనిన 118

సీ॥ క్షుత్త్రతాళమునందుఁ గని ద్రుతలఘుగురు
 ప్లుతముల కారీతిఁబూన్చి యిట్లు
 సంధి లేనివి యెల్ల సరియైన లెక్కలఁ
 గనిపించి భుక్తులు గట్లు నొసగి
 మఱి విరామంబులు సరిగాని లెక్కల
 కమరిన వని చెల్చి యయిన మాత్ర
 కొదవలకు విరామ మొదవుట యెఱిఁగించి
 సమసంఖ్య లన్నియుఁ జక్కఁ గూర్చి

యంతుగాఁ జేసి యాలెక్క యామహత్తు
 లెక్కలోఁ ద్రోసి మిగిలిన లెక్కఁ గాంచి
 చెలువఁ దగు నిట్టితాళ మీదిక్కు దనుచు
 క్షుత్త్రయోద్దిష్ట మది, రామజనవరేణ్య!

119

ప॥ మఱియు మిశ్రశష్టోద్దిష్ట మెట్టి దనిన.

120

సీ॥ అడిగిన సంఖ్య మహత్తుసంఖ్యను ద్రోసి
 ప్లుతము నంతోఽపాంత్యమును సురేంద్ర
 సంగతంబు గఁ గూడి సవరించి భుక్తికి
 నేడిండ్లు గురువుకు నిం పెసంగఁ
 జక్క నంతోఽపాంత్య సప్తమంబులు గూర్చి
 నేడిండ్లు భుక్తికి నెఱిఁగి త్రోసి
 లఘువు నంతోఽపాంత్యలలితమ్ము గాఁ గూర్చి
 భుక్తికి రెండిండ్లు బుచ్చి ద్రుతకు

నొక్కయిలు గూర్చి భుక్తికి నొక్కయిల్లె
 చేతిలో లెక్క సరిపోమిచే విరామ
 మీదుచుఁ గొదవకు నడచుట నెసఁగు మిశ్ర
 నప్తతాళంబు, రామధూనాయకేంద్ర!

121

ప॥ మఱియు మిశ్రకోద్దిష్టతాళం బెట్టి దనిన

122

సీ॥ మిశ్రతాళమునఁ బమ్మిన ద్రుతలఘుగురు
 స్వతములఁ గని పట్టి పోల్కి నిట్లు
 సవరించి సరి యైనసంఖ్యల కివి వచ్చె
 నని భుక్తి యెప్పటియట్లు త్రోసి
 యట విరామముఁ జూచి యిది సరిపోనులె
 క్కకు వచ్చె నని దెల్పి కణఁగి మాత్ర
 కొదవకునుం ద్రుత మొదవుటఁ దెలియించి
 సరిసంఖ్య లన్నియుఁ జక్క నొక్క

నియతిగాఁ గూడి యాసంఖ్య నిజమహత్తు
 సంఖ్య నూడ్చియుఁ జిక్కిన సంఖ్యఁ జూచి
 యిట్టితాళంబు నిచ్చోట నెనఁగె ననిన
 మిశ్రకోద్దిష్ట మిది, రామమేదినీంద్ర!

123

వ॥ మఱియును ఖండజాతి నష్టోద్దిష్టంబు లెట్టి వనిన

సీ॥ అడిగిన లెక్కను మహతు లెక్కను ద్రోసి
 యంత్య ముపాంత్యబాణావతార
 ములఁ గూర్చి యైదిండ్లు స్వతభుక్తికి నొసంగి
 గురున కంత్యోపాంత్యశరయుతము గ
 నమరించి భుక్తికి నయి దిండ్లు వర్జించి
 యంత్య ముపాంత్యగృహంబుఁ గూర్చి
 లఘువుకు మూఁ డిండ్లు లలి భుక్తిఁ ద్రోయుచు
 ద్రుత కొక్కయిలు గూర్చి యొసర భుక్తి

యొక్కయి ల్లెచ్చి జేతిలో లెక్కయింట
 లెక్కలకుఁ దగ్గమాత్రల లెక్క కొదవ
 కెనయఁ గూర్తు రనుద్రుత మిట్లు ఖండ
 నష్టతాళంబు, రామభూనాయకేంద్ర!

125

వ॥ మఱియు నుద్దిష్టశ్రవణ దెట్టి దనిన

126

సీ॥ ఖండతాళమునందుఁ గలద్రుతలఘుగురు
 స్థితమున కని తొంటిగతిని గృహము
 లొనఁగూర్చి సరిసంఖ్య లొనరిన నివి వచ్చె
 నని భుక్తులారీతి నమరఁ ద్రోసి
 సరి పోనిలెక్కల కరయ ననుద్రుతుల్
 మాత్రల కొడలకు మఱి విరామ
 మున్నది యనితెల్పి మిన్నగా సరిలెక్క
 లన్నియు నొకటిగా నమరఁ గూర్చి

యట్టి సంఖ్యను ద్రోసి యా మహతు సంఖ్య
 లోన మిగిలిన సంఖ్య ననాము గాను
 నిట్టితాళంబు లీపట్ల నెసఁగు ననిన
 దనరు నుద్దిష్ట మిది, రామనుజునాథ!

127

వ॥ మఱియు సంకీర్ణ జాతి నష్టోద్దిష్టంబు లేర్పఱచెద. తత్రక్రమం చెట్టి
 దనిన.

128

సీ॥ ఆడిగిన సంఖ్య మహత్తు సంఖ్యను ద్రోసి
 యంత్య ముపాంత్యంబు లబ్జగర్భ
 పర్వంబు లొనఁగూర్చి భవ్యప్లుతంబున
 కిండ్లు తొమ్మిది భుక్తి కిటు గురునకుఁ
 బరఁగ నంత్యోపాంత్య పద్మాసనులఁ గూర్చి
 యిండ్లు తొమ్మిది భుక్తికి నెనయఁ ద్రోసి
 యంత్య ముపాంత్యంబు నమరించి లఘుపుకు
 భుక్తికి నే డిండ్లు పాసఁగ విడిచి

యొకటి గూర్చుచు ద్రుతభుక్తి కేనొక టిడి
 చేతిలో లెక్క సరి పోమిచేత మాత్ర
 కొడఁగచేత ననుద్రుతు ల్గూర్చి సంక
 రాఖ్య నష్టంబు, రామనృపాగ్రగణ్య!

129

వ॥ మఱియు సంకీర్ణోద్దిష్ట తాళంబు లెట్టిదనిన.

130

సీ॥ సంకీర్ణతాళ మెసంగఁ బ్లుతంబున
 గురుద్రుతలఘువులు గూర్చి యలఘ్లు
 జత గూర్చి సరి యైన సంఖ్యల కివి గల్గె
 నని భుక్తి మునుపటియట్లు త్రోసి
 మఱియును ద్రుత లున్న వరుసలు గని యవి
 సరి పోని లెక్కలజాడ లనుచు
 మాత్రల కొదవకు మలయ విరామంబు
 లని యుంచి సరిలెక్క లన్ని యొక్క

హరువుగాఁ గూర్చి యా లెక్క దామహత్తు
 లెక్కలోఁ ద్రోసి మిగిలిన లెక్క జూపి
 యిట్టి తాళంబు లిచ్చోట నెసఁగు ననఁగఁ
 బరఁగు నుద్దిష్ట మిది, రామపార్థివేంద్ర!

131

ప॥ ఇట్లు ప్రస్తావనతాళంబుల కత్యావశ్యకంబు లైన దశవిధ నష్టో
 ద్దిష్ట తాళోద్ధారక్రమంబు లెఱింగించితి. అదియునుంగాక యవి తత్పంచ
 జాతీయ ప్రస్తావనయంబున వివరింప లే దయ్యె. ఇట్టిది ప్రస్తారంబు. ఇట్లు
 కాలాదిజాత్యంబు లైన మహాప్రాణంబు లైదును గ్రహాది ప్రస్తారాంతంబు
 లైన యుప్రప్రాణంబు లైదును గూడ దశప్రాణంబులు నిరూపితంబు లయ్యె.
 ఇట్టి తాళ శ్రీప్రాణంబులందుఁ బూర్వోద్దేశక్రమంబు. గ్రహంబు పిమ్మట
 జాతి కాక, జాతి పిమ్మట గ్రహంబు లేదు. కావునఁ బ్రసిద్ధి పూర్వోద్దేశంబు
 లకు వ్యత్యాసం బెట్లు నేయందగు నన్నచో, వినుము. తత్పూర్వోద్దేశంబు
 పరిగణనామాత్రక ప్రయోజనం బగుఁ గాని తారతమ్యాపాదకంబు గాదు.
 కావునఁ దారతమ్యంబుగల్గుటంజేసి వ్యత్యాసకరణంబు దోషాపాదకంబు గా
 నేరదు. అట్టి తారతమ్యం బెట్టిదనిన వినుము, తాళప్రాణికీ గాలప్రాణంబు
 చైతన్యస్వరూపంబు. మార్గం బాకారవిశేషరూపంబు. క్రియాప్రాణంబు
 సహజ చర్యా ప్రతిపాదకంబు అంగప్రాణంబు కరచరణాది రూపంబు
 జాతి జన్మ స్థానంబు. కావున నీ యైదును నత్యావశ్యకంబు లైన మహా
 ప్రాణంబు లనం బరఁగు. మఱియు గ్రహం బన్నది గ్రాహ్యగ్రాహకత్వని
 రూపకంబు. కళాప్రాణంబు లేజోబలప్రతిపానంబు. లయప్రాణంబులకుఁ
 దారతమ్యంబు వివరించుట వలన జాతిగ్రహ వ్యత్యాసంబు నేయుటంజేసి

పూర్వోద్దిష్టమార్గంబునకు శ్రేయస్కరం బగుం గాని, భంగంబు గాదనియును నది కల్పనాచమత్కారం బనియును గుణగ్రాహకు లైన భరతజ్ఞశేఖరు లంగీ కరింపవలయు. ఇట్లు దశప్రాణయుక్తంబై తౌర్యత్రిక ప్రపంచనిర్వాహకం బై సకలభరత శాస్త్రప్రతిపాదితం బై శివశక్త్యాత్మకం బైన నాట్యవేదంబునకు మహాప్రాణంబునుబోలె నాంది మూలం బైనాదాత్మక సదాశివస్వరూపం బై లోకప్రసిద్ధం బైన యీమహాతాళంబు పంచజాతీయ ప్రస్తారయుక్తంబు పార్వతీ పరమేశ్వరుల యీశానాది పంచ ముఖంబులనుండి పంచత్పుట చాపపుట షణ్మతా పుత్రిక సంపద్వేష్టోద్భటు నామకంబు లైదు పంచమహా తాళంబులు క్రమంబున సంభవించె. తాదృశపంచతాళ జననాంతరంబున నాదిభరతాచార్యుఁడైన యమ్మహేశ్వరుండు తదనుగుణంబు గా మఱి యును సూళాది సప్తతాళంబులు గల్పించి మార్గంబునఁ దౌర్యత్రికవ్యవహారంబు గావింపుచు నుండఁ దద్విస్తీయ భరతాచార్యుం డైన చతుర్ముఖుండు తాదృశతాళభేదముల మృహనఁపేశ్వరునినలన సంగ్రహించి తత్తాళానుగుణంబు గాఁ దత్పంచతాళంబులతోఁ గూడ నూటయిరువదినాల్గు తాళంబులు వేతొకల్పించి లోకప్రసిద్ధంబు గావించె. కావున నిట్టి యాది మహేశ్వరేరితంబు లై తౌర్యత్రికవ్యవహార దర్శకంబు లా సూళాదిసప్త తాళంబులు ముందట నెఱింగించి పిమ్మట బ్రహ్మనిర్మితాదితాళభేదంబులు క్రమంబున నిరూపించెద. ఈలయాలాదితాళంబు లన్నవి మార్గదేశిభేదం బులచేత రెండు తెఱింగు లై యుండు. అందు మార్గసూళాదులు శుద్ధ లక్షణంబు లై దేవలోకప్రసిద్ధంబు లై యుండు. దేశ్యసూళాదులు భూలోకప్రసిద్ధంబు లై యుండు. అట్టి సూళాదిసప్తతాళంబులకుఁ గ్రమం బున నామంబులుఁ దల్లక్షణంబులును నెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన, 132

సీ॥ ధ్రువము మత్స్యంబును రూపకాఖ్యంబును
 జంపెయుఁ త్రిపుటాఖ్యచారుణాళ
 మటతాళ మేకతాళాఖ్యంబు నఁగ నిట్లు
 సప్తతాళంబులు జరుగు నిందు
 ధ్రువ మయ్యె లఘుద్రుతలఘులఘు మత్స్యతా
 తాళము లఘుద్రుతలఘుక్రమముఁ గాంచె
 ద్రుతలఘుస్ఫురితంబు రూపకం బగు జంపె
 లఘు విరామద్రుతములతో నొప్పు

త్రిపుటతాళ మెనఁగు ద్రుతి త్రికవిరామ
మగుచు నాద్యంతలఘుషుభ్య మైన రెండు
ద్రుతము లటతాళ మగు నొక్క ద్రుతము నేక
తాళ మగునయ్య, రామభూపాలవర్య!

183

వ॥ ఇట్లు నిరూపితంబు లైనసప్తతాళంబులలోన విరామయుక్తంబు
లైన జంపె త్రిపుటతాళంబులు రెండునుం గాక తక్కినద్రుతాదిపంచతాళం
బులు విరామవ్యవహారహితమైన చతురశ్రహేతియందు మఱియు విరామ
యుక్తంబులైనత్ర్యక్షాదిచతుర్జాతులయందు ఝంపాత్రిపుటాదిసప్తతాళంబులు
గలిగియుండు. అట్టితాళభేదం బక్షరకాలభేదంబువలనఁద త్తజ్ఞాతీయంబుగాఁ
దెలిసి బుద్ధిమంతులు తౌర్యత్రికంబునందుఁ బ్రయోగింపవలయు. అట్టి సప్త
తాళంబులు సకల మతసాధారణంబు లైనను నొక్కొక్కటి ప్రకృతంబునఁ
బ్రత్యేకమునిజనాభిమతంబు లై ప్రయుక్తంబు లయ్యె. అట్టి మునిజనంబుల
నెఱింగించెద. అది యెఱ్ఱిదనిన.

184

కం॥ కుంభభవుండు నభస్వ
త్సంభవుఁ డాయాజ్ఞవల్క్వి సంగీతాదుల్
గుంభితరూపకతాళా
రంభకు లై నడిపి రపుడు రహి, రామన్మపా!

185

కం॥ అర్జునమతంగకోహళు
లార్జవమున మారుతాఖ్య మగుతాళంబున్
వర్జింపక సమృత మని
యార్జించిరి, రామభూవరామూల్యమణి!

186

కం॥ భరతచ్యవనకనందీ
శ్వరముఖ్యులు సృత్తగీతవాదిత్రములన్
దొరయంగ జంపతాళము
జు మని నాడుదురు, రామపార్థివచంద్రా!

187

కం॥ జలజభవశంఖపాలక

బలవద్దశవలలముఖ్యభరతాచార్యుల్

లలిత మని త్రిపుటతాళము

పాలుపునఁ జేకొనిరి, రామభూపాలమణి!

138

కం॥ గుహదేవేంద్ర బలీంద్రులు

మహితంబు గ నృత్తగీతమార్గాదులకున్

విహితం బని యటతాళము

ప్రహతముగాఁ గొనిరి, రామపార్థివతిలకా!

139

కం॥ సకలసురసమ్మతం బై

సకలబ్రహ్మాంబురీతి సన్నత మగుచున్

సుకరము గ నేకతాళము

ప్రకటస్థితిఁ గాంచె, రామపార్థివతిలకా!

140

ప॥ ఇవ్విధంబునఁ సూళాదిసప్తతాళలక్షణం బెఱింగించి, వెండియు బ్రహ్మానిర్మితం బైన నూటయిరువదినాల్గుతాళంబులకు లక్షణం బెఱింగించెద. అవియును బ్రహ్మాంగసంభవంబు లై విపాదిచతుర్దాశీయంబు లైన ద్రుతాదిశుద్ధచతురంగంబు లాఱులయందుఁ గలుగుటఁజేసి క్రమంబున నట్టి తాళంబులు నాల్గు తెఱింగు లయ్యె. అందులో ద్రుతాదివిప్రతాళంబులునాల్గును, లఘ్వాదిక్షత్రియతాళంబు లేబదియాఱును, గుర్వాది వైశ్యతాళంబు లిర్వదియాఱును, బ్లుతాదిశూద్రతాళంబు లెనిమిదియును గూడ నూఱునిరువదినాల్గు శుద్ధతాళంబులకు ద్రుతాదిక్రమంబున నామంబు లుద్దేశించెద. మొదట నేకతాళంబు నుత్తశేఖరంబును దర్పణంబును, జర్పరి యును, గండర్పంబును, రంగతాళంబును, బరిక్రమంబును, వర్ణభిన్నంబును, రాజచూడామణియును, నవమాలియును, మిశ్రవర్ణంబును, తురంగలీలయు, ద్వితీయకతాళంబును, మకరందంబును, గుడుకతాళంబును, గ్రీడాతాళం బును, సంతరక్తిడయును, దీపకంబును, విషమంబును, బూర్ణకంకోళంబును, ఝంపత్యతీయంబును, లలితయును, గరుణాతాళంబును, షట్తాళంబును, వర్ణ నంబును, నాదితాళంబును, నాఖశరీరంబును, సింహతలయును, శ్రీరంగ

తాళంబును, దాళలీలయు, రాగజలీలయుఁ, ద్రిభిన్నంబును, వీరవిక్రమం, బును, హంసలీలయు, సింహవిక్రీడితంబును, ద్రిశ్రవర్ణంబును; వర్ణతాళంబును, హంసనాదంబును, సింహనాదంబును, మల్లికామోదంబును, శరభలీలయు, విజయానందంబును, బ్రతితాళంబును, గీర్తితాళంబును, బ్రకాశమధ్యంబును, రాజవిద్యాధరంబును, సకారమత్యంబును, నిస్సారకంబును, ద్రిభంగియును, సమతాళంబును, నందనంబును, నుద్వీక్షణంబును, మధ్యకతాళంబును, నభి నందనంబును, మల్లికతాళంబును, ననంగతాళంబును, నందితాళంబును, గుండారతాళంబును, ముకుందతాళంబును, విషమకంకాళంబును, ఝంఝట తాళంబును, నభంగతాళంబును, జతుర్ముఖంబును, బ్రతిమత్యంబును, వసం తంబును, రతితాళంబును, వర్ణయతియును, జ్యముఖంబును, విలోకితాళం బును, లలితప్రియంబును, బద్ధాభరణంబును, భేతాళంబును, నుత్సవతాళం బును, మర్మకతాళంబును, నిస్సారణజయతాళంబును, గంతుకతాళంబును, భద్రబాణంబును, ఘనమత్యంబును నిట్టిట...దులైన యేబదియాలుతాళం బులు క్షుత్తియతాళంబు లయ్యె. వెండియుఁ జంచత్పుటంబును, జాచపుటం బును, నుద్భటంబును, సింహవిక్రమంబును, బ్రత్యంగంబును, రంగదోశ్యతం బును, రాజతాళంబును, జతుర్దశవర్ణంబును, రంగప్రదిపికంబును, రంగభరణంబును, సింహనందనంబును, జ్యశ్రీభకారమత్యంబును, భేతాళంబును, గాకలప్రియంబును, బ్రకీర్తితాళంబును, బిందుమాలితాళంబును, మధ్యక తాళంబును, ధంకికతాళంబును, సమకంకాళంబును, జతుస్తాళంబును, రాజ బంగారంబును, జగజంవెయును, శ్రీనందనంబును, దిగ్విజయంబును, ఝల్లికా తాళంబునను నిట్టి యిరువదియాలు తాళంబులు గుర్వాదు లైనవైశ్యతాళంబు లయ్యె. పట్టితాపుత్రకంబును, సంపద్వేష్టాకంబును, ఖండవర్ణంబును, విజ్యతాళంబును, భిన్నచతుర్ముఖంబును, బ్రతాపశేఖరంబును, ద్రిమాత్ర యును, నవాభరణంబును, నిట్టియెనిమిది పుత్రాదు లైనకూద్రతాళంబు లయ్యె. ద్రుతాదు లైనముప్పదినాల్గుతాళంబులకుఁ గ్రమంబున లక్షణంబు లేఁసింగించెద. అది యెట్టి దనిన.

సీ॥ ఇక ద్రుతాన్విత మెవయేకతాళం బొప్పు

నర్థమాత్రస్ఫూర్తి నధిగమించి.

ద్రుతవిరామాధ్యమై ద్రుతశేఖరం బొప్పు

మొక్కాటమాత్రచే ముద్దు గుచ్చి.

ద్రుతయుగ మొకగురుస్థితి మూడు మాత్రలు
 గల్గి దర్పణతాళజ్ఞాన మమరు
 నష్టవార మనుద్రుతాంత్య ద్రుతద్వయ
 మేకలఘుస్థితి నెసగుకతనఁ

బడియు నెన్నిదిమాత్రలఁ బరిధవిల్లి
 బ్రహ్మజాతీయరూపవిభ్రమము లేక
 చర్చరీనామతాళంబు సంఘటిల్లు
 నమితకృతపుణ్య! రామనృపాగ్రగణ్య!

142

కం॥ బిందుద్వయయగణోన్నతి
 నందంబుగ నాటుమాత్ర లమరంగ వెలయం
 గందర్పనామతాళము
 పొందుగ విను, గోసలూరిబుధజనపాలా!

143

కం॥ నాలుగు ధ్రువములు గురువులు
 నాలుగు మాత్రలు చెలంగ, నలువొప్పంగా
 మే లయ్యె రంగతాళము
 పోలంగా, గోసలూరిబుధజనపాలా!

144

కం॥ వలయద్వయ పగణంబులు
 వలగొన్నను బంచమాత్ర వల్లభ మగుచున్
 వెలయుఁ బరిక్రమతాళము
 పాలు పమరంగ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

145

కం॥ ద్రుతయుగ్మథు లగసంగతి
 నతుకఁ జతుర్మాత్ర మగుచు నతులిత మగు నీ
 గతి వర్ణభిన్నతాళము
 హిత మెనయంగ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

146

కం॥ గణనకు బిందుద్వితయన
 గణములు ద్రుతయుగము లగము క్రమమున నిలువం
 బ్రణుత మగు రాజమాదా
 మణి మాతాగ్రగణ్య! గోసలూరిబుధజనపాలా!

147

సీ॥ వలయచతుష్కంబు వరలఘుద్వితయంబు
 నవ్వల దుగ్రతయుగ్మ మవల గురువు
 క్రమ మొప్ప నీరీతి ఘటియింప సప్తమా
 త్రేలు గల్గి నవమాలితాళ మొప్ప
 ద్వాదశద్రుతముల వరుసలో నాలవ
 దవుద్రుత కవల నాలవవలయము
 న కొక్కొక్క వెన్నను నర్థచంద్రము నిల్పు
నందు కతన

నాదు ముక్కాటుమాత్రయై పాదుకొనఁగఁ
 దనరుఁ దా మిశ్రవర్ణాఖ్యతాళ మరయ
 నిదియు జాతినీ జొరరానివిధము గాంచు
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

148

కం॥ ద్రుతయుగళము లఘు వొక్కటి
 జత గూర్పుఁ ద్రిమాత్ర మగుచు సన్నత మగు స
 మ్మత మై తురంగ లీలా
 ప్పుతతాళము, కోసలూరిబుధజనపాలా!

149

కం॥ మలయద్వితయము లలమును
 దలకొన్న ద్విమాత్ర మగుచుఁ దనరుచు నుండుం
 తెలఁగి ద్వితీయకతాళము
 పాలు పొందగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

150

కం॥ చిందుద్వయ మొకగురువును
 జొందు గ నగణంబుతోడఁ జాలుపొందగఁ జ
 ట్టందరమాత్రేలు గల మక
 రంజితాతాళ మొప్ప రహి; రామవ్యపా!

151

సీ॥ రెండుద్రుతములు లఘువులు రెండు గూడి
 మూడుమాత్రలతోడను ముద్దు గుల్కి-
 దనరు చుండెడును గుడుకతాళ మరయ
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

152

కం॥ అకలంక ద్రుతయుగ్మము
 నొక యనునాసికము మఱి గు నొకటియుఁ గాలా
 త్మక మయి క్రీడానా
 మక తాళం బొప్పు, రామ! మానవనాథా!

153

సీ॥ ద్రుతము లొకమూఁ డనుద్రుత మొకండు
 మలసి యొక్కటి ముక్కలుమాత్ర చెలఁగ
 నుత్తరక్రీడ యనుతాళ మొదవి మించు
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

154

సీ॥ అర్ధమాత్రద్వయంబును నవలలఘువు
 యగణమును గూడ సప్తమాత్రాఘ్య మగుచు
 దీపకాహ్వయతాళంబు దీప్తి గాంచె
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

155

సీ॥ ద్రుతచతుష్టయమును ద్రుతమును బిందు చ
 తుష్టయంబును ననుద్రుతముఁగలసి
 నాల్గు సర్ధమాత్ర నలువొంది విషమాఖ్య
 తాళనుది ద్విజాతిమాళి వెలయు.

156

సీ॥ అర్ధమాత్రచయము హగణముతోఁ గూడి
 పంచమాత్రలు గలపరఁగఁ బూర్ణ
 కంఠొలియుయి యుండు ఘనబిందుయుగ్మంబు
 గాఁగ నొప్పుమాత్ర గలుగ, రామ!

157

సీ॥ ఉండి కంఠొళ మిరవంది రెండుద్రుతలు
 నొకవిరామము నొకలఘు వొడవెనేని
 మలసి ఘంపెన రెండుగాల్మాత్ర గలిగి
 వెలయుమండును, రామభూపాల!

158

కం॥ ద్రుతయుగళ మర్థచంద్రము
ద్రుతము విరామమును గూడఁ దోడ్తో మాత్రలే
కృతిఁ గూడి రెండు వెలయఁగఁ
దృతీయతాళ మది యగును, ధీరవరేణ్యా!

159

సీ॥ బిందుయుగ్మంబును బెంపొందు గలమును
గూడి మాత్రలు నాల్గు కొమరు మీఱి
లలితతాళం బొప్పె వలయచతుష్కంబు
నిండింప మాత్రలు రెండు గల్గి
కరుణతాళం బొప్పె ఘనబిందుషట్కంబు
మురు వొప్ప మాత్రలు మూడు గల్గి
షట్తాళ మిరవం దె షడ్వ్రతద్వయమును
లఘువును భుతమును లలితగురువు

నొకటి ఘటిగుంప సప్తమాత్రకము లమర
నర్ధనాహ్వయతాళంబు వరలు ననుచు
భరతశాస్త్రజ్ఞు లై నట్టిభవ్యజనులు
తెలియఁజేసిరి, రామధాత్రీతలేంద్ర!

160

సీ॥ వలయయుగళంబు జగణ మవ్వలను గురువు
నొకటిఁ గూర్చిన మాత్ర లాటొకటి గాఁగ
రాజనారాయణాహ్వయరమ్యతాళ
మింపు మీతెను, రామధూమింద్ర తిలక!

161

కం॥ ద్రుతయుగ్మము నొకగురువును
నతులితగతి మూడు మాత్ర లై చెల్వొందన్
మతి నెంచ మదనతాళము
విత్తస్థితి గాంచె, రామ! సుతవిస్థేమా!

162

సీ॥ అర్థమాత్రయుగంబు హ్రస్వయుగ్మంబును
 భావబిందుద్వయభనభములను
 మలయంపఁ బదియేనుమాత్రలఁ బార్వతి
 లోచనతాళంబు లోకువయ్యె
 ద్రుతచతుష్కముమీఁదఁ దోడరి విరామంబు
 రెండుపాతికమాత్ర నిండ గరుడ
 తాళంబు చెలువందెఁ దగుద్రుత మొక్కటి
 లఘుగురుయుగ్మంబు లలిని గూడ

మూఁడు నరమాత్ర లయ తాళమునకు వెలయు
 ద్రుతయుగవిరామలలములతోడి స్థితము
 గలయ లక్ష్మీశతాళంబు వెలయ నాటు
 పాతికయ మాత్ర యన, రామపార్థివేంద్ర!

163

గీ॥ అందు యుగమును ద్రుతబిందు లమరలఘులు
 రెండుముప్పాతికమాత్ర నిండఁగలిగి
 రంగవర్ధనతాళము రహిని నొప్ప
 రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

164

వ॥ ఇవిధంబున దుక్రితాదు లైనవిప్రతాళంబులు ముప్పదినాల్గును,
 వరించి యింక లఘ్వాదు లైనక్షత్రియతాళంబు లేఁబదియాటింటికిఁ గ్రమం
 బున లక్షణంబులు ప్రతిపాదించెద. అకర్ణింపుము.

165

కం॥ ఏకలఘుస్ఫురితం బై
 యేకోజ్జ్వలమాత్ర మగుచు నింపు దనర్చెన్
 శ్రీకలిత మాదితాళము
 ప్రాకటశుభసాంద్ర! రామపార్థివచంద్రా!

166

కం॥ ఒకలఘు వనుద్రుతంబులు
 నొకటి యుఁ గాలాత్మ గాఁగ నొఱపై వెలయన్
 సుకరము లఘుభేదకనా
 మకతాళము వెలయు, రామమనుజాధీశ!

167

కం॥ సరకద్వయమధ్యంబును

బరంగంగ బిందుత్రయంబు భాసిలు మూయన్

నవమాత్ర సింహలీలా

వరతాళమునందు, రామవసుధాధీశా!

163

కం॥ సగణంబు లఘువు పుత్రమును

నగణితమాత్రాష్టకమ్ము నగుచు నెసంగన్

సొగసుగ శృంగారాహ్వయ

మగుతాళము, రామధూతలాధీశమణి!

169

కం॥ రతిలీలాతాళంబున

కతులితలఘుయుగము రెండు యమతము లమరన్

మతి నెంచ నాటు మాత్రలు

సత మై విలసిల్లు, రామజనపాలమణి!

170

సీ॥ లఘుచతుష్కము మీఁద లలితవిరామంబు

గలిగి యున్నను లేక తొలఁగియున్నఁ

గ్రమ మొప్ప నాల్గుగాల్మాత్రయు నైన

నాలుగుమాత్రల మేలి మైనఁ

దనరంగ గజలీలతాళంబు విలసిల్లె

లఘుగురుపుత్రములు లలిని గూడి

యాటుమాత్రలు గాఁగ నమరుఁ ద్రిభిన్నాఖ్య

తాళంబు లఘుయుగ్మ...యమళ

ములు ఘటించిన పంచమాత్రలు వెలుంగ

వీరవిక్రమతాళంబు వెలయు ననుచు

భరతశాస్త్రజ్ఞు లెల్లరు పలికి రిట్లు

రామధూపాల! వితరణరమ్యలీల!

171

కం॥ వరలఘుయుగ్మమునన్ ద్రుత
భారస్థితిఁ గాంచి రెండు పాతికమాత్రన్
గిటికొన్న హంసలీలా
స్థిరతాళము వెలయు, రామ! ధీరవరేణ్యా!

172

సీ॥ మాత్రయుగ్మంబును మిఱియొక్క ప్లతమును
రలమును ప్లుతయుగ్మకలిత మగుచు
నొనఁగూడ బదియున్ నాటొక్కమాత్రగ నయి
సింహవిక్రీడాభ్యుఁ డెలఁగి మించు
సరళంబు ద్రుతయుగ్మ సగణంబు లలవడి
పఞ్చాత్రకలిత మై జరిగెనేని
త్ర్యత్రవర్ణాభిఖ్య మగుమేళ మిరవందు
నాద్యంతలఘుమధ్య మార్ధచంద్ర

నవకసంగీతదశలఘుప్రవణమర్మ
వర్ణతాళంబు ద్వాదశభరితమాత్ర
వర్ణి తస్థితిత్ ప్రయవర్ణముఖ్య
వర్ణ మయ్యెను, రామభూవరలలామ!

173

గీ॥ హ్రస్వ మొక్కటి ప్లతయుగ్మ మర్ధమాత్ర
యుగళ మెన్మిదిమాత్రల నొటపు మిఱి
.....దగ హంసనాదాభ్యుతాళ
మరయ నొప్పును, రామభూవరలలామ!

174

కం॥ యగణమగణంబు ఖోడై
నిగిడినమాత్రాప్టకంబు నెగడ వగణ్యం
బుగ సింహనాదతాళము
జగములలో నెప్పుడు, రామజననాలమణి!

175

శీ॥ సరళయుగళమ్ము ద్రుతచతుష్టయము గల్గి
నాటుమాత్రలు తదిశాణ.....మమరె
మల్లికామోదతాళంబు మహిమఁ గాంచి
తెలియఁ దగునయ్య, రామభాతీతలేంద్ర!

176

శీ॥ మాత్రయుగ్మంబు చతురర్థమాత్రములను
హ్రస్వయుగళంబుఁ గూడంగ నాటు మాత్ర
లమరి విలసిల్లు శరభలీలాఖ్యతాళ
మద్భుతం బయ్యె, రామనృపాగ్రగణ్య!

177

కం॥ లలమును మగణముఁ గూర్చిన
నలునడిమాత్రాష్టకంబు నలు వై మీఱన్
విలసిల్లు విజయశంకర
బలవాతాళంబు, రామపార్థివచంద్ర!

178

కం॥ వెలయుగ మాత్రద్వయమును
వలయద్వయ మింపు మీఱు వరమాత్రల దే
వెలయుచుఁ బ్రతితాళంబులు
పాలుపాం దెను, గోసలూరిబుధజనపాలా!

179

కం॥ సరగల నాతతగణప్లవ
సారస్థితి గాంచి ద్వాదశస్థిరమాత్రలో
కర మొప్పు సేతుతాళముఁ
బురణించును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

180

శీ॥ లగము త్తలమును ద్వుతయుగళంబుఁ గూడి
సప్తమాత్రప్రచారంపు సంఖ్య లలద
రాజవిద్యాధరాహ్వయరమ్యతాళ
మతీయల్లెను, రామభావగ్రగణ్య!

181

క॥ ఓలిగ నగణము భగణము

కేలిక నొగి సప్తమాత్రక్రిత మగుచుం

గ్రాలంగా సంకాశమ

తాళము లిరవందు, రామధరణీనాథా!

182

క॥ సగణము బిందుచతుష్కము

సొగియగ షణ్మాత్రమహిమ సొంపులు గుల్మం

దగఁగా సకారమత్యక్

మగణితముగ, రామభూవ రామూల్యమణి!

183

గీ॥ లల మనుద్రుతయుక్త మై మెలఁగెనేని

రెండుపాతికమాత్రచే నిండ వెలయుఁ

జారు నిస్సారుకాభిఖ్య సరసతాళ

మఖిలగుణధన్య! రామ! గుణాగ్రగణ్య!

184

గీ॥ భగణహగణప్రకారంబు భాసిలంగ

సప్తమాత్రలఁ గైకొని సకలనటులు

చాలఁ గొనియాడఁగఁ ద్రిభంగితాళ మొప్పు

భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

185

గీ॥ మాత్రయుగళంబు వలయయుగ్మంబుఁ గూడి

యర్థచంద్రింబుఁ గలసిన నగ్రజాతి

కర్త మనఁగాక సమతాళ మమర మూఁడు

నరయ మాత్రలు, రామభూపాగ్రగణ్య!

186

గీ॥ లఘువు లొకరెండుదృఢయుగళంబు స్థితము

వరుసఁ గూడిన షణ్మాత్రవైభవంబు

దనర నందనతాళంబు తక్షణ్ణైఁ తెంచ

వెలయుచుండును, రామభూపాలరామ!

187

కం॥ ఉద్వీక్షణతాళంబును

నుద్వీక్షణ మయ్యె సగణయోగము మాత్రలో

విద్యన్నుత నా ల్లంచును

విద్యజ్ఞును లండు, రామ! విబుధస్తోమా!

188

కం॥ సరళద్వయవలయద్వయ

సరళంబులు బిందుయుగము సంధిలి మాత్రా

ధరమా దువర్ణమత్యక

వరతాళమునందు, రామ వసుధారమణా!

189

సీ॥ హ్రస్వవలయంబునకు మీఁద హ్రస్వవలయ

యమళములు గూర్పఁ బంచమాత్రాధ్య మగుచు

హరువు మీఁతెను నభినందనాఖ్యతాళ

మాద్యగుణధన్య! రామధూపాగ్రగణ్య!

190

కం॥ వలమును వలయద్వయమును

గల మనునాసికము లైదు గాలూత్రము గా

చెలసెను మల్లికతాళము

పాలుపొందుగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

191

సీ॥ సరలఘ్నతాన్విత సగణప్లతంబులు

మలయ నేకాదశమాత్ర లమరుఁ

దగు సనంగాహ్వయతాళంబు మఱియును

లఘుయుగద్రుతయుగ్మ లలగగములుఁ

గలిగి తొమ్మిదిమాత్ర లలవడ నందితా

ళము వెన్న నగణంబు లగముఁ గూడ

పైకొన్న చక్రాత్ర చారుతాళం బొప్పు

లఘువును ద్రుతయుగ్మ లగము లమరఁ

బంచమాత్రాన్వితము కుందభవ్యతాళ

మమరు యగణాధ్య మైనచో నైదు మాత్ర

లోలి మెఱయంగ విషమకంఠాతాళ

మమరే యుతపాండె, రామన్యపాగ్రగణ్య!

192

కం॥ నగణానుద్రుతకలితం

బగుచునుబాదాన్వితాంతమాత్రాంచిత మై
నెగడినయప్పటితాళము
పొగడంగఁ దగుఁ, గోసలూరి బుధజనపాలా!

193

గీ॥ ఒక్కలఘువుతోడ నొకదీప్త మొనఁగూడ
నాల్గుమాత్ర లమరి నలుపు మీటి
వెలయు మిటి యభంగవిశ్రుతతాళంబు
బుధవిరామ! భూప! పురుషరూప!

194

కం॥ ఒకజగణం బొకదీప్తము
సుకరంబుగఁ గూర్చ సప్తకుభమాత్రలచేఁ
బ్రకటచతుర్ముఖతాళము
సకలోన్నత మయ్యె, రామజనపాలమణి!

195

కం॥ కృతు లెంచ సగణభగణము
లతికిన నది యష్టమాత్రలమరంగఁ దనరం
బ్రతిమత్యతాళ మిది య
దృఢము గ విను, కోసలూరిబుధజనపాలా!

196

సీ॥ నగణంబు మగణంబు నవమాత్ర లై నిల్వ
లఘిని వసుంతతాళంబు వెలయు
వగణాన్వితంబు గా వరలెడు రతితాళ
మరణంగ శబ్దత్రయాధ్య మయ్యె
లద్వయబద్వయలాలితం బగువర్ణ
యతితాళ మష్టమాత్రాంత మయ్యె
గులవలయద్వయసరళ మై తయితులు
తాళంబు బుద్ధాత్రయాధ్య మయ్యె

లఘువు గురువును దుశ్రయ్యుగళంబు ప్లతముఁ
గూడి యా తొక్కమాత్ర గా గుఱుకు మీఱఁ
దగు విలోకితతాళంబు తక్షణ్ణ లెంచ
రామభూపాల! శాశ్వతరమ్యశీల!

197

కం॥ లలితగణంబులు గూడిన
విలసిత మై సప్తమాత్రవిశ్రుత మగుచున్
లలితప్రియతాళం బగుఁ
బోలు పొందగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

198

గీ॥ నగణమునకు వెనుక యగణద్వయముఁ గూడి
పదియు మూఁడు మాత్ర లొదవనేని
సంగతాళ మమరసంగత మై యొప్పుఁ
బుణ్యసాంద్ర! రామభూత లేంద్ర!

199

గీ॥ సరళదీప్తసరళసంయుక్త మై పంచ
మాత్రరూప నుగుచు మహిని వెలయు
భరతవిదులు మెచ్చ బంధాభరణతాళ
మరయ, రామభూప! యవనినాథ!

200

కం॥ లగలలములు వలయద్వయ
మగణిత షణ్మాత్ర లమర నతిజయతాళం
బగు నండ్రి భరతవేత్తలు
పొగడం దగు, గోసలూరిబుధజనపాలా!

201

కం॥ వలపా యొక్కమహోత్సవ
విఫులం బగు సత్సవాఖ్యవిశ్రుతతాళం
బుసమింపఁ జతుర్మాత్రా
లలితము మకతాళ మగుచు, రామభూపాల!

202

కం॥ నగగమున లలము గూడినఁ

దగు నిస్సారజాయాభ్య తాళము మాత్రలో

నెగడఁగ ద్వాదశసంఖ్యను

బొగడం దగుఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

203

కం॥ లలనలములు ప్లతయుగ్మముఁ

గలసిన పదుమూఁడుమాత్రకంబులు వెలయం

జెలువగుఁ గంతుకతాళము

పాలుపందగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

204

కం॥ నలరలతలవగణంబులు

గలయఁగఁ బర్వంగ మల్లికాతాళము చె

ల్వలఁరగ వింశతిమాత్రలఁ

బొలుపొందును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

205

గీ॥ నగణభగణసగణగణంబులును గూడి

పదియు నాటుమాత్ర లొదవునపుడు

భద్రబాణనామభవ్యతాళం బొప్ప

భువిని, గోసలూరిబుధవరేణ్య!

206

కం॥ సలనగణము లొనఁగూడిన

విలసితమాత్రాష్టకంబు విశ్రుత మగుచున్

వెలయును ఘనమత్యాహ్వయ

సలలితతాళంబు, రామజనపాలమణి!

207

వ॥ ఇట్లు, లఘ్వాదు లైన యేబదియాటు క్షత్రియతాళంబులు నిరూ

చి, యింక గుర్వాదు లైన వైశ్యతాళంబు లిరువదియాటింటికిఁ గ్రమం

క లక్షణంబు లేర్పడించెద. ఆకర్ణింపుము.

208

కం॥ గురుయుగ్మము లఘుదీప్తము

లరుదు గ సంధిల్ల మాతృకాష్ట మనంగన్

నురుచిర మై చంచత్పుట

వరతాళము వెలఁగఁ, రామజనపాలమణి!

209

కం॥ గలమును లగమును జతగా

వలగొనఁ జానత్పుటాఖ్యతాళము వెలయున్

సలలితప్రణాత్రకములు

పాలుపొందును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

210

కం॥ మగణమన్వితలీలను

బొగడగఁదగి యాటుమాత్రములఁ జెల్వందన్

నెగడును నుద్భటనామక

మగుతాళము, రామభూవరానర్భమణి!

211

సీ॥ మలపలగపయోగమహిత మై ఖండశ

ఘనమాత్రసింహాదికమము వెలయు

మగణంబు లలమును మలసిన యష్టమా

త్రాలు గల్గి ప్రత్యంగతాళ మొప్పు

గాత్రయలఁఘడి ప్తకలిత మై దశమాత్ర

లమరంగ ద్యోతన మరయవెలుగు

గురుష్లతద్రితయుగ్మగలప మై ద్వాదశ

ధన్యమాత్రల రాజతాళ మెరుగు

భగణమర్థమాత్రయుగ మేకగురువును

నరురి సప్తమాత్ర లగుచు వెలయు

జగములోన మఱియుఁ జతురశ్రవర్ణక

తాళ మరయ, రామధరణినాథ!

212

కం॥ తగణగురుష్లతయు క్తం

బగు నిది రంగప్రదీపితాహ్వానతాళం

బగణితగతి దశమాత్రల

నెగడును భువిలోన, రామస్వపనుకామా

213

కం॥ తలమును దీప్తముఁగూడిన
 విలసన్నవమాత్ర మగుచు విశ్రుతలీలన్
 వెలయును రంగాభరణో
 జ్వలతాళము భువిని, రామజనపాలమణి!

214

సీ॥ తగణాల్లతంబులు లగవలయద్వయ
 తగణము ల్పులపముల్ భగణ మొకటి
 నిశ్శబ్దనలముతో నెతలు గాఁ గూడిన
 ద్వాత్రింశమాత్రవిస్తార మగుచు
 సింహనందనతాళశేఖరం బిం పొందె
 రగణంబు తగణంబు రహి వహించి
 మాత్రాప్రకంబు గా మలయుచు భువిలోనఁ
 దగు జయశ్రీనామతాళ మెపుడు

భగణహగణాల్లతంబులు పరంగఁ గూడి
 పదియుమాత్రల రీతిని బరిధవిల్ల
 లలిభకారకమత్యతాళంబు వెలయు
 రామభూపాల! జగ దేశరమ్యశీల!

215

కం॥ రలవలయద్వయదీప్తము
 లాలయఁగ జయతాళ మొప్పు సూర్జితలీలన్
 విలసితదశమాత్రలచేఁ
 బొలుపొందఁగఁ, గోసలూరి బుధజనపాలా!

216

సీ॥ గురులతాల్లతయు క్తకోకిలప్రియతాళ
 మాటు మాత్రలచేత నమరియుండు
 దగణంబు సరళంబు దనర షణ్మాత్ర మై
 శ్రీశ్రీతాళంబు చెలువు గాంచు

నాద్యంతగురుమధ్య మాద్యుతము చతుష్ట
యము మాత్రపట్న మై యమరెనేని
బిందుమాలిసమాఖ్యఁ బెంపొంది గురువల
యశ్శతంబులుమాత్ర తైదు నరయఁ

గాకమధ్యైకతాశంబు ఘనతఁ గాంచె
రగణ మనుపేర నైదు మాత్రలు చెలంగి
తేంగి కాతాళ మింపొందె తీవితోడ
భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

217

సీ॥ తగణ మెప్పటఁగూర్పఁ దగు సమకంకాళ
తాళంబు పంచమాత్రలకు నమరు
గురువలయత్రయభరితచతుస్తాళ
మున మూఁడు నరమాత్రఁ దనరుచుండు
రగవలయద్వయరంజిత రాజబం
గాళంబు మాత్రాష్టకమున వెలయు
గద్యుతయుగమును గలిగి ద్యుతంబులు
భువిలోన జగజంపె పాలయచుండుఁ

బాదకలితత్రయమాత్రసంభరిత మగుచు
మఱియు భగణశ్శతంబులు మలనెనేని
యాటనొకమాత్ర శ్రీనందనాఖ్యతాళ
మిం వెళుగును, రామభూమింద్రచంద్ర!

218

గీ॥ మగణవగణంబు లొకఁగూడి నెగడెనేని
నెలయఁ దొమ్మిదిమాత్రల విశద మగుచు
దిగ్విజయనామతాళము దీప్తిఁ గాంచె
రామభూపాల! కాళైరమృతీ!

219

కం॥ గురువును లఘుయుగ్మంబును
 వరుసను ఘటియింప నాల్గు వరమాత్రల చేఁ
 బరఁగుచు ఝల్లిక తాళముఁ
 బురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా!

220

వ॥ ఇత్రైతింగున గుర్వాదు లైనయరువదియాలు వైకృతతాళంబు
 లును నిరూపించి, యింకఁ బ్లుతాదు లైనశూద్రతాళంబు తెనిమిదింటికిఁ గ్రమం
 బున లక్షణంబు తెలింగించెద. అవధరింపుము.

221

సీ॥ పగలముల్ గలపముల్ పరఁగినషష్టికా
 పుత్రంబు ద్వాదశమాత్ర మయ్యె
 ప్లుతమగణపుత్రయుతము సంపద్వేష్ట
 మునకు ద్వాదశమాత్రములు దనర్చు
 ప్లుతగురుద్రుతయుగ్మములు తగ యుక్త మై
 యమరిన ఖతడవర్ణాఖ్యతాళ
 మున కెంచఁబడుమూఁడు ముఖ్యమాత్రలు నిల్చి
 ప్లుతగురుప్లుతగురుస్ఫూర్తి దనరి

విజయతాళము దశమాత్రవిశద మయ్యెఁ
 బ్లుతలఘుస్ఫూర్తి మాత్రలఁ బొసఁగునాల్గు
 తోన విలసిల్లు భిన్నచతుర్ముఖాఖ్య
 తాళ మీలోన, రామభూపాలచంద్ర!

222

కం॥ ప్లుతయుగళం బనునాసిక
 యుత మగుచుఁ బ్రతాపశేఖరోష్ఠ్యలతాళ
 స్థితి పాదాన్వితమణ్మా
 త్రతరన విలసిల్లు, రామభరణీనాథా!

223

గీ॥ త్తతనలత్తతయుక్త మై పాసఁగనేని
తనరఁ ద్రిమాతృకృన్నామతాళమునకు
మాతృదశకంబు నిజము గా మలయు ననుచు
భరతవిదు లందు, రామభూపాలచంద్ర!

224

కం॥ మఱి దీప్తప్రీకలలములుఁ
బరగినచింభరణనామ భాసురతాళం
బరయఁ బదియేనుమాతృలఁ
బురణించును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

225

వ॥ ఇత్రైఱంగునఁ దొలుత నొకవచనంబుచేతఁ దాళంబు లన్నియు
వరుసగా నుద్దేశించి, వెండియు నలువదియొక్కపద్యంబుచేత ద్రుతాదిబహుది
తాళంబులు ముప్పదినాల్గును, నలువదినాల్గు పద్యంబులచేత లఘ్వాది
క్షుత్రియతాళంబు లేబదియాలును, బండ్రెండు పద్యంబులచేత గుర్వాది
వైశ్యతాళంబు లిరువదియాలును, నాల్గు పద్యంబులచేతఁ బ్లుతాది శూద్ర
దాళంబు లెనిమిదియును గా నంతు తాళసంఖ్య ౧౨౪. ఈతాళంబులకు లక్ష
ణంబులు క్రమంబున నేర్పఱచితి. మఱియు నిందులో విశేషంబు ద్రుత
శేఖరంబును, జర్పిరియు, సంతరక్రీడాతాళంబును, నాయంతర క్రీడా
తాళంబును, యంపయంత్రితమకతాళంబును, గరుడతాళంబును, మిశ్రవర్ణం
బును, రంగవర్ణంబును ననునిట్టి ద్రుతాదితాళంబులు పదియును లఘుశేఖరం
బును, గజలీలయు, హంసలీలయు, వర్ణతాళంబును నిస్సారకంబును, సమ
తాళంబును, మల్లతాళంబును, యంపటాబును, నను నిట్టి లఘ్వాదితాళంబు
లెనిమిదియును, గుర్వాదియాజంపాతాళం బొక్కటియును, ప్లుతాది ఘోన
ప్రతాపశేఖరతాళం బొక్కటియునుం గూడ నిర్వదితాళంబులును దక్కఁ
దక్కిన నూటనాల్గు తాళంబులును జతురశ్రాదిసంచజాతులయందు భిన్న
భిన్నప్రకారంబులై మహద్భేదంబులవలన జనియించి తజ్ఞాతీయలఘ్వాక్షరం
బుల ప్రమాణంబునఁజేసి ద్రుతసారయోగ్యంబు లై యుండు. మఱియు
నట్టి ద్రుతశేఖరచర్యకాదితాళంబు లిరువదియును విరామయంత్రంబులు

తావున విరామసహితం బైన చతురశ్రజాతయందు సంభవించ నేరక విరామ
రహితంబు బైన త్ర్యశ్రాదిచతుర్జాతులయందును సంభవించి లఘుక్షర
ప్రమాణభేదంబులవలన వ్యవహారయోగ్యంబు బై యుండు. అట్టె నను
నిట్టి విరామయుక్తాదితాళంబులకు మాత్రానిర్ణయంబెట్లు సేయందగు ననినచో
విచుము. అదియును దత్తత్రాళనియతాంగభృశంబు లేక యుండు సామాన్య
లఘుప్రమాణంబు చేకొని, చతురశ్రజాత్యనుగుణంబుగా మార్గప్రదర్శనార్థం
బై తాళమాత్రనిశ్చయంబు గావించితి. అందువలన భ్రాంతిఁ జెందక బుద్ధి
మంతులు తత్తజ్జాత్యక్షరకాలంబు లెఱింగి మాత్రానిశ్చయం బొనర్చి తాళ
వ్యవహారంబు గావింపవలయు. అదియునుంగాక యన్యతాళంబులు కొన్నిటి
నెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన.

226

కం॥ మగణము గల దీప్తంబులు

గగలపములు గూడి మాత్రకము లిరువది గా

నెగజె వినాయకతాళము

పాగడొందగఁ, గోసలూరి బుధజనపాలా!

227

కం॥ నాలుగుద్రుతములు లఘువును

మాలికగాఁ బంచఘాతమత్యాహ్వయన

త్తాళమున మూడు మాత్రలు

కీలిత మగు, రామభూప! కీర్తికలాపా!

228

ప॥ ఇట్లు, దాళంబులు భిన్నభిన్నప్రమాణోదంచిత పంచజాతీయ
మహాద్భేదవిస్తారప్రస్తారాతిశయంబువలన సపారసారావారంబుల రీతిని నగు
తంబు బై యుండు. అదియునుగాక తొల్లి ఛర్మవిద్యానాథం బైన ద్వైమా
తురుస్వరమండలంబునకుదాళప్రస్తారసాగరంబుల పాఠంబు బై సుషుప్తరంబు
లయ్యెనని భరతజ్ఞు బైనమహాత్ములు చెలుపుదురు. అట్టితాళభేదంబులును,
దల్లతాళంబులును యథోక్తంబుగా నెఱింగి తార్కత్రికవ్యవహారంబునందు
బ్రవర్తించునతండు నటశిఖామణియగు నని మహేశ్వరండు నిజభరతంబు
వివరించె. ఇది తాళభేదవిచారణంబు. విని యవభరింపుము.

229

— గద్యము —

ఇది శ్రీరామభద్ర భద్రాంచితకరుణాకటాక్షవీక్షణ సులబ్ధ సార్వ
స్వత విచిత్ర పోలూరి యోబయామాత్యపుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ
గోవిందనామధేయప్రణీతం బైన 'రాగతాళచింతామణి'
యను సంగీతశాస్త్రీయ మహాప్రబంధంబున నానావిధ
నాట్యలక్షణంబును, నటనటిమర్దళికాది లక్షణం
బును, జతుర్విధాభినయనిరూపణంబును, దాళ
మును వర్ణంబును, తాళదశప్రాణనిర్ణయం
బును, జూళాది స్వప్రతాళలక్షణంబును,
జతుర్వింశత్యంతర శతాది శుద్ధ
తాళ నిరూపణంబు బైన పంచ
మాశ్వాసము సంపూర్ణము

ఓం తత్సత్

ఇది పంచమాశ్వాసము

BULLETIN OF THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

AN APPEAL.

The Government Oriental Manuscripts Library, Madras, is unique in point of variety and vastness of collections covering a very wide field of Indian Literature in Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Mahratti, Arabic, Persian and Urdu. The dates of several of the manuscripts go back to many hundreds of years. From an academic point of view, these collections contain some very interesting specimens of Literary, Scientific, Historical and Artistic importance. A large number of them have not yet been printed and some of them are available only in this Library. With a view to placing these manuscripts in the hands of the public in a printed form, the Government of Madras were pleased to sanction the starting of a BULLETIN under the auspices of the Government Oriental Manuscripts Library. For the present only two numbers are issued in a year. They contain critical editions of original works in Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Mahratti, Persian and Urdu. The annual subscription is only Rs. 4 inland and 8 shillings foreign. Scholars, Patrons of Culture, Universities, Public Libraries and Educational Institutions are requested to enrol themselves as subscribers for this Bulletin and thus encourage the cause of Oriental Studies and Culture.

A few copies of back numbers are available for sale, post free, at the following prices which should be sent in advance

Vol. I, No. 2, July to December, 1948	..	Rs. 2.
Vol. II, 1949	..	Rs. 4.
Vol. III, 1950	..	Rs. 4.
Vol. IV, 1951	..	Rs. 4.

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator,
Government Oriental Manuscripts Library.

LIST OF CATALOGUES PUBLISHED BY THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

SANSKRIT.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

	<i>Numbers.</i>	<i>Price.</i>
		RS A. P.
Vol. I.—Part I, Vedic Literature ..	1 to 46	0 12 0
Vol. I.—Part II, Vedic Literature ..	47 to 245	0 12 0
Vol. I.—Part III, Vedic Literature ..	246 to 852	2 0 0
Vol. II.—Vedic Literature ..	853 to 1245	1 12
Vol. III.—Grammar, Lexicography and Prosody ..	1246 to 1805	1 8 0
Vol. IV.—Part I, Itihāsa and Purāṇa ..	1806 to 2337	1 8 0
Vol. IV.—Part II, Upapurāṇas and S. halamāhātmyas ..	2338 to 2610	1 4 0
Vol. V.—Dharmaśāstra ..	2611 to 3045	1 8 0
Vol. VI.—Dharmaśāstra ..	3046 to 3427	1 4 0
Vol. VII.—Dharmaśāstra ..	3428 to 3872	1 4 0
Vol. VIII.—Arthaśāstra, Kāmaśāstra and Systems of Indian Philosophy—Nyāya ..	3873 to 4334	1 4 0
Vol. IX.—Systems of Indian Philosophy—Vaiśeṣika, Yoga, Mīmāṃsā and Vedānta-Advaita Philosophy ..	4335 to 4780	1 12 0
Vol. X.—Systems of Indian Philosophy—Dvaita, Viśiṣṭādvaita and Śaiva Vedāntas ..	4781 to 5172	1 12 0
Vol. XI.—Systems of Indian Philosophy ..	5173 to 5558	1 12 0
Vol. XII.—Religion ..	5559 to 6266	1 12 0
Vol. XIII.—Religion ..	6267 to 7006	1 12 0
Vol. XIV.—Religion ..	7007 to 7729	1 12 0
Vol. XV.—Religion ..	7730 to 8165	1 12 0
Vol. XVI.—Religion, Vrata and Pūjā ..	8166 to 8780	1 12 0
Vol. XVII.—Stotras ..	8781 to 9357	1 12 0
Vol. XVIII.—Stotras—Prasāmsā Stotras ..	9358 to 10540	1 12 0
Vol. XIX.—Stotras—Prasāmsā Stotras ..	10541 to 11450	1 12 0
Vol. XX.—Kāvya ..	11451 to 12143	2 12 0
Vol. XXI.—Kāvya ..	12144 to 12783	3 0 0
Vol. XXII.—Rhetoric, Poetics, Music, Dancing and Śilpa śāstra ..	12784 to 13068	4 0
Vol. XXIII.—Medicine ..	13069 to 13341	1 8 0
Vol. XXIV.—Jyotiṣa ..	13342 to 14076	3 2 0
Vol. XXV.—Supplemental ..	14077 to 14560	2 4 0
Vol. XXVI.—Supplemental ..	14561 to 15000	2 12 0
Vol. XXVII.—Supplemental ..	15001 to 15692	5 14 0
Vol. XXVIII.—Supplemental ..	15693 to 16200	3 12 0
Vol. XXIX.—Supplemental ..	16201 to 16700	3 2 0
Vol. XXX.—Supplemental ..	16701 to 17200	7 10 0
Vol. XXXI.—Supplemental ..	17201 to 17700	11 12 0

TRIENNIAL CATALOGUES.

Vol. I-A (1911—13) ..	1 to 342	2 0 0
Vol. I-B (1911—13) ..	343 to 573	1 6 0
Vol. I-C (1911—13) ..	574 to 801	1 6 0
Vol. II-A (1914—16) ..	802 to 1329	18 2 0
Vol. II-B (1914—16) ..	1330 to 1456	
Vol. II-C (1914—16) ..	1457 to 1942	
Vol. III-A (1917—19) ..	1943 to 2348	6 0 0
Vol. III-B (1917—19) ..	2349 to 2679	6 0 0
Vol. III-C (1917—19) ..	2680 to 2894	4 4 0
Vol. IV-A (1920—22) ..	2895 to 3203	9 0 0
Vol. IV-B (1920—22) ..	3204 to 3634	8 0 0
Vol. IV-C (1920—22) ..	3635 to 4155	10 0 0
Vol. V-A (1923—25) ..	4156 to 4300	4 9 0
Vol. V-B (1923—25) ..	4301 to 4415	2 8 0

SANSKRIT—*contd.*
TRIENNIAL CATALOGUES—(cont.)

	<i>Numbers.</i>	<i>Price.</i>
		RS. A. P.
* Vol. V-C (1923-25)	.. 4416 to 5041	5 12 0
Vol. VI (1926-28)	.. 5042 to 580	10 0 0
Vol. VII (1929-31)	.. 5381 to 5532	2 14 0
Vol. VIII (1931-32-1933-34)	.. 5533 to 5700	1 4 0
Vol. IX (1934-37)	.. 5701 to 5996	6 0 0
Vol. X-A (1937-38 to 1939-40)	.. 5997 to 6496	14 10 0
Vol. X-B and X-C (1937-38 to 1939-40)	.. 6497 to 7496	<i>In the press.</i>

GENERAL.

Alphabetical Index of Sanskrit Manuscripts, Part I.	..	13 12 0
Alphabetical Index of Sanskrit Manuscripts, Part II	..	10 0 0
Alphabetical Index of Sanskrit Manuscripts, Part III	..	3 6 0
Author Index of Sanskrit Manuscripts	..	1 8 0

TAMIL.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

Vol. I.—Alphabet, Primer. Lexicography, Grammar and Literature	..	1 to 511	1 14 0
Vol. II.—Itihāsa, Purāṇa Religion and Philosophy (Vaiṣṇavism)	..	512 to 1122	2 2 0
Vol. III.—Religion and Philosophy (Śaivism)	..	1123 to 1620	6 0 0
Vol. IV.—Religion and Philosophy (Śaivism)	..	16 1 to 1867	3 10 0
Vol. V.—Alchemy, Medicine, Magic, Witchcraft and Supplement	..	1868 to 2173	6 0 0
Vol. VI.—Miscellaneous	..	2174 to 2725	19 12 0
Vol. VII.—Local Records	..	2726 to 2949	13 4 0
Vol. VIII.—Local Records	..	2950 to 3169	<i>In the press.</i>

TRIENNIAL CATALOGUES.

Vol. I.—Miscellaneous (1910-13)	..	1 to 114	1 6 0
Vol. II.—Miscellaneous (1914-16)	..	115 to 310	4 14 0
Vol. III.—Miscellaneous (1917-19)	..	311 to 419	5 0 0
Vol. IV.—Miscellaneous (1920-22)	..	420 to 535	5 0 0
Vol. V.—Miscellaneous (1923-25)	..	536 to 859	6 8 0
Vol. VI.—Miscellaneous (1926-28)	..	860 to 952	4 10 0
Vol. VII.—Miscellaneous (1929-34)	..	953 to 1055	2 6 0
Vol. VIII.—Miscellaneous (1935-43)	..	1056 to 1473	34 14 0
Vol. IX.—Miscellaneous (1944-49)	..	1474 to 1605	13 8 0

GENERAL.

Alphabetical Index of Tamil Manuscripts, Vol. I	..	5 4 0
Alphabetical Index of Tamil Manuscripts, Vol. II	..	12 6 0
Alphabetical Index of Tamil Manuscripts, Vol. III Local Records	..	8 6 0
Author Index of Tamil Manuscripts	..	3 10 0

TELUGU.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

Vol. I.—Itihāsa, Purāṇa and Māhātmya	..	1 to 369	2 12 0
Vol. II (1).—Śrīṅgāra Prabandhas	..	370 to 616	1 0 0
Vol. II (2).—Śrīṅgāra Prabandhas	..	617 to 806	4 0 0
Vol. III.—Śrīṅgāra Prabandhas	..	807 to 941	3 14 0
Vol. IV.—Prabandhas—Dvipadakāvya	..	942 to 1221	5 12 0
Vol. V.—Grammar, Prosody and Lexicography	..	1222 to 1995	3 6 0
Vol. VI.—Vacana Kāvya	..	1396 to 1466	1 4 0
Vol. VII.—Śatakas	..	1467 to 1833	5 6 0
Vol. VIII.—Yakṣagānams and Daṇḍakams	..	1834 to 2040	4 10 0
Vol. IX.—Vedānta	..	2041 to 2273	21 12 0
Vol. X.—Gaṇita and Jyotiṣa	..	2274 to 2359	13 0 0
Vol. XI.—Medicine	..	2400 to 2481	6 8 0
Vol. XII.—Music (Sāṅgita)	..	2482 to 2592	7 6 0
Vol. XIII.—History	..	2593 to 2657	4 14 0
Vol. XIV.—Local tracts (Mackenzie Collections)	..	1 to 150	<i>In the press.</i>

TRIENNIAL CATALOGUES.

* Vol. I. Miscellaneous (1910-13)	..	1 to 137	1 6 0
Vol. II.—Miscellaneous (1913-16)	..	138 to 292	2 6 0
Vol. III.—Miscellaneous (1916-19)	..	293 to 539	6 0 0
Vol. IV.—Miscellaneous 1919-22	..	540 to 715	7 14 0
Vol. V.—Miscellaneous (1922-28)	..	716 to 812	3 0 0
Vol. VI.—Miscellaneous (1928-41)	..	813 to 1069	25 12 0

TELUGU—*contd.**Numbers.**Price.*
RS. A. P.

GENERAL.

Alphabetical Index of Telugu Manuscripts	..		3	12	0
--	----	--	---	----	---

KANNADA,

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

Vol. I.—Grammar, Lexicography, Prosody, Itihāsa and Purāṇa	..	1 to 138	6	0	0
Vol. II.—Itihāsa and Purāṇa	..	139 to 317	4	12	0
Vol. III.—Religion—Āgama	..	318 to 476	6	12	0
Vol. IV.—Religion—Āgama, Vīraśaiva and Christianity	..	477 to 825	21	12	0
Vol. V.—Religion and Kāvya	..	826 to 1038	35	2	0
Vol. VI.—Kāvya					<i>In the press.</i>

GENERAL.

Alphabetical Index of Kannada Manuscripts	..		2	4	0
---	----	--	---	---	---

MALAYALAM.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

Vol. I Miscellaneous	..	1 to 351	8	2	0
Vol. II Do.	..	352 to 368	2	8	0

GENERAL.

Alphabetical Index of Malayalam Manuscripts	..		0	2	0
---	----	--	---	---	---

ISLAMIC LANGUAGES.

Descriptive Catalogue of Islamic Manuscripts, Vol. I	13	14	0
Descriptive Catalogue of Islamic Manuscripts, Vol. II	16	12	0
Alphabetical Index of Urdu Manuscripts	0	2	0
Alphabetical Index of Persian Manuscripts	1	2	0
Alphabetical Index of Arabic Manuscripts	0	8	0

MARATHI.

Alphabetical Index of Marāṭhī Manuscripts	}	In one volume	9	14	0
Subject Index of Marāṭhī Manuscripts					
Descriptive Catalogue of Marāṭhī Manuscripts—Kaifiyats					

N. B.—*The books marked with an asterisk are out of stock.

**LIST OF BOOKS PUBLISHED BY THE GOVERNMENT
ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,
UNDER THE MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL
MANUSCRIPTS SERIES.**

Serial Number	Name of the work.	Name of the Editor.	Language	Price.
				Rs. A. P.
1.	*S a r v a - siddhānta- saṅgraha	M. Rangacharya, M. A. Rao Bahadur.	SANSKRIT.	0 12 0
2.	*Gaṇita-sārasaṅgraha	Do.	Do.	2 4 0
3.	Padya-cūḍāmaṇi with commentary	Do.	Do.	2 8 0
4.	Brahma - siddhi with commentary	Mahamahopādhyāya S. Kuppuswami Sastri.	Do.	7 12 0
5.	Rātnēśvara - prasādana- nāṭakam	P. P. S. Sastri	Do.	1 2 0
6.	Rāmānuja-campū with commentary	Do.	Do.	3 0 0
7.	Mahābhāṣya with the commentary of Kai- yaṭa and super-com- mentary - Pradīpodd- yotana of Annam- bhāṭṭa, Vol. I. Ahni- kas 1 to 4.	P. P. S. Sastri & Dr. A. Sankaran.	Do.	20 12 0
8.	Sāstradīpikā with the commentary M a y ū - khāvali	P. P. S. Sastri	Do.	<i>In the press.</i>
9.	Bāla bhārata with com- mentary	Do.	Do.	2 0 0
10.	Nayā mañjarī	Do.	Do.	2 0 0
11.	Ḍamarukam with com- mentary	Do.	Do.	0 8 0
12.	Śrīkṛāra prakāśa, Part I.	Do.	Do.	1 8 0
13.	Mahābhāṣya with the commentary of Kai- yaṭa and the super commentary Pradī- poddyyotana of An- nambhāṭṭa. Vol. II. Ahnika 5 to 9.	T. Chandrasekharan, M. A., L. T.	Do.	<i>In the press.</i>
14.	Nagṇūr Kāṇḍikaiyurai.	Do.	TAMIL.	<i>In the press.</i>
15.	Māṇikka-vācakar Am- māṇai.	Do.	Do.	Do.
16.	Ādi-parvattādi-parvam.	Do.	Do.	Do.
17.	Vasu-carittiram.	Do.	Do.	Do.
18.	Sakala-nīti-k a t h ā-n i- dhānamu.	Do.	TELUGU.	Do.
19.	Pañca-tantram.	Do.	Do.	Do.
20.	Sundara-kāṇḍam (Rāmā- yanam) by Venka- matya.	Do.	KANNADA.	Do.
21.	Bhāgavatam Bhāṣā	Do.	MALAYALAM	Do.
22.	Raṅgābhyāsam.	Do.	Do.	Do.

N. B—No. 5 is available at the Balamanorama Press, Mylapore, Madras.

Nos 8 to 12 are available at the Sri Vani Vilas Press, Srirangam.

*The books marked with an asterisk are out of stock.

**LIST OF BOOKS PUBLISHED BY THE GOVERNMENT
ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,
UNDER THE MADRAS GOVERNMENT
ORIENTAL SERIES.**

Serial Number.	Name of the work.	Name of the Editor.	Language.	Price.
				Rs. A. P.
I.	Kappal Śāttiram	T. P. Palaniappa Pillai, B. O. L.	Tamil	1 10 0
II.	Anubhava Vaidīya Murai. Volumes I & II.	Dr. C. Dorairajan & Dr. C. S. Uttamarayan, H. P. I. M.	Do.	
	Vol. I			3 14 0
	Vol. II			4 8 0
III.	Attāṇa Kōlāhalam	Tirumalai Sri Saita Sarma	Do.	5 0 0
IV.	Upadēsa-kāṇḍam Volumes I, II & III.	V. S. Chengalvaraya Pillai, M. A.	Do.	
	Vol. I			4 10 0
	Vol. II			5 0 0
	Vol. III			5 8 0
V.	Cōḷaṇ Pūrva Paṭṭayam	C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.	Do.	5 0 0
VI.	Kōṇḡadeśa Rājakkal	Do.	Do	1 8 0
VII.	Sivajñāṇa-dīpam	T. P. Palaniappa Pillai, B. O. L.	Do.	1 6 0
VIII.	Daṭṭa-nāyaṇār Vaidīya Attāvaṇai	Dr. K. Tyagarajan, I. I. M.	Do.	1 8 0
IX.	Abhinaya-darpaṇamu	T. V. Subba Rao, B.A., B.L.	Telugu	1 12 0
X.	Auśadha-yōgamulu	Dr. Veturi Sankara Sastri	Do.	3 12 0
XI.	Vaidya Nighaṇṭuvu	Do.		2 12 0
XII.	Dhanur-vidyā Vilāsamu	Veturi Prabhakara Sastri	Do.	4 14 0
XIII.	Yōga-darśana-viśayamu	Vedam Lakshmi Nara- yana Sastri, B. O. L.	Do.	1 2 0
XIV.	Khaḍgalakṣaṇa Sīrōmaṇi	N. Venkata Rao, M.A.	Do.	1 12 0
XV.	Tantra-sāra-saṅgraha (Viśanārāvaṇīya)	Vaidyaratna. Dr. M. Doraiswami Ayyangar	Sanskrit	15 4 0
XVI.	Bhārgava-nāḍikā	Dr. C. Kunhan Raja, M.A., D. Phil.	Do.	6 0 0
XVII.	Hariharacaturāṅgam	S. K. Ramanatha Sastri	Do.	6 8 0
XVIII.	Brahma - sūtravṛtti-Mi- tākṣarā of Annam- baṭṭa	P. S. Rama Sastri	Do.	7 0 0
XIX.	Nyāyasiddhānta-tattvā- mṛtam of Srinivasa	S. Subrahmanya Sastri, B. O. L.	Do.	2 8 0
XX.	Garbha-cikitsā	Dr. N. Madhava Menon, A.M.A.C.,	Malayālam	3 8 0
XXI.	Vāstulakṣaṇam and Sil- pa-viśayam	S. K. Ramanatha Sastri	Do.	2 0 0
XXII.	Kaṇakku - sāram - Bāla- prahōdham	Dr. C. Achuta Menon, B.A., Ph. D.	Do.	2 0 0
XXIII.	Kaṇakku-sāram	Do.	Do.	2 12 0
XXIV.	Kriyākramam	P. Narayanan Kutt y Menon, M.A.	Do.	2 4 0
XXV.	Lōkōpakāra of Cāmuṇ- ḍarāya	H. Sesha Ayyangar	Kannada	8 0 0
XXVI.	Raṭṭa-ātam	Do.	Do.	4 4 0
XXVII.	Vaidya-sāra-saṅgraha	Vaidyaratna Dr. G. Srinivasamurti, B.A., B.L., M.B. & C.M.	Vol. I	In the press

Serial Number.	Name of the work	Name of the Editor	Language.	Price.
XXVIII.	Aśva-śāstram of Abhinavacandra	Dr. P. Srinivasa Rao & H. Sesha Ayyangar	Kannada	4 2 0
XXIX.	Aṣṭadhagalu-Vaidya Viśaya	Vaidyaratna Dr. G. Srinivasa murthi, B.A., B.L., M.B. & CM.	Do	6 14 0
XXX.	Saṅgīta-ratnākara	M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.	Do.	1 8 0
XXXI.	Sūpa Śāstra	U Sitaramacarya	Do.	2 0 0
XXXII	Jami-al-Ashya	Afzal-ul-Ulama Hakim Abdul Qadir Ahmed Sahib	Persian	13 8 0
XXXIII.	Tibb-e-Faridi	Do.	Do.	8 4 0
XXXIV.	Tahqiq-al-Buhran	Do.	Do.	1 8 0
XXXV.	Safinat-al-Najat	Janab Rahim Ahmed Farooqui, M.A.	Do.	1 10 0

Serial Nos. XXXVI to LXX were published under the auspices of the
TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S SARASWATHI MAHAL LIBRARY. TANJORE.

LXXI.	Vaidiyyak Kaṣāñciyam	Dr. C. N. Kuppaswami, H.P.I.M., & Dr. V. S. Parvati, L.I.M.	Tamil	2 8 (
LXXII.	Anubhava-vaidiyyamuṣai, Vol. III	Do.	Do.	5 0 (
LXXIII.	Anubhava Vaidyam	Dr. Mulugu Visvesvara Sastri, H.P.I.M.	Telugu	6 0 (
LXXIV.	Saivācāra-saṅgrahamu	Vidvan G. J. Somayaji, M.A., L.T.	Do.	2 0 (
LXXV.	Ārogya-cintāmaṇi	Dr. N. Visvanatha Sarma	Sanskrit	9 0 (
LXXVI.	Tattvasāra with Ratna-sāriṇi	Karappankad V. S. Venkatarayaswami,	Do.	6 0 (
LXXVII.	Sūtrārthamṛtalahārī	Dr. R. Nāgaraja Sarma, M.A., Ph.D., L.T.	Do.	3 4 (
LXXVIII.	Ratna-dīpikā and Ratna śāstram	Sri P. S. Rama Sastri	Do.	2 4 (
LXXIX.	Aśva-cikitsā	Dr. C. K. Velayudhan Nair, B. V. Sc.	Malayalam	1 8 (
LXXX.	Phalasāra-samuccaya	Dr. C. Achutha Menon, B.A. Ph.D.	Do.	8 0 (
LXXXI.	Mahā-sāram	Dr. M. K. Vaidya r, A.M.A.C.	Do	11 0 (
LXXXII.	Saptariṣi-nāḍi	Professor K. Natesan	Tamil	20 0 (
LXXXIII.	Karnāṭaka Rājākkal Savistāra Caritiram	V. R. Ramachandra Dikshitar, M.A.	Do.	In the press
LXXXIV.	Bharata-siddhāntam	P. Sambamurti, B.A., B.L.	Do.	Do.
LXXXV.	Pillaiippini-Vākaṭam	Vaidyaratna Dr. M. Duraiswami Ayyangar	Do.	Do.
LXXXVI.	Anubhava Vaidiyyam Vol. IV	Dr. C. N. Kuppaswami, H. P. I. M.	Do.	Do.
LXXXVII.	Māṭṭu-Vākaṭam	Dr. I. M. Azizuddin, B.A., G.M.V.C.; B.V. Sc., Ph. D. (Edin.)	Do.	Do.
LXXXVIII.	Brahma Vidyā Sudhārṇavam	V. V. Kṛṣṇa Rao, B.A.	Telugu	Do.
LXXXIX.	Rāgataḷa Cintāmaṇi	T. V. Subba Rao, B.A., B.L.	Do.	Do.
XC.	Vaidya-cintāmaṇi	Dr. Mulugu Visvesvara Sastri, H.P.I.M.	Do.	Do.
XCI.	Kumāra Rāmuni Kathā	Dr. N. Venkataramanayya, M.A., Ph.D.	Do.	Do.
XCII.	Kāṭamarāju Caritra	Sri V. Prabhakara Sastri	Do.	Do.
XCIII.	Deva-kerāḷam (Candra-kerāḷam)	Sri T. S. Ranganatha Iyengar	Sanskrit	Do

Serial Number.	Name of the work.	Name of the Editor.	Language.	Price.
XCIV.	Pātañjala - Yogasūtra - bhāṣya-vivaraṇam	P. S. Rama Sastri and S. R. Krishnamurti Sastri	Sanskrit	In the Press
XCV.	Kīlī-vaṇḍu-samvādam	V. H. Subrahmanya Sastri	Malayālam	Do.
XCVI.	Advaita-vedāntam	S. K. Ramanatha Sastri	Do.	Do.
XCVII.	Bārhaspatya-sūtra with Commentary	Dr. C. Achyuta Menon, B.A., Ph. D.	Do.	Do.
XCVIII.	Karaṇa-paddhati	Do.	Do.	Do.
XCIX.	Yōga-sāram	Dr. M. K. Vaidyar A.M. A.C.	Do.	Do.
C.	Vaidya-sāra-saṅgraha Volume II	Vaidyaratna Dr. G. Śrinivasamurti, B.A., B.L., M.B. & C. M.	Kannaḍa	Do.
CI.	Sadguru-rahasya	Sri M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.	Do.	2 6 0
CII.	Shawakil-al-Hur	Dr. M. Abdul Haq, M.A. D. Phil.	Arabic	In the press

Terms of Sales

Packing, Postage and Sales Tax extra.

25 per cent. discount will be allowed to all *bona fide* book-sellers.

Books will not be sent by V. P. P.

The cost of the books together with the sales tax, packing and postal charges, should be sent in advance to :

THE CURATOR,
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, UNIVERSITY BUILDINGS.
TRIPLICANE, MADRAS 5.
INDIA.

